

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-58-21

Druk nr 1314
Warszawa, 17 czerwca 2021 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o wyrobach winiarskich.

Informuję, że ww. projekt został notyfikowany Komisji Europejskiej 15 czerwca 2021 r. pod numerem 2021/347/PL. Wyznaczony okres tzw. stand still upływa 16 września 2021 r. o godz. 24:00.

Równoległe projekt wymagał zawiadomienia Komisji Europejskiej i innych państw członkowskich w trybie art. 45 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. Z uwagi na możliwość zgłoszenia przez Komisję Europejską uwag do projektu ustawy, uprzejmie proszę Panią Marszałek o wstrzymanie prac parlamentarnych nad projektem ustawy przed drugim czytaniem, tak aby możliwe było uwzględnienie ewentualnych uwag Komisji Europejskiej. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi został poinformowany o konieczności powiadomienia Marszałka Sejmu o postępie prac w Komisji Europejskiej nad projektem ustawy w trybie ww. przepisu.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o wyrobach winiarskich^{1),2),3)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa reguluje zasady:

- 1) wyrobu fermentowanych napojów winiarskich;
- 2) znakowania fermentowanych napojów winiarskich nazwami, pod którymi są wprowadzane do obrotu;
- 3) wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wyrobu i rozlewu wyrobów winiarskich;
- 4) organizacji rynku wina, z wyłączeniem spraw dotyczących nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych w sektorze wina, o których mowa w tytule II rozdział I sekcja 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 671,

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 671, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 261, Dz. Urz. UE L 130 z 19.05.2016, str. 20, Dz. Urz. UE L 135 z 24.05.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 193 z 19.07.2016, str. 17, Dz. Urz. UE L 202 z 28.07.2016, str. 5, Dz. Urz. UE L 91 z 05.04.2017, str. 44, Dz. Urz. UE L 350 z 29.12.2017, str. 15, Dz. Urz. UE L 114 z 04.05.2018, str. 39 oraz Dz. Urz. UE L 437 z 20.12.2020, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, ustawę z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, ustawę z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina, ustawę z dnia 10 lutego 2017 r. o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa oraz ustawę z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

³⁾ Niniejsza ustawa została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu 15 czerwca 2021 r. pod numerem 2021/347/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża postanowienia dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

z późn. zm.⁴⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1308/2013”, w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 1308/2013 oraz przepisach wydanych w trybie rozporządzenia nr 1308/2013, w tym:

- a) właściwość organów w zakresie wykonywania zadań określonych w rozporządzeniu nr 1308/2013 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie rozporządzenia nr 1308/2013,
- b) obowiązki producentów wina,
- c) zasady ewidencjonowania upraw winorośli położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do wyrobów winiarskich, które zostały wyrobione domowym sposobem na użytek własny i które nie są przeznaczone do wprowadzenia do obrotu.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) alkohol rektyfikowany – alkohol, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/787 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania napojów spirytusowych, stosowania nazw napojów spirytusowych w prezentacji i etykietowaniu środków spożywczych, ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, wykorzystywania alkoholu etylowego i destylatów pochodzenia rolniczego, a także uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 110/2008 (Dz. Urz. UE L 130 z 17.05.2019, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/787”;
- 2) aromatyzowanie – dodanie:
 - a) środków aromatyzujących (aromatów), o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1334/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środków aromatyzujących i niektórych składników żywności o właściwościach aromatyzujących do użycia w oraz na środkach spożywczych oraz zmieniającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91,

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 865, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 261, Dz. Urz. UE L 130 z 19.05.2016, str. 20, Dz. Urz. UE L 193 z 19.07.2016, str. 17, Dz. Urz. UE L 202 z 28.07.2016, str. 5, Dz. Urz. UE L 91 z 05.04.2017, str. 44, Dz. Urz. UE L 350 z 29.12.2017, str. 15, Dz. Urz. UE L 114 z 04.05.2018, str. 39 oraz Dz. Urz. UE L 437 z 20.12.2020, str. 1.

rozporządzenia (WE) nr 2232/96 oraz (WE) nr 110/2008 oraz dyrektywę 2000/13/WE (Dz. Urz. UE L 354 z 31.12.2008, str. 34, z późn. zm.⁵⁾), oraz

- b) aromatyzujących środków spożywczych w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.⁶⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 663), głównie w celu aromatyzowania;
- 3) barwienie – dodanie barwników w rozumieniu załącznika I pkt 2 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz. Urz. UE L 354 z 31.12.2008, str. 34, z późn. zm.⁷⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1333/2008”, dozwolonych zgodnie

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 304 z 22.11.2011, str. 18, Dz. Urz. UE L 267 z 02.10.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 163 z 15.06.2013, str. 15, Dz. Urz. UE L 273 z 15.10.2013, str. 18, Dz. Urz. UE L 74 z 14.03.2014, str. 58, Dz. Urz. UE L 84 z 20.03.2014, str. 14, Dz. Urz. UE L 300 z 18.10.2014, str. 41, Dz. Urz. UE L 107 z 25.04.2015, str. 15, Dz. Urz. UE L 181 z 09.07.2015, str. 54, Dz. Urz. UE L 257 z 02.10.2015, str. 27, Dz. Urz. UE L 13 z 20.01.2016, str. 40, Dz. Urz. UE L 13 z 20.01.2016, str. 43, Dz. Urz. UE L 35 z 11.02.2016, str. 6, Dz. Urz. UE L 108 z 23.04.2016, str. 24, Dz. Urz. UE L 120 z 05.05.2016, str. 7, Dz. Urz. UE L 204 z 29.07.2016, str. 7, Dz. Urz. UE L 58 z 04.03.2017, str. 14, Dz. Urz. UE L 179 z 12.07.2017, str. 3, Dz. Urz. UE L 114 z 04.05.2018, str. 13, Dz. Urz. UE L 235 z 19.09.2018, str. 3, Dz. Urz. UE L 251 z 05.10.2018, str. 19, Dz. Urz. UE L 275 z 06.11.2018, str. 7, Dz. Urz. UE L 9 z 11.01.2019, str. 85, Dz. Urz. UE L 132 z 20.05.2019, str. 12 oraz Dz. Urz. UE L 379 z 13.11.2020, str. 27.

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 245 z 29.09.2003, str. 4, Dz. Urz. UE L 100 z 08.04.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 60 z 05.03.2008, str. 17, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 35 z 10.02.2017, str. 10, Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241 oraz Dz. Urz. UE L 231 z 06.09.2019, str. 1.

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 75 z 23.03.2010, str. 17, Dz. Urz. UE L 295 z 12.11.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 295 z 12.11.2011, str. 178, Dz. Urz. UE L 295 z 12.11.2011, str. 205, Dz. Urz. UE L 78 z 17.03.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2012, str. 14, Dz. Urz. UE L 144 z 05.06.2012, str. 16, Dz. Urz. UE L 144 z 05.06.2019, str. 19, Dz. Urz. UE L 144 z 05.06.2012, str. 22, Dz. Urz. UE L 169 z 29.06.2012, str. 43, Dz. Urz. UE L z 173 z 03.07.2012, str. 8, Dz. Urz. UE L 196 z 24.07.2012, str. 52, Dz. Urz. UE L 310 z 09.11.2012, str. 41, Dz. Urz. UE L 313 z 13.11.2012, str. 11, Dz. Urz. UE L 333 z 05.12.2012, str. 34, Dz. Urz. UE L 333 z 05.12.2012, str. 37, Dz. Urz. UE L 333 z 05.12.2012, str. 40, Dz. Urz. UE L 336 z 08.12.2012, str. 75, Dz. Urz. UE L 13 z 17.01.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 77 z 20.03.2013, str. 3, Dz. Urz. UE L 79 z 21.03.2013, str. 79, Dz. Urz. UE L 129 z 14.05.2013, str. 28, Dz. Urz. UE L 150 z 04.06.2013, str. 13, Dz. Urz. UE L 150 z 04.06.2013, str. 17, Dz. Urz. UE L 202 z 27.07.2013, str. 8, Dz. Urz. UE L 204 z 31.07.2013, str. 32, Dz. Urz. UE L 204 z 31.07.2013, str. 35, Dz. Urz. UE L 230 z 29.08.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 230 z 29.08.2013, str. 7, Dz. Urz. UE L 230 z 29.08.2013, str. 12, Dz. Urz. UE L 252 z 24.09.2013, str. 11, Dz. Urz. UE L 289 z 31.10.2013, str. 58, Dz. Urz. UE L 289 z 31.10.2013, str. 61, Dz. Urz. UE L 311 z 20.11.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 328 z 07.12.2013, str. 79, Dz. Urz. UE L 9 z 24.01.2014, str. 9, Dz. Urz. UE L 76 z 15.03.2014, str. 22, Dz. Urz. UE L 89 z 25.03.2014, str. 36, Dz. Urz. UE L 143 z 15.05.2014, str. 6, Dz. Urz. UE L 145 z 16.05.2014, str. 32, Dz. Urz. UE L 145 z 16.05.2014, str. 35, Dz. Urz. UE L 151 z 21.05.2014, str. 26, Dz. Urz. UE L 166 z 05.06.2014, str. 11, Dz. Urz. UE L 182 z 21.06.2014, str. 23, Dz. Urz. UE L 252 z 26.08.2014, str. 11, Dz. Urz. UE L 270 z 11.09.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 272

z rozporządzeniem nr 1333/2008 ekstraktów roślinnych stosowanych w celu barwienia (żywność barwiąca) lub moszczów, soków i zagęszczonych soków uzyskanych z owoców innych niż winogrona w celu nadania koloru, bez zmiany dominującego smaku i zapachu fermentowanego napoju winiarskiego;

- 4) słodzenie – dodanie jednego produktu słodzącego lub ich większej liczby spośród następujących produktów słodzących:
- a) sacharozy (cukru przemysłowego), cukru (cukru białego) lub cukru ekstra białego (cukru rafinowanego),
 - b) płynnego cukru (roztworu cukru), płynnego cukru inwertowanego (roztworu cukru inwertowanego), syropu cukru inwertowanego, syropu glukozowego, syropu glukozowego w proszku, jednowodnej glukozy (jednowodnej dekstrozy), bezwodnej glukozy (bezwodnej dekstrozy) lub fruktozy,
 - c) moszczu winogronowego, zagęszczonego moszczu winogronowego, rektyfikowanego zagęszczonego moszczu winogronowego, soku winogronowego lub zagęszczonego soku winogronowego,
 - d) moszczu z owoców innych niż winogrona, soku z owoców innych niż winogrona lub zagęszczonego soku owocowego z owoców innych niż winogrona,
 - e) cukru palonego będącego produktem otrzymywanym wyłącznie w wyniku kontrolowanego podgrzewania sacharozy bez współudziału zasad, kwasów mineralnych lub innych dodatków chemicznych,
 - f) miodu,

z 13.09.2014, str. 8, Dz. Urz. UE L 298 z 16.10.2014, str. 8, Dz. Urz. UE L 299 z 17.10.2014, str. 19, Dz. Urz. UE L 299 z 17.10.2014, str. 19, Dz. Urz. UE L 88 z 01.04.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 88 z 01.04.2015, str. 4, Dz. Urz. UE L 106 z 24.04.2015, str. 16, Dz. Urz. UE L 107 z 25.04.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 107 z 25.04.2015, str. 17, Dz. Urz. UE L 210 z 07.08.2015, str. 22, Dz. Urz. UE L 213 z 12.08.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 253 z 30.09.2015, str. 3, Dz. Urz. UE L 266 z 13.10.2015, str. 27, Dz. Urz. UE L 13 z 20.01.2016, str. 46, Dz. Urz. UE L 50 z 26.02.2016, str. 25, Dz. Urz. UE L 61 z 08.03.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 78 z 24.03.2016, str. 47, Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 117 z 03.05.2016, str. 28, Dz. Urz. UE L 120 z 05.05.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 272 z 07.10.2016, str. 2, Dz. Urz. UE L 50 z 28.02.2017, str. 15, Dz. Urz. UE L 125 z 18.05.2017, str. 7, Dz. Urz. UE L 134 z 23.05.2017, str. 3, Dz. Urz. UE L 134 z 23.05.2017, str. 18, Dz. Urz. UE L 184 z 15.07.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 184 z 15.07.2017, str. 3, Dz. Urz. UE L 199 z 29.07.2017, str. 8, Dz. Urz. UE L 13 z 18.01.2018, str. 21, Dz. Urz. UE L 17 z 23.01.2018, str. 11, Dz. Urz. UE L 17 z 23.01.2018, str. 14, Dz. Urz. UE L 104 z 24.04.2018, str. 57, Dz. Urz. UE L 114 z 04.05.2018, str. 10, Dz. Urz. UE L 116 z 07.05.2018, str. 5, Dz. Urz. UE L 245 z 01.10.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 251 z 05.10.2018, str. 13, Dz. Urz. UE L 253 z 09.10.2018, str. 36, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2019, str. 35, Dz. Urz. UE L 132 z 20.05.2019, str. 15, Dz. Urz. UE L 132 z 20.05.2019, str. 18, Dz. Urz. UE L 142 z 28.05.2019, str. 54, Dz. Urz. UE L 257 z 07.10.2019, str. 11, Dz. Urz. UE L 56 z 26.02.2020, str. 4, Dz. Urz. UE L 59 z 27.02.2020, str. 6, Dz. Urz. UE L 65 z 04.03.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 67 z 05.03.2020, str. 28, Dz. Urz. UE L 67 z 05.03.2020, str. 31, Dz. Urz. UE L 184 z 12.06.2020, str. 184, Dz. Urz. UE L 267 z 14.08.2020, str. 5, Dz. Urz. UE L 326 z 08.10.2020, str. 11 oraz Dz. Urz. UE L 406 z 03.12.2020, str. 26.

- g) substancji słodzących dozwolonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1333/2008 o skutku podobnym do skutku wywoływanego przez produkty, o których mowa w lit. a–f;
- 5) destylat – destylat pochodzenia rolniczego, o którym mowa w art. 4 pkt 7 rozporządzenia 2019/787;
- 6) destylat miodowy – destylat uzyskany z miodu, miodu pitnego lub wina miodowego;
- 7) destylat owocowy – destylat uzyskany z owoców innych niż winogrona lub z wina owocowego;
- 8) destylat winogronowy – destylat uzyskany z winogron lub wina;
- 9) dodatek alkoholu – alkohol rektyfikowany lub destylat dodany do fermentowanego napoju winiarskiego;
- 10) kontrole urzędowe – kontrole urzędowe w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.⁸⁾);
- 11) nastaw na cydr – mieszaninę sporządzoną przy użyciu jabłek, moszczu jabłkowego, soku jabłkowego lub zagęszczonego soku jabłkowego, z możliwością dodania wody, gruszek, moszczu gruszkowego, soku gruszkowego lub zagęszczonego soku gruszkowego, sacharozy, cukru płynnego, inwertowanego cukru płynnego, glukozy, syropu glukozowego, fruktozy, drożdży, pożywek lub kwasów organicznych;

⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 165 z 21.06.2019, str. 4.

- 12) nastaw na cydr jakościowy – mieszaninę sporządzoną przy użyciu jabłek lub moszczu jabłkowego, z możliwością dodania gruszek lub moszczu gruszkowego, wody, drożdży, pożywek lub kwasów organicznych;
- 13) nastaw na cydr lodowy – mieszaninę sporządzoną przy użyciu jabłek, moszczu jabłkowego lub soku jabłkowego, poddanych uprzednio mrożeniu, bez dodatku wody, z możliwością dodania gruszek, moszczu gruszkowego lub soku gruszkowego, poddanych uprzednio mrożeniu, drożdży, pożywek lub kwasów organicznych;
- 14) nastaw na miód pitny – mieszaninę sporządzoną przy użyciu miodu i wody, z możliwością dodania owoców, moszczu owocowego, soku owocowego, zagęszczonego soku owocowego, ziół, przypraw korzennych, sacharozy, cukru płynnego, inwertowanego cukru płynnego, drożdży, pożywek lub kwasów organicznych;
- 15) nastaw na miód pitny jakościowy – mieszaninę sporządzoną przy użyciu miodu i wody, z możliwością dodania owoców, moszczu owocowego, soku owocowego, zagęszczonego soku owocowego, ziół, przypraw korzennych, drożdży, pożywek lub kwasów organicznych;
- 16) nastaw na perry – mieszaninę sporządzoną przy użyciu gruszek, moszczu gruszkowego, soku gruszkowego lub zagęszczonego soku gruszkowego, z możliwością dodania wody, jabłek, moszczu jabłkowego, soku jabłkowego lub zagęszczonego soku jabłkowego, sacharozy, cukru płynnego, inwertowanego cukru płynnego, glukozy, syropu glukozowego, fruktozy, drożdży, pożywek lub kwasów organicznych;
- 17) nastaw na perry jakościowe – mieszaninę sporządzoną przy użyciu gruszek lub moszczu gruszkowego, z możliwością dodania jabłek lub moszczu jabłkowego, wody, drożdży, pożywek lub kwasów organicznych;
- 18) nastaw na perry lodowe – mieszaninę sporządzoną przy użyciu gruszek, moszczu gruszkowego lub soku gruszkowego, poddanych uprzednio mrożeniu, bez dodatku wody, z możliwością dodania jabłek, moszczu jabłkowego lub soku jabłkowego, poddanych uprzednio mrożeniu, drożdży, pożywek lub kwasów organicznych;
- 19) nastaw na wino owocowe – mieszaninę sporządzoną przy użyciu owoców innych niż winogrona, moszczu z owoców innych niż winogrona, soku z owoców innych niż winogrona lub zagęszczonego soku owocowego z owoców innych niż winogrona, z możliwością dodania wody, sacharozy, cukru płynnego, inwertowanego cukru

- płynnego, glukozy, syropu glukozowego, fruktozy, drożdży, pożywek lub kwasów organicznych;
- 20) nastaw na wino owocowe jakościowe – mieszaninę sporządzoną przy użyciu owoców innych niż winogrona lub moszczów z owoców innych niż winogrona, z możliwością dodania wody, sacharozy, drożdży, pożywek lub kwasów organicznych;
- 21) nastaw na wino z soku winogronowego – mieszaninę sporządzoną przy użyciu moszczu winogronowego, zagęszczonego moszczu winogronowego, soku winogronowego lub zagęszczonego soku winogronowego, z możliwością dodania wody, sacharozy, cukru płynnego, inwertowanego cukru płynnego, glukozy, syropu glukozowego, fruktozy, drożdży, pożywek lub kwasów organicznych;
- 22) plantator winorośli – plantatora winorośli w rozumieniu art. 2 pkt 1 lit. a rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/273 z dnia 11 grudnia 2017 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, rejestru winnic, dokumentów towarzyszących i świadectw, rejestru przychodów i rozchodów, obowiązkowych deklaracji, powiadomień i publikowania zgłoszonych informacji, oraz uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do odpowiednich kontroli i kar, zmieniającego rozporządzenia Komisji (WE) nr 555/2008, (WE) nr 606/2009 i (WE) nr 607/2009 oraz uchylającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 436/2009 i rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/560 (Dz. Urz. UE L 58 z 28.02.2018, str. 1, z późn. zm.⁹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/273”;
- 23) producent wina – producenta w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia 2018/273, który przetwarza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej świeże winogrona, moszcz winogronowy lub młode wino w trakcie fermentacji na wino lub moszcz;
- 24) drobny producent wina z upraw własnych – producenta wina spełniającego wymagania określone dla drobnego producenta w rozumieniu art. 2 ust. 3 rozporządzenia 2018/273, który wyrabia w danym roku winiarskim, biorąc pod uwagę średnią roczną produkcję co najmniej z trzech kolejnych lat winiarskich, średnio mniej niż 1000 hektolitrow wina, wyrobionego z surowców pochodzących z:
- a) upraw własnych winorośli lub

⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 135 z 24.05.2019, str. 74, Dz. Urz. UE L 350 z 29.12.2017, str. 15, Dz. Urz. UE L 27 z 31.01.2020, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 437 z 28.12.2020, str. 1.

- b) upraw winorośli położonych na obszarze województwa, w którym jest zlokalizowane miejsce wyrobu wina, w ilości nie większej niż 50% wagowo wszystkich surowców pochodzących z upraw winorośli;
- 25) produkty sektora wina – produkty, o których mowa w załączniku I część XII do rozporządzenia nr 1308/2013, z wyłączeniem octu winnego o kodach CN 2209 00 11 i 2209 00 19;
- 26) rok winiarski – rok gospodarczy, o którym mowa w art. 6 lit. d rozporządzenia nr 1308/2013;
- 27) rozlew – rozlewianie wyrobu winiarskiego do opakowania jednostkowego;
- 28) rzeczywista zawartość alkoholu – zawartość alkoholu w % objętościowych określona przez liczbę jednostek objętości alkoholu 100% zawartą w 100 jednostkach objętości wyrobu winiarskiego w temperaturze 20°C.

Art. 3. 1. Wyrobami winiarskimi w rozumieniu ustawy są:

- 1) fermentowane napoje winiarskie określone w art. 5 ust. 1, które są otrzymywane w drodze fermentacji alkoholowej nastawów, o których mowa w art. 2 pkt 11–21, o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2% objętościowych, które mają smak, zapach i kolor specyficzne dla danego napoju, pochodzące od użytych do ich wyrobu surowców poddanych fermentacji; w przypadku ich aromatyzowania lub barwienia dopuszcza się zmianę smaku, zapachu lub koloru na pochodzący z procesu aromatyzowania lub barwienia, o ile takie procesy produkcyjne zostały przewidziane dla danej kategorii fermentowanego napoju winiarskiego;
- 2) produkty sektora wina określone w załączniku VII część II pkt 1–9, 15 i 16 do rozporządzenia nr 1308/2013, zwane dalej „winami”;
- 3) aromatyzowane produkty sektora wina określone w art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 251/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina, uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91 (Dz. Urz. UE L 84 z 20.03.2014, str. 14, z późn. zm.¹⁰⁾).

2. Do jakości handlowej wyrobów winiarskich, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się przepisy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 283 z 27.09.2014, str. 77 oraz Dz. Urz. UE L 105 z 08.04.2014.

Art. 4. 1. Z uwzględnieniem zasad i warunków określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 1 pkt 4, do postępowań w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), zwanej dalej „Kpa”, chyba że przepisy niniejszej ustawy stanowią inaczej.

2. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie wniosku do Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, zwanego dalej „KOWR”, lub do wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, wniosek ten składa się na piśmie.

3. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie wniosku do Dyrektora Generalnego KOWR lub do wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w sprawach, do których nie stosuje się przepisów Kpa, wniosek spełnia wymagania określone dla podania w Kpa.

4. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie na piśmie informacji lub deklaracji do Dyrektora Generalnego KOWR, ta informacja oraz ta deklaracja spełniają wymagania dla pisma kierowanego do organów administracji publicznej określone w przepisach Kpa.

Rozdział 2

Zasady wyrobu i znakowania fermentowanych napojów winiarskich

Art. 5. 1. Fermentowane napoje winiarskie oznacza się nazwami odpowiadającymi nazwom wymienionych poniżej kategorii, do których te napoje można zakwalifikować:

- 1) miód pitny jakościowy – będący miodem pitnym otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na miód pitny jakościowy, z możliwością słodzenia miodem, dodania ziół lub przypraw korzennych lub barwienia wyłącznie karmelem powstałym z miodu, leżakowanym nie krócej niż przez 6 miesięcy oraz w którym w wyrobie gotowym jedna część objętościowa miodu przypada na:
 - a) połowę części objętościowej wody albo wody z sokiem oraz o rzeczywistej zawartości alkoholu od 15%, lecz nieprzekraczającej 18% objętościowych, z możliwością dodatku destylatu miodowego – w przypadku „półtoraka”,
 - b) jedną część objętościową wody albo wody z sokiem oraz o rzeczywistej zawartości alkoholu od 15%, lecz nieprzekraczającej 18% objętościowych, z możliwością dodatku destylatu miodowego – w przypadku „dwójniaka”,

- c) dwie części objętościowe wody albo wody z sokiem oraz o rzeczywistej zawartości alkoholu od 12%, lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych – w przypadku „trójniaka”;
 - d) trzy części objętościowe wody albo wody z sokiem oraz o rzeczywistej zawartości alkoholu od 9%, lecz nieprzekraczającej 12% objętościowych – w przypadku „czwórniaka”;
- 2) wino owocowe jakościowe – będące winem owocowym o rzeczywistej zawartości alkoholu od 8,5%, lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych, otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na wino owocowe jakościowe, z możliwością słodzenia sacharozą, moszczami owocowymi lub miodem, leżakowanym nie krócej niż przez 3 miesiące;
 - 3) cydr jakościowy – będący cydrem o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2%, lecz nieprzekraczającej 8,5% objętościowych, otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na cydr jakościowy, z możliwością słodzenia moszczem jabłkowym, sokiem jabłkowym lub miodem;
 - 4) perry jakościowe – będące perry o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2%, lecz nieprzekraczającej 8,5% objętościowych, otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na perry jakościowe, z możliwością słodzenia moszczem gruszkowym, sokiem gruszkowym lub miodem;
 - 5) cydr lodowy – będący napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 7%, lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych, otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na cydr lodowy, bez dodatku wody, leżakowanym nie krócej niż przez 6 miesięcy;
 - 6) perry lodowe – będące napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 7%, lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych, otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na perry lodowe, bez dodatku wody, leżakowanym nie krócej niż przez 6 miesięcy;
 - 7) miód pitny – będący napojem otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na miód pitny, z możliwością słodzenia sacharozą lub miodem, dodania ziół lub przypraw korzennych lub barwienia wyłącznie cukrem palonym, karmelem (E 150a) lub karmelem powstałym z miodu oraz w którym w wyrobie gotowym jedna część objętościowa miodu przypada na:

- a) połowę części objętościowej wody albo wody z sokiem oraz o rzeczywistej zawartości alkoholu od 15%, lecz nieprzekraczającej 18% objętościowych, z możliwością dodatku alkoholu – w przypadku „półtoraka”,
 - b) jedną część objętościową wody albo wody z sokiem oraz o rzeczywistej zawartości alkoholu od 15%, lecz nieprzekraczającej 18% objętościowych, z możliwością dodatku alkoholu – w przypadku „dwójniaka”,
 - c) dwie części objętościowe wody albo wody z sokiem oraz rzeczywistej zawartości alkoholu od 12%, lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych – w przypadku „trójniaka”,
 - d) trzy części objętościowe wody albo wody z sokiem oraz o rzeczywistej zawartości alkoholu od 9%, lecz nieprzekraczającej 12% objętościowych – w przypadku „czwórniaka”;
- 8) wino owocowe – będące napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 8,5%, lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych, otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na wino owocowe, z możliwością słodzenia glukozą, fruktozą, zagęszczonym sokiem owocowym, sokiem owocowym lub substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a, e oraz f lub barwienia;
- 9) cydr – będący napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2%, lecz nieprzekraczającej 8,5% objętościowych, otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na cydr, z możliwością słodzenia glukozą, fruktozą, zagęszczonym sokiem jabłkowym, sokiem jabłkowym lub substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a, e, f oraz g;
- 10) perry – będące napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2%, lecz nieprzekraczającej 8,5% objętościowych, otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na perry, z możliwością słodzenia glukozą, fruktozą, zagęszczonym sokiem gruszkowym, sokiem gruszkowym lub substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a, e, f oraz g;
- 11) wino owocowe niskoalkoholowe – będące napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2%, lecz poniżej 8,5% objętościowych, otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na wino owocowe albo z wina owocowego w wyniku częściowego usunięcia alkoholu wyłącznie metodami fizycznymi, z możliwością słodzenia glukozą, fruktozą, zagęszczonym sokiem owocowym, sokiem owocowym lub substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a, e, f oraz g lub barwienia;

- 12) wino owocowe likierowe – będące napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 15%, lecz nieprzekraczającej 22% objętościowych, otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na wino owocowe, z dodatkiem alkoholu rektyfikowanego lub destylatu owocowego, z możliwością słodzenia glukozą, fruktozą, zagęszczonym sokiem owocowym, sokiem owocowym lub substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a, e oraz f lub barwienia;
- 13) wino z soku winogronowego – będące napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 8,5%, lecz nieprzekraczającej 18% objętościowych, otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na wino z soku winogronowego, z możliwością dodania alkoholu rektyfikowanego lub destylatu winogronowego, słodzenia substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a–c, e oraz f lub barwienia;
- 14) wino miodowe – będące napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 8,5%, lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych, otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na miód pitny, z możliwością słodzenia zagęszczonym sokiem owocowym, sokiem owocowym lub substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a, e oraz f, dodania ziół lub przypraw korzennych lub barwienia;
- 15) napój winny owocowy – będący napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 4,5%, lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych, zawierającym co najmniej 50% objętościowych wina owocowego albo otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na wino owocowe o obniżonym maksymalnie o 50% udziale soków w nastawie, z możliwością słodzenia substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a, b oraz d–g lub barwienia;
- 16) napój winny miodowy – będący napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 4,5%, lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych, zawierającym co najmniej 50% objętościowych miodu pitnego albo otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na miód pitny, w którym udział miodu nie może być niższy niż 150 kg na 1000 litrów nastawu na miód pitny, z możliwością słodzenia substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a, b oraz d–g lub barwienia;
- 17) wino owocowe aromatyzowane – będące napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 8,5%, lecz nieprzekraczającej 22% objętościowych, poddanym aromatyzowaniu substancjami innymi niż uzyskane z winogron, zawierającym co najmniej 75% objętościowych wina owocowego, z możliwością dodania alkoholu rektyfikowanego,

- destylatu miodowego lub destylatu owocowego, z możliwością słodzenia substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a, b oraz d–f lub barwienia;
- 18) cydr aromatyzowany – będący napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2%, lecz nieprzekraczającej 8,5% objętościowych, zawierającym co najmniej 85% objętościowych cydru lub wina jabłkowego, poddanym aromatyzowaniu substancjami innymi niż uzyskane z winogron, z możliwością słodzenia substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a, b oraz d–g lub barwienia;
 - 19) perry aromatyzowane – będące napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2%, lecz nieprzekraczającej 8,5% objętościowych, zawierającym co najmniej 85% objętościowych perry lub wina gruszkowego, poddanym aromatyzowaniu substancjami innymi niż uzyskane z winogron, z możliwością słodzenia substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a, b oraz d–g lub barwienia;
 - 20) aromatyzowane wino owocowe niskoalkoholowe – będące napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2%, lecz poniżej 8,5% objętościowych, zawierającym co najmniej 75% objętościowych wina owocowego lub wina owocowego niskoalkoholowego, poddanym aromatyzowaniu substancjami innymi niż uzyskane z winogron, z możliwością słodzenia substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a, b oraz d–g lub barwienia;
 - 21) aromatyzowane wino z soku winogronowego – będące napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 6,5%, lecz nieprzekraczającej 22% objętościowych, poddanym aromatyzowaniu, zawierającym co najmniej 75% objętościowych wina z soku winogronowego, z możliwością dodania alkoholu rektyfikowanego lub destylatu winogronowego, słodzenia substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a, b oraz d–f lub barwienia;
 - 22) aromatyzowany napój winny owocowy – będący napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 4,5%, lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych, zawierającym co najmniej 50% objętościowych wina owocowego albo otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na wino owocowe o obniżonym maksymalnie o 50% udziale soków w nastawie, poddanym aromatyzowaniu substancjami innymi niż uzyskane z winogron, z możliwością słodzenia substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a, b oraz d–g lub barwienia;
 - 23) aromatyzowany napój winny miodowy – będący napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 4,5%, lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych, zawierającym co

najmniej 50% objętościowych miodu pitnego albo otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na miód pitny, w którym udział miodu jest nie niższy niż 150 kg na 1000 litrów nastawu na miód pitny, poddanych aromatyzowaniu substancjami innymi niż uzyskane z winogron, z możliwością słodzenia substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a, b oraz d–g lub barwienia.

2. Fermentowane napoje winiarskie są wprowadzane do obrotu wyłącznie pod nazwami kategorii określonymi w ust. 1.

3. W przypadku gdy fermentowany napój winiarski spełnia wymagania dla więcej niż jednej kategorii określonej w ust. 1, stosuje się jedną z nazw tych kategorii.

4. Nazwę fermentowanego napoju winiarskiego, w zależności od kategorii lub rodzaju tego napoju odnoszącego się do zawartości gazu, poziomu słodkości czy surowców zastosowanych do jego wyrobu, uzupełnia się albo można uzupełnić o dodatkowe określenia charakteryzujące dany napój.

Art. 6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób wyrobu fermentowanych napojów winiarskich, rodzaje tych napojów oraz dodatkowe określenia charakteryzujące dany napój, które są stosowane albo mogą być stosowane w nazwie danego napoju,
- 2) szczegółowe wymagania organoleptyczne, fizyczne i chemiczne, które powinny spełniać fermentowane napoje winiarskie,
- 3) metody analiz fermentowanych napojów winiarskich wykonywanych w ramach nadzoru nad jakością handlową tych napojów

– mając na względzie zapewnienie jednolitych wymagań w zakresie jakości handlowej, metod wyrobu i analiz fermentowanych napojów winiarskich oraz zapewnienie konsumentom wyczerpującej informacji o tych napojach.

Rozdział 3

Rejestr przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich

Art. 7. 1. Działalność gospodarcza w zakresie wyrobu wyrobów winiarskich, w tym rozlewu tych wyrobów przez tego samego przedsiębiorcę, który je wyrobił, lub rozlewu wyrobów winiarskich przez przedsiębiorcę, który ich nie wyrobił, zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich”, jest działalnością regulowaną, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo

przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162), i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich, zwanego dalej „rejestrem”.

2. Działalność gospodarcza w zakresie:

- 1) wyrobu wina przez drobnego producenta wina z upraw własnych,
- 2) rozlewu wyrobów winiarskich wprowadzonych do obrotu w opakowaniach zbiorczych, takich jak beczki lub kegi, w miejscu prowadzenia sprzedaży detalicznej tych wyrobów – nie jest działalnością regulowaną i nie podlega wpisowi do rejestru.

Art. 8. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich:

- 1) opracowuje w formie pisemnej i wdraża system kontroli wewnętrznej wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich obejmujący co najmniej określenie:
 - a) częstotliwości i sposobu pobierania próbek do badań jakości tych wyrobów,
 - b) metod przeprowadzania badań jakości tych wyrobów,
 - c) sposobu postępowania z tymi wyrobami niespełniającymi wymagań w zakresie jakości;
- 2) posiada plan obiektów budowlanych przeznaczonych do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich;
- 3) wyznacza osobę odpowiedzialną za kontrolę jakości wyrobów winiarskich;
- 4) zapewnia spełnianie przez obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich wymagań określonych w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska, co potwierdza zaświadczenie wydane na jego wniosek przez:
 - a) komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej,
 - b) państwowego powiatowego inspektora sanitarnego oraz
 - c) wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska– właściwych ze względu na planowane miejsce wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich.

2. Przedsiębiorca może wykonywać działalność gospodarczą w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich, jeżeli:

- 1) posiada tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których działalność gospodarcza w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich ma być wykonywana;

- 2) nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub za przestępstwo skarbowe, a w przypadku przedsiębiorcy będącego:
- a) osobą prawną – której członek zarządu nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub za przestępstwo skarbowe,
 - b) spółką jawną – której wspólnik nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa, o których mowa w lit. a, a w przypadku wspólnika będącego osobą prawną – której członek rady nadzorczej lub członek zarządu nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za te przestępstwa,
 - c) spółką komandytową – której komplementariusz nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa, o których mowa w lit. a, a w przypadku komplementariusza będącego osobą prawną – której członek rady nadzorczej lub członek zarządu nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za te przestępstwa,
 - d) spółką komandytowo-akcyjną – której członek zarządu nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa, o których mowa w lit. a;
- 3) nie zalega z należnościami wobec Skarbu Państwa, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, a w przypadku zalegania z należnościami z tytułu podatków stanowiących dochód budżetu państwa – jeżeli zostało przyjęte zabezpieczenie, o którym mowa w art. 33d § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.¹¹⁾), wykonania decyzji określającej lub ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego, o której mowa w art. 52 ust. 3a ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 722, z późn. zm.¹²⁾), co potwierdzają wydane na jego wniosek zaświadczenia.

Art. 9. 1. Spełnienie warunków określonych w art. 8 ust. 1 pkt 2 i 4 nie jest wymagane do dokonania wpisu do rejestru przedsiębiorcy wykonującego działalność gospodarczą

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1423, 2122, 2123 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 72, 694, 802 i 1005.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1747, 2320 i 2419 oraz z 2021 r. poz. 72, 255, 694 i 802.

w zakresie wyrobu fermentowanych napojów winiarskich z surowców uzyskanych we własnym gospodarstwie, jeżeli w danym roku kalendarzowym przedsiębiorca ten wyrabia łącznie nie więcej niż 1000 hektolitrów:

- 1) wina owocowego jakościowego, cydru jakościowego, perry jakościowego, cydru lodowego, perry lodowego, cydru lub perry z owoców uzyskanych z własnych drzew lub krzewów owocowych, przy czym ilość wyrobionych napojów wynosi nie więcej niż 100 hektolitrów przypadających proporcjonalnie na każdy posiadany hektar gruntu rolnego, oraz posiada tytuł prawny do co najmniej 0,5 hektara gruntu rolnego obsadzonego drzewami lub krzewami owocowymi, z których pozyskuje owoce;
- 2) miodu pitnego jakościowego z miodu uzyskanego z własnej pasieki, przy czym ilość wyrobionego miodu pitnego jakościowego nie może być większa niż 20 litrów na każdy posiadany pień pszczelej, oraz prowadzi pasiekę powyżej 10 pni pszczelich i jest wpisany do prowadzonego przez powiatowego lekarza weterynarii rejestru, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421).

2. W ramach limitu określonego w ust. 1 fermentowane napoje winiarskie, o których mowa w ust. 1, mogą zostać również wyrobione z nabytych owoców i miodu, jeżeli surowce te są wytwarzane w województwie, w którym jest prowadzony wyrób tych napojów, i stanowią nie więcej niż 50% wagowo wszystkich owoców i miodu wykorzystywanych do wyrobu tych napojów.

Art. 10. 1. Rejestr prowadzi Dyrektor Generalny KOWR.

2. Wpisu do rejestru dokonuje się na wniosek przedsiębiorcy złożony na formularzu udostępnionym na stronie internetowej KOWR.

3. Wniosek o wpis do rejestru zawiera:

- 1) firmę, siedzibę i adres oraz adres do doręczeń;
- 2) numer:
 - a) w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, o ile przedsiębiorca taki numer posiada,
 - b) identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) wskazanie miejsca lub miejsc wykonywania działalności gospodarczej;
- 4) wskazanie rodzaju albo rodzajów działalności gospodarczej, które będą wykonywane, spośród następujących:

- a) wyrób wyrobów winiarskich, w tym rozlew wyrobionych wyrobów winiarskich, lub
 - b) rozlew wyrobów winiarskich wyrobionych przez innego przedsiębiorcę;
- 5) oświadczenie, że przedsiębiorca w dniu złożenia wniosku spełnia wymagania określone w art. 8 ust. 1 pkt 3 i ust. 2.

4. W przypadku przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 9 ust. 1, wniosek o wpis do rejestru zawiera wyłącznie dane, o których mowa w ust. 3 pkt 1–3, oraz:

- 1) wskazanie, które kategorie fermentowanych napojów winiarskich spośród wymienionych w art. 9 ust. 1 będą objęte działalnością gospodarczą, którą będzie wykonywał ten przedsiębiorca;
- 2) oświadczenie, że ten przedsiębiorca w dniu złożenia wniosku:
 - a) spełnia wymagania określone w art. 8 ust. 1 pkt 3 i ust. 2,
 - b) posiada tytuł prawny do gruntu rolnego, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 – w przypadku wyrobu wina owocowego jakościowego, cydru jakościowego, perry jakościowego, cydru lodowego, perry lodowego, cydru lub perry,
 - c) prowadzi pasiekę, o której mowa w art. 9 ust. 1 pkt 2 – w przypadku wyrobu miodu pitnego jakościowego.

5. Przedsiębiorca może we wniosku o wpis do rejestru podać również inne niż wymienione w ust. 3 pkt 1 dane kontaktowe przedsiębiorcy, takie jak adres poczty elektronicznej, adres strony internetowej lub numer telefonu.

6. W przypadku złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 4 pkt 2 lit. b, do wniosku o wpis do rejestru dołącza się również informację o łącznej powierzchni i lokalizacji gruntu rolnego, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1, zawierającą wskazanie:

- 1) województwa, powiatu i gminy;
- 2) nazwy oraz numeru obrębu ewidencyjnego;
- 3) numeru działki ewidencyjnej.

7. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 5 i ust. 4 pkt 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

8. Jeżeli wniosek o wpis do rejestru spełnia wymagania określone w ust. 2–4, 6 i 7 oraz nie zachodzą przesłanki odmowy wpisu do rejestru określone w art. 43 ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy

z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, Dyrektor Generalny KOWR wpisuje przedsiębiorcę do rejestru, co potwierdza, wydając temu przedsiębiorcy zaświadczenie o dokonaniu tego wpisu.

Art. 11. 1. Wpisu przedsiębiorcy do rejestru dokonuje się w terminie 7 dni od dnia wpływu do Dyrektora Generalnego KOWR wniosku o wpis do rejestru.

2. Jeżeli Dyrektor Generalny KOWR nie dokona wpisu przedsiębiorcy do rejestru w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu wniosku do Dyrektora Generalnego KOWR upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność gospodarczą po uprzednim zawiadomieniu o tym Dyrektora Generalnego KOWR na piśmie. Nie dotyczy to przypadku, gdy Dyrektor Generalny KOWR wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis do rejestru nie później niż przed upływem 7 dni od dnia wpływu tego wniosku. W takim przypadku termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie od dnia wpływu do Dyrektora Generalnego KOWR uzupełnienia wniosku o wpis do rejestru.

Art. 12. 1. Do rejestru wpisuje się dane, o których mowa w art. 10 ust. 3 pkt 1–4, ust. 4 pkt 1 i ust. 5, oraz numer w rejestrze nadany przedsiębiorcy.

2. Dane wpisane w rejestrze, z wyłączeniem danych, o których mowa w art. 10 ust. 5, mogą być zamieszczone na stronie internetowej KOWR.

3. Dyrektor Generalny KOWR z urzędu dokonuje sprostowania wpisu do rejestru zawierającego oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

4. W przypadku zmiany danych wpisanych do rejestru, z wyłączeniem danych, o których mowa w art. 10 ust. 5, przedsiębiorca składa wniosek o zmianę wpisu w rejestrze w terminie 14 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana tych danych.

5. Do dokonania wpisu do rejestru zmienionych danych stosuje się przepisy art. 10 ust. 2–8 i art. 11, z tym że we wniosku o zmianę wpisu w rejestrze podaje się również numer w rejestrze nadany przedsiębiorcy.

Art. 13. 1. W przypadku gdy przedsiębiorca naruszył warunki, o których mowa w art. 8 ust. 1 lub 2, Dyrektor Generalny KOWR wzywa tego przedsiębiorcę do usunięcia stwierdzonych naruszeń w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 7 dni od dnia otrzymania tego wezwania.

2. Jeżeli:

1) przedsiębiorca nie usunie stwierdzonych naruszeń w terminie wyznaczonym w wezwaniu, o którym mowa w ust. 1,

- 2) przedsiębiorca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 10 ust. 3 pkt 5 lub ust. 4 pkt 2, niezgodne ze stanem faktycznym,
- 3) właściwy dla podatnika naczelnik urzędu skarbowego cofnął ostateczną decyzją zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego z uwagi na:
 - a) zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa lub składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne,
 - b) kierowanie podmiotem przez osoby skazane prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub za przestępstwo skarbowe,
 - c) prowadzenie działalności niezgodnie z uzyskanym zezwoleniem,
 - d) nieposiadanie tytułu prawnego do korzystania z miejsca, w którym prowadzono skład podatkowy

– Dyrektor Generalny KOWR zakazuje, w drodze decyzji, wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 2, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

4. O wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, Dyrektor Generalny KOWR powiadamia Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 14. 1. Przedsiębiorca, wobec którego wydano decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich, może uzyskać wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania tej decyzji.

2. Przepisu ust. 1 stosuje się do przedsiębiorcy, który wykonywał działalność gospodarczą bez wpisu do rejestru, z wyłączeniem przypadku określonego w art. 11 ust. 2.

Art. 15. 1. W przypadku śmierci, rozwiązania albo przekształcenia przedsiębiorcy wpisanego do rejestru lub wystąpienia innego zdarzenia prawnego, w wyniku których następuje następstwo prawne, albo w przypadku zbycia całości lub części przedsiębiorstwa Dyrektor Generalny KOWR dokonuje zmiany wpisu w rejestrze na wniosek zarządcy sukcesyjnego, następcy prawnego tego przedsiębiorcy albo nabywcy przedsiębiorstwa lub jego części, jeżeli złożył on wniosek o zmianę wpisu w rejestrze.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokument potwierdzający fakt zaistnienia następstwa prawnego albo powołanie zarządcy sukcesyjnego.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia przez zarządcę sukcesyjnego, następcę prawnego przedsiębiorcy albo nabywcę przedsiębiorstwa lub jego części wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo do Krajowego Rejestru Sądowego.

4. Do dokonania wpisu do rejestru zmienionych danych, w przypadkach określonych w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 10 ust. 3–8.

5. W przypadku gdy złożony wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie spełnia wymagań określonych w ustawie lub został złożony po terminie określonym w ust. 3, nie wszczyna się postępowania w sprawie zmiany wpisu w rejestrze.

6. Dyrektor Generalny KOWR wykreśla przedsiębiorcę z rejestru:

- 1) na jego wniosek;
- 2) w przypadku gdy:
 - a) decyzja o zakazie wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich stała się ostateczna,
 - b) przedsiębiorca nie jest wpisany w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo w Krajowym Rejestrze Sądowym od 6 miesięcy od uzyskania informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo z Krajowego Rejestru Sądowego o braku wpisu albo wykreśleniu przedsiębiorcy,
 - c) zarządca sukcesyjny, następca prawny albo nabywca przedsiębiorstwa lub jego części nie złożył wniosku, o którym mowa w ust. 1, albo nie złożył go w terminie określonym w tym przepisie.

Art. 16. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich zawiadamia Dyrektora Generalnego KOWR o jej zakończeniu lub zawieszeniu jej wykonywania, w terminie 14 dni od dnia tego zakończenia lub zawieszenia.

Rozdział 4

Organizacja rynku wina

Art. 17. 1. Właściwym organem, o którym mowa w art. 146 ust. 1 rozporządzenia nr 1308/2013, jest wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

2. W szczególności wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych jest właściwy w zakresie:

- 1) kontroli urzędowej dokumentów, o których mowa w art. 147 ust. 1 rozporządzenia nr 1308/2013, zwanych dalej „dokumentami towarzyszącymi” – w przypadku produktów sektora wina niebędących wyrobami akcyzowymi w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym;
- 2) kontroli urzędowej rejestrów, o których mowa w art. 147 ust. 2 rozporządzenia nr 1308/2013, zwanych dalej „rejestrami przychodów i rozchodów”;
- 3) przeprowadzania certyfikacji, zatwierdzania i kontroli, o których mowa w art. 120 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1308/2013, zwanych dalej „certyfikacją wina lub moszczu”, dla produktów sektora wina, o których mowa w załączniku VII część II pkt 1–11, 13, 15 i 16 do rozporządzenia nr 1308/2013, bez chronionej nazwy pochodzenia (ChNP) lub chronionego oznaczenia geograficznego (ChOG);
- 4) kontroli urzędowej wycofywania produktów ubocznych, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/934 z dnia 12 marca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do obszarów uprawy winorośli, w przypadku których zawartość alkoholu może być zwiększona, dozwolonych praktyk enologicznych i ograniczeń mających zastosowanie do produkcji i konserwowania produktów sektora win, minimalnej zawartości alkoholu w odniesieniu do produktów ubocznych oraz ich wycofywania, a także publikacji dokumentów OIV (Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2019, str. 1, z późn. zm.¹³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/934”.

Art. 18. Właściwym organem w zakresie kontroli urzędowej upraw winorośli położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie spełniania wymagań określonych w art. 81 ust. 2 akapicie drugim rozporządzenia nr 1308/2013 jest wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa właściwy ze względu na miejsce położenia uprawy winorośli, w odniesieniu do której dokonuje się kontroli zgodności ze stanem faktycznym:

- 1) danych zgłoszonych przez plantatora winorośli we wniosku o wpis do ewidencji winnic, o których mowa w art. 22 ust. 4 pkt 5;
- 2) dokumentów potwierdzających pochodzenie odmian winorośli, w tym zgodności nazw tych odmian winorośli lub ich synonimów z danymi, o których mowa w pkt 1.

¹³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 289 z 08.11.2019, str. 60 oraz Dz. Urz. UE L 129 z 24.04.2020, str. 1.

Art. 19. Właściwym organem:

- 1) wyznaczonym do pełnienia funkcji instytucji łącznikowej, o której mowa w art. 40 akapicie trzecim rozporządzenia 2018/273,
 - 2) w zakresie dokonywania powiadomień, o których mowa w art. 50 rozporządzenia 2018/273 i w załączniku VIII część I sekcja A pkt 3 do rozporządzenia nr 1308/2013
- jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.

Art. 20. Osoby przeprowadzające kontrole w ramach kontroli urzędowych przeprowadzanych przez:

- 1) wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych,
 - 2) wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa
- są uprawnione, w celu zapewnienia zgodności z przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi sektora wina, do podejmowania czynności określonych w art. 41 rozporządzenia 2018/273.

Art. 21. 1. Producent wina wyrabia wino lub moszcz z winogron pozyskanych z upraw winorośli wpisanych do ewidencji winnic położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwanej dalej „ewidencją winnic” – w przypadku gdy wino lub moszcz są wyrabiane z winogron pozyskanych z upraw winorośli położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Producent wina zamierzający wyrabiać wino przekazuje Dyrektorowi Generalnemu KOWR informację o tym zamiarze w terminie do dnia 15 lipca roku poprzedzającego rok winiarski, w którym zamierza wyrabiać wino, na formularzu udostępnionym na stronie internetowej KOWR. Termin ten nie podlega przywróceniu.

3. Informacja, o której mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub firmę producenta wina;
- 2) siedzibę i adres oraz adres do doręczeń producenta wina;
- 3) numer NIP, o ile producent wina taki numer posiada, albo numer PESEL tego producenta;
- 4) wskazanie miejsca wyrobu wina;
- 5) numer identyfikacyjny plantatora winorośli zawarty w ewidencji winnic, z którego winogron będzie wyrabiane wino, oraz wskazanie, czy te winogrona pochodzą z upraw własnych.

4. Informacja, o której mowa w ust. 2, może zawierać również inne niż wymienione w ust. 3 pkt 1 i 2 dane kontaktowe producenta wina, w tym adres poczty elektronicznej, adres strony internetowej lub numer telefonu.

5. Dane, o których mowa w ust. 3 pkt 1, 2 i 4, mogą zostać zamieszczone na stronie internetowej KOWR.

Art. 22. 1. Do ewidencji winnic wpisuje się wyłącznie uprawy winorośli położone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które spełniają wymagania określone w art. 81 ust. 2 akapicie drugim rozporządzenia nr 1308/2013.

2. Ewidencję winnic prowadzi Dyrektor Generalny KOWR.

3. Wpisu do ewidencji winnic dokonuje się na wniosek plantatora winorośli złożony na formularzu udostępnionym na stronie internetowej KOWR.

4. Wniosek o wpis do ewidencji winnic zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub firmę plantatora winorośli;
- 2) siedzibę i adres oraz adres do doręczeń plantatora winorośli;
- 3) numer NIP, o ile plantator winorośli taki numer posiada, albo numer PESEL tego plantatora;
- 4) adres winnicy i jej nazwę, jeżeli została nadana;
- 5) wskazanie miejsca położenia uprawy winorośli wchodzącej w skład winnicy, w tym:
 - a) województwo, powiat i gminę,
 - b) nazwę oraz numer obrębu ewidencyjnego,
 - c) numer działki ewidencyjnej, z podaniem:
 - całkowitej powierzchni prowadzonej uprawy winorośli obliczanej jako obwód zewnętrzny winorośli z dodaniem bufora, którego szerokość odpowiada połowie odległości między rzędami,
 - powierzchni uprawy każdej odmiany winorośli uprawianej na tej działce, spełniającej wymagania określone w art. 81 ust. 2 akapicie drugim rozporządzenia nr 1308/2013, z podaniem nazw odmian winorośli lub ich synonimów;
- 6) informację o całkowitej powierzchni upraw winorośli innych niż określone w pkt 5;
- 7) oświadczenie plantatora winorośli, że w dniu złożenia tego wniosku posiada tytuł prawny do gruntu, na którym jest prowadzona uprawa winorośli, o której mowa w pkt 5.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4 pkt 7, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest

obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

6. Plantator winorośli może we wniosku o wpis do ewidencji winnic podać również inne niż wymienione w ust. 4 pkt 1 i 2 dane kontaktowe plantatora winorośli, w tym adres poczty elektronicznej, adres strony internetowej lub numer telefonu.

7. Dokonanie wpisu uprawy winorośli do ewidencji winnic Dyrektor Generalny KOWR potwierdza, wydając plantatorowi winorośli zaświadczenie o dokonaniu tego wpisu, w terminie 14 dni od jego dokonania.

Art. 23. 1. Do ewidencji winnic wpisuje się dane, o których mowa w art. 22 ust. 4 pkt 1–6, oraz numer identyfikacyjny nadany plantatorowi winorośli.

2. Ewidencja winnic jest jawna, z wyłączeniem danych, o których mowa w art. 22 ust. 4 pkt 3.

3. Dane, o których mowa w art. 22 ust. 4 pkt 1, 2, 4 i pkt 5 lit. a, nazwy uprawianych odmian winorośli lub ich synonimy oraz numer identyfikacyjny plantatora winorośli mogą zostać zamieszczone na stronie internetowej KOWR.

4. W przypadku zmiany danych, o których mowa w art. 22 ust. 4, plantator winorośli składa wniosek o zmianę wpisu w ewidencji winnic, w terminie 14 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana tych danych.

5. Do dokonania wpisu do ewidencji winnic zmienionych danych stosuje się przepisy art. 22 ust. 3–7, z tym że we wniosku o zmianę wpisu w ewidencji winnic podaje się również numer identyfikacyjny nadany plantatorowi winorośli.

Art. 24. 1. W przypadku stwierdzenia na działce ewidencyjnej, o której mowa w art. 22 ust. 4 pkt 5 lit. c, prowadzenia uprawy winorośli, która nie spełnia wymagań określonych w art. 81 ust. 2 akapicie drugim rozporządzenia nr 1308/2013, wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa zakazuje, w drodze decyzji, pozyskiwania winogron z tej uprawy winorośli do wyrobu wina.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa przekazuje Dyrektorowi Generalnemu KOWR informację o:

- 1) wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1;
- 2) tym, że decyzja, o której mowa w ust. 1, stała się ostateczna.

Art. 25. 1. W przypadku gdy:

- 1) plantator winorośli:
 - a) zaprzestał uprawy winorośli,
 - b) nie posiada tytułu prawnego do gruntu, na którym jest prowadzona uprawa winorośli, lub
 - c) złożył wniosek o wykreślenie uprawy winorośli z ewidencji winnic, lub
- 2) decyzja, o której mowa w art. 24 ust. 1, stała się ostateczna

– Dyrektor Generalny KOWR wykreśla uprawę winorośli z ewidencji winnic.

2. Wniosek o wykreślenie uprawy winorośli z ewidencji winnic zawiera dane, o których mowa w art. 22 ust. 4 pkt 1 i 2, numer identyfikacyjny nadany plantatorowi winorośli oraz wskazanie miejsca położenia uprawy winorośli objętej tym wnioskiem.

Art. 26. 1. Innym dokumentem towarzyszącym, o którym mowa w art. 10 ust. 5 rozporządzenia 2018/273, wymaganym przy przewozie produktów sektora wina niebędących wyrobami akcyzowymi, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, jest dokument sprzedaży przewożonego produktu sektora wina.

2. W przypadku określonym w art. 9 ust. 2 rozporządzenia 2018/273 potwierdzenia poprawności informacji, o których mowa w tym przepisie, dokonuje się na podstawie dokumentu sprzedaży przewożonych produktów sektora wina, który towarzyszy tym produktom.

3. Dokumenty sprzedaży, o których mowa w ust. 1 i 2, są opatrzone nadawanym przez podmiot wysyłający produkty sektora wina numerem ewidencyjnym, który jest wpisywany w rejestrze przychodów i rozchodów prowadzonym przez podmiot dokonujący tej wysyłki oraz przez podmiot odbierający tę wysyłkę, o ile taki podmiot jest obowiązany do prowadzenia rejestru przychodów i rozchodów.

Art. 27. W przypadku gdy właściwy organ państwa trzeciego, do którego są wysyłane produkty sektora wina, wymaga poświadczenia, o którym mowa w art. 11 rozporządzenia 2018/273, podmiot wysyłający te produkty do państwa trzeciego lub jego przedstawiciel wystawia specjalne świadectwo wywozu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2018/273, na podstawie wzoru świadectwa określonego w załączniku VI część II do rozporządzenia 2018/273, w którym podaje nazwę, adres oraz dane kontaktowe do właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz właściwego organu Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Art. 28. 1. W rejestrze przychodów i rozchodów oprócz informacji, o których mowa w art. 29 rozporządzenia 2018/273 oraz w rozdziale IV rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/274 z dnia 11 grudnia 2017 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, certyfikacji, rejestru przychodów i rozchodów, obowiązkowych deklaracji i powiadomień oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do odpowiednich kontroli i uchylającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/561 (Dz. Urz. UE L 58 z 28.02.2018, str. 60, z późn. zm.¹⁴⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/274”, zamieszcza się informacje dotyczące:

- 1) spożycia produktów sektora wina przez producenta wina i jego rodzinę, o którym mowa w art. 19 ust. 3 lit. a rozporządzenia 2018/274, z adnotacją „spożycie własne”;
- 2) ewentualnych przypadkowych zmian objętości produktów sektora wina, o których mowa w art. 19 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2018/274, przez podmioty działające na rynku wina, o których mowa w art. 28 ust. 3 rozporządzenia 2018/273, wskazując powód tych zmian objętości.

2. Zamknięcia rejestru przychodów i rozchodów, o którym mowa w art. 21 rozporządzenia 2018/274, dokonuje się w dniu 31 lipca każdego roku.

Art. 29. 1. Organem właściwym do prowadzenia i aktualizacji wykazu, o którym mowa w art. 8 ust. 3 rozporządzenia 2018/273, i wykazu, o którym mowa w art. 28 ust. 3 rozporządzenia 2018/273, jest Dyrektor Generalny KOWR.

2. Do prowadzenia i aktualizacji wykazu, o którym mowa w art. 8 ust. 3 rozporządzenia 2018/273, i wykazu, o którym mowa w art. 28 ust. 3 rozporządzenia 2018/273, wykorzystuje się dane o podmiotach objętych tymi wykazami:

- 1) zawarte w ewidencji winnic lub rejestrze;
- 2) zgromadzone:
 - a) na podstawie informacji o zamiarze wyrobu wina przekazanych przez producentów wina na podstawie art. 21 ust. 2,
 - b) przez marszałka województwa wydającego zezwolenie, o którym mowa w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości

¹⁴⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 354 z 26.10.2020, str. 4.

i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277, z 2020 r. poz. 1492 oraz z 2021 r. poz. 41 i 694).

3. Za działalność, o której mowa w art. 2 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2018/273, uznaje się działalność gospodarczą obejmującą bezpośrednią sprzedaż wina i moszczu winogronowego konsumentom w ilościach mniejszych niż 1000 hektolitrów w danym roku kalendarzowym.

4. Marszałek województwa przekazuje nieodpłatnie Dyrektorowi Generalnemu KOWR dane, o których mowa w art. 9 ust. 3b pkt 1–4 i 6 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, w terminie do dnia 10 czerwca każdego roku. Dane te są przetwarzane przez Dyrektora Generalnego KOWR wyłącznie w celu prowadzenia wykazu, o którym mowa w art. 8 ust. 3 rozporządzenia 2018/273, i wykazu, o którym mowa w art. 28 ust. 3 rozporządzenia 2018/273.

Art. 30. 1. Certyfikacja wina lub moszczu jest przeprowadzana przez wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwego ze względu na miejsce wyrobu wina lub moszczu, na wniosek producenta wina, w odniesieniu do partii wina lub moszczu.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) dane, o których mowa w art. 21 ust. 3;
- 2) dane dotyczące partii wina lub moszczu obejmujące:
 - a) nazwy odmian winorośli lub ich synonimy – w przypadku wyrobu wina lub moszczu z danej odmiany winorośli lub danych odmian winorośli, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 31, a w przypadku gdy te przepisy nie zostały wydane – w Międzynarodowym wykazie odmian winorośli lub ich synonimów prowadzonym przez Międzynarodową Organizację ds. Winorośli i Wina (OIV), zwanego dalej odpowiednio „winem odmianowym” lub „moszczem odmianowym”,
 - b) rok winiarski – w przypadku wyrobu wina lub moszczu z winogron zebranych w danym roku winiarskim, zwanych dalej odpowiednio „winem rocznikowym” lub „moszczem rocznikowym”,
 - c) szacunkową wielkość partii wina lub moszczu w hektolitrach;
- 3) wskazanie numeru identyfikacyjnego plantatora winorośli, od którego producent wina nabył lub planuje nabyć świeże winogrona do wyrobu wina – w przypadku nabywania świeżych winogron do wyrobu wina.

3. Producent wina może we wniosku, o którym mowa w ust. 1, podać również inne niż wymienione w ust. 2 pkt 1 dane kontaktowe producenta wina, w tym adres poczty elektronicznej, adres strony internetowej lub numer telefonu.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się nie później niż na 2 tygodnie przed dokonaniem zbioru winogron, które mają zostać przeznaczone do wyrobu danej partii wina lub moszczu, lecz nie później niż do dnia 15 września danego roku winiarskiego, na formularzu udostępnionym na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

5. W przypadku gdy wino lub moszcz zostały wyrobione z winogron pochodzących z upraw winorośli wpisanych do ewidencji winnic oraz gdy:

- 1) zostały spełnione wymagania określone w art. 49 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33 z dnia 17 października 2018 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do wniosków o objęcie ochroną nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych w sektorze wina, procedury zgłaszania sprzeciwu, ograniczeń stosowania, zmian w specyfikacji produktu, unieważnienia ochrony oraz etykietowania i prezentacji (Dz. Urz. UE L 9 z 11.01.2019, str. 2, z późn. zm.¹⁵⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/33” – w przypadku wina rocznikowego lub moszczu rocznikowego,
- 2) zostały spełnione wymagania określone w art. 50 rozporządzenia 2019/33 – w przypadku wina odmianowego lub moszczu odmianowego,
- 3) odmiany winorośli, z których wino lub moszcz zostały wyrobione, nie zostały wyłączone na podstawie art. 120 ust. 2 lit. b rozporządzenia nr 1308/2013 – w przypadku wina odmianowego lub moszczu odmianowego,
- 4) dane uzyskane w wyniku kontroli, o której mowa w art. 18, są zgodne z informacjami zawartymi we wniosku, o którym mowa w ust. 1

– wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, po zweryfikowaniu finalnej wielkości partii wina lub moszczu na podstawie danych zawartych w rejestrze przychodów i rozchodów lub informacji otrzymanej od producenta wina, wydaje dla danej partii wina lub moszczu certyfikat dla wina lub certyfikat dla moszczu.

6. Certyfikat dla wina zawiera:

- 1) numer certyfikatu dla wina;

¹⁵⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 269 z 23.10.2019, str. 14.

- 2) określenie „wino odmianowe” – w przypadku wina odmianowego;
- 3) określenie „wino rocznikowe” – w przypadku wina rocznikowego;
- 4) dane, o których mowa w art. 21 ust. 3 pkt 1 i 2, wskazane we wniosku, o którym mowa w ust. 1;
- 5) dane, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a i b;
- 6) wskazanie finalnej wielkości partii wina, o której mowa w ust. 5;
- 7) wskazanie organu wydającego certyfikat dla wina.

7. Certyfikat dla moszczu zawiera:

- 1) numer certyfikatu dla moszczu;
- 2) określenie „moszcz odmianowy” – w przypadku moszczu odmianowego;
- 3) określenie „moszcz rocznikowy” – w przypadku moszczu rocznikowego;
- 4) dane, o których mowa w art. 21 ust. 3 pkt 1 i 2, wskazane we wniosku, o którym mowa w ust. 1;
- 5) dane, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a i b;
- 6) wskazanie finalnej wielkości partii moszczu, o której mowa w ust. 5;
- 7) wskazanie organu wydającego certyfikat dla moszczu.

8. Numer certyfikatu dla wina lub certyfikatu dla moszczu producent wina wpisuje do rejestru przychodów i rozchodów oraz umieszcza w dokumentach towarzyszących.

9. Na etykietach produktów sektora wina określonych w załączniku VII część II pkt 1–9 i 16 do rozporządzenia nr 1308/2013, dla których wydano certyfikat dla wina odmianowego, można oprócz nazw odmian winorośli lub ich synonimów dodatkowo umieścić określenie „wino odmianowe” uzupełnione o informacje, o których mowa w art. 51 akapicie pierwszym rozporządzenia 2019/33.

10. Za przeprowadzenie certyfikacji wina lub moszczu pobiera się opłatę, która pokrywa koszty, o których mowa w art. 12 ust. 2 akapicie drugim rozporządzenia 2018/274.

11. Opłatę, o której mowa w ust. 10, wnosi się na rachunek bankowy wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwego ze względu na miejsce wyrobu wina lub moszczu na wezwanie wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwego ze względu na miejsce wyrobu wina lub moszczu, w terminie wyznaczonym w tym wezwaniu.

12. W przypadku gdy:

- 1) nie zachodzą przesłanki wydania dla danej partii wina lub moszczu certyfikatu dla wina lub certyfikatu dla moszczu określone w ust. 5 lub

- 2) wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie został złożony w terminie określonym w ust. 4, lub
- 3) nie można ustalić finalnej wielkości partii wina lub partii moszczu, o której mowa w ust. 5, lub
- 4) nie wniesiono opłaty, o której mowa w ust. 10

– wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwy ze względu na miejsce wyrobu wina lub moszczu odmawia, w drodze decyzji, wydania certyfikatu dla wina lub certyfikatu dla moszczu.

13. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość stawek opłat za przeprowadzenie certyfikacji wina lub moszczu, mając na względzie zapewnienie pokrycia przez te opłaty kosztów, o których mowa w art. 12 ust. 2 akapicie drugim rozporządzenia 2018/274.

Art. 31. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w przypadku gdy wielkość wyrobu wina, o której mowa w art. 81 ust. 3 rozporządzenia nr 1308/2013, zostanie przekroczona, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz nazw odmian winorośli przeznaczonych do uprawy w celu pozyskiwania winogron do wyrobu wina lub ich synonimów, mając na względzie, aby w tym wykazie znajdowały się wyłącznie nazwy odmian winorośli lub ich synonimy, które:

- 1) są uprawiane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) zostały:
 - a) sklasyfikowane przez inne niż Rzeczypospolita Polska państwo członkowskie zgodnie z art. 81 ust. 2 rozporządzenia nr 1308/2013 lub
 - b) są objęte wyłącznym prawem do odmiany, o którym mowa w przepisach o ochronie prawnej odmian roślin.

Art. 32. 1. Plantator winorośli składa do Dyrektora Generalnego KOWR, w terminie do dnia 15 stycznia każdego roku, deklarację o zbiorach winogron w danym roku winiarskim.

2. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) dane, o których mowa w art. 22 ust. 4 pkt 1 i 2, oraz numer identyfikacyjny nadany plantatorowi winorośli;
- 2) wskazanie powierzchni uprawy winorośli wykorzystywanej do wyrobu produktów sektora wina;
- 3) ilość zebranych winogron, z wyszczególnieniem ilości winogron:

- a) użytych przez plantatora winorośli do wyrobu produktów sektora wina,
- b) sprzedanych innemu producentowi wina,
- c) które nie są przeznaczone do wyrobu produktów sektora wina.

Art. 33. 1. Producent wina składa do Dyrektora Generalnego KOWR, w terminie do dnia:

- 1) 15 stycznia każdego roku, deklarację o produkcji wina w danym roku winiarskim;
- 2) 31 sierpnia każdego roku, deklarację o zapasach win oraz moszczów posiadanych na dzień 31 lipca poprzedniego roku winiarskiego.

2. Deklaracja, o której mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera:

- 1) dane, o których mowa w art. 21 ust. 3 pkt 1, 2, 4 i 5, oraz numer producenta wina w rejestrze, jeżeli taki numer został mu nadany;
- 2) wskazanie produktów używanych do wyrobu wina;
- 3) ilość produktów sektora wina uzyskanych od początku roku winiarskiego i posiadanych w dniu złożenia deklaracji, z podziałem według pochodzenia produktów użytych do wyrobu wina, koloru, kategorii produktów użytych do wyrobu wina oraz następujących rodzajów:

- a) wino z ChNP lub wino z ChOG,
- b) wino odmianowe,
- c) wino bez ChNP oraz wino bez ChOG, które nie jest winem odmianowym,
- d) inne produkty sektora wina.

3. Ilość wina, którą podaje się w deklaracji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, jest całkowitą ilością wina uzyskaną po zakończeniu zasadniczej fermentacji alkoholowej, obejmującą także drożdżowy osad winiarski.

4. Deklaracja, o której mowa w ust. 1 pkt 2, zawiera:

- 1) dane, o których mowa w art. 21 ust. 3 pkt 1 i 2;
- 2) wskazanie miejsca, w którym jest przechowywane wino;
- 3) ilość zapasów wina ogółem, z podziałem według koloru, miejsca pochodzenia produktów użytych do wyrobu wina oraz rodzaju:
 - a) wino z ChNP lub wino z ChOG,
 - b) wino odmianowe,
 - c) wino bez ChNP oraz wino bez ChOG, które nie jest winem odmianowym;
- 4) ilość zapasów moszczów ogółem, z podziałem według koloru, miejsca pochodzenia oraz rodzaju:

- a) skoncentrowany moszcz winogronowy,
- b) rektyfikowany zagęszczony moszcz winogronowy,
- c) inny rodzaj niż wymieniony w lit. a i b.

5. Deklarację, o której mowa w ust. 1 pkt 2, składa również przedsiębiorca wpisany do rejestru rozlewający wino, którego nie wyrobił.

Art. 34. 1. Deklaracje, o których mowa w art. 32 ust. 1 i art. 33 ust. 1, składa się na formularzach udostępnionych na stronie internetowej KOWR.

2. W przypadku niezłożenia deklaracji, o których mowa w art. 32 ust. 1 i art. 33 ust. 1, w terminie określonym w tych przepisach Dyrektor Generalny KOWR wzywa do złożenia tych deklaracji w terminie wyznaczonym w tym wezwaniu.

Art. 35. Dyrektor Generalny KOWR przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych oraz Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego zbiorcze zestawienie informacji zamieszczonych w deklaracjach, o których mowa w art. 32 ust. 1 i art. 33 ust. 1, w terminie 30 dni od dat określonych w tych przepisach.

Art. 36. 1. W przypadku określonym w załączniku VIII część I sekcja A pkt 1 do rozporządzenia nr 1308/2013, producenci wina mogą podnieść naturalną objętościową zawartość alkoholu w winach do poziomu limitu określonego w załączniku VIII część I sekcja A pkt 2 lit. a do rozporządzenia nr 1308/2013.

2. W przypadku określonym w załączniku VIII część I sekcja A pkt 3 do rozporządzenia nr 1308/2013, minister właściwy do spraw rynków rolnych może zwiększyć limit określony w załączniku VIII część I sekcja A pkt 2 lit. a do rozporządzenia nr 1308/2013, ogłaszając informację o zwiększeniu tego limitu na stronie urzędu obsługującego tego ministra.

3. Maksymalna całkowita objętościowa zawartość alkoholu dla win czerwonych, o której mowa w załączniku VIII część I sekcja B pkt 7 do rozporządzenia nr 1308/2013, wynosi 12% objętościowych.

4. Producenci wina mogą zakwaszać wina wyrabiane z upraw winorośli znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli są spełnione wymagania określone w załączniku VIII część I sekcja C pkt 6 do rozporządzenia nr 1308/2013.

5. Producenci wina mogą wyrabiać piquette na zasadach określonych w załączniku VIII część II sekcja D pkt 4 do rozporządzenia nr 1308/2013.

Art. 37. 1. Producenci wina wyrabiający poniżej 50 hektolitrów wina lub moszczu winogronowego w roku winiarskim są zwolnieni, zgodnie z art. 14 ust. 3 rozporządzenia

2019/934, z obowiązku wycofywania wytlóków i osadu drożdżowego powstałych przy wyrobie wina, zwanych dalej „produktami ubocznymi”.

2. Producenci wina inni niż wymienieni w ust. 1 przekazują, nie później niż na 2 dni robocze przed planowanym terminem przeprowadzenia wycofania, wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwemu ze względu na miejsce wyrobu wina zgłoszenie zamiaru wycofania produktów ubocznych, na zasadach określonych w art. 14 rozporządzenia 2019/934, w którym wskazują:

- 1) przeznaczenie produktów ubocznych;
- 2) ilość produktów ubocznych przeznaczonych do wycofania, w tym do destylacji;
- 3) zawartość alkoholu w produktach ubocznych;
- 4) datę przeprowadzenia wycofania produktów ubocznych, w tym przeznaczonych do destylacji.

3. Informacje, o których mowa w ust. 2, zamieszcza się w rejestrze przychodów i rozchodów.

4. Zawartość alkoholu w produktach ubocznych zgodnie z załącznikiem VIII część II lit. D pkt 1 do rozporządzenia nr 1308/2013 jest wyższa niż 0,4% objętościowych i wynosi co najmniej 5% w odniesieniu do objętości alkoholu w wyrabianym winie.

Art. 38. 1. Określenia „producent” lub „wyprodukowane przez” można, zgodnie z art. 46 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2019/33, zastąpić określeniami wskazanymi w odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej w załączniku II do rozporządzenia 2019/33.

2. Oznaczenia, o których mowa w art. 46 ust. 2–4 rozporządzenia 2019/33, można zastąpić kodem na zasadach określonych w art. 46 ust. 5 rozporządzenia 2019/33.

3. Kod, o którym mowa w ust. 2, nadaje Dyrektor Generalny KOWR na wniosek przedsiębiorcy wpisanego do rejestru.

4. Wniosek o nadanie kodu, o którym mowa w ust. 2, składa się na formularzu udostępnionym na stronie internetowej KOWR.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera:

- 1) firmę, siedzibę i adres oraz adres do doręczeń;
- 2) numer NIP;
- 3) wskazanie miejsca lub miejsc wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich przez przedsiębiorcę wpisanego do rejestru;
- 4) numer w rejestrze nadany przedsiębiorcy;

5) wskazanie oznaczenia lub oznaczeń, o których mowa w art. 46 ust. 2–4 rozporządzenia 2019/33, określających działalność gospodarczą wykonywaną przez przedsiębiorcę.

6. Przedsiębiorca wpisany do rejestru może we wniosku, o którym mowa w ust. 4, podać również inne niż wymienione w ust. 5 pkt 1 dane kontaktowe tego przedsiębiorcy, w tym adres poczty elektronicznej, adres strony internetowej lub numer telefonu.

7. Nadanie kodu, o którym mowa w ust. 2, Dyrektor Generalny KOWR potwierdza, wydając zaświadczenie o nadaniu tego kodu.

8. Dane, o których mowa w ust. 5, oraz kod nadany przedsiębiorcy Dyrektor Generalny KOWR zamieszcza na stronie internetowej KOWR.

Art. 39. 1. Dyrektor Generalny KOWR zapewnia nieodpłatny dostęp do danych zawartych w rejestrze i ewidencji winnic oraz innych danych zgromadzonych na podstawie przepisów rozdziału:

- 1) Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz wojewódzkim inspektorom jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych,
 - 2) Głównemu Inspektorowi Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz wojewódzkim inspektorom ochrony roślin i nasiennictwa,
 - 3) ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych
- w zakresie niezbędnym do realizacji określonych w rozdziale zadań tych organów, zwłaszcza do celów statystycznych i sprawozdawczych oraz do przeprowadzania analizy ryzyka na rynku wyrobów winiarskich, w tym oceny dotychczasowej działalności podmiotów działających na tym rynku, mającej na celu wytypowanie podmiotów, które będą podlegały kontroli.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, są gromadzone w systemie teleinformatycznym KOWR, a dostęp do tych danych jest przyznawany na wniosek organów wymienionych w ust. 1.

3. W przypadku stwierdzenia przez organy wymienione w ust. 1 pkt 1 i 2, że dane, o których mowa w ust. 1, są niezgodne ze stanem faktycznym ustalonym przez te organy w wyniku wykonywania przez nie zadań określonych w rozdziale lub gdy te dane wymagają aktualizacji, organy te niezwłocznie wprowadzają zweryfikowane lub zaktualizowane dane do systemu teleinformatycznego KOWR.

Rozdział 5

Przepisy karne

Art. 40. 1. Kto:

- 1) wyrabia lub rozlewa wyroby winiarskie bez uzyskania wpisu do rejestru,
- 2) wyrabia wino z winogron pozyskanych z upraw winorośli niewpisanych do ewidencji winnic,
- 3) wyrabia wino mimo nieprzekazania informacji, o której mowa w art. 21 ust. 2, w terminie określonym w tym przepisie

– podlega karze grzywny.

2. Kto dopuszcza się czynów określonych w ust. 1, jeżeli czyny te dotyczą wyrobów winiarskich o znacznej wartości,

podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.

Art. 41. 1. W przypadkach określonych w art. 40 ust. 1, sąd orzeka przepadek przedmiotów, które pochodzą bezpośrednio z wykroczenia albo które służyły lub były przeznaczone do popełnienia wykroczenia, choćby nie były własnością sprawcy.

2. W przypadkach określonych w art. 40 ust. 2, sąd orzeka przepadek przedmiotów, które pochodzą bezpośrednio z przestępstwa albo które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa, choćby nie były własnością sprawcy.

Art. 42. Kto:

- 1) będąc wpisanym do rejestru, nie wdraża systemu kontroli wewnętrznej wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich lub nie wyznacza osoby odpowiedzialnej za kontrolę jakości wyrobów winiarskich,
- 2) będąc wpisanym do rejestru, wyrabia fermentowane napoje winiarskie na zasadach określonych w art. 9 ust. 1 w ilości większej niż wskazana w tym przepisie lub nabywa owoce lub miód w ilości większej niż określona w art. 9 ust. 2,
- 3) będąc wpisanym do rejestru, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 12 ust. 4 nie składa wniosku o zmianę wpisu w rejestrze, w przypadku zmiany danych, o których mowa w art. 10 ust. 3 pkt 1 i 2, lub nie składa tego wniosku w terminie określonym w art. 12 ust. 4,
- 4) będąc wpisanym do rejestru, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 16 nie informuje o zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie

wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich lub nie przekazuje tej informacji w terminie określonym w tym przepisie,

- 5) będąc producentem wina, wyrabia wino w miejscu innym niż miejsce wyrobu wina wskazane w informacji, o której mowa w art. 21 ust. 2,
- 6) podaje we wniosku o wpis do ewidencji winnic niezgodne ze stanem faktycznym informacje o miejscu położenia uprawy winorośli, z której winogron wyrabia się wino przeznaczone do wprowadzenia do obrotu, lub podaje niezgodne ze stanem faktycznym nazwy uprawianych odmian winorośli lub ich synonimy,
- 7) wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 147 ust. 2 rozporządzenia 1308/2018 nie prowadzi rejestru przychodów lub rozchodów zgodnie z przepisami rozdziału V rozporządzenia 2018/273 lub rozdziału IV rozporządzenia 2018/274, dokonuje w rejestrze przychodów lub rozchodów wpisów niezgodnych ze stanem faktycznym lub nie wprowadza danych do rejestru przychodów lub rozchodów w terminach określonych w art. 20 rozporządzenia 2018/274,
- 8) wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 147 ust. 1 rozporządzenia 1308/2018 i art. 8 ust. 1 rozporządzenia 2018/274 nie zapewnia podczas przewozu produktów sektora wina wymaganych dokumentów towarzyszących, nie przedstawia właściwym organom tych dokumentów na każdym etapie przewozu produktów sektora wina lub nie zapewnia, że te dokumenty spełniają wymogi określone w art. 10 ust. 2–5 rozporządzenia 2018/273 lub w załączniku V do rozporządzenia 2018/273, lub w art. 26 ust. 3,
- 9) będąc plantatorem winorośli, producentem wina lub przedsiębiorcą wpisanym do rejestru rozlewającym wino, którego nie wyrobił, nie składa deklaracji, o których mowa w art. 32 ust. 1 i art. 33 ust. 1, w terminach określonych w tych przepisach, mimo wezwania do złożenia tych deklaracji na podstawie art. 34 ust. 2,
- 10) wbrew obowiązkowi określonemu w art. 37 ust. 2 nie dokonuje zgłoszenia zamiaru wycofania produktów ubocznych na zasadach określonych w art. 14 rozporządzenia 2019/934 w terminie określonym w art. 37 ust. 2 lub nie wskazuje w tym zgłoszeniu danych określonych w tym przepisie,
- 11) będąc producentem wina nie zapewnia spełniania wymagań dla produktów ubocznych określonych w art. 37 ust. 4

– podlega karze grzywny.

Art. 43. 1. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 40 ust. 1 i art. 42, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2021 r. poz. 457 i 1005).

2. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 40 ust. 2, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 534 i 1023).

Rozdział 6

Przepisy zmieniające

Art. 44. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277, z 2020 r. poz. 1492 oraz z 2021 r. poz. 41 i 694) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9⁶:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Drobni producenci wina z upraw własnych w rozumieniu art. 2 pkt 24 ustawy z dnia r. o wyrobach winiarskich (Dz. U. poz. ...) mogą prowadzić sprzedaż detaliczną wyrobionych przez siebie wyrobów przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży w punkcie sprzedaży, którym jest lokalizacja w miejscu wytworzenia tych wyrobów.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przedsiębiorcy określani w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia r. o wyrobach winiarskich mogą prowadzić sprzedaż detaliczną wyrobionych przez siebie win owocowych jakościowych, cydrów jakościowych, perry jakościowych, cydrów lodowych, perry lodowych, cydrów, perry lub miodów pitnych jakościowych, przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży w punkcie sprzedaży, którym jest lokalizacja w miejscu wytworzenia tych wyrobów.”;

2) art. 18⁶ otrzymuje brzmienie:

„Art. 18⁶. Do działalności drobnego producenta wina z upraw własnych w rozumieniu art. 2 pkt 24 ustawy z dnia r. o wyrobach winiarskich w zakresie sprzedaży wyprodukowanych przez siebie wyrobów winiarskich przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży stosuje się odpowiednio przepisy niniejszego rozdziału o działalności przedsiębiorcy.”.

Art. 45. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1426, z późn. zm.¹⁶⁾) w art. 20 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Za przychody z innych źródeł, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 9, uważa się również należne, choćby nie zostały faktycznie otrzymane, przychody z działalności wytwórczej w rolnictwie w zakresie wyrobu wina przez producentów wina w rozumieniu art. 2 pkt 23 ustawy z dnia r. o wyrobach winiarskich (Dz. U. poz. ...) będących rolnikami wyrabiających mniej niż 100 hektolitrów wina w ciągu roku podatkowego wyłącznie z winogron pochodzących z upraw własnych winorośli. U podatników opodatkowanych podatkiem od towarów i usług za przychód z tej sprzedaży uważa się przychód pomniejszony o należny podatek od towarów i usług.”.

Art. 46. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2020 r. poz. 2021) w art. 63 w ust. 2:

1) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) podmiotów będących drobnymi producentami win z upraw własnych w rozumieniu art. 2 pkt 24 ustawy z dnia r. o wyrobach winiarskich (Dz. U. poz. ...) w ilości mniejszej niż 1000 hektolitrów w roku winiarskim;”;

2) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) przedsiębiorców określonych w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia r. o wyrobach winiarskich;”.

Art. 47. W ustawie z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 1505) w art. 6:

1) w ust. 1 w pkt 8 uchyla się lit. g;

2) w ust. 2 uchyla się pkt 5.

Art. 48. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 722, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 47 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) mniej niż 1000 hektolitrów w roku kalendarzowym:

a) wina w rozumieniu art. 95 lub

b) napojów fermentowanych w rozumieniu art. 96:

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1291, 1428, 1492, 1565, 2122, 2123, 2127, 2255 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 255, 464, 794 i 868.

- spełniających wymagania określone dla fermentowanych napojów winiarskich, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. c oraz d, pkt 2–6, 9 lub 10 ustawy z dnia ... r. o wyrobach winiarskich (Dz. U. poz. ...), oraz
- produkowanych przez podmioty posiadające wpis do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia ... r. o wyrobach winiarskich;”;

2) w art. 116 ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Producent wina w rozumieniu art. 2 pkt 23 ustawy z dnia r. o wyrobach winiarskich będący rolnikiem wyrabiającym mniej niż 100 hektolitrów wina w ciągu roku gospodarczego wyłącznie z winogron pochodzących z upraw własnych winorośli, który nie dokonał zgłoszenia rejestracyjnego, o którym mowa w art. 16 ust. 1, przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych do obrotu, ma obowiązek oznaczania tych wyrobów podatkowymi znakami akcyzy.”.

Art. 49. W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. z 2020 r. poz. 1891) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:

„o oznaczeniach geograficznych win oraz aromatyzowanych produktów sektora wina”;

2) w art. 1:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 1–3,

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zasady i tryb rejestracji nazw pochodzenia oraz oznaczeń geograficznych wyrobów winiarskich pozyskanych z winogron pochodzących z upraw winorośli położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

c) uchyla się ust. 2–4;

3) w art. 2:

a) uchyla się pkt 1–20,

b) pkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21) producent – producenta wina w rozumieniu art. 2 pkt 23 ustawy z dnia r. o wyrobach winiarskich (Dz. U. poz. ...);”;

c) uchyla się pkt 22–25;

4) uchyla się art. 3–47;

- 5) w art. 52:
- a) w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:
- „a) objęcie ochroną nazwy wyrobu winiarskiego, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającym wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającym rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 671, z późn. zm.¹⁷⁾), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1308/2013”, w załączniku VII części II pkt 1, 3–6, 8, 9, 11, 15 i 16, jako nazwy pochodzenia lub jako oznaczenia geograficznego, albo w rozporządzeniu nr 251/2014, zwanego dalej „wnioskiem o objęcie ochroną”,”;
- b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
- „5) zgłaszania sprzeciwu oraz prowadzenia postępowania w przypadku wniesienia przez Rzeczpospolitą Polską sprzeciwu, o którym mowa w art. 98 rozporządzenia nr 1308/2013 albo w art. 15 rozporządzenia nr 251/2014;”;
- 6) w art. 60 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) zwraca się do organizacji reprezentujących przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich oraz do Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwanego dalej „Głównym Inspektorem”, o wyrażenie opinii o spełnianiu wymagań określonych w art. 93 i art. 94 rozporządzenia nr 1308/2013 albo w art. 2 pkt 3 i art. 10 rozporządzenia nr 251/2014.”;
- 7) art. 63 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 63. 1. W przypadku złożenia zastrzeżenia do wniosku o objęcie ochroną minister właściwy do spraw rynków rolnych powiadamia o tym wnioskodawcę oraz zwraca się z wnioskiem do organizacji reprezentujących producentów wina wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich oraz do Głównego Inspektora o wyrażenie opinii co do zasadności złożonego zastrzeżenia.

¹⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 865, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 261, Dz. Urz. UE L 130 z 19.05.2016, str. 20, Dz. Urz. UE L 193 z 19.07.2016, str. 17, Dz. Urz. UE L 202 z 28.07.2016, str. 5, Dz. Urz. UE L 91 z 05.04.2017, str. 44, Dz. Urz. UE L 350 z 29.12.2017, str. 15 oraz Dz. Urz. UE L 114 z 04.05.2018, str. 39.

2. Opinie, o których mowa w ust. 1, organizacje reprezentujące producentów wina wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich przekazują w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o ich wyrażenie.”;

8) w art. 66 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) niezłożenia opinii, o której mowa w art. 63 ust. 1, minister właściwy do spraw rynków rolnych, w wyznaczonym terminie, wydaje decyzję o odmowie przekazania Komisji Europejskiej wniosku o objęcie ochroną.”;

9) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71. Producent wyrabiający zgodnie z wymaganiami zawartymi w specyfikacji wyrób winiarski, którego nazwa pochodzenia albo oznaczenie geograficzne zostały wpisane na listę, o której mowa w art. 69 ust. 2, ma prawo używania w obrocie nazwy wpisanej na tę listę.”;

10) w art. 73 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kontrola, o której mowa w ust. 1 pkt 4, jest przeprowadzana zgodnie z zasadami oceny jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych określonymi w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 630).”;

11) w art. 76 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Roczna kontrola zgodności procesu wyrabiania wyrobów winiarskich posiadających chronioną nazwę pochodzenia albo chronione oznaczenie geograficzne ze specyfikacją jest przeprowadzana na wniosek przedsiębiorcy przez wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”, lub upoważnioną jednostkę certyfikującą.”;

12) w art. 77 w ust. 1 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) siedzibę i adres albo adres do korespondencji przedsiębiorcy,”;

13) tytuł rozdziału 7 otrzymuje brzmienie:

„Przepisy karne”;

14) uchyla się art. 81 i art. 82;

15) w art. 83 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto, nie spełniając warunków określonych we wniosku o objęcie ochroną, wprowadza do obrotu wyroby winiarskie oznaczone nazwą wpisaną na listę, o której

mowa w art. 69 ust. 2, z naruszeniem przepisów art. 72, lub umieszcza tę nazwę na wyrobie winiarskim lub jego opakowaniu, lub używa jej w inny sposób, podlega grzywnie.”;

16) uchyla się art. 84–89a.

Art. 50. W ustawie z dnia 10 lutego 2017 r. o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 481) w art. 9 w ust. 2 w pkt 20 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 21 i 22 w brzmieniu:

„21) administrowanie potencjałem produkcyjnym produktów sektora wina w rozumieniu art. 2 pkt 25 ustawy z dnia r. o wyrobach winiarskich (Dz. U. poz. ...);

22) prowadzenie rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia r. o wyrobach winiarskich.”.

Art. 51. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) w art. 6 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wyrobu wina przez producentów wina w rozumieniu art. 2 pkt 23 ustawy z dnia r. o wyrobach winiarskich (Dz. U. poz. ...) będących rolnikami wyrabiającymi mniej niż 100 hektolitrów wina w roku winiarskim wyłącznie z winogron pochodzących z własnych upraw winorośli;”.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 52. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy rejestr, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 49, staje się rejestrem, o którym mowa w art. 7 ust. 1, z tym że wpisy przedsiębiorców do rejestru dokonane na podstawie:

1) art. 19 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 49 stają się wpisami, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1, w zakresie wyrobu wina owocowego jakościowego, cydru jakościowego, perry jakościowego, cydru lodowego, perry lodowego, cydru lub perry, w tym rozlewu tych wyrobów, w ilości nie większej niż 100 hektolitrów przypadających proporcjonalnie na każdy posiadany hektar gruntu rolnego obsadzonego drzewami lub krzewami owocowymi, w łącznej, maksymalnej ilości wyrobu fermentowanych napojów winiarskich nie większej niż 1000 hektolitrów;

2) art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 49 stają się wpisami, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 2, w zakresie wyrobu miodu pitnego jakościowego, w tym rozlewu tego wyrobu, w ilości nie większej niż 20 litrów przypadających proporcjonalnie na każdy posiadany pień pszczeli, w łącznej, maksymalnej ilości wyrobu fermentowanych napojów winiarskich nie większej niż 1000 hektolitrow.

2. Dyrektor Generalny KOWR w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy dokonuje z urzędu zmiany wpisów, o których mowa w ust. 1 w zakresie wynikającym z tego przepisu, i wystawia przedsiębiorcy wpisanemu do rejestru na podstawie ust. 1 zaświadczenie o dokonaniu zmiany wpisu.

Art. 53. 1. Do postępowań prowadzonych przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych na podstawie ustawy zmienianej w art. 49, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, w zakresie spraw związanych z wykonywaniem zadań przejętych przez Dyrektora Generalnego KOWR stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje Dyrektorowi Generalnemu KOWR akta spraw, o których mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

3. W przypadku spraw, o których mowa w ust. 1, termin określony w art. 11 ust. 1 liczy się od dnia przekazania akt danej sprawy na podstawie ust. 2.

4. Do uchylecia i zmiany decyzji oraz wznowienia postępowania w sprawach rozstrzygniętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych na podstawie ustawy zmienianej w art. 49:

- 1) stosuje się przepisy niniejszej ustawy;
- 2) jest właściwy Dyrektor Generalny KOWR.

Art. 54. Minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje Dyrektorowi Generalnemu KOWR dane zgromadzone w rejestrze, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 49, wraz z dokumentacją, która dotyczy wpisów do tego rejestru, w tym aktami spraw innymi niż te, o których mowa w art. 53 ust. 1, w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 55. Do postępowań w sprawach określonych w art. 27 ust. 3 i art. 46 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 49, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 56. 1. Do danych zawartych w ewidencji, o której mowa w art. 28 ustawy zmienianej w art. 49, stosuje się art. 39.

2. Wnioski o wpis do ewidencji, o której mowa w art. 28 ustawy zmienianej w art. 49, złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uznaje się za informację o zamiarze wyrobu wina, o której mowa w art. 21 ust. 2, lub za wniosek o wpis do ewidencji winnic, o którym mowa w art. 22 ust. 4.

3. W przypadku gdy wniosek o wpis do ewidencji, o której mowa w art. 28 ustawy zmienianej w art. 49, nie zawiera wszystkich danych, jakie powinna zawierać informacja, o której mowa w art. 21 ust. 2, lub jakie powinien zawierać wniosek, o którym mowa w art. 22 ust. 4, Dyrektor Generalny KOWR wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia tych danych w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 30 dni.

Art. 57. Obrót fermentowanymi napojami winiarskimi wyrabianymi lub wprowadzonymi do obrotu na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 49 dopuszcza się nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 58. Ustawa wchodzi w życie po upływie 60 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 39, który wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Obowiązującym aktem prawnym regulującym zasady wyrobu i rynku wyrobów winiarskich jest ustawa z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. z 2020 r. poz. 1891), zwana dalej „ustawą z dnia 12 maja 2011 r.”. W projekcie ustawy zrezygnowano z dokonania nowelizacji ustawy z dnia 12 maja 2011 r., a projektowanej ustawie nadano tytuł „o wyrobach winiarskich”, z uwagi na:

- 1) zmiany regulacji prawnych dotyczących rynku wina na poziomie Unii Europejskiej wchodzących w zakres tego projektu;
- 2) wielokrotne nowelizacje ustawy z dnia 12 maja 2011 r., w tym w zakresie zasad wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wyrobu i rozlewu wyrobów winiarskich w związku z wejściem w życie ustawy 6 marca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej (Dz. U. poz. 650);
- 3) wprowadzenie nowego podziału kompetencji organów kontrolnych;
- 4) inny zakres spraw objętych tym projektem niż zakres regulacji ustawy z dnia 12 maja 2011 r.;
- 5) fakt, że zakres projektowanych zmian, w przypadku ich wprowadzenia do ustawy z 12 maja 2011 r. spowodowałby, że jej stosowanie byłoby utrudnione, zwłaszcza dla producentów wina i plantatorów winorośli.

Projektowana ustawa:

- 1) wprowadza zmiany w zakresie wyrobu fermentowanych napojów winiarskich, w zakresie modyfikacji, dodania nowych oraz wykreślenia niektórych definicji fermentowanych napojów winiarskich;
- 2) upraszcza i ujednolica zasady wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich;
- 3) dla przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich wyrabiających niewielkie ilości win owocowych jakościowych, cydru jakościowego, perry jakościowego, cydru lodowego, perry lodowego, cydru, perry lub miodu pitnego jakościowego:
 - a) upraszcza wymagania w zakresie uzyskania wpisu do ww. rejestru,

- b) umożliwia wykorzystanie owoców lub miodu pochodzących z zakupu, przy czym zakupione surowce są wytwarzane w powiecie, w którym jest prowadzony wyrób tych napojów lub powiatach sąsiadujących z tym powiatem, i stanowią nie więcej niż 50% wagowo wszystkich owoców lub miodów wykorzystywanych do wyrobu tych napojów,
 - c) zwiększa maksymalny limit produkcji ze 100 hektolitrów (10 000 litrów) w skali roku do 1000 hektolitrów (100 000 litrów) w skali roku;
- 4) wprowadza zasady znakowania fermentowanych napojów winiarskich w zakresie ich nazw przewidzianych prawem zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. Urz. UE L 304 z 22.11.2011, str. 18, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1169/2011”;
- 5) reguluje organizację rynku wina w zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającym wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającym rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 671, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1308/2013”, oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia nr 1308/2013, z wyłączeniem przepisów odnoszących się do nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych w sektorze wina, o których mowa w sekcji 2 rozdziału I tytułu II rozporządzenia nr 1308/2013 (art. 92–116 rozporządzenia nr 1308/2013) oraz przepisów Unii Europejskiej wydanych na podstawie tych przepisów.

Projektowana ustawa w zakresie organizacji rynku wina:

- 1) określa właściwość organów w zakresie wykonywania zadań określonych w rozporządzeniu nr 1308/2013 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia nr 1308/2013;
- 2) precyzuje obowiązki producentów wina;

- 3) określa zasady ewidencjonowania upraw winorośli położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) ujednocza zasady certyfikacji wina rocznikowego i wina odmianowego;
- 5) określa zasady opracowania listy odmian winorośli;
- 6) ogranicza do niezbędnego minimum zakres gromadzonych informacji na temat zbiorów winogron, produkcji wina, o zapasach win oraz metodach zbierania tych informacji;
- 7) określa zasady obiegu dokumentów towarzyszących podczas czynności przewozu produktów sektora wina;
- 8) wprowadza rozwiązania mające na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych związanych z kontrolą podmiotów wyrabiających i rozlewających wina przez wprowadzenie możliwości udostępniania sobie nawzajem przez instytucje kontrolne posiadanych informacji;
- 9) określa zasady prowadzenia rejestru przychodu i rozchodu produktów sektora wina w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 1308/2013, w tym umieszczania w tym rejestrze informacji dotyczących spożycia własnego wina;
- 10) określa termin zamknięcia rejestru przychodu i rozchodu produktów sektora wina, co zostało przeniesione z rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 listopada 2012 r. w sprawie terminu zamknięcia rejestru przychodu i rozchodu wyrobów winiarskich (Dz. U. poz. 1354);
- 11) wskazuje Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi jako organ wyznaczony do kontaktów z Komisją Europejską w zakresie funkcjonowania rynku wina;
- 12) określa maksymalny limit produkcji wina, w odniesieniu do którego producenci wina są zwolnieni z obowiązku wycofywania produktów ubocznych powstałych przy wyrobie wina;
- 13) określa minimalną zawartość alkoholu w wytlókach i osadzie drożdżowym, co zostało przeniesione z rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie minimalnej zawartości alkoholu w wytlókach i osadzie drożdżowym (Dz. U. poz. 1189);
- 14) określa terminy, które mogą być stosowane przy etykietowaniu wina, wynikające z przepisów Unii Europejskiej;
- 15) określa zasady nadawania przedsiębiorcom działającym na rynku wina, wpisanym do rejestru działalności regulowanej, kodu przypisanego takim producentom;

- 16) dostosowuje brzmienie przepisów karnych do nowego brzmienia przepisów projektowanej ustawy;
- 17) wprowadza zmiany innych ustaw, w których była przywoływana ustawa z dnia 12 maja 2011 r.;
- 18) wprowadza przepisy przejściowe wynikające z proponowanych zmian.

Tytuł projektowanej ustawy został zmieniony między innymi dla usunięcia wątpliwości dotyczących jej zakresu przedmiotowego. Określenie „obrocie tymi wyrobami” zawarte w tytule ustawy z dnia 12 maja 2011 r. wymaga usunięcia, gdyż ta ustawa nie reguluje zasad obrotu wyrobami winiarskimi. Jest to materia ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277, z późn. zm.). Ponadto projektowana ustawa obejmuje szerszy zakres niż materia uregulowana ustawą z dnia 12 maja 2011 r., określając nazwy dla fermentowanych napojów winiarskich.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1169/2011 na etykietach środków spożywczych, w tym fermentowanych napojów winiarskich, umieszcza się m.in. nazwę środka spożywczego zdefiniowaną w art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 1169/2011. Nazwą środka spożywczego jest jego nazwa przewidziana w przepisach, tj. nazwa środka spożywczego określona w mających zastosowanie przepisach unijnych, a w przypadku braku takich przepisów unijnych, nazwa przewidziana w przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych mających zastosowanie w państwie członkowskim, w którym żywność ta jest sprzedawana konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego. Projektowana zmiana przepisów ma również na celu połączenie wymogów technologicznych dotyczących produkcji fermentowanych napojów winiarskich z obowiązkami dotyczącymi stosowania nazwy środka spożywczego określonego w przepisach krajowych, która przyczyni się do poprawy czytelności przepisów. Obecnie zasady stosowania nazw fermentowanych napojów winiarskich są określone w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 29, z późn. zm.).

Przepisy odnoszące się do nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych w sektorze wina oraz oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina, dalej zwane „oznaczeniami geograficznymi wyrobów

winiarskich”, pozostaną w ustawie z dnia 12 maja 2011 r., której zostanie nadany tytuł „o oznaczeniach geograficznych win oraz aromatyzowanych produktów sektora wina”.

Zmiany prawa Unii Europejskiej wymagają dostosowania przepisów krajowych określonych w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. Z uwagi na zmiany wprowadzone w ostatnich latach w rozporządzeniu nr 1308/2013 oraz rozporządzeniach wydanych na podstawie tego rozporządzenia, to jest w:

- 1) rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2018/274 z dnia 11 grudnia 2017 r. ustanawiającym zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, certyfikacji, rejestru przychodów i rozchodów, obowiązkowych deklaracji i powiadomień oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do odpowiednich kontroli i uchylającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/561 (Dz. Urz. UE L 58 z 28.02.2018, str. 60), zwanym dalej „rozporządzeniem 2018/274”;
- 2) rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2018/273 z dnia 11 grudnia 2017 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, rejestru winnic, dokumentów towarzyszących i świadectw, rejestru przychodów i rozchodów, obowiązkowych deklaracji, powiadomień i publikowania zgłoszonych informacji, oraz uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do odpowiednich kontroli i kar, zmieniającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 555/2008, (WE) nr 606/2009 i (WE) nr 607/2009 oraz uchylającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 436/2009 i rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/560 (Dz. Urz. UE L 58 z 28.02.2018, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem 2018/273”;
- 3) rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/33 z dnia 17 października 2018 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do wniosków o objęcie ochroną nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych w sektorze wina, procedury zgłaszania sprzeciwu, ograniczeń stosowania, zmian w specyfikacji produktu, unieważnienia ochrony oraz etykietowania i prezentacji (Dz. Urz. UE L 9 z 11.01.2019, str. 2), zwanym dalej „rozporządzeniem 2019/33”;

- 4) rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/934 z dnia 12 marca 2019 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do obszarów uprawy winorośli, w przypadku których zawartość alkoholu może być zwiększona, dozwolonych praktyk enologicznych i ograniczeń mających zastosowanie do produkcji i konserwowania produktów sektora win, minimalnej zawartości alkoholu w odniesieniu do produktów ubocznych oraz ich usuwania, a także publikacji dokumentów OIV (Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2019, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem 2019/934”;
- 5) rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2019/935 z dnia 16 kwietnia 2019 r. ustanawiającym zasady stosowania rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do metod analizy w celu określenia cech fizycznych, chemicznych i organoleptycznych produktów sektora wina oraz do powiadomień o decyzjach państw członkowskich zezwalających na zwiększenie naturalnej zawartości alkoholu (Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2019, str. 53), zwanym dalej „rozporządzeniem 2019/935”.

Rozwiązania przyjęte w poszczególnych państwach członkowskich w celu zapewnienia stosowania wyżej wymienionych przepisów Unii Europejskiej są do siebie zbliżone, gdyż określają szczegółowo zadania, obowiązki lub kompetencje państwa członkowskiego, które jest zobowiązane do określania w przepisach krajowych zasad znakowania, wyznaczenia stosownych instytucji nadzorujących, kontrolujących, certyfikujących oraz rejestrujących produkty sektora wina, w tym posiadających chronione nazwy pochodzenia, zwane dalej „ChNP”, i chronione oznaczenia geograficzne, zwane dalej „ChOG”. Przepisy krajowe tworzone w celu wykonania zadań nałożonych na państwa członkowskie Unii Europejskiej nie podlegają notyfikacji. Obowiązki wynikające z przepisów Unii Europejskiej nie dotyczą w jednakowym stopniu wszystkich państw członkowskich, gdyż niektóre z nich, takie jak: Belgia, Dania, Holandia, Litwa, Polska czy Szwecja nie wyrabiają bądź wyrabiają niewielkie ilości wina. Z uwagi na to nie są obowiązane do tworzenia krajowych list odmian winorośli, które mogą być stosowane do wyrobu wina w poszczególnych krajach, posiadania systemu autoryzacji nasadzeń winorośli, tworzenia krajowych programów wsparcia w sektorze wina czy zbierania szczegółowych danych statystycznych dotyczących tego sektora.

Rozdział 1 projektowanej ustawy określa zakres stosowania tej ustawy, definicje i podział wyrobów winiarskich na fermentowane napoje winiarskie, produkty sektora wina i aromatyzowane produkty sektora wina oraz uregulowania dotyczące stosowania ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz.735).

W **art. 1** w stosunku do przepisów ustawy z dnia 12 maja 2011 r. uszczegółowiono zakres stosowania ustawy przez dodanie informacji o zasadach ewidencjonowania upraw winorośli położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Wykreślenie odniesienia do przepisów o bezpieczeństwie żywności i żywienia oraz informacji o zasadach znakowania wyrobów winiarskich jest związane z bezpośrednim stosowaniem tych przepisów.

Z uwagi na zastosowaną konstrukcję prawną z zakresu stosowania ustawy wyłączono przepisy odnoszące się do nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych w sektorze wina, o których mowa w sekcji 2 rozdziale I tytule II rozporządzenia nr 1308/2013 (art. 92–116 rozporządzenia nr 1308/2013), przepisy Unii Europejskiej wydane na podstawie tych przepisów oraz przepisy odnoszące się do oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina, o których mowa w art. 3 rozporządzenia nr 251/2014, w celu objęcia ich ochroną jako oznaczenia geograficzne zgodnie z przepisami tego rozporządzenia. Powyższe przepisy zostaną ustanowione na podstawie art. 49 projektowanej ustawy.

W **art. 2** projektowanej ustawy oraz w dalszych przepisach projektu ustawy uaktualniono odniesienia do przepisów Unii Europejskiej, które zostały zmienione w stosunku do odesłań zawartych w przepisach ustawy z dnia 12 maja 2011 r. Ponadto wprowadzono zmiany definicji, tj.:

- 1) uaktualniono definicję aromatyzowania, dostosowując ją do definicji aromatyzowania zawartej w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1334/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środków aromatyzujących i niektórych składników żywności o właściwościach aromatyzujących do użycia w oraz na środkach spożywczych oraz zmieniającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91, rozporządzenia (WE) nr 2232/96 oraz (WE) nr 110/2008 oraz dyrektywę 2000/13/WE (Dz. Urz. UE L 354 z 31.12.2008, str. 34, z późn. zm.) oraz uzupełniono o aromatyzujące środki spożywcze zdefiniowane w art. 2

rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463, z późn. zm.) i które wykorzystuje się do wyrobu fermentowanych napojów winiarskich, głównie w celu aromatyzowania. Substancje te są wprowadzane do fermentowanych napojów winiarskich z zastosowaniem jednego lub większej liczby następujących procesów: dodawanie, zaparzanie, macerowanie, fermentacja alkoholowa w obecności środków aromatyzujących lub aromatyzujących środków spożywczych. Określenie „głównie” użyte w tej definicji ma sens o tyle, o ile soki (zaliczane do aromatyzujących środków spożywczych) mogą być stosowane w celu aromatyzowania, ale również do nadania odpowiedniej barwy (np. sok z czarnej porzeczki lub aronii ma wpływ na barwę napoju). Zbliżone rozwiązanie jest zastosowane w przypadku wyrobu napojów spirytusowych zawartych w art. 4 pkt 12 i 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/787 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji i etykietowania napojów spirytusowych, stosowania nazw napojów spirytusowych w prezentacji i etykietowaniu innych środków spożywczych, ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, wykorzystywania alkoholu etylowego i destylatów pochodzenia rolniczego w napojach alkoholowych, a także uchylającego rozporządzenie (WE) nr 110/2008 (Dz. Urz. UE L 130 z 17.05.2019, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/787”;

- 2) doprecyzowano definicję barwienia, wskazując, że jest to dodanie barwników w rozumieniu załącznika I pkt 2 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz. Urz. UE L 354 z 31.12.2008, str. 34, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1333/2008”, dozwolonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1333/2008 ekstraktów roślinnych stosowanych w celu barwienia (żywność barwiąca) lub moszczów, soków i zagęszczonych soków uzyskanych z owoców innych niż winogrona w celu nadania koloru, bez zmiany dominującego smaku i zapachu fermentowanego napoju winiarskiego. Zmiana ta została wprowadzona w celu odróżnienia procesu barwienia od procesu aromatyzowania. W definicji tej

przewidziano możliwość dodania moszczów, soków i soków zagęszczonych innych niż uzyskane z winogron do barwienia takich napojów. Ponadto należy zauważyć, że cukier palony stosowany w celu nadania barwy, a nie słodzenia lub aromatyzowania, jest uznawany za substancję dodatkową karmel E 150a, nawet jeżeli jest otrzymywany bez stosowania zasad, kwasów lub innych dodatków chemicznych. W części B załącznika II do rozporządzenia nr 1333/2008, w odniesieniu do barwnika E 150a, podano wyjaśnienie: „Termin karmel odnosi się do produktów o barwie brązowej o różnej intensywności, przeznaczonych do barwienia. Nie odnosi się do słodkiego aromatycznego produktu otrzymywanego po podgrzaniu cukrów i stosowanego do aromatyzowania żywności (m.in. napojów alkoholowych)”. W związku z powyższym cukier palony nie powinien być wymieniany w definicji barwienia. Nie jest konieczne wymienianie go w definicji aromatyzowania, ponieważ cukier palony stosowany do aromatyzowania zalicza się do substancji określanych jako „aromatyzujące środki spożywcze”. Jednocześnie należy zauważyć, że zgodnie z przepisami załącznika II części E rozporządzenia nr 1333/2008 dla kategorii 14.2.3 (Cydr i perry) dopuszczone jest stosowanie barwników. Wyjątkiem od tej zasady jest wyłączenie „*cidre bouché*”. W związku z powyższym informacja o zakazie barwienia cydru jakościowego, cydru, cydru lodowego, perry jakościowego, perry oraz perry lodowego powinna zostać wprowadzona do przepisów rozporządzenia nr 1333/2008;

- 3) dodano definicję słodzenia, która jest zbieżna z przepisem art. 4 pkt 8 i 9 rozporządzenia 2019/787. Definicja ta zakłada, o ile zostało to przewidziane w definicjach poszczególnych fermentowanych napojów winiarskich zawartych w art. 5 ust. 1 projektu ustawy, możliwość dodania jednego lub większej liczby następujących produktów słodzących:
 - a) sacharozy (cukru przemysłowego), cukru (cukru białego), cukru ekstra białego (cukru rafinowanego) – obecnie definicje powyższych substancji są określone w przepisach wydanych na podstawie art. 15 pkt 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2178, z późn. zm.), to jest w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej niektórych półproduktów i produktów przemysłu cukrowniczego (Dz. U. z 2004 r. poz. 36). Przepisy tego rozporządzenia zostały

natomiast opracowane na podstawie dyrektywy Rady 2001/111/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnoszącej się do niektórych cukrów przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 10 z 12.01.2002, str. 53, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 27, str. 185); Z uwagi na konstrukcję prawną nie ma możliwości odniesienia się w przepisach ustawy do rozporządzeń, w których określono definicje poszczególnych produktów słodzących,

- b) płynnego cukru (roztworu cukru), płynnego cukru inwertowanego (roztworu cukru inwertowanego), syropu cukru inwertowanego, syropu glukozowego, syropu glukozowego w proszku, jednowodnej glukozy (jednowodnej dekstrozy), bezwodnej glukozy (bezwodnej dekstrozy), fruktozy, określonych w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, o którym mowa w lit. a,
- c) moszczu winogronowego, zagęszczonego moszczu winogronowego, rektyfikowanego zagęszczonego moszczu winogronowego, soku winogronowego, zagęszczonego soku winogronowego,
- d) moszczu z owoców innych niż winogrona, soku z owoców innych niż winogrona, zagęszczonego soku owocowego z owoców innych niż winogrona,
- e) cukru palonego, który jest produktem otrzymywanym wyłącznie w wyniku kontrolowanego podgrzewania sacharozy bez współudziału zasad, kwasów mineralnych lub innych dodatków chemicznych,
- f) miodu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 15 pkt 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, to jest w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 3 października 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej miodu (Dz. U. poz. 1773),
- g) substancji słodzących dozwolonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1333/2008 o skutku podobnym do produktów, o których mowa w lit. a–f;

W odniesieniu do stosowania substancji słodzących przy wyrobie fermentowanych napojów winiarskich zastosowanie mają przepisy rozporządzenia nr 1333/2008. Rozporządzenie to określa między innymi dopuszczone dodatki do żywności oraz warunki ich stosowania w żywności. W odniesieniu do fermentowanych napojów winiarskich zastosowanie ma kategoria 14.2.3 (Cydr i perry), 14.2.4 (Wino owocowe i *made wine*), 14.2.5 (Miód pitny) oraz 14.2.8 (Inne napoje alkoholowe, w tym mieszanki napojów

alkoholowych z bezalkoholowymi i napoje alkoholowe o zawartości alkoholu poniżej 15%). Zgodnie z wytycznymi opisującymi kategorie żywności w załączniku II części E do rozporządzenia nr 1333/2008 w zakresie dodatków do żywności (wersja z dnia 5 z czerwca 2017 r.) do kategorii:

- 14.2.4 (Wino owocowe i *made wine*) zaliczają się między innymi: wina owocowe markowe, wina owocowe wzmocnione, wina owocowe aromatyzowane, wina z soku winogronowego oraz aromatyzowane wina z soku winogronowego,
- 14.2.8 (Inne napoje alkoholowe, w tym mieszanki napojów alkoholowych z bezalkoholowymi i napoje alkoholowe o zawartości alkoholu poniżej 15%) zaliczają się między innymi: napój winny owocowy lub miodowy, aromatyzowany napój winny owocowy lub miodowy, wino owocowe niskoalkoholowe, aromatyzowane wino owocowe niskoalkoholowe.

Ww. wyroby zdefiniowane są w przepisach ustawy z dnia 12 maja 2011 r.

Biorąc pod uwagę powyższe, zmiana przepisów technicznych w zakresie stosowania substancji słodzących w odniesieniu do fermentowanych napojów winiarskich będzie wymagała aktualizacji rozporządzenia nr 1333/2008 oraz wytycznych opisującymi kategorie żywności w załączniku II części E do rozporządzenia nr 1333/2008 w zakresie dodatków do żywności (wersja z dnia 5 czerwca 2017 r.), gdyż dodatek np. aspartamu (E 951) jest dozwolony jedynie do kategorii 14.2.3 oraz 14.2.8.

Stosowanie dozwolonych na podstawie przepisów rozporządzenia nr 1333/2008 substancji słodzących zgodnie z przepisami załącznika III rozporządzenia nr 1169/2011 wymaga umieszczenia na etykietach środków spożywczych, w tym fermentowanych napojów winiarskich, informacji o ich zastosowaniu;

- 4) przeniesiono definicję cukru palonego do definicji słodzenia;
- 5) usunięto definicję dokwaszania, odkwaszania oraz definicję dozwolonej substancji aromatycznej lub dozwolonej substancji dodatkowej, gdyż pojęcia te są zrozumiałe lub są zawarte w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1334/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środków aromatyzujących i niektórych składników żywności o właściwościach aromatyzujących do użycia w oraz na środkach spożywczych oraz zmieniającym rozporządzenie Rady (EWG)

nr 1601/91, rozporządzenia (WE) nr 2232/96 oraz (WE) nr 110/2008 oraz dyrektywę 2000/13/WE;

- 6) wprowadzono definicję kontroli urzędowych, to jest kontroli urzędowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.);
- 7) zastąpiono występujące w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. określenie „markowy/markowe” określeniem „jakościowy/jakościowe”, gdyż określenie „markowy/markowe” użyte do produktów wyższej jakości jest traktowane przez konsumentów oraz producentów takich wyrobów jako przestarzałe, co może wprowadzać konsumentów w błąd. Określenie „jakościowe” jest postrzegane jako odnoszące się do produktów wyższej jakości. Określenie „markowe” może być także kojarzone z konkretnym znakiem towarowym lub marką produktu;
- 8) zrezygnowano z definicji nalewki jako konsekwencję rezygnacji z definicji nalewki na winie owocowym, nalewki na aromatyzowanym winie owocowym, nalewki na winie z soku winogronowego oraz aromatyzowanej nalewki na winie z soku winogronowego. Konieczność wprowadzenia tej zmiany wychodzi naprzeciw stanowisku prezentowanemu w tej kwestii przez Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa;
- 9) wprowadzono definicje nastawu na cydr jakościowy, nastawu na perry jakościowe, nastawu na cydr lodowy, nastawu na perry lodowe, w których w stosunku do definicji nastawu na cydr i nastawu na perry zawężono zakres surowców, z których

takie nastawy mogą być wytwarzane, lub wprowadzono wymagania dotyczące obowiązku przemrożenia owoców, moszczów lub soków stosowanych do wyrobu takich wyrobów. Taka zmiana ma na celu odróżnienie poszczególnych wyrobów od cydrów oraz perry z uwagi na odmienne wymagania technologiczne;

- 10) w definicji nastawu na wino owocowe jakościowe usunięto słowo „świeże”, z uwagi na brak precyzji tego określenia, np. w odniesieniu do owoców przechowywanych po zbiorze. Zaproponowane brzmienie umożliwi ponadto stosowanie, np. owoców mrożonych bądź moszczów z wymrażanych owoców do wyrobu wysokojakościowych fermentowanych napojów winiarskich;
- 11) w definicji nastawu na miód pitny oraz nastawu na miód pitny jakościowy wprowadzono możliwość dodania owoców, w celu umożliwienia wprowadzania innowacji w zakresie produkcji takich napojów;
- 12) wprowadzono definicję „plantatora winorośli” zgodną z przepisami art. 2 pkt 1 lit. a rozporządzenia 2018/273. Definicja ta doprecyzowuje, że plantator winorośli jest zobligowany prowadzić uprawy winorośli położone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu pozyskiwania winogron do wyrobu produktów sektora wina. Definicja ta została wprowadzona w celu określenia podmiotów, które są obowiązane do uzyskania wpisu do ewidencji winnic, która będzie prowadzona przez Dyrektora Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa (KOWR);
- 13) wprowadzono definicje „producenta wina” oraz „drobnego producenta wina z upraw własnych”. Definicja „producenta” zawarta w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. była nieprecyzyjna i dlatego została zastąpiona definicją producenta wina w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia 2018/273 będącego osobą fizyczną lub prawną, który przetwarza świeże winogrona, moszcz winogronowy lub młode wino w trakcie fermentacji na wino lub moszcz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 14) w ramach definicji „producenta wina” wyróżniono „drobnego producenta wina z upraw własnych”, tj. producenta wina spełniającego wymagania określone dla drobnego producenta w rozumieniu art. 2 ust. 3 rozporządzenia 2018/273, wyrabiającego średnio mniej niż 1000 hektolitrow wina na rok winiarski, opierając się na średniej rocznej produkcji co najmniej z trzech kolejnych lat winiarskich wyrobionych ze świeżych winogron, moszczu winogronowego lub młodego wina w trakcie fermentacji wyrobionych z winogron pochodzących upraw własnych lub upraw winorośli położonych na obszarze województwa, w którym jest zlokalizowane

miejsce wyrobu wina, w ilości nie większej niż 50% wagowo wszystkich surowców pochodzących z upraw winorośli wykorzystywanych do takiego wyrobu. Powyższe rozwiązanie jest zgodnie z postulatami otrzymanymi w ramach konsultacji społecznych oraz uzgodnień międzyresortowych, wydaje się proporcjonalne oraz umożliwia takim producentom zakup świeżych winogron, moszczu winogronowego lub młodego wina w trakcie fermentacji wytworzonych na obszarze województwa, w którym jest zlokalizowane miejsce wyrobu wina. Tym samym producenci wina będą mogli kupować winogrona od plantatorów winorośli zlokalizowanych w tym samym województwie w celu wyrobu moszczu winogronowego lub wina, wpływając tym samym na rozwój obszarów wiejskich na poziomie regionalnym. Pozwoli to również na większą specjalizację poszczególnych gospodarstw rolnych;

- 15) wprowadzono definicję produktów sektora wina, tj. produktów, o których mowa w części XII załącznika I do rozporządzenia nr 1308/2013, z wyłączeniem octu winnego objętego kodami CN 2209 00 11 i 2209 00 19. Definicja ta jest pojęciem szerszym niż pojęcie „wino”, gdyż dotyczy również soku winogronowego i świeżych winogron. Pojęcie wina zgodnie z art. 3 pkt 2 projektu ustawy obejmuje m.in. wina, wina likierowe, wina musujące, wina aromatyczne oraz gatunkowe wina musujące. Wprowadzenie tych definicji ma za zadanie usunięcie wątpliwości interpretacyjnych dotyczących stosowania tych pojęć w dalszej części projektu ustawy;
- 16) zastąpiono definicję „roku gospodarczego” zawartą w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. definicją „roku winiarskiego” zawartą w art. 2 ust. 1 lit. k rozporządzenia 2018/273;
- 17) włączono treść definicji sacharozy do definicji słodzenia.

W **art. 3** projektowanej ustawy określono definicję wyrobów winiarskich oraz podział tych wyrobów na fermentowane napoje winiarskie, produkty sektora wina, zwane dalej „winami”, oraz aromatyzowane produkty sektora wina.

Definicji fermentowanego napoju winiarskiego nie było w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. Zmiana ta została wprowadzona w celu określenia ogólnych wymagań dla takich produktów oraz wyeliminowania wątpliwości co do ich znakowania. Zaproponowana definicja określa wymagania w zakresie produkcji takich wyrobów, odnosząc się między innymi do obowiązku przeprowadzania fermentacji alkoholowej nastawów zdefiniowanych w art. 2 pkt 11–21 projektowanej ustawy czy rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2% objętościowych. Ponadto napoje takie mają smak, zapach i kolor specyficzny dla danego napoju pochodzące od użytych surowców

poddanych fermentacji, jednocześnie określając wysoką jakość takich wyrobów. W przypadku aromatyzowania lub barwienia takich napojów dopuszcza się zmianę smaku, zapachu lub koloru na pochodzący z procesu aromatyzowania lub barwienia, o ile takie procesy produkcyjne zostały przewidziane dla danej kategorii. Z uwagi na fakt, że projektowana ustawa oraz przepisy wykonawcze, które zostaną wydane na podstawie jej przepisów, będą określać wymagania technologiczne, w tym udział poszczególnych owoców oraz substancje, które mogą być stosowane do ich słodzenia, oraz fakt, że definicja fermentowanego napoju winiarskiego ma charakter zamknięty, powyższa definicja przyczyni się do poprawy czytelności przepisów projektowanej ustawy oraz usunie wątpliwości dotyczące przedsiębiorców objętych obowiązkiem uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich, zwanego dalej „rejestrem”.

Wysoka jakość fermentowanych napojów winiarskich będzie wynikała również z regulacji zawartych w aktach wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 projektowanej ustawy.

Na potrzeby opodatkowania akcyzą poszczególne grupy wyrobów podlegające temu podatkowi zostały na poziomie prawa Unii Europejskiej odrębnie zdefiniowane. Dotyczy to także napojów alkoholowych, których definicje zostały implementowane do krajowego porządku prawnego w przepisach ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 722, z późn. zm.). Przepisy akcyzowe, odwołując się do klasyfikacji zawartej w Nomenklaturze Scalonej (CN), bazują przede wszystkim na specyficznych definicjach opracowanych na potrzeby podatku akcyzowego.

Zaproponowana definicja fermentowanego napoju winiarskiego jest propozycją mającą na celu zbliżenie takich wyrobów pod względem produkcyjnym do regulacji dotyczących klasyfikacji napojów alkoholowych pod względem akcyzowym.

Zgodnie z **art. 4** projektowanej ustawy do prowadzenia postępowań w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Przepisy rozdziału 2 projektowanej ustawy określają zasady wyrobu i znakowania fermentowanych napojów winiarskich.

Art. 5 ust. 1 projektu ustawy określa poszczególne kategorie fermentowanych napojów winiarskich ze względu na nastawy, z których są wytworzone, ewentualnego dodatku

alkoholu, substancji dodatkowych, słodzenia, aromatyzowania oraz barwienia. W odróżnieniu od przepisów ustawy z dnia 12 maja 2011 r. jest to zamknięta lista kategorii produktów mieszczących się w kategorii „fermentowane napoje winiarskie”. W celu poprawy czytelności doprecyzowano, że w stosunku do przepisów ustawy z dnia 12 maja 2011 r. projektowana ustawa:

1) wprowadza kategorie:

- a) cydru jakościowego i perry jakościowego – celem tej zmiany jest wskazanie wyższych niż w przypadku cydru i perry wymagań jakościowych odnośnie do składników stosowanych do wyrobu takich wyrobów. Definicje te odpowiadają tradycyjnym metodom wyrobu takich wyrobów, które są możliwe bez dodatku wody bądź z niewielkim dodatkiem wody oraz cukrów w ilości wymaganej do osiągnięcia pożądanego poziomu słodkości. Należy zaznaczyć, że nastaw na cydr jakościowy nie przewiduje możliwości dodatku produktów słodzących, w tym sacharozy, co oznacza, że fermentacji poddawany jest cukier zawarty w produktach uzyskanych z owoców,
- b) cydru aromatyzowanego i perry aromatyzowanego – celem tej zmiany jest umożliwienie producentom wyrobu cydrów i perry poddanych aromatyzacji. Zmiana ta umożliwi innowacje przez wprowadzanie nowych smaków napojów niskoalkoholowych wyrabianych na bazie cydru bądź perry, co rozszerzy ofertę produktów bez obniżania jakości wytwarzanych napojów fermentowanych. Możliwość taka wpisuje się w trendy występujące na rynku wyrobów winiarskich. Z uwagi na swobodę przepływu towarów, producenci z innych krajów Unii Europejskiej mają możliwość stosowania nazw „cydr aromatyzowany” lub „perry aromatyzowane”, mimo niższych udziałów soków w wytwarzanych produktach. Zgodnie z proponowanymi przepisami napoje te będą musiały zawierać co najmniej 85% objętościowych, odpowiednio cydru lub perry, a więc minimalna zawartość soku z owoców, po ich przefermentowaniu, w wyrobie gotowym będzie wynosić więcej niż 51% objętościowych. Definicja aromatyzowana oraz barwienia przewiduje możliwość dodatku, np. soków owocowych innych niż pochodzących z winogron w celu ich aromatyzowania oraz barwienia. Postulaty związane z dodaniem tych kategorii były zgłaszane przez zrzeszenia producentów fermentowanych napojów winiarskich. Definicje te zakładają ponadto możliwość ich wyrobienia odpowiednio z wina jabłkowego lub wina gruszkowego,

- c) cydru lodowego – będącego napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 7%, lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych, otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na cydr lodowy (tj. mieszaniny sporządzonej przy użyciu jabłek, moszczu jabłkowego lub soku jabłkowego, poddanych uprzednio mrożeniu, bez dodatku wody, z możliwością dodania drożdży, pożywek lub kwasów organicznych), leżakowanym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy. Brak możliwości dodatku wody, obowiązek poddania produktów uzyskanych z jabłek procesowi koncentracji cukrów w tych produktach w wyniku mrożenia (brak możliwości dodania produktów słodzących) oraz różna zawartość cukrów w produktach uzyskanych z jabłek (zależą od odmiany i innych procesów związanych z uprawą jabłek) powoduje, że zawartość alkoholu w takich produktach może być zróżnicowana. Mimo propozycji, aby górna granica zawartości alkoholu dla tej kategorii została określona na poziomie 18% objętościowych, z uwagi na definicję napoju fermentowanego zawartą w art. 96 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, granica ta została określona na poziomie 15% objętościowych, aby nie klasyfikować takich produktów do wyrobów pośrednich, o których mowa w art. 97 tej ustawy. Zbliżone rozwiązanie zostało przyjęte dla perry lodowego,
- d) wina miodowego – będącego napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 8,5%, lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych, otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na miód pitny, z możliwością słodzenia sacharozą, zagęszczonym sokiem owocowym, cukrem palonym lub miodem, dodania ziół lub przypraw korzennych, lub barwienia. Definicja ta uzupełnia kategorie fermentowanych napojów winiarskich wyrobionych z miodu, dając ich producentom możliwość wyrobu produktów bez odgórnie określonego proporcjonalnego udziału wody do miodu w wyrobie gotowym. Definicja miodu pitnego wywodzi się z tradycji wyrobu takich wyrobów. Inne fermentowane wyroby o wyższej jakości nie mają więc przyporządkowanej sobie kategorii produktu. Regulacja dotycząca możliwości dodania do wina miodowego ziół lub przypraw korzennych wynika z podobnych regulacji dotyczących miodu pitnego oraz miodu pitnego jakościowego, w odniesieniu do których mimo możliwości dodania ziół lub przypraw korzennych w nazwie kategorii nie umieszcza się informacji, że jest to produkt aromatyzowany. Kategoria ta opiera się więc na

konstrukcji kategorii miodu pitnego, a nie wina owocowego aromatyzowanego. Produkty takie powinny charakteryzować się wysoką jakością oraz niższą niż miody pitne zawartością alkoholu;

2) modyfikuje kategorie:

- a) wina owocowego jakościowego przez obniżenie minimalnego okresu leżakowania takich wyrobów z 6 do 3 miesięcy. Zmiana taka wynika z faktu, że okres półrocznego leżakowania może nie wpływać pozytywnie na niektóre białe wina owocowe. Zmiana taka powinna się również przyczynić do zwiększenia zainteresowania produkcją takich wyrobów z uwagi na krótszy czas ich leżakowania,
- b) cydru jakościowego, cydru, cydru lodowego, perry jakościowego, perry oraz perry lodowego przez dodanie informacji, że do nastawu na cydr jakościowy, cydr lub cydr lodowy można dodawać gruszki i produkty uzyskane z gruszek oraz że do nastawu na perry jakościowe, perry lub perry lodowe można dodawać jabłka i produkty uzyskane z jabłek. Maksymalne wielkości dodatków takich owoców lub produktów uzyskanych z takich owoców zostaną określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 projektowanej ustawy,
- c) wina owocowego niskoalkoholowego oraz aromatyzowanego wina owocowego niskoalkoholowego przez podniesienie minimalnej zawartości alkoholu w takich produktach z 0,5% do przekraczającej 1,2% objętościowych, z uwagi na przepisy rozporządzenia nr 1169/2011, które określają, że na etykietach napojów alkoholowych podaje się informację o zawartości alkoholu dla produktów o zawartości powyżej 1,2% objętościowych. Ponadto zgodnie z przepisami ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym minimalna moc alkoholu (zawartość alkoholu) dla napojów fermentowanych jest określona na poziomie 1,2% objętościowych. Powyższa zmiana wprowadzi spójność między ww. przepisami. Dlatego też, aby maksymalna zawartość alkoholu dla takich produktów nie była taka sama jak minimalna zawartość alkoholu dla win owocowych oraz aromatyzowanych win owocowych, wartość ta została ustalona na poziomie poniżej 8,5% objętościowych,
- d) napoju winnego owocowego lub miodowego i aromatyzowanego napoju winnego owocowego lub miodowego przez zastąpienie ich definicją napoju winnego owocowego, napoju winnego miodowego, aromatyzowanego napoju winnego

- oraz aromatyzowanego napoju winnego miodowego. Dotychczasowe regulacje w tym zakresie mogły wprowadzać w błąd zarówno konsumentów, jak i producentów wyrobów winiarskich. Zmiana tych definicji ma również na celu poprawę czytelności przepisów,
- e) napoju winnego miodowego oraz aromatyzowanego napoju winnego miodowego przez określenie udziału miodu pitnego w nastawie lub udziału miodu na 1000 litrów gotowego wyrobu. W przepisach ustawy z dnia 12 maja 2011 r. taka regulacja była zawarta w art. 11,
 - f) wina owocowego aromatyzowanego przez dodanie wyrazu „objętościowych”. Przepis zawarty w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. jest nieprecyzyjny,
 - g) wina owocowego aromatyzowanego, aromatyzowanego wina z soku winogronowego przez podniesienia górnej zawartości alkoholu dla tych kategorii z 18 do 22% objętościowych. Produkty takie są napojami, takimi jak aromatyzowane wina wytwarzane na podstawie rozporządzenia nr 251/2014. Udział wina w winach aromatyzowanych wynosi co najmniej 75%. Taki sam minimalny udział wina owocowego jest przewidziany dla win owocowych aromatyzowanych. Dlatego też maksymalna zawartość alkoholu dla tej kategorii powinna być analogiczna. Taka maksymalna zawartość alkoholu jest również zbieżna z definicją wyrobów pośrednich, o których mowa w art. 97 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym,
 - h) w zakresie dozwolonych do słodzenia produktów słodzących stosowanych zarówno w nastawach na fermentowane napoje winiarskie, jak i po zakończeniu fermentacji tych nastawów,
 - i) usuwając informacje na temat braku możliwości dodatku alkoholu, wskazuje jedynie, w jakim przypadku taki dodatek alkoholu jest dozwolony;
- 3) usuwa kategorie nalewki na winie owocowym, nalewki na winie z soku winogronowego, aromatyzowanej nalewki na winie owocowym i aromatyzowanej nalewki na winie z soku winogronowego, ze względu na fakt, iż nie są to napoje fermentowane, co może wprowadzać konsumentów w błąd co do ich właściwości. Wniosek o usunięcie tych kategorii produktów zgłaszały organizacje zrzeszające producentów fermentowanych napojów winiarskich.

Przepisy Unii Europejskiej nie regulują kwestii dotyczących wyrobu fermentowanych napojów winiarskich, ale przepisy rozporządzenia nr 1308/2013 określają ograniczenia

dotyczące stosowania określeń zarezerwowanych dla produktów sektora wina oraz ograniczenia dotyczące produkcji napojów alkoholowych na bazie soku winogronowego lub zagęszczonego soku winogronowego:

- 1) zgodnie z definicją wina zawartą w załączniku VII części II pkt 1 do rozporządzenia nr 1308/2013 państwa członkowskie mogą zezwolić na używanie na etykiecie terminu „wino”, jeżeli występuje on w połączeniu z nazwą owocu w formie nazwy złożonej w odniesieniu do wprowadzanych na rynek produktów otrzymanych w procesie fermentacji owocu innego niż winogrona lub jeżeli jest on częścią nazwy złożonej. Nazwy takie mogą być stosowane pod warunkiem, że unika się jakiegokolwiek pomyłki takich wyrobów z wyrobami odpowiadającymi kategorii wino;
- 2) zgodnie z załącznikiem VIII część II lit. B pkt 3 do rozporządzenia nr 1308/2013 Polska oraz Irlandia mogą poddawać fermentacji alkoholowej sok winogronowy oraz zagęszczony sok winogronowy, wytwarzając napoje alkoholowe, które mogą być opatrzone nazwą prawną przewidzianą w przepisach krajowych, zawierającą w nazwie złożonej określenie „wino”.

Nazwy kategorii fermentowanych napojów winiarskich zawierających termin „wino” oraz zasady ich znakowania również zostały zawarte w **art. 5 ust. 1** projektu ustawy. Wyżej wymienione przepisy projektowanej ustawy w zakresie możliwości stosowania nazw fermentowanych napojów winiarskich zawierających termin „wino” nie uległy zmianom w stosunku do rozwiązań zawartych w ustawie z dnia 12 maja 2011 r.

Przepisy zawarte w **art. 5 ust. 2** projektu ustawy określają, że nazwy kategorii zawarte w art. 5 ust. 1 to nazwy, pod którymi wprowadza się do obrotu dany rodzaj fermentowanego napoju winiarskiego. Nazwy te to nazwy przewidziane przepisami prawa w rozumieniu rozporządzenia nr 1169/2011. W przypadku gdy fermentowany napój winiarski spełnia wymagania więcej niż jednej kategorii określonej w art. 5 ust. 1, można stosować jedną z nazw tych kategorii. Powyższe oznacza, że napoje spełniające wymagania dla cydrów jakościowych mogą być znakowane jako cydr jakościowy lub cydr, a napoje spełniające wymagania dla win owocowych jakościowych mogą być znakowane jako wino owocowe jakościowe lub wino owocowe.

Zmiany wprowadzone w odniesieniu do kategorii fermentowanych napojów winiarskich oraz przepisy art. 5 ust. 2–4 projektowanej ustawy, a także upoważnienie

ustawowe dla ministra właściwy do spraw rynków rolnych do wydania rozporządzenia w sprawie szczegółowego sposobu wyrobu fermentowanych napojów winiarskich, rodzajów tych napojów oraz dodatkowych określeń charakteryzujących dany napój, które są stosowane albo mogą być stosowane w nazwie danego napoju, powodują konieczność zmiany rozporządzenia wykonawczego wydanego na podstawie art. 15 pkt 1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, tj. rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 29, z późn. zm.), które reguluje nazewnictwo wyrobów winiarskich. Przyczyni się to do jednolitego i czytelnego sposobu umieszczania na etykietach nazw fermentowanych napojów winiarskich zgodnie z przepisami projektowanej ustawy. Zapewni to konsumentom lepszą informację o poszczególnych fermentowanych napojach winiarskich oraz pozwoli odróżnić takie wyroby od win i aromatyzowanych produktów sektora wina. Ponadto zaproponowane rozwiązanie ułatwi stosowanie tych przepisów przez podmioty zaangażowane w wyrób fermentowanych napojów winiarskich i obrót nimi.

W **art. 6** projektowanej ustawy upoważniono ministra właściwego do spraw rynków rolnych do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego sposobu wyrobu fermentowanych napojów winiarskich, rodzajów tych napojów oraz dodatkowych określeń charakteryzujących dany napój, które są stosowane albo mogą być stosowane w nazwie danego napoju, szczegółowych wymagań organoleptycznych, fizycznych i chemicznych, jakie powinny spełniać fermentowane napoje winiarskie, oraz metod analiz fermentowanych napojów winiarskich wykonywanych w ramach nadzoru nad jakością handlową tych napojów. Powyższe kwestie uregulowane są obecnie odpowiednio w art. 6–14 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. oraz w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 4 i art. 16 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. Kwestie dotyczące między innymi udziału owoców, moszczów, soków owocowych czy zagęszczonych soków owocowych oraz kwestie dotyczące metod produkcji czy właściwości organoleptycznych, z uwagi na charakter techniczny, zostaną uregulowane w aktach wykonawczych.

Określenie „rodzaje” zawarte w przepisie upoważniającym do wydania rozporządzenia jest spójne z rozwiązaniami, jakie są przyjęte na poziomie Unii Europejskiej dla win, w przypadku których zgodnie z art. 119 ust. 1 lit. g oraz ust. 2 lit c rozporządzenia

nr 1308/2013 wskazuje się lub można wskazać zawartość cukru dla win. Powyższa konstrukcja prawna pozwoli na określenie poziomu słodkości (wytrawne, półwytrawne, słodkie, półsłodkie), zawartości ditlenku węgla (musujące, gazowane), określenia dodatku soku do miodów pitnych (np. miód pitny trójniak jabłkowy) czy określenia surowca, z którego zostało wyrobione wino owocowe (np. wino malinowe).

Przepisy rozdziału 3 projektowanej ustawy określają zasady wykonywania działalności regulowanej i wymagania dotyczące uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu wyrobów winiarskich, w tym rozlewu tych wyrobów przez tego samego przedsiębiorcę, który je wyrobił, lub rozlewu wyrobów winiarskich przez przedsiębiorcę, który ich nie wyrobił, zwanego dalej „działalnością gospodarczą w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich”. Taka działalność jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich, wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich.

Analogiczne zasady obowiązują także w przypadku wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych, wyrobu i przetwarzania alkoholu etylowego oraz wyrobu wyrobów tytoniowych.

W **art. 7 ust. 1** projektowanej ustawy określono, jaka działalność gospodarcza wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich wyrobionych przez innego przedsiębiorcę. Przepis ten pod względem merytorycznym nie uległ zmianie, lecz doprecyzowano w nim znaczenie określeń „wyrób” oraz „rozlew”. Zgodnie z projektowanym przepisem wyrób wyrobów winiarskich obejmuje swoim zakresem również rozlew tych wyrobów przez tego samego przedsiębiorcę, który je wyrobił. Takie brzmienie tego przepisu pozwala na wykonywanie rozlewu wyrobionych wyrobów przez tego samego przedsiębiorcę, ale nie obliguje tych podmiotów do ich rozlewu, co umożliwia zlecenie wykonywania rozlewu innym przedsiębiorcom wpisanym do rejestru w zakresie rozlewu (usługowego) wyrobów winiarskich.

Rozlew wyrobów winiarskich obejmuje natomiast usługowy rozlew wyrobów winiarskich, czyli rozlew takich wyrobów przez innego przedsiębiorcę. W przypadku ubiegania się o uzyskanie wpisu do rejestru w zakresie wyrobu wyrobów winiarskich oraz usługowego rozlewu wyrobów winiarskich przedsiębiorca, tak jak dotychczas będzie obowiązany do posiadania wpisu do tego rejestru w zakresie wykonywania dwóch rodzajów działalności, tj. wyrobu oraz rozlewu.

W **art. 7 ust. 2 pkt 1** projektowanej ustawy doprecyzowano przepisy dotyczące wyłączenia drobnego producenta wina z upraw własnych, tj. producenta wina wyrabiającego mniej niż 1000 hektolitrów wina w ciągu roku winiarskiego, który może kupować część surowców, z obowiązku uzyskania wpisu do rejestru. Tacy drobni producenci wina, tak jak wszyscy producenci wina będą mieli obowiązek przekazywania do Dyrektora Generalnego KOWR corocznej informacji o zamiarze wyrobu wina w kolejnym roku winiarskim. Nie zmienia to aktualnie obowiązujących zasad, gdyż ww. producenci wina są obowiązani do uzyskania wpisu w ewidencji prowadzonej przez Dyrektora Generalnego KOWR (wcześniej – Prezesa Agencji Rynku Rolnego) zgodnie z art. 28 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. Zwolnienie z obowiązku wypisu do ww. rejestru wynika z art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r.

W **art. 7 ust. 2 pkt 2** projektowanej ustawy doprecyzowano, że wymagania w zakresie wpisu do rejestru nie stosuje się do podmiotów rozlewających wyroby winiarskie, wcześniej wprowadzone do obrotu w opakowaniach zbiorczych, takich jak beczki lub kegi, do opakowań jednostkowych w miejscu prowadzenia sprzedaży detalicznej tych wyrobów. Ma to na celu jednoznaczne wskazanie, że sprzedawcy detaliczni rozlewający wyroby winiarskie (wina czy cydry) z beczek lub kegow do butelek w celu konsumpcji w miejscu sprzedaży i poza miejscem sprzedaży nie są obowiązani do uzyskania wpisu do ww. rejestru. Obecne brzmienie przepisów ustawy z dnia 12 maja 2011 r. nie wskazuje jednoznacznie, że wykonywany przez sprzedawcę detalicznego rozlew wina wprowadzonego już do obrotu w opakowaniach zbiorczych może być uznany za czynność niewymagającą uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich.

W celu ujednoczenia przepisów projektowanej ustawy z innymi aktami prawnymi na poziomie Unii Europejskiej oraz krajowymi, wartości liczbowe odnoszące się do limitów produkcji wyrażono w hektolitrach.

Zgodnie z przepisami art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców przedsiębiorca może wykonywać działalność regulowaną, jeżeli spełnia warunki określone przepisami danej ustawy i po uzyskaniu wpisu do właściwego rejestru działalności regulowanej. Wymagania te zostały określone w **art. 8** projektowanej ustawy. W stosunku do przepisów ustawy z dnia 12 maja 2011 r. uproszczono wymagania administracyjne związane z uzyskiwaniem wpisu do rejestru. Zrezygnowano ze szczegółowych wymagań, takich jak posiadanie planu obiektów budowlanych, a także wymagań administracyjnych dotyczących minimalnych pojemności stosowanych przez przedsiębiorcę zbiorników do magazynowania i przechowywania wyrobów winiarskich. Projektowana ustawa doprecyzowuje także brzmienie przepisów dotyczących posiadania przez przedsiębiorcę zaświadczenia komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska oraz zaświadczenia o niezaleganiu z należnościami wobec Skarbu Państwa, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, a w przypadku zalegania z tytułu podatków stanowiących dochód budżetu państwa – jeżeli zostało przyjęte zabezpieczenie, o którym mowa w art. 33d § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.), wykonania decyzji określającej lub ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego, o której mowa w art. 52 ust. 3a ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 722, z późn. zm.), co potwierdzają wydane na jego wniosek zaświadczenia. W przepisie wskazano jednoznacznie, że te dokumenty powinny być wydawane na wniosek przedsiębiorcy, który będzie występował o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 14 projektowanej ustawy.

Wymagania, jakie powinny spełnić przedsiębiorcy, o których mowa w **art. 8 ust. 1** projektowanej ustawy, zostały ujednoczone z wymaganiami określonymi w odniesieniu do wykonywania innych rodzajów działalności regulowanej.

W **art. 8 ust. 2 pkt 1** projektu ustawy określono obowiązek posiadania tytułu prawnego do obiektów budowlanych, w których ta działalność ma być wykonywana. Wymaganie to nie uległo zmianie w stosunku do przepisów ustawy z dnia 12 maja 2011 r.

W **art. 8 ust. 2 pkt 2** projektu ustawy doprecyzowano ponadto, że przedsiębiorca może wykonywać działalność gospodarczą w zakresie wyrobu i rozlewu wyrobów winiarskich, jeżeli nie był skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe.

W **art. 9** projektowanej ustawy określono wymagania, jakie musi spełniać producent wina owocowego jakościowego, cydru jakościowego, perry jakościowego, cydru lodowego, perry lodowego, cydru lub perry z owoców pozyskanych w większości z surowców z upraw własnych lub miodów pitnych jakościowych wyrabianych z miodu uzyskanego w większości z własnej pasieki, aby uzyskać wpis do rejestru. W porównaniu od przedsiębiorcy ubiegającego się o wpis do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich na zasadach ogólnych (art. 8 ust. 1 projektowanej ustawy), tacy producenci są zwolnieni z obowiązku posiadania planu obiektów budowlanych przeznaczonych do wykonywania tej działalności oraz zapewnienia spełnienia przez obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich wymagań określonych w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska, co potwierdza zaświadczenie wydane na ich wniosek przez komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, państwowego powiatowego inspektora sanitarnego oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska właściwych ze względu na planowane miejsce wykonywania tej działalności.

W projektowanym artykule ustawy w stosunku do przepisów art. 19 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. dotyczących uzyskania wpisu do rejestru na uproszczonych zasadach:

1) zwiększono limit produkcji wina owocowego jakościowego, cydru jakościowego, perry jakościowego, cydru lodowego, perry lodowego, cydru lub perry z owoców pozyskanych z surowców uzyskanych w większości z upraw własnych lub miodów pitnych jakościowych wyrabianych w większości z miodu uzyskanego z własnej pasieki do łącznej ilości, nie większej niż 10 000 hektolitrów. Takie rozwiązanie

umożliwi większą specjalizację w zakresie wyrobu fermentowanych wyrobów winiarskich w ramach działalności gospodarczej, gdyż wyrób takich napojów będzie mógł być podstawową, a nie dodatkową działalnością gospodarczą, co wychodzi naprzeciw oczekiwaniom takich producentów;

- 2) określono jeden wspólny limit wyrobu (do 1000 hektolitrów) takich wyrobów bez określania oddzielnych limitów dla wina owocowego jakościowego, cydru jakościowego, perry jakościowego, cydru lodowego, perry lodowego, cydru, perry czy miodu pitnego jakościowego;
- 3) zmieniono możliwość wyrobu poszczególnych kategorii fermentowanych napojów winiarskich, w celu podniesienia jakości wyrabianych fermentowanych napojów winiarskich z win owocowych markowych, cydru, perry oraz miodów pitnych markowych – zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 maja 2011 r. – do win owocowych jakościowych, cydrów jakościowych, perry jakościowych, cydrów lodowych, perry lodowych, cydrów, perry oraz miodów pitnych jakościowych – zgodnie z przepisami projektowanej ustawy.

Powyższa zmiana ma na celu ułatwienie rozpoczęcia wyrobu wysokojakościowych fermentowanych napojów winiarskich w ramach wpisu do rejestru działalności regulowanej na uproszczonych zasadach, o których mowa w art. 9 projektowanej ustawy.

Maksymalna wielkość wyrobu wina owocowego jakościowego, cydru jakościowego, perry jakościowego, cydru lodowego, perry lodowego, cydru lub perry z surowców uzyskanych w większości z własnych drzew lub krzewów owocowych wyniesie nie więcej niż 100 hektolitrów przypadających proporcjonalnie na każdy posiadany hektar gruntu rolnego. Ponadto taki przedsiębiorca będzie obowiązany do posiadania tytułu prawnego do obsadzonego drzewami lub krzewami owocowymi co najmniej 0,5 hektara gruntu rolnego, z których ten przedsiębiorca pozyskuje owoce. Powyższa wielkość produkcji wynika z wydajności sadu obsadzonego jabłonią, gdyż jabłko jest owocem najczęściej wykorzystywanym jako surowiec do wyrobu fermentowanych napojów winiarskich. Przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 r. określają limit produkcji dla takich producentów na poziomie 5000 litrów (50 hektolitrów) wina owocowego lub 10 000 litrów (100 hektolitrów) dla cydrów lub perry. Zmiana ww. limitu nie wymaga zmiany opłaty skarbowej za dokonanie wpisu, o której mowa w poz. 36 części I załącznika do

ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1546, z późn. zm.). Opłata ta pozostanie na dotychczasowy poziomie, to jest 616 złotych.

W stosunku do obecnie obowiązujących przepisów obniżono o połowę wymagania dotyczące posiadania gruntu rolnego obsadzonego drzewami lub krzewami owocowymi, tj. do co najmniej 0,5 hektara gruntu rolnego. Ponadto przy przedmiotowych wyrobach wprowadza się możliwość wykorzystania owoców lub miodu pochodzących z zakupu, przy czym surowce te muszą być wytworzone w powiecie, w którym prowadzony jest wyrób tych wyrobów, lub powiatach sąsiadujących z tym powiatem. Surowce te stanowią nie więcej niż 50% wagowo wszystkich owoców lub miodów wykorzystywanych do wyrobu tych wyrobów. Wyrób wyrobów z zakupionych surowców, o których mowa w art. 9 ust. 2, nie wpływa jednak na zwiększenie limitu produkcji, o którym mowa w ust. 1 tego artykułu.

Powyższe rozwiązanie umożliwi uzyskanie wpisu do rejestru działalności regulowanej przedsiębiorcom posiadającym o połowę mniejsze sady oraz pozwoli na zakup surowców nadających się do przerobu na ww. fermentowane napoje winiarskie zakupione lokalnie. Umożliwi to zakup tradycyjnych odmian jabłek, które w odróżnieniu od jabłek deserowych nie są powszechnie uprawiane w Polsce i lepiej nadają się do produkcji fermentowanych napojów winiarskich, w tym cydrów. Doświadczenia producentów cydrów wskazują na wysoką przydatność dawnych odmian jabłek do produkcji takich napojów. Jabłonie dawnych odmian wciąż można znaleźć w sadach tradycyjnych. Dalsze istnienie tych sadów wspierane jest dziś przez środki publiczne z uwagi na potrzebę ochrony starych odmian owoców, zachowanie tradycyjnego krajobrazu wsi, którego zasadniczym elementem jest różnorodność zwierząt, owadów i roślin. Wprowadzenie możliwości zakupu jabłek (gruszek) przez takich producentów wpłynie na podniesienie jakości wyrabianych fermentowanych napojów winiarskich oraz przyczyni się do uruchomienia produkcji lokalnej, co z kolei przyczyni się do zawiązywania się na terenach wiejskich nieformalnych grup dostawców, wpływając tym samym na zachowanie bioróżnorodności w sadach tradycyjnych.

Kolejny Powszechny Spis Rolny został zaplanowany na 2020 r. Według informacji z Powszechnego Spisu Rolnego z 2010 r. liczba gospodarstw posiadających ponad 1 hektar sadów wynosiła wówczas 61 899 i była większa o 5500 niż w roku 2002.

Struktura gospodarstw rolnych w 2010 r. posiadających sady przedstawiała się następująco:

Tabela. Struktura wielkościowa sadów w Polsce w 2010 r.

Grupy obszarowe powierzchni sadów (w ha)	2010				
	Powierzchnia sadów		Liczba gospodarstw posiadających uprawy w sadach		Średnia powierzchnia sadów
	ha	%	ogółem	%	ha
Ogółem	374 163	100,0	284 556	100,0	1,31
<1	62 143	16,6	222 657	78,2	0,28
1–2	29 855	8,0	21 057	7,4	1,42
2–5	73 935	19,8	23 728	8,3	3,12
5–10	79 200	21,2	11 481	4,0	6,9
10–15	37 597	10	3176	1,1	11,84
15–20	16 784	4,5	992	0,3	16,92
20–30	14 374	3,8	605	0,2	23,76
30–50	14 359	3,8	375	0,1	38,29
>50	45 917	12,3	485	0,2	94,67

Źródło: Powszechny Spis Rolny 2010 – Zróżnicowanie przestrzenne rolnictwa, str. 289 (ISBN: 978-83-7027-56-3 z 2014 r.).

Obecnie obowiązujące przepisy zawarte w ustawie z dnia 12 maja 2011 r., w przypadku ubiegania się o i uzyskanie wpisu do rejestru działalności w zakresie wyrobu niewielkich ilości miodu pitnego jakościowego na uproszczonych zasadach, nakładają na przedsiębiorców obowiązek rejestracji pasieki w ramach działów specjalnych produkcji rolnej, co wymaga prowadzenia pasieki powyżej 80 pni pszczelich. W wyniku uwag w ramach konsultacji społecznych wymóg ten w praktyce uniemożliwia uzyskanie wpisu do rejestru na uproszczonych zasadach. Projekt ustawy uwzględnia rozwiązania określone w Krajowym Programie Wsparcia Pszczelarstwa (jeden z elementów Wspólnej Polityki Rolnej Unii Europejskiej), w ramach których istnieje możliwość dofinansowania niektórych działań na rynku produktów pszczelich na terenie państw członkowskich. Limit wsparcia dotyczy podmiotów posiadających 10

pni pszczelich i to ta wielkość oraz obowiązek uzyskania wpisu do prowadzonego przez powiatowego lekarza weterynarii rejestru, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421), są wymaganiami, które należy spełnić, aby uzyskać wpis do ww. rejestru na uproszczonych zasadach, co jest warunkiem rozpoczęcia produkcji miodów pitnych jakościowych.

Z informacji zawartych w opracowaniu Instytutu Ogrodnictwa Zakład Pszczelarstwa w Puławach pt. „Sektor pszczelarski w Polsce w 2019 r.” wynika, że w rejestrach prowadzonych przez powiatowe inspektoraty weterynarii w Polsce jest około 1,68 mln rodzin pszczelich. Z powyższej liczby około 200 tys. rodzin pszczelich może funkcjonować w ramach działów specjalnych produkcji rolnej prowadzonych przez ok. 1400 osób. Pasieki takie stanowią 2,1% wszystkich pasiek, które posiadają 12,3% wszystkich rodzin pszczelich w Polsce.

Z ww. opracowania wynika, że z jednego pnia pszczelego w pasiekach towarowych, pozyskuje się średnio ok. 22,6 kg (ok. 16 litrów) miodu. Koszty produkcji miodu w dużych pasiekach w 2019 r. w przeliczeniu na 1 kg miodu wynosiły ok. 16 zł. Średnie ceny miodu w sprzedaży bezpośredniej kształtowały się na poziomie od 25 do 55 zł/kg, w zależności od rodzaju miodu. W ramach sprzedaży bezpośredniej i detalicznej na rynek polski trafiło 87,7% miodu.

Możliwość wyrobu miodu pitnego jakościowego w ramach prowadzenia działalności gospodarczej na uproszczonych zasadach ma na celu umożliwienie takim producentom uzyskania dodatkowych dochodów. Obniżenie wymogów dotyczących posiadania ilości pni pszczelich z 80 do 10 sztuk przyczyni się do znacznego zwiększenia liczby potencjalnych beneficjentów, którzy będą mogli rozpocząć taką produkcję. W 2019 r. ponad 80 pni pszczelich posiadało 1399 pszczelarzy, natomiast pasieki z ponad 10 pniami pszczelimi posiadało 43 765 pszczelarzy.

Określony w **art. 9 ust. 1 pkt 2** projektu ustawy limit produkcji wynoszący 20 litrów miodu pitnego na każdy posiadany pień pszczeli oznacza, że przy wyrobie miodu pitnego półtoraka wykorzystana się 13,3 litra miodu, a w przypadku miodu pitnego czwórniaka 5 litrów miodu. Biorąc pod uwagę średnią produkcję pszczelarską wynoszącą ok. 16 litrów miodu z pnia pszczelego, limit ten będzie w przypadku półtoraka zbliżony do faktycznej wielkości produkcji miodu w pasiece. Przepisy ustawy

z dnia 12 maja 2011 r. w zakresie uzyskania wpisu do rejestru na uproszczonych zasadach, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r., określały limit produkcji miodu do produkcji miodu pitnego jakościowego dla pasiek składających się przynajmniej z 80 pni pszczelich na poziomie 500 litrów miodu (produkcja 750 litrów miodu pitnego półtoraka lub 2000 litrów miodu pitnego czwórniaka, niezależnie od liczby posiadanych pni pszczelich).

Zgodnie z obowiązującymi przepisami zawartymi w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. tacy producenci są zobligowani do:

- 1) posiadania tytułu prawnego do co najmniej 1 hektara gruntu rolnego obsadzonego drzewami lub krzewami owocowymi, z których ten przedsiębiorca pozyskuje owoce – w przypadku wyrobu wina owocowego markowego, cydru lub perry lub
- 2) prowadzenia pasieki spełniającej wymagania określone dla produkcji miodu w ramach działów specjalnych produkcji rolnej, to jest posiadać pasiekę z przynajmniej 80 pniami pszczelimi – w przypadku wyrobu miodu pitnego markowego.

Wielkość wyrobu wina owocowego jakościowego, cydru jakościowego, perry jakościowego, cydru lodowego, perry lodowego oraz miodu pitnego jakościowego z surowców uzyskanych w większości z własnego gospodarstwa (wynosząca maksymalnie 1000 hektolitrów) jest w pewnym stopniu powiązana z możliwością wyrobu takich wyrobów poza składem podatkowym, a więc w sposób mniej skomplikowany z punktu widzenia przedsiębiorcy. W **art. 48** projektu ustawy zawarto propozycję zmiany przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, która umożliwi zwolnienie produkcji wina przez drobnych producentów wina z upraw własnych z obowiązku produkcji w składzie podatkowym. Zgodnie z postulatami producentów niewielkich ilości fermentowanych napojów winiarskich, takie rozwiązanie powinno dotyczyć również producentów wyrabiających wina owocowe jakościowe, cydry jakościowe, perry jakościowe, cydry lodowe, perry lodowe, cydry, perry oraz miody pitne jakościowe z surowców uzyskanych co najmniej w połowie, w ujęciu wagowym, z własnego gospodarstwa w łącznej ilości do 1000 hektolitrów.

Zgodnie z **art. 9 ust. 2** projektu ustawy przy wyrobie przedmiotowych wyrobów dopuszcza się wykorzystanie owoców lub miodu pochodzących z zakupu, przy czym surowce te muszą być wytworzone w województwie, w którym prowadzony jest wyrób

tych wyrobów. Zakupione surowce stanowią nie więcej niż 50% wagowo wszystkich owoców lub miodów wykorzystywanych do wyrobu tych wyrobów. Wyrób wyrobów z zakupionych surowców, o których mowa w art. 9 ust. 2, nie wpływa na zwiększenie limitu produkcji, o którym mowa w ust. 1 tego artykułu.

Art. 10 projektowanej ustawy określa, że rejestr prowadzi Dyrektor Generalny KOWR. Przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 r. określały, że rejestr przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich jest prowadzony przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych. Powyższe zmiany wynikają z faktu, że co do zasady rejestr działalności regulowanej są prowadzone przez urzędy miasta lub gminy, starostwa, marszałków województw, wojewodów oraz inne instytucje centralne podległe ministrom, takie jak Główny Inspektorat Weterynarii, KOWR, Komisję Nadzoru Finansowego czy Narodowy Bank Polski.

Art. 10 ust. 2 projektowanej ustawy stanowi, że wpis do rejestru dokonuje się na wniosek przedsiębiorcy złożony na formularzu udostępnionym na stronie internetowej KOWR. Stwarza to możliwość zamieszczania na stronie internetowej KOWR formularza jako dokumentu elektronicznego do pobrania i wypełnienia, jak również przewiduje możliwość wypełniania formularza rozumianego jako oprogramowanie, pozwalając na wprowadzenie danych, na podstawie których generowany jest przekazywany dokument elektroniczny. Powyższe podejście ma również zastosowanie do przepisów art. 21 ust. 2, art. 22 ust. 3, art. 30 ust. 4 oraz art. 38 ust. 4 projektowanej ustawy.

Ponadto w artykule tym określono wymagania dla wniosku o wpis do rejestru dokonywanego na zasadach ogólnych (art. 8 projektu ustawy) oraz na zasadach uproszczonych (art. 9 projektu ustawy). W stosunku do przepisów ustawy z dnia 12 maja 2011 r. wprowadzono ujednolicenie tego przepisu z innymi artykułami projektu ustawy. W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. występowały liczne powtórzenia tekstu w tym zakresie.

Zgodnie z art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2020 r. poz. 1206, z późn. zm.) w niefinansowych, we współfinansowanych lub w finansowanych ze środków Unii Europejskiej mechanizmach administrowanych przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji

Rolnictwa (ARiMR) lub KOWR mogą uczestniczyć podmioty wpisane do ewidencji producentów. Niemniej jednak projektowana ustawa, w celu redukcji obciążeń administracyjnych, nie wprowadza obowiązku posiadania przez przedsiębiorców ubiegających się o wpis do rejestru numeru identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, gdyż przedsiębiorcy tacy nie są producentami w rozumieniu art. 3 pkt 2 tej ustawy. Ponadto nie jest uzasadnione przetwarzanie danych osobowych przez ARiMR w kontekście przepisów art. 6 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016 r. str. 1). Powyższe rozwiązanie dotyczy również innych informacji gromadzonych przez KOWR.

W **art. 10** projektowanej ustawy doprecyzowano ponadto pojęcie „określenie rodzaju działalności gospodarczej, która będzie wykonywana” następującymi rodzajami działalności gospodarczej (w formie listy zamkniętej) w odniesieniu do wniosku o wpis do rejestru:

- 1) na zasadach ogólnych (**ust. 3 pkt 4**):
 - a) wyrób wyrobów winiarskich, w tym rozlew wyrobionych wyrobów winiarskich,
 - b) rozlew wyrobów winiarskich wyrobionych przez innego przedsiębiorcę (dotyczy wpisu do rejestru na zasadach ogólnych) lub
- 2) na zasadach uproszczonych (**ust. 4 pkt 1**), wskazując, których kategorii fermentowanych napojów winiarskich spośród wymienionych w art. 9 dotyczy działalność gospodarcza, którą będzie wykonywał, tj. wyrobu wina owocowego jakościowego, cydru jakościowego, perry jakościowego, cydru lodowego lub perry lodowego z surowców uzyskanych w większości z własnych drzew lub krzewów owocowych lub miodu pitnego jakościowego z miodu uzyskanego z własnej pasieki w łącznej ilości nie większej niż 1000 hektolitrow takich wyrobów w skali roku.

W artykule tym wskazano ponadto, że przedsiębiorca może we wniosku o wpis do rejestru podać również inne dane kontaktowe tego przedsiębiorcy, w szczególności adres poczty elektronicznej, adres strony internetowej, numer telefonu – rozwiązanie takie jest zbieżne z art. 5 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej

Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2020 r. poz. 2296, z późn. zm.). Powyższe, w przypadku gdy przedsiębiorca we wniosku poda dodatkowe informacje kontaktowe, przyczyni się do szybszego kontaktu z przedsiębiorcą. Rozwiązanie to zostało przyjęte również dla innych informacji gromadzonych na podstawie projektu ustawy.

W **art. 10 ust. 4** projektowanej ustawy określono, jakie dane podaje się we wniosku o wpis do rejestru w przypadku przedsiębiorcy wnioskującego o wpis na zasadach uproszczonych. W stosunku do przepisów ustawy z dnia 12 maja 2011 r. ww. przepisy nie uległy zmianie.

W **art. 10 ust. 8** projektowanej ustawy określono, że w przypadku gdy wniosek o wpis do rejestru spełnia wymagania określone w ust. 2–4, 6 i 7 oraz nie zachodzą przesłanki odmowy wpisu do rejestru określone w art. 43 ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, Dyrektor Generalny KOWR wpisuje przedsiębiorcę do rejestru, a dokonanie tego wpisu potwierdza, wydając zaświadczenie o dokonaniu tego wpisu. W powyższym przypadku, mając na względzie uproszenie zasad wpisu dokonywanego po spełnieniu wymogów formalnych określonych w projektowanej ustawie oraz skrócenie terminu dokonania wpisu, zrezygnowano z dokonywania wpisu w drodze decyzji administracyjnej. Takie rozwiązanie jest spójne z obecnie obowiązującym uregulowaniami w tym zakresie.

Przepis zawarty w **art. 11** projektu ustawy odpowiada przepisowi art. 21a ustawy z dnia 12 maja 2011 r., w którym dokonanie wpisu do rejestru potwierdza się, wydając zaświadczenie o dokonaniu wpisu. Termin na dokonanie wpisu przedsiębiorcy do rejestru działalności regulowanej określono na 7 dni.

Przepisy **art. 12** projektu ustawy odpowiadają przepisom art. 21 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. i określają, które dane są wpisywane do rejestru, oraz że przedsiębiorcy jest nadawany numer w rejestrze. Przedmiotowe rozwiązanie ma na celu uporządkowanie danych zawartych w rejestrze działalności regulowanej. Ust. 2 tego artykułu określa, że dane wpisane w rejestrze mogą być zamieszczane na stronie internetowej KOWR – podejście takie umożliwi, w przypadku posiadania rozwiązań technicznych, na umieszczanie takich informacji na stronie internetowej KOWR. W artykule tym doprecyzowano ponadto kwestie składania wniosku o zmianę wpisu w rejestrze. Ustawa z dnia 12 maja 2011 r. nie precyzowała tej procedury. Zgodnie z art. 43 ust. 7 ustawy

z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców spełnianie przez przedsiębiorcę warunków wymaganych prawem do wykonywania działalności regulowanej podlega kontroli, w szczególności przez organ prowadzący rejestr tej działalności.

W art. 13 projektu ustawy określono przypadek, gdy przedsiębiorca, który naruszył warunki wymagane prawem do wykonywania działalności w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich, o których mowa w art. 8 ust. 1 lub 2, jest wzywany przez Dyrektora Generalnego KOWR do usunięcia stwierdzonych naruszeń w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 7 dni. W przypadku nieusunięcia stwierdzonych naruszeń w terminie określonym w tym przepisie, złożenia oświadczeń niezgodnych ze stanem faktycznym lub cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego w określonych w projektowanej ustawie przypadkach, Dyrektor Generalny KOWR wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich. Wymóg natychmiastowego wykonania decyzji zakazującej wykonywania przez przedsiębiorcę działalności w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich stanowi wyjątek od zasady. Ma on na celu wprowadzenie natychmiastowego zakazu wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich w przypadkach określonych w projekcie ustawy.

W przypadku cofnięcia przez właściwego dla przedsiębiorcy naczelnika urzędu skarbowego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego ostateczną decyzją na podstawie art. 52 ust. 2 pkt 2 oraz art. 48 ust. 1 pkt 2, 3 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, Dyrektor Generalny KOWR zakazuje, w drodze decyzji, wykonywania przez przedsiębiorcę działalności w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich. O wydaniu decyzji zakazującej wykonywania przez przedsiębiorcę działalności w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich Dyrektor Generalny KOWR powiadamia Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

Przepisy art. 14 projektu ustawy odpowiadają przepisowi zawartemu w art. 22a ustawy z dnia 12 maja 2011 r.

Art. 15 projektu ustawy określa tryb postępowania w razie śmierci, rozwiązania albo przekształcenia przedsiębiorcy wpisanego do rejestru lub wystąpienia innego zdarzenia prawnego, w wyniku których następuje następstwo prawne, albo zbycia całości lub części przedsiębiorstwa.

Przepisy tego artykułu doprecyzowują przepisy art. 22 ust. 1d ustawy z dnia 12 maja 2011 r.

Zaproponowany przepis przewiduje wykreślenie przedsiębiorcy z rejestru, w przypadku gdy nie jest wpisany do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEiDG) albo Krajowego Rejestru Sądowego (KRS). Powyższy przepis pozwoli na aktualizację rejestru pod kątem dalszego wykonywania działalności przez takich przedsiębiorców. Obecnie nie ma bowiem podstaw prawnych do wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru, w przypadku gdy nie można się z takim przedsiębiorcą skontaktować, nie prowadzi on działalności gospodarczej we wskazanym w rejestrze miejscu lub posiadał koncesję w zakresie wyrobu i rozlewu wyrobów winiarskich wydaną na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich oraz obrocie tymi wyrobami (Dz. U. poz. 783, z późn. zm.), która została przepisana do rejestru, oraz nie jest wpisany do CEiDG albo KRS. Dyrektor Generalny KOWR wykreśla przedsiębiorcę:

- 1) na jego wniosek, co jest dokonywane w ramach czynności materialno-technicznej, oraz wydaje zaświadczenie w tym zakresie na wniosek podmiotu;
- 2) w przypadku wydania decyzji o zakazie wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich, która stała się ostateczna, co jest dokonywane jako adnotacja urzędowa;
- 3) z uwagi na brak wpisu CEiDG albo KRS, co jest dokonywane po 6 miesiącach od stwierdzeniu braku takiego wpisu także jako adnotacja urzędowa;
- 4) z uwagi na brak wniosku zarządcy sukcesyjnego, następcy prawnego albo nabywcy przedsiębiorstwa lub jego części, co jest dokonywane w formie decyzji

Art. 16 projektowanej ustawy zawiera obowiązek informowania organu prowadzącego rejestr o zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich. Przepis ten w stosunku do przepisów zawartych w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. nie uległ zmianie.

Rozdział 4 projektowanej ustawy określa organizację rynku wina i swoim zakresem obejmuje regulacje zawarte w rozdziale 4 i 5 ustawy z dnia 12 maja 2011 r oraz wdraża organizację rynku wina w zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu nr 1308/2013 i w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia nr 1308/2013, z wyłączeniem przepisów odnoszących się do nazw pochodzenia, oznaczeń

geograficznych i określeń tradycyjnych w sektorze wina, o których mowa w sekcji 2 rozdziału I tytułu II rozporządzenia nr 1308/2013 (art. 92–116 rozporządzenia nr 1308/2013), oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie tych przepisów. Ponadto organizacja rynku wina zawarta w przepisach unijnych, z uwagi na wydanie rozporządzenia 2018/273, 2018/274, 2019/33, 2019/44, 2019/934 oraz 2019/934, uległa znaczącym zmianom w stosunku do wcześniej obowiązujących przepisów określonych w rozporządzeniu Komisji Europejskiej nr 555/2008, 436/2009, 606/2009 oraz 607/2009, do których odwoływała się ustawa z 12 maja 2011 r.

Art. 17–20 projektu ustawy określają właściwość organów w zakresie wykonywania zadań określonych w rozporządzeniu nr 1308/2013 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia nr 1308/2013 (z wyłączeniem kwestii dotyczących nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych w sektorze wina).

Art. 17 określa zadania Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, które wynikają z przepisów Unii Europejskiej. Dotyczy to kontroli dokumentów towarzyszących przewozowi produktów sektora wina, kontroli rejestrów przychodów i rozchodów wyrobów winiarskich, wycofywania produktów ubocznych powstałych przy wyrobie wina, wykonywania czynności, o których mowa w art. 41 rozporządzenia nr 2018/273. Kontrola będzie prowadzona na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Właściwym organem, o którym mowa w art. 146 ust. 1 rozporządzenia nr 1308/2013, jest wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, chyba że ustawa stanowi inaczej. W szczególności wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych jest właściwy w zakresie:

- 1) kontroli urzędowej dokumentów, o których mowa w art. 147 ust. 1 rozporządzenia nr 1308/2013, zwanych dalej „dokumentami towarzyszącymi” – w przypadku produktów sektora wina niebędących wyrobami akcyzowymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym;
- 2) kontroli urzędowej rejestrów, o których mowa w art. 147 ust. 2 rozporządzenia nr 1308/2013, zwanych dalej „rejestrami przychodów i rozchodów”;
- 3) przeprowadzania dla produktów sektora wina, o których mowa w załączniku VII części II pkt 1–11, 13, 15 i 16 do rozporządzenia nr 1308/2013, bez chronionej

nazwy pochodzenia (ChNP) lub chronionego oznaczenia geograficznego (ChOG) certyfikacji, zatwierdzania i kontroli, o których mowa w art. 120 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1308/2013, zwanych dalej „certyfikacją wina”;

- 4) kontroli urzędowej wycofywania produktów ubocznych, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia rozporządzeniem 2019/934.

Zgodnie z **art. 18** projektowanej ustawy właściwym organem w zakresie kontroli urzędowej upraw winorośli położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pod względem odmian winorośli, które mogą być sadzone, sadzone ponownie lub szczepione na jej terytorium w celu produkcji wina, jest wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa. Organ ten dokonuje kontroli zgodności ze stanem faktycznym zgłoszonych przez plantatora winorośli we wniosku o wpis do ewidencji winnic danych dotyczących lokalizacji upraw winorośli, całkowitej powierzchni tej uprawy, powierzchni uprawy każdej odmiany winorośli tam uprawianej oraz dokumentów potwierdzających pochodzenie odmian winorośli, w tym zgodności nazw tych odmian winorośli lub ich synonimów z danymi zawartymi we wniosku o wpis do ewidencji winnic. Weryfikacja nazw odmian winorośli lub ich synonimów zawartych we wniosku o wpis do ewidencji winnic nie może być dokonywana przez KOWR.

Zgodnie z **art. 19** projektowanej ustawy właściwym organem wyznaczonym do pełnienia funkcji instytucji łącznikowej z innymi instytucjami łącznikowymi oraz w zakresie dokonywania powiadomień Komisji Europejskiej jest Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Art. 20 reguluje zasady prowadzenia urzędowych kontroli w sektorze wina. Definicja kontroli urzędowych została zawarta w art. 2 projektowanej ustawy. Rozdział ten odnosi się do kontroli przeprowadzanej przez wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa.

Art. 21 projektu ustawy określa obowiązek producenta wina, który zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 24 projektu ustawy jest podmiotem, który przetwarza świeże winogrona, moszcz winogronowy lub młode wino w trakcie fermentacji na wino lub moszcz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Obowiązkiem każdego z producentów wina zgodnie z przepisami Unii Europejskiej jest:

- 1) wyrabianie wina z winogron pozyskanych z upraw winorośli wpisanych do ewidencji winnic położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwanej dalej „ewidencją winnic” – w przypadku gdy wyrabia wino z winogron pozyskanych z upraw winorośli położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) prowadzenie rejestru przychodów i rozchodów, w tym za wykonywanie obowiązków związanych z prowadzeniem tego rejestru, które są określone w rozdziale V rozporządzenia 2018/273 oraz rozdziale IV rozporządzenia 2018/274;
- 3) wystawianie dokumentu towarzyszącego, w tym wykonywanie obowiązków określonych w art. 8 rozporządzenia 2018/273;
- 4) wykonywanie obowiązków związanych z wycofywaniem produktów ubocznych, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia 2019/934.

W stosunku do obecnie obowiązujących przepisów zawartych w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. producenci wina nie będą zobligowani do wyznaczania osoby odpowiedzialnej za prowadzenie rejestru przychodu i rozchodu oraz przekazywania informacji o działkach ewidencyjnych, z których będą pochodzić winogrona do produkcji wina.

Producenci wina zamierzający wyrabiać wino zgodnie z **art. 21 ust. 2** projektowanej ustawy są zobligowani do przekazania Dyrektorowi Generalnemu KOWR informacji o tym zamiarze w terminie do dnia 15 lipca roku poprzedzającego rok winiarski, w którym zamierzają wyrabiać wino, na formularzu udostępnionym na stronie internetowej KOWR. Obecnie przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 r. przewidują obowiązek uzyskania przez producentów wina wpisu do ewidencji producentów wina, która jest prowadzona przez Dyrektora Generalnego KOWR. Termin zgłoszenia zamiaru wyrobu wina w kolejnym roku winiarskim nie uległ zmianie. Wskazanie konkretnej daty kalendarzowej, do której zainteresowany podmiot może skutecznie złożyć wniosek, jest terminem materialnym, a więc w takim przypadku nie stosuje się do niego przepisów art. 58 i art. 59 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Dlatego też termin ten nie podlega przywróceniu. Umożliwienie dokonania wpisu w terminie późniejszym powodowałoby brak nadzoru nad produkcją wina. Potencjalni producenci w przypadku przywrócenia uchybionego terminu do złożenia wniosku mogliby być objęci nadzorem w ww. zakresie dopiero od dnia uzyskania wpisu do rejestru. Do dnia uzyskania ww. wpisu nie byłoby żadnej podstawy prawnej do objęcia ich nadzorem w zakresie przestrzegania prawa Unii Europejskiej, gdyż zarówno ustawy z dnia 12 maja 2011 r., jak i projektowanej ustawy nie stosuje się

do wyrobów winiarskich wyrobionych domowym sposobem na użytek własny, nieprzeznaczonych do wprowadzenia do obrotu. Skutecznego zgłoszenia można dokonać w terminie od dnia uzyskania wpisu do rejestru w danym roku gospodarczym, aż do dnia 15 lipca następnego roku kalendarzowego, a więc potencjalny producent wina ma na to prawie rok. Jest to czas wystarczający na dokonanie nieskomplikowanego zgłoszenia i nie ma potrzeby przedłużania ww. terminu.

Producent wina, w przypadku gdy nie jest drobnym producentem wina z upraw własnych, jest zobligowany spełniać warunki określone dla przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich, o których mowa w art. 8 projektu ustawy, oraz wymagania wynikające z przepisów prawa Unii Europejskiej w zakresie produkcji wina.

Obowiązek prowadzenia rejestru przychodów i rozchodów wynika z art. 147 ust. 2 rozporządzenia nr 1308/2013, który określa, że osoby fizyczne, osoby prawne lub grupy osób, w których posiadaniu znajdują się produkty objęte sektorem wina w związku z wykonywanym przez nie zawodem, w szczególności producenci, podmioty zajmujące się butelkowaniem, podmioty zajmujące się przetwarzaniem produktów, a także handlowcy, są obowiązani do prowadzenia rejestrów przychodu i rozchodu tych produktów. Wyznaczenie osoby odpowiedzialnej za prowadzenie ww. rejestrów leży w gestii podmiotu wyrabiającego wino. Przekazywanie informacji o zamiarze wyrobu wina, o którym mowa w art. 22 ust. 2 projektu ustawy, umożliwia wykonywanie obowiązków nałożonych na państwa członkowskie przepisami Unii Europejskiej w zakresie zapewnienia zgodności wyrobu wina z przepisami i dotyczy wszystkich producentów wina. Podobnie wygląda kwestia składania informacji o zbiorach winogron, produkcji wina i zapasach wina.

W **art. 22–24** projektu ustawy określono wymagania dotyczące prowadzenia ewidencji winnic, do której wpisuje się wyłącznie uprawy winorośli położone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które spełniają wymagania określone w art. 81 ust. 2 akapicie drugim rozporządzenia nr 1308/2013. Na podstawie ustawy z dnia 12 maja 2011 r. informacje na temat powierzchni upraw winorośli, z których winogrona mogły być przeznaczane do wyrobu wina, były gromadzone jedynie od producentów wina, na podstawie corocznych wpisów do ewidencji producentów wina. Zgodnie z przepisami Unii Europejskiej w zakresie rynku wina zawartymi w art. 81 rozporządzenia

nr 1308/2013 istnieje obowiązek kontroli upraw winorośli, z których winogrona przeznacza się do wyrobu wina, pod kątem ich gatunku oraz odmiany. Informacje zawarte w ww. ewidencji pozwolą na uproszczenie i usprawnienie kontroli upraw winorośli. Zapewnią także producentom wina nieposiadającym upraw winorośli możliwość uzyskania informacji o uprawach winorośli, z których można pozyskać krajowe winogrona. Gromadzone informacje zostaną wykorzystane przy tworzeniu polskiej listy odmian winorośli do wyrobu wina.

Wprowadzenie w projekcie ustawy ewidencji winnic ma na celu ewidencjonowanie wszystkich działek, na których uprawia się winorośl w celu wyrobu wina wprowadzanego do obrotu. Z uwagi na fakt, że zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 maja 2011 r. Dyrektor Generalny KOWR prowadzi ewidencję producentów wina, prowadzenie ewidencji winnic powinno być powierzone także temu Dyrektorowi. Wpis do ewidencji winnic będzie dokonywany jednorazowo, na wniosek plantatora winorośli złożony w postaci papierowej albo elektronicznej. Wniosek o wpis do ewidencji winnic będzie zawierał dane umożliwiające identyfikację plantatora winorośli oraz działek, na których taka uprawa jest prowadzona. Przepisy projektu ustawy w zakresie prowadzenia ewidencji winnic są analogiczne jak te dotyczące prowadzenia rejestru producentów wina.

Zmiany w ewidencji winnic mogą być wprowadzane przez prowadzącego ewidencję winnic na wniosek plantatora lub z urzędu po otrzymaniu od wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa lub Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa informacji o wydaniu ostatecznej decyzji, o której mowa w art. 38 ust. 7 projektu ustawy. Ewidencja winnic jest jawna. Informacje zawarte w ewidencji winnic będą mogły być zamieszczone na stronie internetowej KOWR.

Art. 22 ust. 4 pkt 5 lit. c tiret drugie zobowiązuje plantatorów winorośli do podawania we wniosku o wpis do ewidencji winnic nazw odmian winorośli uprawianych na danej działce. Ma to na celu umożliwienie utworzenia krajowej listy odmian winorośli w przypadku powstania obowiązku wynikającego z przepisów Unii Europejskiej zawartych w art. 81 ust. 3 rozporządzenia nr 1308/2013. Uzyskanie informacji o uprawianych odmianach winorośli umożliwi umieszczenie ich na polskiej liście odmian winorośli przeznaczonych do wyrobu wina przeznaczonego do wprowadzenia do obrotu.

W projekcie ustawy w **art. 23 ust. 1** określono również, że Dyrektor Generalny KOWR nadaje plantatorowi winorośli numer identyfikacyjny. Numer ten pomoże w ustalaniu pochodzenia winogron stosowanych do wyrobu wina. Zgodnie z **art. 24** projektowanej ustawy w przypadku stwierdzenia na działce ewidencyjnej wpisanej do ewidencji winnic prowadzenia uprawy winorośli, która nie spełnia wymagań określonych w art. 81 ust. 2 akapicie drugim rozporządzenia nr 1308/2013, wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa zakazuje, w drodze decyzji, pozyskiwania winogron z tej uprawy winorośli do wyrobu wina. Decyzja ta podlega natychmiastowemu wykonaniu. Natychmiastowe wykonanie w tym przypadku wynika z potrzeby prowadzenia nadzoru nad rynkiem wina, który obejmuje swoim zakresem również kontrolę nasadzanych odmian winorośli. Możliwość przeprowadzenia takiej kontroli obejmuje kontrolę odmian winorośli na polu. Kontrola taka musi być przeprowadzona w celu sprawdzenia spełnienia wymagań wynikających z przepisów Unii Europejskiej, w szczególności zawartych w art. 81 ust. 2 akapicie drugim rozporządzenia nr 1308/2013. W przypadku gdy wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa zakaze pozyskiwania winogron z tej uprawy winorośli do wyrobu wina, zakaz ten musi podlegać natychmiastowemu wykonaniu, w celu zapobieżenia wyrobowi wina z niewłaściwych odmian winorośli.

Projektowana ustawa określa tryb postępowania w przypadku stwierdzenia przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa prowadzenia uprawy odmian winorośli niezgodnych z wymaganiami określonymi w art. 81 ust. 2 rozporządzenia nr 1308/2013 na zgłoszonej do KOWR działce ewidencyjnej. W przypadku stwierdzenia uprawy odmian winorośli niezgodnych z tymi wymaganiami, przedsiębiorca nie może pozyskiwać winogron z takiej winorośli do wyrobu wina. Projektowana zmiana wprowadza możliwość wykorzystania winorośli niespełniającej wymagań określonych w przepisach Unii Europejskiej na cele inne niż wyrób wina (np. do produkcji soków czy na cele konsumpcyjne), bez konieczności rezygnowania z wyrobu wina przeznaczonego do wprowadzenia do obrotu.

Art. 25 projektowanej ustawy określa przypadki, w których Dyrektor Generalny KOWR wykreśla uprawy winorośli z ewidencji. Ma to miejsce w przypadku zaprzestania uprawy winorośli przez plantatora winorośli, nieposiadania tytułu prawnego do gruntu, na którym uprawiana jest winorośl, oraz złożenia wniosku o wykreślenie uprawy winorośli z ewidencji winnic. W przypadku wydania przez

wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa decyzji zakazującej pozyskiwania winogron z tej uprawy winorośli do wyrobu wina, Dyrektor Generalny KOWR z urzędu wykreśla z ewidencji winnic taką uprawę winorośli. Do wykreślenia tego nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, gdyż ma ono charakter materialno-techniczny.

W przypadku zaprzestania uprawy winorośli przez plantatora winorośli lub nieposiadania tytułu prawnego do gruntu, na którym uprawiana jest winorośl, wykreślenia uprawy winorośli z ewidencji winnic dokonuje się w drodze decyzji.

W przypadku złożenia wniosku o wykreślenie uprawy winorośli z ewidencji winnic, czynności tej dokonuje się w formie adnotacji urzędowej.

Art. 26 projektu ustawy reguluje kwestie dotyczące dokumentów towarzyszących produktom sektora wina, sporządzanych dla produktów nieobjętych akcyzą wywożonych bezpośrednio z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Kwestia dokumentów towarzyszących produktom sektora wina objętym akcyzą jest natomiast określona w przepisach zawartych w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym. Ustawa ta nie przewiduje odstępstw dla drobnych producentów w rozumieniu art. 40 dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG (Dz. Urz. UE L 9 z 14.01.2009, str. 12, z późn. zm.). W związku z powyższym wszystkie produkty sektora wina objęte akcyzą, które przewozi się zarówno na terytorium Polski, jak i wywozi się poza to terytorium, muszą posiadać elektroniczne dokumenty towarzyszące określone w art. 21 ust. 6 lub art. 26 ust. 1 lit. a dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG.

Art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2018/273 określa odstępstwa od obowiązku posiadania dokumentów towarzyszących przy czynności przewozu produktów sektora wina. Zgodnie z tym przepisem dokument towarzyszący nie jest wymagany między innymi w przypadku:

- 1) przewożenia produktów sektora wina z winnic do zakładów produkcji wina przez tego samego przedsiębiorcę na odległość nieprzekraczającą 70 km w obrębie kraju;
- 2) przewozu niektórych produktów ubocznych powstałych przy wyrobie wina, tj. wycieków winogronowych i drożdżowego osadu winiarskiego do destylarni;

- 3) dostarczania soku winogronowego i moszczu, objętych kodami CN 2009 61 i 2009 69, podmiotom, które nie biorą udziału w produkcji wina, jeżeli produktowi towarzyszy dokument handlowy;
- 4) produktów sektora wina wytwarzanych i transportowanych wyłącznie w obrębie terytorium kraju, który, tak jak Polska, nie podlega obowiązkowi prowadzenia rejestru winnic zgodnie z art. 145 ust. 1 rozporządzenia nr 1308/2013;
- 5) większości produktów sektora wina przewożonych w obrębie kraju w pojemnikach o pojemności nominalnej nie większej niż 60 litrów.

W powyższych przypadkach, zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia 2018/273, wysyłający muszą być w stanie udowodnić w każdej chwili poprawność wszelkich informacji zapisanych w ich rejestrze przychodów i rozchodów.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. a pkt iii tiret drugie rozporządzenia nr 273/2018 na zasadzie odstępstwa, o którym mowa w art. 10 ust. 5 rozporządzenia nr 273/2018, państwa członkowskie mogą uznać inne dokumenty towarzyszące, w tym dokumenty sporządzone za pomocą procedury komputerowej, która ma upraszczać procedurę w odniesieniu do przewozu produktów sektora wina realizowanego wyłącznie w obrębie terytorium danego państwa członkowskiego oraz gdy są one wywożone bezpośrednio z tego terytorium. Dokument taki zawiera numer dokumentu sprzedaży przewożonego wyrobu. Powyższe rozwiązanie ma na celu wdrożenie przepisów Unii Europejskiej bez nakładania dodatkowych obciążeń administracyjnych na uczestników sektora wina.

Art. 27 projektu ustawy określa, że w przypadku gdy właściwe organy państwa trzeciego przeznaczenia wymagają przeprowadzenia certyfikacji produktów sektora wina, o której mowa w art. 11 rozporządzenia 2018/273, to taka certyfikacja może być poświadczona za pomocą specjalnego świadectwa wywozu. Świadectwo to jest wykorzystywane jako świadectwo pochodzenia, świadectwo zdrowia i świadectwo autentyczności i jest wystawiane przez wysyłającego produkty sektora wina lub jego przedstawiciela, którzy potwierdzają prawdziwość informacji zawartych w takim świadectwie. Dokument jest wystawiany zgodnie ze wzorem świadectwa określonym w załączniku VI w części II do rozporządzenia 2018/273.

Wysyłający produkty sektora wina lub jego przedstawiciel poświadczą zawarte w świadectwie informacje, że wysyłane do państwa trzeciego produkty zostały

wyprodukowane i zabutelkowane w Unii Europejskiej, spełniają wymogi przepisów regulujących produkcję i dopuszczenie produktu do bezpośredniego spożycia przez ludzi na mocy prawa Unii Europejskiej, zostały wytworzone przy użyciu zatwierdzonych metod produkcji oraz nadają się do spożycia przez ludzi w Unii Europejskiej. Wysyłający produkty sektora wina lub jego przedstawiciel w polu nr 10 specjalnego świadectwa wywozu wskazuje adres oraz dane kontaktowe właściwego ze względu na siedzibę zgłaszającego organu:

- 1) Państwowej Inspekcji Sanitarnej – zgodnie z art. 62 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2020 r. poz. 2021) – państwowego powiatowego inspektora sanitarnego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego, prowadzącego rejestr zakładów, o których mowa w art. 61 tej ustawy, do którego jest wpisany wysyłający produkty sektora wina lub jego przedstawiciel, oraz
- 2) Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, to jest wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, do którego wysyłający produkty sektora wina lub jego przedstawiciel dokonał zgłoszenia na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Przepis ten nie nakłada nowych obowiązków ani na wysyłającego produkty sektora wina lub jego przedstawiciela ani na wymienione organy.

W **art. 28** projektu ustawy określono informacje, które należy uwzględnić w rejestrze przychodów i rozchodów, w tym odniesienie do przepisów Unii Europejskiej w tym zakresie, w celu poprawy przejrzystości przepisów oraz doprecyzowania sposobu odnotowywania spożycia produktów sektora wina przez producenta wina i jego rodzinę oraz ewentualnych przypadkowych zmian objętości produktów sektora wina. Obowiązek doprecyzowania tych przepisów wynika z przepisu art. 19 rozporządzenia 274/2018. W ust. 4 tego artykułu określono termin zamknięcia rejestru przychodów i rozchodów.

Projektowany przepis **art. 29** wdraża obowiązki wynikające z przepisów Unii Europejskiej określonych w art. 8 ust. 3 rozporządzenia 2018/273, w którym państwa członkowskie zostały zobligowane do sporządzania oraz aktualizacji wykazu podmiotów obowiązanych do posiadania dokumentów towarzyszących przewozowi

produktów sektora wina, oraz określonych w art. 28 ust. 3 rozporządzenia 2018/273, w którym na państwa członkowskie został nałożony obowiązek sporządzania oraz aktualizacji wykazu podmiotów obowiązanych do prowadzenia rejestrów przychodów i rozchodów. Aktualizacja powyższych wykazów będzie dokonywana przez archiwizowanie nieaktualnych już danych zawartych w systemie.

Zgodnie z powyższymi przepisami w przypadku posiadania takiego wykazu lub rejestru do innych celów, można takie wykazy lub rejestry wykorzystać w celu wypełniania obowiązku wynikającego z art. 8 ust. 3 oraz art. 28 ust. 3 rozporządzenia 2018/273.

Podmiotami mającymi obowiązek posiadania dokumentów towarzyszących, o których mowa w art. 147 ust. 1 rozporządzenia nr 1308/2013, podczas przewozu produktów sektora wina między plantatorami winorośli, podmiotami dokonującymi zbiorów, producentami, przetwórcami, podmiotami dokonującymi butelkowania lub handlowcami, lub między nimi a sprzedawcami detalicznymi w rozumieniu art. 8 ust. 1 rozporządzenia 2018/273 oraz zobligowanymi do prowadzenia rejestrów przychodów i rozchodów, o których mowa w art. 147 ust. 2 rozporządzenia nr 1308/2013, są podmioty:

- 1) wpisane do ewidencji winnic;
- 2) będące producentami wina;
- 3) wpisane do rejestru, które wyrabiają lub rozlewają wino;
- 4) posiadające zezwolenie na obrót hurtowy, o którym mowa w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, obejmujące obrót hurtowy winami.

Takie rozwiązanie zapewnia wykonanie obowiązków wynikających z przepisów Unii Europejskiej i jednocześnie nie tworzy dodatkowych barier administracyjnych.

Zgodnie z **art. 30 ust. 4** projektu ustawy marszałkowie województw będą obowiązani do nieodpłatnego przekazywania Dyrektorowi Generalnemu KOWR informacji o podmiotach posiadających zezwolenie na obrót hurtowy, o którym mowa w art. 9 ust. 3b ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, w terminie do 10 czerwca każdego roku. Przepis ten nie uległ zmianie w stosunku do obecnie obowiązującego rozwiązania zawartego w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. Przedmiotowe dane będą przetwarzane wyłącznie w celu prowadzenia wykazów i aktualizacji wykazu podmiotów obowiązanych do

prowadzenia rejestru przychodu i rozchodu oraz wystawiania dokumentów towarzyszących przewozowi produktów sektora wina.

W **art. 30** projektu ustawy zawarto informacje dotyczące dobrowolnej certyfikacji odmianowej oraz rocznikowej win lub moszczów bez chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego. Przepisy zawarte w tym artykule zapewniają skuteczność stosowania procedury certyfikacji win i moszczów odmianowych oraz win i moszczów rocznikowych, o których mowa w art. 120 ust. 1 rozporządzenia nr 1308/2013. Określenie „certyfikacja wina” ma więc zastosowanie do produktów sektora wina określonych w pkt 1–11, 13, 15 i 16 części II załącznika VII do rozporządzenia nr 1308/2013.

Przepisy ust. 6 i 7 tego artykułu umożliwiają certyfikację wina lub moszczu na podstawie urzędowej kontroli winogron, które następnie są wykorzystywane do wyrobu win lub moszczów odmianowych albo win lub moszczów rocznikowych. Certyfikacja jest dobrowolna i umożliwia po jej zakończeniu umieszczanie na etykiecie lub w przypadku prezentacji win lub moszczów bez chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego informacji o roczniku i nazwie lub nazwach odmian winorośli stosowanych do wyrobu danego wina lub moszczu.

Zmiana procedury certyfikacji wynika ze zmiany przepisów Unii Europejskiej w tym zakresie zawartych w rozporządzeniu 2018/273 i rozporządzeniu 2018/274. Zmiana ta ponadto upraszcza obieg dokumentów między instytucjami.

Zgodnie z art. 120 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1308/2013 państwa członkowskie wprowadzają przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne zapewniające procedury certyfikacji, zatwierdzania i kontroli, tak aby zagwarantować prawidłowość informacji. Certyfikację wina oraz moszczu przeprowadza się zgodnie z przepisami art. 12 ust. 2 rozporządzenia 2018/274. Projektowana ustawa powierza realizację zadań związanych z certyfikacją wojewódzkim inspektorom jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Zgodnie z zaproponowanym rozwiązaniem certyfikacja wina oraz moszczu będzie przeprowadzana w odniesieniu do partii wina lub moszczu, na wniosek producenta wina, który jest składany do wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwego ze względu na miejsce wyrobu wina na formularzu opracowanym przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

W formularzu oprócz danych producenta wina zostanie wskazana szacunkowa wielkość partii wina lub moszczu, nazwy odmian winorośli lub ich synonimy – w przypadku wina lub moszczu odmianowego oraz rok zbiorów winogron – w przypadku wina lub moszczu rocznikowego. Formularz będzie wypełniany oddzielnie dla każdej partii wina lub moszczu podlegającej certyfikacji i może obejmować zarówno certyfikację odmianową, jak i rocznikową. Dane kontaktowe, o których mowa we wniosku o certyfikację wina lub moszczu, mogą być uzupełnione o dane kontaktowe producenta wina, w szczególności o adres poczty elektronicznej, adres strony internetowej lub numer telefonu, które umożliwią szybszy kontakt z producentem wina wnioskującym o przeprowadzenie certyfikacji.

Wniosek o certyfikację wina lub moszczu składa się do wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwego ze względu na miejsce wyrobu wina lub moszczu nie później niż na 2 tygodnie przed dokonaniem zbiorów winogron, które mają zostać przeznaczone do wyrobu danej partii wina lub moszczu, lecz nie później niż do dnia 15 września danego roku. Powyższy termin, w którym producent wina ma obowiązek złożyć wniosek o certyfikację wina lub moszczu, wynika z potrzeby umożliwienia przeprowadzenia ewentualnej kontroli upraw winorośli, z których winogron wyrabia się certyfikowane wino lub moszcz, lub uzyskania dostępu do wyników kontroli upraw winorośli przeprowadzanej przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa właściwego ze względu na miejsce uprawy winorośli.

Wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwy ze względu na miejsce wyrobu wina może przeprowadzić kontrolę w powyższym zakresie obejmującą sprawdzenie dokumentów związanych z wyrobem wina zgłoszonego we wniosku o certyfikację, rejestru przychodów i rozchodów, sprawdzenie dokumentów towarzyszących oraz weryfikację informacji zawartych we wniosku o certyfikację z informacjami zamieszczonymi w systemie teleinformatycznym KOWR lub otrzymanymi z KOWR informacjami w formie papierowej, w szczególności z informacjami zgromadzonymi podczas kontroli.

Certyfikat dla danej partii wina lub moszczu jest wydawany po spełnieniu następujących wymagań:

- 1) produkty sektora wina zostały wyrobione z winogron pochodzących z upraw winorośli wpisanych do ewidencji winnic;
- 2) dane uzyskane w wyniku kontroli przeprowadzanej przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa właściwego ze względu na miejsce uprawy winorośli nie są sprzeczne z informacjami zawartymi we wniosku o certyfikację wina lub moszczu;
- 3) określonych w art. 49 rozporządzenia 2019/33 – przynajmniej 85% winogron używanych do wyrobu produktów sektora wina pochodzi z danego roku – w przypadku wina lub moszczu rocznikowego;
- 4) określonych w art. 50 rozporządzenia 2019/33 – przynajmniej 85% winogron używanych do wyrobu wina pochodzi z jednej odmiany winorośli, a w przypadku gdy certyfikacji podlega więcej niż jedna odmiana winorośli – 100% winogron pochodzi z tych odmian winorośli – w przypadku wina lub moszczu odmianowego;
- 5) odmiany winorośli, z których wino zostało wyrobione, nie zostały wyłączone na podstawie art. 120 ust. 2 lit. b rozporządzenia nr 1308/2013 – w przypadku wina lub moszczu odmianowego;
- 6) nazwa odmiany winorośli lub jej synonim jest wymieniona w „Międzynarodowym wykazie odmian winorośli i ich synonimów” prowadzonej przez Międzynarodową Organizację ds. Winorośli i Wina (OIV) – w przypadku wina lub moszczu odmianowego.

Wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwy ze względu na miejsce wyrobu wina lub moszczu jest organem upoważnionym do wydania certyfikatu dla wina lub moszczu. Przed wydaniem certyfikatu wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwy ze względu na miejsce wyrobu wina lub moszczu weryfikuje wielkości partii wina na podstawie danych zawartych w rejestrze przychodów i rozchodów lub informacji otrzymanej od producenta wina. Za przeprowadzenie certyfikacji wina lub moszczu pobiera się opłatę, która pokrywa koszty losowych i opartych na analizie ryzyka kontroli, o których mowa w art. 12 ust. 2 akapicie drugim rozporządzenia 2018/274. Opłatę tę wnosi się na rachunek bankowy wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwego ze względu na miejsce wyrobu wina na wezwanie wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych

właściwego ze względu na miejsce wyrobu wina do uiszczenia tej opłaty, w terminie wyznaczonym w tym wezwaniu.

W przypadku gdy zachodzą przesłanki wydania dla danej partii wina lub moszczu certyfikatu dla wina lub moszczu określone w art. 30 ust. 5, wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, po zweryfikowaniu finalnej wielkości partii wina lub partii moszczu na podstawie danych zawartych w rejestrze przychodów i rozchodów lub informacji otrzymanej od producenta wina, wydaje dla danej partii wina lub partii moszczu certyfikat dla wina lub certyfikat dla moszczu.

Zgodnie z ust. 12 ww. artykułu, w przypadku gdy nie zachodzą przesłanki wydania dla danej partii wina lub moszczu certyfikatu dla wina lub certyfikatu dla moszczu, wniosek o certyfikację nie został złożony w terminie lub nie można ustalić finalnej wielkości partii wina lub partii moszczu lub nie wniesiono opłaty za przeprowadzenie certyfikacji, wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwy ze względu na miejsce wyrobu wina lub moszczu odmawia, w drodze decyzji, wydania certyfikatu dla wina lub certyfikatu dla moszczu.

Ust. 13 tego artykułu zawiera przepis upoważniający ministra właściwego do spraw rynków rolnych do określenia, w drodze rozporządzenia, wysokości stawek opłat za przeprowadzenie certyfikacji wina lub moszczu, tak aby te opłaty pokrywały koszty, o których mowa w art. 12 ust. 2 akapicie drugim rozporządzenia 2018/274.

Art. 31 projektu ustawy określa tryb utworzenia listy odmian winorośli przeznaczonych do uprawy w celu pozyskiwania winogron do wyrobu wina, w przypadku przekroczenia limitu wyrobu wina określonego w art. 81 ust. 3 rozporządzenia nr 1308/2013 wynoszącego 50 000 hektolitrów w ciągu ostatnich pięciu lat winiarskich. Dane dotyczące wielkości produkcji wina są obecnie gromadzone przez KOWR. Szacunkowa wielkość produkcji w roku winiarskim 2019/2020 wynosiła 14 361 hektolitrów. Informacje na temat uprawianych przez plantatorów winorośli odmianach winorośli są obecnie gromadzone w ramach ewidencji producentów i przedsiębiorców wyrabiających wino z winogron pozyskanych z upraw winorośli położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w art. 28 ustawy z dnia 12 maja 2011 r.

Nazwy odmian winorośli, które zostaną umieszczone na krajowej liście odmian winorośli, to nazwy należące do odmian winorośli zgodne z art. 81 ust. 2 rozporządzenia

nr 1308/2013, uprawiane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które znajdują się w klasyfikacji odmian winorośli innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub są objęte wyłącznym prawem do odmiany, o którym mowa w przepisach o ochronie prawnej odmian roślin.

W przypadku braku nazwy odmiany winorośli uprawianej w Polsce na listach odmian winorośli opracowanych przez Komisję Europejską lub Międzynarodową Organizację ds. Winorośli i Wina (OIV), wpisu nazwy odmiany winorośli dokonuje się na podstawie przedłożonej przez producenta sadzonek specyfikacji technicznej gwarantującej odmiennosć tej odmiany oraz zgodnie z przepisami o ochronie prawnej odmian roślin.

W **art. 32–34** projektowanej ustawy uregulowano zasady uzyskania informacji od podmiotów działających w sektorze wina oraz udostępniania zagregowanych informacji w tym zakresie. Mimo iż Polska jest zwolniona na podstawie art. 145 ust. 2 rozporządzenia nr 1308/2013 z obowiązku prowadzenia zaktualizowanego rejestru winnic, niektóre dane statystyczne dotyczące sektora wina powinny być gromadzone. Dane takie są między innymi niezbędne do monitorowania, kiedy zostanie przekroczona wielkość produkcji wina wynosząca 50 000 hektolitrow w ciągu ostatnich pięciu lat winiarskich, o której mowa w art. 81 ust. 3 rozporządzenia nr 1308/2013. Projektowane zmiany mają na celu ograniczenie pozyskiwanych informacji wyłącznie do tych, które są wymagane przez prawo UE. Pozyskiwane dane ograniczają się do oceny wielkości zbiorów winogron, produkcji wina oraz posiadanych zapasów win na dzień 31 lipca poprzedniego roku winiarskiego. W celu lepszego monitorowania sektora wina wielkość zapasów win i moszczów winogronowych podawana jest między innymi z podziałem według miejsca pochodzenia produktów użytych do wyrobu wina, tj. z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z innych państw Unii Europejskiej oraz z państw trzecich. Dane te, tak jak ma to miejsce obecnie, będą gromadzone na podstawie formularzy opracowanych przez Dyrektora Generalnego KOWR. W przypadku niezłożenia deklaracji, o których mowa w art. 32 ust. 1 i art. 33 ust. 1 projektowanej ustawy, Dyrektor Generalny KOWR wzywa do złożenia tych deklaracji w terminie wyznaczonym w tym wezwaniu.

W **art. 35** projektowanej ustawy zawarto obowiązek udostępnienia zagregowanych informacji statystycznych gromadzonych w ramach sektora wina ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych oraz Prezesowi Głównego Urzędu

Statystycznego w terminie 30 dni od dnia wskazanego w art. 32 oraz art. 33, to jest do dnia 14 lutego każdego roku oraz do dnia 30 września każdego roku. Zaproponowane terminy wynikają z potrzeby zebrania i zagregowania przez KOWR danych uzyskanych od wszystkich producentów wina.

Z **art. 36** projektowanej ustawy wynika, że producenci wina mogą podnieść naturalną objętościową zawartość alkoholu w winach do poziomu limitu określonego w załączniku VIII części I sekcji A pkt 2 lit. a do rozporządzenia nr 1308/2013, co oznacza w przypadku Rzeczypospolitej Polskiej znajdującej się w strefie A uprawy winorośli 3 punkty procentowe. W przypadku gdy warunki klimatyczne są wyjątkowo niekorzystne, minister właściwy do spraw rynków rolnych może zwiększyć limit wzbogacania o kolejne 0,5%. Zmiana treści tego artykułu jest konsekwencją zmian przepisów załącznika VIII części I sekcji A do rozporządzenia nr 1308/2013 (część tzw. pakietu „Omnibus”) w zakresie wydawania zezwolenia na podniesienie całkowitej objętościowej zawartości alkoholu w winach (wzbogacanie win) o dodatkowe 0,5% objętościowych, tj. do poziomu 3,5% objętościowego dla strefy A uprawy winorośli, w przypadku gdy warunki klimatyczne były wyjątkowo niekorzystne. Regulacje dotyczące przekazywania informacji w tym zakresie zawarte w art. 3 rozporządzenia 2019/935 nakładają na państwa członkowskie obowiązek przekazania przedmiotowej informacji do Komisji Europejskiej w ciągu miesiąca od przyznania odstępstwa wraz z określeniem regionu i odmian winorośli, których dotyczy to odstępstwo, wraz z danymi statystycznymi potwierdzającymi wyjątkowo niekorzystne warunki klimatyczne.

Obecnie obowiązujące przepisy w tym zakresie były niejednoznaczne i wymagały doprecyzowania. Zaproponowana treść przepisów znosi nadmierne obciążenia administracyjne związane ze wzbogacaniem i zakwaszaniem zawarte w przepisach ustawy z dnia 12 maja 2011 r.

Art. 37 projektowanej ustawy wprowadza dla producentów wina zwolnienie z obowiązku wycofywania produktów ubocznych powstałych przy wyrobie wina, którego wprowadzenie jest możliwe na podstawie art. 14 ust. 3 rozporządzenia 2019/934. W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. przepis o podobnej treści był zawarty w art. 39. Na podstawie tego przepisu producenci wina wytwarzający poniżej 50 hektolitrów wina lub moszczu winogronowego w ciągu roku winiarskiego są zwolnieni

z obowiązku wycofywania produktów ubocznych powstałych przy wyrobie wina. Pozostali producenci wina są zobligowani do wycofania ww. produktów ubocznych, wpisując tę czynność do rejestru przychodu i rozchodu. Takie wycofanie zgodnie z przepisami Unii Europejskiej zawartymi w art. 14 rozporządzenia 2019/934 odbywa się pod nadzorem wskazanej przez państwo członkowskie instytucji. W przypadku Polski będą to organy Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. Dlatego też projektowane przepisy nakładają obowiązek przekazania do wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwego ze względu na miejsce wyrobu wina zgłoszenia zamiaru wycofywania produktów ubocznych nie później niż na 2 dni robocze, na zasadach określonych w art. 14 rozporządzenia 2019/934.

Organy kontrolne mogą dokonywać kontroli wrywkowej dokumentów, w tym rejestrów przychodów i rozchodów, oraz być obecne w trakcie procesu wycofywania takich produktów ubocznych.

W celu zapobieżenia nadmiernemu tłoczeniu wycieków i osadu drożdżowego po wytłoczeniu winogron powstałych przy wyrobie wina, zawartość alkoholu w tych produktach ubocznych musi wynosić co najmniej 5% w odniesieniu do objętości alkoholu w wyrabianym winie oraz być wyższa niż 0,4% objętościowych. Obowiązek określenia tej zawartości alkoholu wynika z przepisów pkt 1 lit. D części II załącznika VIII do rozporządzenia nr 1308/2013. Wartość ta została wyliczona jako 5% minimalnej zawartości alkoholu dla win wyrabianych w strefie A uprawy winorośli (8%) i wynosi 0,4% objętościowych.

Art. 38 wprowadza możliwość przewidzianą dla państw członkowskich w przepisach art. 46 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2019/33, to jest zastępowania słowa „producent” słowem „przetwórca” lub „wytwórca” oraz określenia „wyprodukowane przez” określeniem „przetworzone przez” lub „wytworzone przez”.

Ponadto artykuł ten przewiduje możliwość łączenia informacji o butelkującym, producencie czy importerze (art. 46 ust. 2–4 rozporządzenia 2019/33) oraz określania go kodem na zasadach określonych w art. 46 ust. 5 rozporządzenia 2019/33. W takim przypadku kod musi zostać określony przez państwo członkowskie, w którym siedzibę ma butelkujący, producent, importer lub dostawca. Kod uzupełnia się wskazaniem danego państwa członkowskiego. Na etykiecie produktu umieszcza się także nazwę

i adres innej osoby fizycznej lub prawnej uczestniczącej w dystrybucji, niebędącej butelkującym, producentem, importerem lub dostawcą wskazanym kodem. Zgodnie z zaproponowanym rozwiązaniem powyższy kod jest nadawany przez Dyrektora Generalnego KOWR, na wniosek przedsiębiorcy wpisanego do rejestru działalności regulowanej będącego butelkującym, producentem czy importerem. Rejestr podmiotów posiadających kod umieszcza się na stronie internetowej KOWR. Wniosek o możliwość nadawania ww. kodu został zgłoszony przez organizacje społeczne zrzeszające producentów fermentowanych napojów winiarskich, z uwagi na taką możliwość przewidzianą w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Art. 39 określa, że Dyktor Generalny KOWR zapewnia nieodpłatny dostęp do danych zgromadzonych na podstawie przepisów projektowanej ustawy Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, wojewódzkim inspektorom jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, Głównemu Inspektorowi Ochrony Roślin i Nasiennictwa, wojewódzkim inspektorom ochrony roślin i nasiennictwa oraz ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych w zakresie niezbędnym do realizacji ich zadań przewidzianych w tym rozdziale projektowanej ustawy.

W przypadku stwierdzenia przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, wojewódzkich inspektorów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa, wojewódzkich inspektorów ochrony roślin i nasiennictwa niezgodności danych ze stanem faktycznym w związku z wykonywaniem ich zadań, organy te będą mogły wprowadzać zmiany tych danych za pośrednictwem systemu informatycznego prowadzonego przez Dyrektora KOWR.

Powyższe rozwiązanie pozwoli na gromadzenie wszystkich danych dotyczących kontroli w sektorze wina, a więc informacji zawartych w ewidencji winnic, informacji o producentach wina, certyfikacji win bez chronionej nazwy pochodzenia oraz chronionego oznaczenia geograficznego w zakresie rocznika lub odmiany winorośli, numeru identyfikacyjnego w jednej bazie danych, co przyczyni się do poprawy skuteczności kontroli, szybkości przekazywania danych oraz mniejszych obciążeń administracyjnych zarówno dla uczestników rynku wina, jak i organów kontrolnych.

Pod pojęciem udostępniania innym instytucjom danych niezbędnych do realizacji zadań organów określonych w rozdziale 4 projektowanej ustawy mieści się m.in. wykorzystywanie tych danych do celów statystycznych i sprawozdawczych oraz do przeprowadzania analizy ryzyka na rynku wyrobów winiarskich, w tym oceny dotychczasowej działalności podmiotów działających na tym rynku, mającej na celu wytypowanie podmiotów, które będą następnie podlegały kontroli.

Dla przykładu:

- 1) przepis art. 81 ust. 3 rozporządzenia nr 1308/2013 nakłada na państwa członkowskie obowiązek obliczania średniej produkcji wina jako średniej produkcji w ciągu ostatnich 5 lat winiarskich – niezbędne jest więc gromadzenie danych statystycznych w tym zakresie;
- 2) art. 14 projektowanej ustawy określa, że przedsiębiorca, wobec którego wydano decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej, może uzyskać wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania tej decyzji.

Rozdział 5 projektowanej ustawy zawiera katalog kar za nieprzestrzeganie norm prawnych określonych w projektowanej ustawie. W zakresie jakości handlowej wyrobów winiarskich, w zakresie nieuregulowanym w projektowanej ustawie, mają zastosowanie przepisy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym przepisy dotyczące „sankcjonowania” nieprzestrzegania przepisów dotyczących jakości handlowej. Ponadto w zakresie kontroli urzędowych przeprowadzanych przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa w art. 43 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 147) została określona sankcja karna, między innymi za udaremnianie lub utrudnianie wykonywania czynności kontrolnych.

W **art. 40** projektowanej ustawy określono sankcje karne za wyrób lub rozlew wyrobów winiarskich bez wymaganego wpisu do rejestru, wyrób wina z winogron z plantacji niewpisanych do ewidencji winnic oraz wyrób wina mimo nieprzekazania Dyrektorowi Generalnemu KOWR informacji o takim zamiarze w terminie do dnia 15 lipca roku poprzedzającego rok winiarski, w którym zamierza się wyrabiać wino.

W przypadku gdy wyżej wymienione czynności dotyczą wyrobu wyrobów winiarskich o znacznej wartości, sankcją karną jest grzywna albo kara ograniczenia wolności do lat 2.

W stosunku do przepisów zawartych w art. 81 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. projektowana ustawa wprowadza obniżenie kar z grzywny, kary ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku na karę grzywny. W przypadku czynów w odniesieniu do wyrobów winiarskich o znacznej wartości sankcje karne zostały utrzymane na poziomie określonym w ustawie z dnia 12 maja 2011 r.

W **art. 41** projektowanej ustawy przewidziano przepadek przedmiotów pochodzących bezpośrednio z wykroczenia albo przestępstwa, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia wykroczenia albo przestępstwa. Przepisy te są analogiczne jak w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. i mają na celu dodatkową penalizację.

W **art. 42** projektowanej ustawy, analogicznie jak w art. 86 ustawy z dnia 12 maja 2011 r., nakłada się grzywnę za:

- 1) niewdrożenie systemu kontroli wewnętrznej wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich lub niewyznaczenie osoby odpowiedzialnej za kontrolę jakości wyrobów winiarskich na podmiot wpisany do rejestru;
- 2) niewyrabianie fermentowanych napojów winiarskie na zasadach określonych w art. 9 ust. 1 w ilości większej niż wskazana w tym przepisie lub nabywanie owoców lub miodu w ilości większej niż określona w art. 9 ust. 2;
- 3) niepoinformowanie o zmianie danych wpisanych do rejestru, o których mowa w art. 10 ust. 3 pkt 1 i 2, lub nieskładanie tego wniosku w terminie określonym w art. 12 ust.4;
- 4) niepoinformowanie Dyrektora Generalnego KOWR o zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich;
- 5) wyrabianie wina w miejscu innym niż miejsce wyrobu wina wskazane w informacji o zamiarze wyrobu wina, o której mowa w art. 21 ust. 2, przez podmiot będący producentem wina;
- 6) podawanie we wniosku o wpis do ewidencji winnic niezgodnych ze stanem faktycznym informacji o miejscu położenia uprawy winorośli, z której winogron

wyrabia się wino przeznaczone do wprowadzenia do obrotu, lub nazwy uprawianych odmian winorośli lub ich synonimy;

- 7) nieprowadzenie rejestru przychodów i rozchodów przez podmiot do tego zobowiązany lub dokonywanie w tym rejestrze wpisów niezgodnych ze stanem faktycznym lub niedotrzymywanie terminów wprowadzania danych do tego rejestru określonych w art. 20 rozporządzenia 2018/274;
- 8) niezapewnienie przez podmiot do tego obowiązany podczas przewozu produktów sektora wina wymaganych dokumentów towarzyszących lub niezapewnienie przedstawienia właściwym organom tych dokumentów na każdym etapie przewozu produktów sektora wina, lub niezapewnienie spełniania przez te dokumenty wymogów określonych w art. 10 ust. 2–5 rozporządzenia 2018/273 lub w załączniku V do rozporządzenia 2018/273, lub w art. 26 ust. 3;
- 9) niezłożenie przez podmiot do tego obowiązany w terminie deklaracji o zbiorach winogron, produkcji wina i zapasach wina, o których mowa w art. 32 ust. 1 i art. 33 ust. 1, oraz niezłożenie tych deklaracji mimo wezwania do ich złożenia na podstawie art. 34 ust. 2;
- 10) niedokonanie zgłoszenia zamiaru wycofania produktów ubocznych lub dokonanie takiego zgłoszenia w terminie krótszym niż 2 dni robocze przed planowanym terminem przeprowadzenia wycofania tych produktów;
- 11) niespełnienie przez podmiot do tego obowiązany wymagań w zakresie zawartości alkoholu w produktach ubocznych określonych w art. 37 ust. 4.

Powyższe postępowania prowadzi się na podstawie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Biorąc pod uwagę fakt, iż projektowana ustawa reguluje kompleksowo kwestie związane z wyrobami winiarskimi, **rozdział 6** zawiera zmiany innych ustaw przez nadanie nowego brzmienia przepisom, które odwołują się do ustawy z dnia 12 maja 2011 r.

W **art. 44** projektowanej ustawy zawarto zmiany ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277, z późn. zm.), w której aktualizuje się odesłania do przepisów zawartych w projekcie ustawy w odniesieniu do drobnych producentów wina z upraw własnych.

Z uwagi na definicję „drobnego producenta wina z upraw własnych” zmiana rozszerza zakres stosowania tego przepisu.

Dodanie w art. 9⁶ ust. 3 w ww. ustawie ma za zadanie wprowadzenie podobnego rozwiązania do rozwiązania określonego dla drobnych producentów wina z upraw własnych w ust. 2 tego artykułu dla przedsiębiorców określonych w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia ... o wyrobach winiarskich wyrabiających przez siebie wina owocowe jakościowe, cydry jakościowe, perry jakościowe, cydry lodowe, perry lodowe, cydry, perry lub miody pitne jakościowe przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży w punkcie sprzedaży, którym jest lokalizacja w miejscu wytworzenia tych wyrobów.

Zmiana art. 18⁶ ww. ustawy ma na celu dostosowanie odesłania do projektowanej ustawy z dnia ... r. o wyrobach winiarskich. Z uwagi na fakt, że przepisy rozdziału I (przepisy ogólne) ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi regulują m.in. kwestie sprzedaży napojów alkoholowych przez przedsiębiorców, przepis art. 18⁶ tej ustawy odnosi się wyłącznie do podmiotów będących rolnikami, które na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców wyrabiają mniej niż 100 hektolitrów wina w roku winiarskim wyłącznie z winogron pochodzących z własnych upraw winorośli.

W **art. 45** projektowanej ustawy zmienia się ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1426, z późn. zm.) przez aktualizację zawartego w art. 20 ust. 1a odesłania do projektowanej ustawy. Zmiana ma charakter porządkowy.

W **art. 46** projektowanej ustawy zmienia się art. 63 ust. 2 pkt 5 i 5a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2020 r. poz. 2021) przez wprowadzenie aktualizacji odesłań do przepisów zawartych w projektowanej ustawie. Z uwagi na definicję „drobnego producenta wina z upraw własnych” zmiana rozszerza zakres stosowania tego przepisu.

Dodanie w art. 63 w ust. 2 ww. ustawy pkt 5a ma na celu z uwagi na podobny charakter wyrobu win oraz fermentowanych napojów winiarskich zbliżenie przepisów dotyczących zwolnienia z obowiązku zatwierdzania zakładów wyrabiających niewielkie ilości fermentowanych napojów winiarskich, tak jak ma to miejsce w przypadku wyrobu niewielkich ilości win, o których mowa w art. 63 ust. 2 pkt 5 ww. ustawy.

Art. 9 ust. 1 projektowanej ustawy przewiduje możliwość uzyskania wpisu do rejestru działalności regulowanej w zakresie wyrobu i rozlewu wyrobionych przez przedsiębiorcę win owocowych jakościowych, cydru jakościowego, perry jakościowego, cydru lodowego, perry lodowego, cydru lub perry z owoców uzyskanych z własnych drzew lub krzewów owocowych. Maksymalna wielkość wyrobionych napojów w taki sposób to nie więcej niż 100 hektolitrow przypadających proporcjonalnie na każdy posiadany hektar gruntu rolnego. W artykule tym określono również limit produkcji miodu pitnego jakościowego, który jest uzależniony od liczby posiadanych pni pszczelich. Wymagania dotyczące wyrobu wyżej wymienionych napojów winiarskich zawarte w projektowanej ustawie gwarantują ich wysoką jakość. Z uwagi na fakt, że powyższy obowiązek zatwierdzania zakładów vyrabiających niewielkie ilości fermentowanych napojów winiarskich jest zasadniczą barierą w przypadku rozpoczynania działalności gospodarczej w przedmiotowym zakresie oraz potrzebę wprowadzania dla przedsiębiorców rozwiązań proporcjonalnych, w projektowanej ustawie proponuje się przedmiotowe zwolnienie dla przedsiębiorców określonych w art. 9 ust. 1 projektowanej ustawy.

W **art. 47** projektowanej ustawy w ustawie z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 1505) w art. 6 ust. 1 pkt 8 uchyla się lit. g, która przewiduje, że ARiMR realizuje zadania określone w przepisach dotyczące wyrobu i rozlewu wyrobów winiarskich, obrotu tymi wyrobami i organizacji rynku wina oraz w art. 6 ust. 2 uchyla się pkt 5, z którego wynika, że zadaniem agencji płatniczej jest administrowanie potencjałem produkcyjnym winorośli i wina. Powyższa zmiana ma na celu poprawę przejrzystości przepisów, gdyż zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami zawartymi w art. 5a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. zadania, które zgodnie z ustawą wykonuje Dyrektor Generalny KOWR, są wykonywane jako zadania delegowane KOWR zgodnie z przepisami o ARiMR. Obecnie między tymi podmiotami obowiązuje umowa ustalająca zasady współpracy i podziału obowiązków. Zaproponowane w projekcie ustawy rozwiązanie przyczyni się do zmniejszenia obciążeń administracyjnych.

Wprowadzenie zmian w zakresie kompetencji w zakresie rynku wyrobów winiarskich, tj. zarówno win, jak i fermentowanych napojów winiarskich, ma na celu powierzenie ich KOWR. KOWR będzie realizować następujące zadania:

- 1) prowadzenie rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich;
- 2) prowadzenie ewidencji winnic (prawodawstwo krajowe na potrzeby wykonywania obowiązków nałożonych przepisami prawa Unii Europejskiej);
- 3) gromadzenie informacji dotyczących producentów wina (prawodawstwo krajowe na potrzeby wykonywania obowiązków nałożonych przepisami praw Unii Europejskiej);
- 4) gromadzenie informacji dotyczących zbiorów winogron do wyrobu wina, produkcji wina oraz zapasów wina;
- 5) nadawanie kodu butelkującym wina, producentom wina oraz importerom wina wpisanym do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich (nieobligatoryjne prawodawstwo Unii Europejskiej);
- 6) przetwarzanie zgromadzonych informacji i danych oraz ich udostępnianie organom kontrolnym.

Powyższe działania, w tym te o charakterze monitorującym na rynku mleka czy rynku tytoniu, są obecnie realizowane przez KOWR jako zadania własne. Z uwagi na fakt, że wyrób wyrobów winiarskich podlega przepisom ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, całość działań związanych z administrowaniem rynkiem tych wyrobów powinna być prowadzona przez jeden podmiot. Organizacja rynku wyrobów winiarskich określona w projekcie ustawy przyczyni się także do ograniczenia sprawozdawczości, zmniejszenia barier administracyjnych, przejrzystości w zakresie wymiany informacji oraz stosowania spójnych procedur postępowania i kontroli.

W **art. 48** pkt 1 projektowanej ustawy zmienia się art. 47 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym dotyczący zwolnień z obowiązku prowadzenia produkcji w składzie podatkowym i aktualizuje się przepis dotyczący możliwości wyrobu win w ilości mniejszej niż 1000 hektolitrów w ciągu roku kalendarzowego poza składem podatkowym. Projektowana zmiana w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów ma charakter rozszerzający, gdyż odnosi się do pojęcia wina zdefiniowanego w art. 95 ww. ustawy, nie określając surowców do jego produkcji.

Ponadto w przepisie tym wprowadza się zwolnienie z obowiązku prowadzenia produkcji napojów fermentowanych w rozumieniu art. 96 ustawy z dnia 6 grudnia

2008 r. o podatku akcyzowym w składzie podatkowym dla mniej niż 1000 hektolitrów win owocowych jakościowych, cydrów jakościowych, perry jakościowych, cydrów lodowych, perry lodowych, cydrów, perry oraz miodów pitnych jakościowych trójniaków oraz czwórniaków (bez dodatku alkoholu podczas procesu wyrobu takich miodów pitnych). Możliwość taka nie obejmuje wyrobu miodów pitnych jakościowych dwójniaków oraz półtoraków, które mogą być wyrabiane z dodatkiem destylatu miodowego i są klasyfikowane jako wyroby pośrednie w rozumieniu art. 97 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym. Projektowane zwolnienie umożliwiające prowadzenia produkcji napojów fermentowanych poza składem podatkowym obejmuje wyłącznie przedsiębiorców posiadających wpis do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich na zasadach uproszczonych, to jest spełniających wymogi określone w art. 9 projektu ustawy.

Powyższe ma na celu rozszerzenie rozwiązań prawnych przyjętych dla producentów wina na producentów wysokojakościowych fermentowanych napojów winiarskich. Proponowane rozwiązanie jest zgodne z postulatami producentów fermentowanych napojów winiarskich zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych. Wprowadzenie możliwości produkcji takich wyrobów fermentowanych poza składem podatkowym będzie skutkowało zastosowaniem uproszczeń wobec podmiotów produkujących takie wyroby, analogicznych jak dla producentów win.

Producenci takich wyrobów winiarskich, zwolnieni z obowiązku produkcji w składzie podatkowym, nadal będą objęci obowiązkami w zakresie:

- 1) prowadzenia ewidencji podatkowych znaków akcyzy;
- 2) prowadzenia dokumentacji w zakresie czynności produkcyjnych dotyczących tych wyrobów;
- 3) przekazywania właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego zgłoszeń i dokumentów mających znaczenie dla przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej;
- 4) prowadzenia dokumentacji nastawu, kupażu lub wytwarzania wyrobu winiarskiego i kontroli rozlewu;
- 5) przekazywania pisemnych informacji do właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego zawierających wykaz procesów technologicznych albo wykaz procesów produkcyjnych;

- 6) przekazywania do właściwego naczelnika informacji o ilości i rodzaju wyrobów, rodzaju opakowań jednostkowych oraz miejscu i terminie oznaczania wyrobów znakami akcyzy;
- 7) oznaczania win owocowych, cydrów, perry oraz miodów pitnych znakami akcyzy.

Zmiana zawarta w **art. 48** pkt 2 projektowanej ustawy dotycząca art. 116 ust. 1b ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym ma charakter porządkowy.

W **art. 49** projektowanej ustawy wprowadza się zmiany w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina polegające na wykreśleniu z tej ustawy wszystkich przepisów dotyczących wyrobów winiarskich oprócz przepisów regulujących kwestie związane z nazwami pochodzenia, oznaczeniami geograficznymi i określeniami tradycyjnymi w sektorze wina, o których mowa w art. 92–116 rozporządzenia nr 1308/2013, oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie tych przepisów. Konsekwencją takich zmian jest również potrzeba zmiany tytułu tej ustawy na „o oznaczeniach geograficznych win oraz aromatyzowanych produktów sektora wina”. Przepisy dotyczące oznaczeń geograficznych win zostały ponadto uaktualnione o odesłania do aktualnych aktów prawnych Unii Europejskiej, to jest do rozporządzenia 2019/33 oraz rozporządzenia 2019/34.

Proponowane przepisy określają tryb zgłaszania:

- 1) nazw produktów sektora wina, o których mowa w pkt 1, 3–6, 8, 9, 11, 15 i 16 załącznika VII części II do rozporządzenia nr 1308/2013 w celu objęcia ich ochroną jako nazw pochodzenia albo oznaczeń geograficznych zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1308/2013 oraz
- 2) nazw aromatyzowanych produktów sektora wina określonych w art. 3 rozporządzenia nr 251/2014 w celu objęcia ich ochroną jako oznaczenia geograficzne zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 251/2014 – zwanych dalej „wyrobami winiarskimi”.

W stosunku do obowiązujących przepisów ustawy z 12 maja 2011 r. projektowana ustawa nie wprowadza zmian i określa zasady oceny wniosków na poziomie krajowym oraz zadania i właściwość organów w tym zakresie, zapewniając skuteczność stosowania prawa Unii Europejskiej. Rozwiązania te są nowe w prawie polskim, ponieważ do tej pory nie istniały przepisy pozwalające na ochronę nazw wyrobów

winiarskich ze względu na ich pochodzenie. Projektowane rozwiązania są wzorowane na istniejących już przepisach w zakresie rejestracji i ochrony nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych produktów rolnych i środków spożywczych, tj. ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 224.) oraz oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, tj. ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1419).

Projektowana ustawa upoważnia ministra właściwego do spraw rynków rolnych do przyjmowania i oceny wniosków o objęcie ochroną nazw produktów sektora wina jako chronionych nazw pochodzenia albo chronionych oznaczeń geograficznych oraz aromatyzowanych produktów sektora wina jako oznaczeń geograficznych oraz przekazywania tych wniosków Komisji Europejskiej. Wniosek zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1308/2013 może dotyczyć tylko jednego wyrobu winiarskiego i składany jest przez grupę określoną w art. 95 rozporządzenia nr 1308/2013. W procesie oceny wniosków na poziomie krajowym minister właściwy do spraw rynków rolnych zasięga opinii organizacji reprezentujących przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich. Opinie te są istotne, ponieważ zapewniają obiektywne i rzetelne rozpatrzenie wniosku o objęcie ochroną. Następnie, uwzględniając wymagania określone w art. 93 i art. 94 rozporządzenia nr 1308/2013 oraz opinie tych organizacji, podejmuje decyzję co do zasadności przekazania Komisji Europejskiej wniosku o objęcie ochroną.

W projekcie ustawy przewidziano, zgodnie z wymaganiem nałożonym na władze państw członkowskich przez art. 96 ust. 3 rozporządzenia nr 1308/2013, możliwość wniesienia zastrzeżeń do wniosku o objęcie nazwy wyrobu winiarskiego jako chronionej nazwy pochodzenia albo chronionego oznaczenia geograficznego. Odpowiednie podanie do wiadomości wniosku w celu umożliwienia składania zastrzeżeń w trakcie krajowego etapu procedowania nad wnioskiem o objęcie ochroną jest zapewnione przez publikację danych dotyczących wniosku.

Zastrzeżenie do wniosku o objęcie ochroną mogą złożyć do ministra właściwego do spraw rynków rolnych osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna

nieposiadająca osobowości prawnej zamieszkała lub posiadająca siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mająca uzasadniony interes. Zastrzeżenie to może zostać złożone w terminie 2 miesiące od dnia ogłoszenia w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rynków rolnych danych informacji dotyczących wniosku o objęcie ochroną. Ten instrument służy zabezpieczeniu interesów wszystkich przedsiębiorców, których wniosek o objęcie ochroną może dotyczyć, tym bardziej że przedsiębiorcy z państwa, z którego pochodzi wniosek o objęcie ochroną, nie mogą składać sprzeciwów w trakcie postępowania na szczeblu Unii Europejskiej.

Zgłoszone zastrzeżenia są również przekazywane organizacjom reprezentującym przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich w celu uzyskania ich opinii co do zasadności zastrzeżenia.

Przyznanie ochrony tymczasowej nazwom, dla których wnioski o objęcie ochroną zostały pozytywnie zweryfikowane na poziomie krajowym i przekazane Komisji Europejskiej, zapewnia skuteczność stosowania przepisu art. 96 ust. 7 rozporządzenia nr 1308/2013, który pozwala, aby państwa członkowskie nieposiadające krajowego prawodawstwa w zakresie ochrony nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych wyrobów winiarskich na zasadach przejściowych przyznawały ochronę takim nazwom, ograniczoną do terytorium tego państwa członkowskiego. Tymczasowa ochrona krajowa jest przyznawana nazwom wyrobów winiarskich od przekazania Komisji Europejskiej wniosku o objęcie ochroną. Ochrona ta wygasa z dniem dokonania wpisu nazwy wyrobu winiarskiego do rejestru chronionych nazw pochodzenia oraz chronionych oznaczeń geograficznych lub z dniem odmowy przez Komisję Europejską dokonania takiego wpisu. Nazwy podlegające ochronie będą wpisywane na listę tymczasowej ochrony krajowej prowadzoną przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych. Lista będzie jawna.

Projektowana ustawa przewiduje, że tylko przedsiębiorcy wyrabiający wyrób winiarski zgodnie ze specyfikacją przekazaną Komisji Europejskiej będą mogli używać nazwy podlegającej ochronie tymczasowej. Natomiast wyroby winiarskie wyrabiane niezgodnie ze specyfikacją nie będą mogły być oznaczane w obrocie nazwą podlegającą krajowej ochronie tymczasowej:

- 1) nawet wtedy, gdy takie użycie nie ma na celu wskazywania pochodzenia geograficznego wyrobów winiarskich oraz wtedy gdy rzeczywiste miejsce wytworzenia wyrobów winiarskich jest wskazane;
- 2) nawet przy użyciu wyrażen „w stylu”, „rodzaju”, „przy użyciu metody”, „tak jak produkowane w”, „imitacja” lub „podobne”;
- 3) w oryginalnym brzmieniu albo w tłumaczeniu;
- 4) z innym mylącym lub fałszywym odniesieniem do miejsca pochodzenia, właściwości lub podstawowych cech wyrobu winiarskiego na opakowaniu wewnętrznym lub zewnętrznym, w materiale reklamowym lub dokumentach odnoszących się do danego wyrobu;
- 5) w zakresie innych praktyk mogących wprowadzić w błąd co do prawdziwego pochodzenia wyrobu.

W rozporządzeniu nr 1308/2013 w zakresie kontroli urzędowej oraz tzw. kontroli zgodności procesu wyrobu ze specyfikacją zostały wprowadzone rozwiązania przyjęte wcześniej w zakresie kontroli nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych produktów rolnych i środków spożywczych, tj. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 343 z 14.12.2012, str. 1, z późn. zm.), oraz oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, tj. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/787 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania napojów spirytusowych, stosowania nazw napojów spirytusowych w prezentacji i etykietowaniu środków spożywczych, ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, wykorzystywania alkoholu etylowego i destylatów pochodzenia rolniczego, a także uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 110/2008 (Dz. Urz. UE L 130 z 17.05.2019, str. 1). Kontrola ta może być przeprowadzana przez jeden lub kilka właściwych organów odpowiedzialnych za kontrolę urzędową lub jeden lub kilka organów kontrolnych działających jako jednostki certyfikujące wyroby winiarskie. Rozporządzenie nr 1308/2013 dopuszcza zatem przeprowadzanie kontroli zarówno przez państwowe inspekcje kontrolne, jak i prywatne podmioty – jednostki certyfikujące. Zgodnie z projektowaną ustawą Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych będzie organem kontrolującym podmioty odpowiedzialne za przeprowadzanie kontroli zgodności procesu wyrobu ze specyfikacją. Bezpośrednio za kontrolę zgodności procesu wyrobu

ze specyfikacją odpowiedzialne mają być natomiast jednostki certyfikujące oraz wojewódzcy inspektorzy jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. Przyznanie kompetencji w zakresie kontroli zgodności procesu wyrobu ze specyfikacją wojewódzkim inspektorom jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych jest podyktowane troską o zapewnienie powszechnej dostępności usług kontrolnych wszystkim przedsiębiorcom zainteresowanym przeprowadzeniem takiej kontroli. Jednoczesne funkcjonowanie wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i prywatnych jednostek certyfikujących – szczególnie po wejściu w życie projektowanej ustawy – zagwarantuje, że każdy zainteresowany kontrolą przedsiębiorca będzie mógł skorzystać z usług świadczonych przez te podmioty. Upoważnienie do przeprowadzania kontroli procesu wyrobu ze specyfikacją oprócz prywatnych jednostek certyfikujących także państwowych organów kontrolnych jest ponadto niezmiernie ważne z punktu widzenia zagwarantowania przedsiębiorcom dostępności i niewygórowanych cen usług kontrolnych, co jest istotne na etapie tworzenia się rynku wyrobów winiarskich posiadających chronione nazwy pochodzenia albo chronione oznaczenia geograficzne. Należy zaznaczyć, że zgodnie z prawem Unii Europejskiej koszty kontroli zgodności procesu wyrobu ze specyfikacją są ponoszone przez podmioty podlegające takiej kontroli.

Projekt ustawy nakłada na wnioskodawców o objęcie ochroną nazwy wyrobu winiarskiego jako chronionej nazwy pochodzenia albo chronionego oznaczenia wnoszących zastrzeżenie i wnioskujących o zatwierdzenie zmian specyfikacji obowiązek uiszczenia opłaty za dokonanie merytorycznej oceny wniosku o objęcie ochroną, zastrzeżenia do wniosku o objęcie ochroną oraz wniosku o zatwierdzenie zmian specyfikacji. Powyższe opłaty będą stanowiły dochód budżetu państwa. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat za dokonanie tych ocen, przy uwzględnieniu zakresu czynności niezbędnych przy ocenie tych dokumentów.

W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. określono ponadto sankcje karne za naruszenia przepisów chroniących nazwy wyrobów winiarskich wpisanych do rejestru chronionych nazw pochodzenia oraz chronionych oznaczeń geograficznych. Ze względu na fakt, że chronione nazwy pochodzenia i chronione oznaczenia geograficzne wyrobów winiarskich stanowią tzw. kwalifikowane oznaczenia geograficzne i są częścią własności intelektualnej powinny być chronione przed naruszeniami. Projektowana

ustawa przewiduje kary za naruszenie zakresu ochrony zarówno nazw wyrobów winiarskich wpisanych na listę tymczasowej ochrony krajowej, jak i zarejestrowanych w rejestrze chronionych nazw pochodzenia oraz chronionych oznaczeń geograficznych.

W **art. 50** projektowanej ustawy wprowadza się zmiany ustawy z dnia 10 lutego 2017 r. o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 481) polegające na dodaniu w art. 9 ust. 2 tej ustawy określającym zadania KOWR zadania polegającego na administrowaniu potencjałem produkcyjnym produktów sektora wina oraz prowadzeniu rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich, o którym mowa w art. 7 projektowanej ustawy. Zmiana ta jest ściśle powiązana ze zmianą zawartą w **art. 47** projektowanej ustawy.

W **art. 51** projektowanej ustawy zmienia się w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) art. 6 ust. 1 pkt 3 przez wprowadzenie aktualizacji odesłania do przepisów projektowanej ustawy. Z uwagi na definicję „drobnego producenta wina z upraw własnych” zmiana rozszerza zakres stosowania tego przepisu.

W **rozdziale 7** projektowanej ustawy określono przepisy przejściowe i końcowe.

Zgodnie z zaproponowanymi w **art. 52 ust. 1** rozwiązaniem z dniem wejścia w życie ustawy rejestr przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r., staje się rejestrem w rozumieniu art. 7 ust. 1 projektowanej ustawy.

W zakresie wpisu do rejestru uzyskanego przez przedsiębiorców na podstawie art. 18 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. (na zasadach ogólnych) nie ma potrzeby zamieszczania przepisów przejściowych.

Potrzeba określenia przepisów przejściowych dla wpisów do rejestru uzyskanych na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. (na zasadach uproszczonych), które staną się wpisami do rejestru, o których mowa w art. 9 ust. 1 projektowanej ustawy, wynika z rozszerzenia zakresu tych wpisów. Nowe wpisy w stosunku do obecnych wpisów do rejestru:

- 1) umożliwią pozyskiwanie części surowców do wyrobu fermentowanych napojów winiarskich niewytworzonych we własnym gospodarstwie;
- 2) podniosą maksymalną wielkość wyrobu tych wyrobów (uzależnioną od posiadanych gruntów rolnych obsadzonych drzewami lub krzewami lub liczby pni pszczelich);

3) rozszerzą listę kategorii fermentowanych napojów winiarskich, które mogą być wyrabiane w ramach tej działalności.

Dla takich wpisów Dyrektor Generalny KOWR będzie obowiązany, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy, do dokonania z urzędu zmiany wpisów i przekazania przedsiębiorcom wpisanym do rejestru na podstawie art. 52 ust. 1 pkt 2 i 3 projektowanej ustawy zaświadczenia o dokonaniu takiego wpisu.

Przedsiębiorcy posiadający taki wpis do rejestru na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 maja 2011 r. (na uproszczonych zasadach) w zakresie wyrobu:

- 1) wina owocowego markowego, cydru lub perry uzyskają wpis w zakresie wyrobu wina owocowego jakościowego, cydru jakościowego, perry jakościowego, cydru lodowego, perry lodowego, cydru oraz perry lub miodu pitnego jakościowego,
- 2) miodu pitnego markowego uzyskają wpis w zakresie wyrobu miodu pitnego jakościowego

– w rozumieniu przepisów art. 9 ust. 1 projektowanej ustawy.

W tym celu Dyrektor Generalny KOWR podczas przeprowadzania kontroli będzie weryfikować wielkość posiadanych gruntów rolnych obsadzonych drzewami lub krzewami owocowymi oraz liczbę posiadanych pni pszczelich w celu określenia maksymalnej wielkości produkcji takiego przedsiębiorcy.

Do postępowań prowadzonych przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych na podstawie ustawy z dnia 12 maja 2011 r., wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie projektowanej ustawy, w zakresie spraw związanych z wykonywaniem zadań przejętych przez Dyrektora Generalnego KOWR stosuje się przepisy projektowanej ustawy.

Ponadto minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje Dyrektorowi Generalnemu KOWR akta spraw, o których mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy. W takich przypadkach wpisu przedsiębiorcy do rejestru dokonuje się w terminie 7 dni od dnia przekazania akt danej sprawy.

Do uchylecia i zmiany decyzji oraz wznowienia postępowania w sprawach rozstrzygniętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych na podstawie ustawy z dnia 12 maja 2011 r. stosuje się przepisy projektowanej ustawy, a organem właściwym jest Dyrektor Generalny KOWR.

Minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje Dyrektorowi Generalnemu dane zgromadzone w związku z wykonywaniem zadań przejętych przez Dyrektora Generalnego KOWR wraz z dokumentacją, która dotyczy tych danych, w tym akta spraw innych niż wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Zgodnie z **art. 54** projektowanej ustawy minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje Dyrektorowi Generalnemu KOWR dane zgromadzone w rejestrze przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich wraz z dokumentacją, która dotyczy wpisów do tego rejestru, w tym aktami spraw innymi niż dotyczącymi spraw wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy. Z uwagi na fakt, że rejestr przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich zawiera dane podmiotów, które zostały wpisane również na podstawie przepisów nieobowiązującej ustawy z dnia 25 lipca 2001 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich oraz obrocie tymi wyrobami (Dz. U. poz. 1401, z późn. zm.) oraz z dnia 22 stycznia 2004 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. poz. 292, z późn. zm.), w przepisach tej ustawy nie można doprecyzować listy dokumentów, które należy przekazać Dyrektorowi Generalnemu KOWR. Dlatego przepis ten ma charakter otwarty.

Zgodnie z **art. 55** projektowanej ustawy do postępowań w sprawach określonych w art. 27 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r., to jest dotyczących upraw winorośli, która nie spełnia wymagań zawartych w przepisach Unii Europejskiej i w art. 46 ust. 1 projektowanej ustawy w zakresie przeprowadzania certyfikacji wina z określonego rocznika lub wina z określonej odmiany winorośli, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Zgodnie z **art. 56** projektowanej ustawy, z uwagi na fakt, że ewidencja producentów wina zawarta w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. zostanie zastąpiona informacją o producentach wina, wniosek o wpis do ewidencji złożony przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy będzie uznawany za informację o zamiarze wyrobu wina, o której mowa w art. 21 ust. 2, oraz za wniosek o wpis do ewidencji winnic, o którym mowa w art. 22 ust. 4. Takie rozwiązanie przyczyni się do automatycznego

przeniesienia danych zawartych we wnioskach o wpis do ewidencji producentów wina, które składane są corocznie. W przypadku gdy wniosek o wpis do ewidencji, o której mowa w art. 28 ustawy zmienianej w art. 49, nie będzie zawierał wszystkich danych, jakie powinna zawierać informacja o zamiarze wyrobu wina oraz wniosek o wpis do ewidencji winnic, Dyrektor Generalny KOWR wezwie wnioskodawcę do uzupełnienia tych danych w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 30 dni.

W **art. 57** projektowanej ustawy określono okres przejściowy dotyczący wprowadzania do obrotu fermentowanych napojów winiarskich wyrabianych lub wprowadzonych do obrotu na podstawie przepisów ustawy z dnia 12 maja 2011 r., który będzie wynosił nie dłużej niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy. Proponowany termin jest wystarczający do przystosowania się do wprowadzanych w projektowanej ustawie regulacji.

W **art. 58** projektowanej ustawy, z uwagi na duży zakres zmian przepisów, termin wejścia w życie ustawy określono na 60 dni od dnia jej ogłoszenia. Ponadto z uwagi na fakt, że przepis zawarty w art. 39 projektowanej ustawy, który przewiduje, że dane zawarte w rejestrze, ewidencji winnic oraz inne dane gromadzone na podstawie przepisów rozdziału 4 będą gromadzone w systemie teleinformatycznym KOWR, a to wymaga czasu na utworzenie takiego systemu teleinformatycznego, przepis ten wejdzie w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

Z uwagi na zmiany wprowadzane w zakresie fermentowanych napojów winiarskich projekt ustawy będzie podlegał procedurze notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), ponieważ wprowadza dodatkowe przepisy krajowe w stosunku do przepisów Unii Europejskiej. Równolegle, z uwagi na wprowadzanie nowych wymagań z zakresu informacji na temat żywności, projekt ustawy będzie również podlegał procedurze notyfikacji zgodnie z art. 45 rozporządzenia nr 1169/2011.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został zamieszczony na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt ustawy może mieć korzystny wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Wprowadzane zmiany mogą korzystnie wpłynąć na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny. Nie wpłyną na sytuację ekonomiczną i społeczną osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Projekt ustawy został ujęty w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o wyrobach winiarskich</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Ryszard Bartosik – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jarosław Wesołowski – główny specjalista, Zespół ds. Wyrobów Alkoholowych, Departament Rynków Rolnych, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, tel. 22 623-22-54, adres e-mail: jaroslaw.wesolowski@minrol.gov.pl Magdalena Głodek – naczelnik Wydziału Systemów i Programów Jakości, Departament Jakości Żywności i Bezpieczeństwa Produkcji Roślinnej, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, tel. 22 623-22-08, adres e-mail: magdalena.glodek@minrol.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 4 maja 2021 r.</p> <p>Źródło: Prawo Unii Europejskiej</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UC50</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozwiązywane problemy to konieczność:

- 1) dostosowania przepisów krajowych do nowych rozwiązań wprowadzonych przepisami prawa Unii Europejskiej o wspólnej organizacji rynku wina;
- 2) zwiększenia konkurencyjności fermentowanych napojów winiarskich produkowanych w Polsce przez wprowadzenie zmian technologicznych w kategoriach fermentowanych napojów winiarskich;
- 3) doprecyzowania przepisów dotyczących wyrobu fermentowanych wyrobów winiarskich;
- 4) wprowadzenia zmian w przepisach sektorowych przez połączenie wymagań produkcyjnych z wymaganiami dotyczącymi znakowania fermentowanych napojów winiarskich w zakresie nazw przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. Urz. UE L 304 z 22.11.2011, str. 18, z późn. zm.);
- 5) uproszczenia i ujednoczenia wymagań dotyczących wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich;
- 6) poprawy konkurencyjności wyrabianych w Polsce – z surowców pozyskanych w większości we własnym gospodarstwie – cydru, cydru jakościowego, cydru lodowego, perry, perry jakościowego, perry lodowego, wina owocowego jakościowego oraz miodu pitnego jakościowego przez zwiększenie limitu produkcji tych napojów z maksymalnie 100 hektolitrów w skali roku do maksymalnie 1000 hektolitrów w skali roku;
- 7) zmniejszenia liczby kontroli przez wprowadzenie elektronicznego obiegu dokumentów między organami kontrolnymi w ramach kontroli w sektorze wina;
- 8) wprowadzenia uproszczeń w zakresie zbierania danych statystycznych od podmiotów działających na rynku wina;
- 9) umożliwienia dostępu producentom wina do informacji o plantacjach winorośli w Polsce.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wprowadzenie rozwiązań legislacyjnych polegających na:

- 1) harmonizacji przepisów dotyczących wymogów produkcyjnych i znakowania fermentowanych napojów winiarskich, w tym poprawie czytelności przepisów obecnie zawartych w ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich oraz o organizacji rynku wina, zwanej dalej „ustawą winiarską”, w celu ich dostosowania do potrzeb rynku;
- 2) podniesieniu wymagań jakościowych dla niektórych fermentowanych napojów winiarskich oraz wprowadzeniu kategorii tych napojów, które pozwolą na lepsze dostosowanie się producentów takich napojów do wymagań rynku, w szczególności utworzenie kategorii cydrów aromatyzowanych i perry aromatyzowanych (obecnie ustawa winiarska nie przewiduje możliwości wyrobu cydrów aromatyzowanych i perry aromatyzowanych);
- 3) powiązaniu nazw kategorii fermentowanych napojów winiarskich z przepisami horyzontalnymi dotyczącymi

znakowania środków spożywczych w celu uproszczenia struktury przepisów w prawodawstwie krajowym (obecnie informacje dotyczące znakowania fermentowanych napojów winiarskich są uregulowane w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych, powodując, że przepisy te są bardziej skomplikowane);

- 4) uproszczeniu i ujednoczeniu zasad wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich przez wprowadzenie przepisów obligujących Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa (KOWR) do umieszczenia wzoru wniosku o wpis do tego rejestru na stronach internetowych urzędu (obecnie przedsiębiorcy, składając wniosek o wpis do ww. rejestru lub o zmianę wpisu w ww. rejestrze, są zobligowani do opracowywania takich wniosków na podstawie przepisów ustawy winiarskiej, co generuje problemy interpretacyjne);
- 5) odstąpieniu w stosunku do przepisów ustawy winiarskiej od wymogu posiadania przez przedsiębiorcę planu obiektów budowlanych oraz wymogów określających minimalne dozwolone pojemności stosowanych przez przedsiębiorcę zbiorników do magazynowania i przechowywania wyrobów winiarskich – przedmiotowe przepisy są zbyt szczegółowe oraz stanowią barierę administracyjną;
- 6) doprecyzowaniu, że obowiązek uzyskania wpisu do rejestru działalności regulowanej w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich nie dotyczy podmiotów rozlewających wyroby winiarskie wprowadzone do obrotu w opakowaniach zbiorczych (to jest w kegach lub beczkach) do opakowań jednostkowych w miejscu prowadzenia sprzedaży detalicznej takich wyrobów (przepisy ustawy winiarskiej nie regulowały tej kwestii, co powodowało wątpliwości prawne);
- 7) przekazaniu prowadzenia rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich (rejestr działalności regulowanej) Dyrektorowi Generalnemu KOWR (obecnie rejestr ten jest prowadzony przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi), w celu gromadzenia danych na temat rynku wyrobów winiarskich (fermentowanych napojów winiarskich oraz wina) w jednym urzędzie;
- 8) zwiększeniu konkurencyjności wyrabianych przez drobnych producentów cydru, cydru jakościowego, cydru lodowego, perry, perry jakościowego, perry lodowego, wina owocowego jakościowego oraz miodu pitnego jakościowego z surowców pozyskanych głównie we własnym gospodarstwie przez umożliwienie:
 - a) produkcji takich napojów proporcjonalnie do wielkości posiadanych hektarów sadów lub liczby pni pszczelich – obecnie producenci tacy mogą wyrabiać maksymalnie 100 hektolitrowy cydru lub perry, 50 hektolitrowy wina owocowego lub miodu pitnego wytworzonego z 5 hektolitrowy miodu,
 - b) zakupu, do 50% wagowo, surowców do wyrobu takich napojów w województwie, w którym jest prowadzony wyrób tych napojów,
 - c) wyrobu takich napojów poza składem podatkowym, co przekłada się na zmniejszenie obciążeń administracyjnych (obecnie producenci tacy nie mają możliwości produkcji ww. wyrobów poza składem podatkowym);
- 9) wprowadzeniu odstępstw dla uczestników rynku wina od niektórych przepisów Unii Europejskiej w celu dostosowania przepisów do nadal niewielkiej produkcji wina w Polsce (obecne uregulowania zawarte w ustawie winiarskiej zawierają część takich odstępstw);
- 10) zniesieniu niektórych obciążeń administracyjnych w stosunku do obecnie obowiązujących uregulowań zawartych w przepisach ustawy winiarskiej związanych z gromadzeniem danych statystycznych w zakresie rynku wina, których możliwość wprowadzenia wynika z nowych odstępstw zawartych w przepisach Unii Europejskiej;
- 11) uproszczeniu systemu certyfikacji wina odmianowego i wina rocznikowego przez usunięcie potrzeby umieszczenia numeru identyfikacyjnego dla wina odmianowego lub wina rocznikowego na etykietach takich win;
- 12) utworzeniu systemu elektronicznego obiegu dokumentów między organami kontrolnymi w ramach sektora wina w celu przyspieszenia wymiany informacji oraz zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla producentów wina (obecnie wymiana informacji między takimi organami dokonywana jest w formie papierowej).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Większość kwestii dotyczących organizacji rynku wina została uregulowana na poziomie Unii Europejskiej. Zagadnienia dotyczące wyrobu fermentowanych wyrobów winiarskich mogą być uregulowane na poziomie Unii Europejskiej. Jedynie nieliczne kraje, głównie z Europy Środkowej i Europy Północnej, posiadają rozwiązania legislacyjne dotyczące wyrobu i znakowania fermentowanych napojów winiarskich. Polska jako kraj będący znaczącym producentem owoców posiada szczegółowe uregulowania w tym zakresie. Niemniej jednak należy dostosować te wymagania do zmieniającej się sytuacji rynkowej.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy wpisani do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich	150	Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi (MRiRW)	<p>Pozytywne – zmniejszenie zakresu wymogów administracyjnych dotyczących wpisu do przedmiotowego rejestru.</p> <p>Pozytywne – zmiany mające na celu wprowadzenie przejrzystych zasad w zakresie wyrobu i znakowania fermentowanych napojów winiarskich.</p>
Przedsiębiorcy wpisani do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich w zakresie produkcji niewielkich ilości cydrów, perry, miodów pitnych markowych i win owocowych markowych	10	MRiRW	Pozytywne – zwiększenie limitu wyrobu takich wyrobów oraz dostosowanie wymogów dotyczących wpisu do przedmiotowego rejestru do wymogów, które muszą spełniać producenci wina z upraw własnych.
Plantatorzy winorośli niebędący producentami wina	300	KOWR	Nieznaczne utrudnienie związane z utworzeniem ewidencji winnic w KOWR, do której jednorazowo będą wpisywać się wszyscy plantatorzy winorośli w celu monitorowania areálu upraw winorośli. Stworzy to jednak możliwość udostępniania informacji o uprawach winorośli wpisanych do ewidencji dla producentów wina zainteresowanych zakupem krajowych winogron.
Producenci wina	300	KOWR	<p>Nieznaczne utrudnienie związane utworzeniem ewidencji winnic w KOWR, do której jednorazowo będą wpisywać się wszyscy producenci wina w celu monitorowania areálu upraw winorośli.</p> <p>Pozytywne – stworzona zostanie możliwość udostępniania informacji o uprawach winorośli wpisanych do ewidencji producentom wina zainteresowanym zakupem krajowych winogron.</p>
Sadownicy posiadający więcej niż 1 ha sadów	61 899	Powszechny spis rolny z 2010 r.	<p>Pozytywne – możliwość zagospodarowania nadwyżek wyrabianych owoców po zarejestrowaniu działalności gospodarczej</p> <p>Pozytywne – możliwość zmiany profilu produkcji na wyrób wysokojakościowych fermentowanych napojów winiarskich</p>
Właściciele pasiek z ponad 10 pniami pszczelimi	43 765	Opracowanie Instytutu Ogrodnictwa Zakład Pszczelarstwa w Puławach pt. „Sektor pszczelarski w Polsce w 2019 r.”	<p>Pozytywne – możliwość zagospodarowania nadwyżek miodu lub dywersyfikacja produkcji po zarejestrowaniu działalności gospodarczej.</p> <p>Pozytywne – możliwość zmiany profilu produkcji na wyrób miodów pitnych markowych w ramach uzyskania wpisu do rejestru działalności regulowanej na uproszczonych zasadach</p>

MRiRW			Pozytywne – zmniejszenie obciążeń administracyjnych w związku z przekazaniem rejestru działalności regulowanej do KOWR
KOWR			Negatywne – zwiększenie obciążeń administracyjnych związanych z przejściem prowadzenia rejestrów działalności regulowanej z MRiRW Pozytywne – wykonywanie nadzoru nad sektorem wina jako zadania własnego, a nie zadania delegowanego przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (ARiMR)
Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych			Pozytywne – uproszczenie systemu związanego z przeprowadzeniem kontroli wyrobów winiarskich
Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa			Pozytywne – uproszczenie systemu związanego z przeprowadzeniem kontroli upraw winorośli
ARiMR			Pozytywne – przekazanie zadania delegowanego w zakresie zarządzania potencjałem produkcyjnym w sektorze wina do KOWR

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy był przedmiotem konsultacji z:

- 1) Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych;
- 2) Federacją Gospodarki Żywnościowej RP;
- 3) Federacją Związków Kółek i Organizacji Rolniczych RP;
- 4) Federacją Związków Pracodawców – Dzierżawców i Właścicieli Rolnych;
- 5) Forum Związków Zawodowych;
- 6) Instytutem Gospodarki Rolnej;
- 7) Konfederacją Lewiatan;
- 8) Krajową Izbą Gospodarczą, Komitetem Rolnictwa i Obrotu Rolnego;
- 9) Krajową Radą Gorzelnictwa i Produkcji Biopaliw;
- 10) Krajową Radą Izb Rolniczych;
- 11) Krajową Radą Spółdzielczą;
- 12) Krajowym Stowarzyszeniem Przetwórców Owoców i Warzyw;
- 13) Krajowym Związkiem Grup Producentów Owoców i Warzyw;
- 14) Krajowym Związkiem Rewizyjnym Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych;
- 15) Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych;
- 16) Krajowym Związkiem Zrzeszeń Plantatorów Owoców i Warzyw;
- 17) Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym „Solidarność”;
- 18) Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Rolników Indywidualnych „Solidarność”;
- 19) Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych;
- 20) Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych;
- 21) Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Przetwórców i Producentów Produktów Ekologicznych „Polska Ekologia”;
- 22) Państwową Agencją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych;
- 23) Polską Federacją Producentów Żywności Związkiem Pracodawców;
- 24) Polską Izbą Gospodarczą Maszyn i Urządzeń Rolniczych;
- 25) Polską Izbą Produktu Regionalnego i Lokalnego;
- 26) Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji;
- 27) Polskim Związkiem Ogrodniczym;
- 28) Polskim Związkiem Pszczelarskim;
- 29) Polskim Związkiem Zawodowym Rolników;
- 30) Polskim Związkiem Zrzeszeń Leśnych;
- 31) Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej;
- 32) Radą Dialogu Społecznego w Rolnictwie;
- 33) Radą Dialogu Społecznego;
- 34) Radą Rolnictwa i Produkcji Ekologicznej;

- 35) Sekretariatem Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”;
- 36) Stowarzyszeniem Krajowa Unia Producentów Soków;
- 37) Stowarzyszeniem Naukowo-Technicznym Inżynierów i Techników Rolnictwa;
- 38) Stowarzyszeniem Polska Wódka – Polish Vodka Association;
- 39) Stowarzyszeniem Polskich Dystrybutorów Owoców i Warzyw „Unia Owocowa”;
- 40) Stowarzyszeniem Producentów Owoców i Warzyw „CUIAVIA”;
- 41) Stowarzyszeniem Producentów Żywności Metodami Ekologicznymi „Ekoland”;
- 42) Towarzystwem Rozwoju Sadów Karłowych;
- 43) Związkiem Gorzelników Polskich;
- 44) Związkiem Pracodawców Business Centre Club;
- 45) Związkiem Pracodawców Polska Rada Winiarstwa;
- 46) Związkiem Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy;
- 47) Związkiem Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 48) Związkiem Rzemiosła Polskiego;
- 49) Związkiem Sadowników RP;
- 50) Związkiem Zawodowym Centrum Narodowe Młodych Rolników;
- 51) Związkiem Zawodowym Pracowników Rolnictwa w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 52) Związkiem Zawodowym Rolnictwa „Samoobrona”;
- 53) Związkiem Zawodowym Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „Regiony”;
- 54) Związkiem Zawodowym Rolników „Ojczyzna”;
- 55) Związkiem Zawodowym Rolników Ekologicznych Św. Franciszka z Asyżu;
- 56) Związkiem Zawodowym Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”;
- 57) Związkiem Zawodowym Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”;
- 58) Fundacją Polski Instytut Wina;
- 59) Instytutem Ogrodnictwa w Skierniewicach;
- 60) Lubelskim Stowarzyszeniem Miłośników Cydrów;
- 61) Małopolskim Stowarzyszeniem Winiarzy;
- 62) Polską Federacją Producentów Wina;
- 63) Sandomierskim Stowarzyszeniem Winiarzy;
- 64) Stowarzyszeniem Importerów i Dystrybutorów Wina w Polsce;
- 65) Stowarzyszeniem Naukowo-Technicznym Inżynierów i Techników Przemysłu Spożywczego – Polska Rada Winiarstwa;
- 66) Stowarzyszeniem Polskie Cydrylicy Autorskie;
- 67) Stowarzyszeniem Winiarzy Jury Krakowskiej;
- 68) Stowarzyszeniem Winiarzy Małopolskiego Przełomu Wisły;
- 69) Stowarzyszeniem Winiarzy Podkarpacia;
- 70) Zielonogórskim Stowarzyszeniem Winiarskim.

Projekt ustawy wraz z dokumentami dotyczącymi prac nad tym projektem został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej MRiRW zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji z terminem na zgłaszanie ewentualnych uwag nie krótszym niż 30 dni.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		<p>Wejście w życie projektowanej ustawy nie wpłynie na wydatki sektora finansów publicznych. Zmiany wprowadzone projektowaną ustawą mają przede wszystkim charakter techniczny i nie wprowadzają istotnych zmian z punktu widzenia sektora finansów publicznych w odniesieniu do stanu obecnego. Organy wymienione w projektowanej ustawie prowadzą już kontrole w zakresie wyrobów winiarskich.</p> <p>Zwiększenie obciążeń administracyjnych dla KOWR w związku z przejściem prowadzenia rejestrów działalności regulowanej nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i nie będzie stanowiło podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki na ten cel. Zadania delegowane nową ustawą do realizacji przez KOWR będą finansowane w ramach wydatków na funkcjonowanie KOWR pochodzących z transferu środków z Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa (ZWRSP), jednocześnie nie powodując dodatkowego obciążenia po stronie ZWRSP (zwiększenia poziomu dotychczasowego transferu).</p> <p>Zaproponowane zmiany w zakresie przepisów odnoszących się do Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, jak i Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, nie będą powodować dodatkowych skutków dla budżetu państwa.</p> <p>Przekazanie zadań MRiRW i ARiMR do KOWR nie wpłynie na wysokość ponoszonych wydatków.</p>										

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Wprowadzane usprawnienia korzystnie wpłyną na funkcjonowanie dużych przedsiębiorstw, które będą zainteresowane produkcją wyrobów winiarskich.										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Wprowadzane usprawnienia korzystnie wpłyną na funkcjonowanie mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, które będą zainteresowane produkcją wyrobów winiarskich.										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wprowadzane zmiany w zakresie znakowania wyrobów korzystnie wpłyną na konsumentów, którzy będą lepiej poinformowani o wyrobach winiarskich.										
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Brak wpływu.										
Niemierzalne												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		<p>Koszty kontroli w zakresie wyrobu wyrobów winiarskich zostaną zredukowane w wyniku lepszego dostępu do informacji jednostek działających na rynku tych wyrobów. Pozwoli to na lepsze planowanie kontroli.</p> <p>Zwiększenie limitu wyrobu fermentowanych napojów winiarskich z surowców pochodzących z własnego gospodarstwa z 10 000 litrów do maksymalnie 100 000 litrów (w zależności od liczby posiadanych hektarów) może pozytywnie wpłynąć na opłacalność produkcji takich napojów</p>										

	alkoholowych. Z uwagi na niewielką liczbę takich przedsiębiorstw, zmiana ta, przynajmniej w ciągu kilku najbliższych lat, nie wpłynie znacząco na wielkość produkcji napojów alkoholowych w Polsce. Uruchamianie takiego rodzaju produkcji, w szczególności w regionach sadowniczych, zwiększy atrakcyjność turystyczną takich regionów, w których będą dostępne lokalne cydry, perry oraz wina owocowe jakościowe. Powyższe, z uwagi na trendy konsumpcji napojów alkoholowych, w przyszłości może przełożyć się na wzrost zainteresowania lokalnymi fermentowanymi napojami winiarskimi.
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

Projektowane rozwiązania będą sprzyjały redukcji obciążeń regulacyjnych przez zmniejszenie liczby dokumentów i procedur.

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie projektowanej ustawy nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne: rolnictwo

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Wejście w życie projektowanej ustawy dzięki zmniejszeniu obciążeń administracyjnych oraz usprawnieniu obiegu dokumentów pozytywnie wpłynie na sytuację producentów zamierzających rozpocząć produkcję wyrobów winiarskich w Polsce.

Proponowane zmiany z uwagi na fakt zwiększenia limitu wyrobu cydru jakościowego, perry jakościowego, cydru, perry, cydru lodowego, wina owocowego jakościowego i miodu pitnego jakościowego w ramach wpisu do rejestru działalności regulowanej na uproszczonych zasadach z maksymalnie 10 000 litrów (100 hektolitrów) w skali roku do maksymalnie 100 000 litrów (1000 hektolitrów) w skali roku, powiązane z obniżoną liczbą posiadanych hektarów sadów lub liczbą pni pszczelich, przyczynią się do możliwości przekształcenia takich podmiotów w przedsiębiorstwa, których głównym kierunkiem działania będzie produkcja fermentowanych napojów winiarskich, których jakość będzie gwarantowana przepisami projektowanej ustawy. Z uwagi na fakt, że Polska jest światowym liderem w produkcji jabłek rozwiązanie to w przyszłości może przyczynić się do zagospodarowywania nadwyżek produkcji tych owoców w Polsce.

Istnieje szansa, że w przynajmniej w pewnym stopniu spożycie tych napojów w przyszłości zastąpi spożycie innych napojów alkoholowych. Obecnie w Polsce wyrób cydru, perry, wina owocowego markowego oraz miodu pitnego markowego w ramach maksymalnego limitu produkcji wynoszącego 10 000 litrów prowadzi jedynie 10 podmiotów gospodarczych. Zmiana ta przyczyni się do wzrostu lokalnej produkcji takich napojów fermentowanych, która nie wpłynie na spożycie napojów alkoholowych ogółem w polskim społeczeństwie. Uruchomienie lokalnej produkcji fermentowanych napojów winiarskich z surowców pochodzących z własnych gospodarstw oraz pozyskiwanych w województwie, w którym prowadzony jest wyrób takich wyrobów (do 50% wagowo), może przyczynić się do uatrakcyjnienia pod względem turystycznym regionów sadowniczych.

	Zaproponowane działania, z uwagi na brak możliwości promocji i reklamy fermentowanych napojów winiarskich, są potrzebne do zmiany struktury spożycia napojów alkoholowych w Polsce na rzecz produktów wysokiej jakości (wyrabianych na bazie soków owocowych lub miodów).
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Rozwiązanie problemów wskazanych w pkt 1 nastąpi z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ewaluacja efektów projektu nastąpi 5 lat po wejściu w życie projektowanej ustawy. Miernikiem będzie liczba wpisów do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich, ewidencji winnic oraz rejestru producentów wina.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
-	

Raport z konsultacji publicznych
projektu ustawy o wyrobach winiarskich (§ 51 Regulaminu pracy Rady Ministrów)

1. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania:

W ramach konsultacji publicznych i opiniowania projekt ustawy został skierowany w dniu 14 sierpnia 2020 r. do następujących podmiotów:

1. Business Center Club,
2. Federacji Branżowych Związków Producentów,
3. Federacji Przedsiębiorców,
4. Federacji Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych,
5. Federacji Gospodarki Żywnościowej RP,
6. Federacji Związków Kółek i Organizacji Rolniczych RP,
7. Forum Związków,
8. Instytutu Gospodarki,
9. Krajowej Rady Gorzelnictwa i Produkcji Biopaliw,
10. Krajowej Izby Gospodarczej, Komitetu Rolnictwa i Obrotu
11. Krajowej Rady Izb Rolniczych,
12. Krajowej Rady Spółdzielczej,
13. Krajowego Związku Grup Producentów Rolnych Izby Gospodarczej,
14. Krajowego Stowarzyszenia Przetwórców Owoców i Warzyw,
15. Krajowego Związku Grup Producentów Owoców i Warzyw,
16. Krajowego Związku Rewizyjnego Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych,
17. Krajowego Związku Rolników, Kółek i Organizacji,
18. Krajowego Związku Zrzeszeń Plantatorów Owoców i Warzyw,
19. Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”,
20. Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność”,
21. Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych,
22. Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych,
23. Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Przetwórców i Producentów Produktów Ekologicznych „Polska Ekologia”,
24. Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów,
25. Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych ,
26. Polskiej Federacji Producentów Żywności Związku Pracodawców,
27. Polskiej Izby Gospodarczej Maszyn i Urządzeń Rolniczych,
28. Polskiej Izby Produktu Regionalnego i Lokalnego,
29. Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji,
30. Polskiego Związku Ogrodniczego,

31. Polskiego Związku Pszczelarskiego,
32. Polskiego Związku Zawodowego Rolników,
33. Polskiego Związku Zrzeszeń Leśnych,
34. Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej,
35. Rady Dialogu Społecznego w Rolnictwie,
36. Rady Dialogu Społecznego,
37. Rady Rolnictwa i Produkcji Ekologicznej,
38. Sekretariat Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Sekcji Krajowej Rolnictwa,
39. Stowarzyszenia Krajowa Unia Producentów ,
40. Stowarzyszenia Naukowo-Technicznego Inżynierów i Techników,
41. Stowarzyszenia Polska Wódka – Polish Vodka Association,
42. Stowarzyszenia Polskich Dystrybutorów Owoców i Warzyw „Unia Owocowa”,
43. Stowarzyszenia Producentów Owoców i Warzyw „CUIAVIA”,
44. Stowarzyszenia Producentów Żywności Metodami Ekologicznymi „Ekoland”,
45. Towarzystwa Rozwoju Sadów,
46. Związku Gorzelnicy Polskich,
47. Związku Pracodawców Polska Rada Winiarstwa,
48. Związku Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy,
49. Związku Przedsiębiorców i Pracodawców,
50. Związku Rzemiosła,
51. Związku Sadowników RP,
52. Związku Zawodowego Centrum Narodowe Młodych Rolników,
53. Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa w Rzeczypospolitej Polskiej,
54. Związku Zawodowego Rolnictwa „Samoobrona” ,
55. Związku Zawodowego Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”,
56. Związku Zawodowego Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”,
57. Związku Zawodowego Rolników „OJCZYŻNA”,
58. Związku Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych,
59. Związku Zawodowego Rolników Ekologicznych Św. Franciszka z Asyżu,
60. Związku Zawodowego Rolników Rzeczypospolitej „SOLIDARNI”,
61. Fundacji Polski Instytut Wina,
62. Instytutu Ogrodnictwa w Skierniewicach,
63. Lubelskiego Stowarzyszenia Miłośników Cydru,
64. Małopolskiego Stowarzyszenia Winiarzy,
65. Polskiej Federacji Producentów Wina,
66. Sandomierskiego Stowarzyszenia Winiarzy,
67. Stowarzyszenia Importerów i Dystrybutorów,
68. Stowarzyszenia Polskie Cydrylicy,

69. Stowarzyszenia Winiarzy Jury Krakowskiej,
70. Stowarzyszenia Winiarzy Małopolskiego Przełomu Wisły,
71. Stowarzyszenia Winiarzy Podkarpacia,
72. Zielonogórskiego Stowarzyszenia Winiarskiego.

Konsultacje publiczne projektu ustawy o wyrobach winiarskich zostały przeprowadzone w terminie od dnia 14 sierpnia 2020 r. do dnia 21 września 2020 r.

Projekt ustawy został ponadto przesłany do:

1. Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa,
2. Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych,
3. Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa,
4. Głównego Inspektoratu Sanitarnego,
5. Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa,
6. Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowego Zakładu Higieny,
7. Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Informację zwrotną o braku uwag przekazał Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych

Uwagi do projektu zgłosiły:

1. Fundacja Polski Instytut Winorośli i Wina,
2. Fundacja Winiarnie Zamojskie,
3. JRBB – Cydrownia,
4. Konfederacja Lewiatan,
5. Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych,
6. Lubelskie Stowarzyszenie Miłośników Cydru,
7. Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego,
8. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji,
9. Polskie Cydry Autorskie,
10. Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa,
11. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców.

Wszystkim podmiotom, które zgłosiły uwagi do projektu ustawy udzielono odpowiedzi, w których wyjaśniono, które ze zgłoszonych uwag zostały uwzględnione, a które uwagi nie mogły zostać uwzględnione i wyjaśniono przyczynę tej odmowy – szczegółowe zestawienie ww. uwag zgłoszonych przez poszczególne podmioty do projektu ustawy zostało przedstawione w tabeli stanowiącej załącznik do raportu z konsultacji publicznych.

2. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym:

Nie prowadzono konsultacji w ww. zakresie.

3. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku:

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został zamieszczony na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

Tabela uwag – konsultacja społeczna
Projekt ustawy o wyrobach winiarskich

Jedn. Redakcyjna	Uwaga	Zgłaszający uwagę	Odpowiedź MRiRW
Art. 2 – Ogólna	<p>Wnioskujemy o wprowadzenie zapisu zezwalającego na dodanie aromatu odtworzeniowego przy przygotowaniu nastawów, w przypadku zastosowania zagęszczonego soku.</p> <p>Odtworzenie aromatu wyjściowego soku poddanego zagęszczaniu jest konieczne w celu uzyskania pożądanego aromatu fermentowanego napoju winiarskiego. Zabieg taki jest praktykowany przy produkcji soku z koncentratu i zgodnie z <i>Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/12/UE z dnia 19 kwietnia 2012 r. zmieniającą dyrektywę Rady 2001/112/WE odnoszącą się do soków owocowych i niektórych podobnych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi</i> nie jest uznawany za aromatyzację.</p>	Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa	Odrzucone Przedmiotowe uregulowanie, z uwagi na charakter techniczny zostanie uregulowane w rozporządzeniu wykonawczym wydanym na podstawie art. 6 projektu ustawy, w którym zostaną również określone m.in. udziały soków w nastawach.
Art. 2 - Ogólna	<p>Wnioskujemy o dołączenie syropu fruktozowego do listy syropów słodzących dopuszczonych do stosowania.</p> <p>Syrop fruktozowy jest produktem dostępnym na rynku i stosowanym w przemyśle. Nie widzimy uzasadnienia dla niedopuszczenia go do produkcji fermentowanych napojów winiarskich, do których stosuje się syrop glukozowy i syrop glukozowo-fruktozowy.</p>	Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa	Odrzucona Dyrektywa Rady 2001/111/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnosząca się do niektórych cukrów przeznaczonych do spożycia przez ludzi w załączniku określa definicje: 1) cukru przemysłowego, 2) cukru lub cukru białego, 3) cukru ekstra białego, 4) roztworu cukru, 5) roztworu cukru inwertowanego, 6) syropu cukru inwertowanego, 7) syropu glukozowego, 8) syropu glukozowego w proszku, 9) glukozy lub jednowodnej glukozy, 10) glukozy lub bezwodnej glukozy, 11) fruktozy Rozporządzenie ministra rolnictwa i rozwoju wsi z dnia 23 grudnia 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej niektórych półproduktów i produktów przemysłu cukrowniczego wdraża ww. dyrektywę i określa szczegółowe wymagania w zakresie jakości handlowej: 1) cukru przemysłowego, 2) cukru (cukru białego), 3) cukru ekstra białego (cukru rafinowanego), 4) płynnego cukru (roztworu cukru), 5) płynnego cukru inwertowanego (roztworu cukru inwertowanego), 6) syropu cukru inwertowanego,

			<p>7) syropu glukozowego, 8) syropu glukozowego w proszku, 9) jednowodnej glukozy (jednowodnej dekstrozy), 10) bezwodnej glukozy (bezwodnej dekstrozy), 11) fruktozy</p> <p>Zgodnie z art. 2 pkt 5 ww. dyrektywy, w przypadku gdy wyroby określone w części A pkt 7 i 8 Załącznika (syrop glukozowy, sproszkowany syrop glukozowy) zawierają fruktozę w ilości przekraczającej 5 % suchej masy, na etykiecie zawierającej nazwę i składniki umieszcza się odpowiednie określenie „syrop glukozowo-fruktozowy” lub „syrop fruktozowo-glukozowy” oraz „sproszkowany syrop glukozowo-fruktozowy” lub „sproszkowany syrop fruktozowo-glukozowy”, celem wskazania, czy składnikiem występującym w przeważającej ilości jest glukoza czy fruktoza.</p> <p>Definicja zawarta w projekcie ustawy określa natomiast, że sacharozą jest cukier przemysłowy, cukier (cukier biały) lub cukier ekstra biały (cukier rafinowany)</p> <p>W związku z powyższym, z uwagi na brak definicji „syropu fruktozowego” w dyrektywie 2001/111/WE oraz w ww. rozporządzeniu MRiRW z przedmiotowych definicji określonych w art. 5 ust. 1 projektu ustawy zostanie usunięte określenie „syrop glukozowo-fruktozowy”. Określenie „syrop fruktozowy” nie zostanie natomiast dodane.</p>
Art. 2 pkt 1 i 5	Konieczność ujednoczenia odwołań do załącznika I do rozporządzenia nr 110/2008. W art. 2 pkt 1 (definicja alkoholu rektyfikowanego) przywołano pkt 1, a w art. 2 pkt 5 (definicja destylatu) – ust. 2. W rozporządzeniu 110/2008 obie definicje są ujęte w równorzędnej jednostce redakcyjnej.	Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa	Przyjęta Uwaga o charakterze technicznym
Art. 2 pkt 2	Aromatyzowanie Należy rozszerzyć pojęcie aromatyzowania o dodanie soków owocowych, syropów owocowych, ziół, syropów ziołowych.	Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego	Przyjęte
Art. 2 pkt 6	Do definicji destylatu miodowego dopisać „wino miodowe”.	Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego	Przyjęte Zmiana ta jest związana z wprowadzeniem definicji „wina miodowego”
Art. 2 pkt 8	Wprowadzenie definicji „destylat owocowy markowy”, „destylat owocowo-ziołowy markowy”, „destylat owocowo ziołowy markowy leczniczy”,	Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego	Odrzucona Proponowane pojęcia zawierają się w definicji destylatu owocowego. Nie ma potrzeby aż tak dużego uszczegółowienia przepisów

Art. 2 pkt 12 i 16	Zapisy regulujące zasady produkcji cydru i perry należy zaznaczyć możliwość zastosowania gruszek w produkcji cydru i jabłek w produkcji perry. Istotne jest, by użycie tych owoców możliwe było już na etapie przygotowania nastawu. Nasza propozycja precyzyjnie wskazuje udział owoców innego gatunku, analogicznie do zasad przyjętych w Wielkiej Brytanii, celem wyeliminowania subiektywności oceny.	Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa	Przyjęta Przedmiotowe uregulowanie zostanie zawarte w definicjach nastawów na takie wyroby. Ponadto, z uwagi na charakter techniczny, procentowy udział dodatku takich produktów zostanie określony w rozporządzeniu wykonawczym wydanym na podstawie art. 6 projektu ustawy.
Art. 2 pkt 12 i 13	Nastaw na cydr i nastaw na cydr markowy oraz nastaw na perry i nastaw na perry markowe W obu przypadkach możemy otrzymać takiej samej jakości produkt, gdyż możemy stosować jabłka, moszcz jabłkowy oraz dodać wodę i sacharozę. W tych nastawach cukry powinny być pochodzenia wyłącznie endogennego współczynnik Brix wynosi, co najmniej 10, a gęstość co najmniej 1,040 g/ml.	Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego/ ZPP	Częściowo przyjęta W wyniku zgłaszanych uwag z definicji nastawu na cydr/perry markowy/jakościowy usunięto możliwość dodatku sacharozy. Ponadto w przepisach wydanych na podstawie delegacji zawartej w art. 6 Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi wyda przepisy techniczne dot. między innymi udziału owoców, soków i moszczów w poszczególnych nastawach.
Art. 2 pkt 12 i 17	Nastaw na cydr/perry Aktualna definicja nastawu na cydr dopuszcza użycie jabłek, moszczu jabłkowego, soku jabłkowego lub zagęszczonego soku jabłkowego, z możliwością dodania wody, sacharozy, cukru płynnego, inwertowanego cukru płynnego, glukozy, syropu glukozowego, fruktozy, syropu glukozowo-fruktozowego, drożdży, pożywek lub kwasów organicznych. Taka definicja dopuszcza produkcję cydrów na bazie napoju jabłkowego, ponieważ na jej podstawie można stworzyć napój fermentowany, który zostanie wyprodukowany z koncentratu jabłkowego rozcieńczonego wodą, w takiej ilości, która powoduje niespełnienie wymagań określonych w przepisach prawa celnego dotyczących soków owocowych, tzn. nie spełnia minimalnych wymagań dla soku z jabłka. Praktyki obniżenia jakości są widoczne w orzeczeniach NSA -np. V SA/Wa 1241/16 - Wyrok WSA w Warszawie z 2017-04-26	Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego	Odrzucona Definicja nastawu na cydr nie powinna zostać zmieniona w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów w tym zakresie. Należy zauważyć, że z uwagi na swobodę przepływu towarów i usług cydru i perry, mimo braku definicji takich wyrobów na poziomie UE mogą być wyrabiane w innych krajach i przywożone do Polski. Wiele państw członkowskich Unii Europejskiej nie posiada definicji takich wyrobów lub ich definicje są bardzo ogólne. Definicje cydrów w niektórych krajach określają np. udział soków jabłkowych na poziomie 15 % obj. W Polsce, zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami udział soków dla cydrów to minimum 60% obj. Należy utrzymać status quo w tym zakresie. Intencją ustawodawcy jest utworzenie definicji cydru jakościowego o znaczenie wyższych wymaganiach jakościowych na które składają się zastosowane surowce, minimalne udziały soków/moszczów w nastawach (do uregulowania w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 6 projektu ustawy) oraz minimalne okresy leżakowania.
Art. 2 pkt 13 i 18	W definicji nastawu na cydr markowy (jakościowy) proponujemy usunięcie sacharozy jako dopuszczalnego składnika wpływającego na charakter wyrobu końcowego w odróżnieniu od definicji nastawu na cydr gdzie jest szeroka gama dopuszczalnych dodatków.	Lubelskie Stowarzyszenie Miłośników Cydru/ Fundacja Winiarnie Zamojskie	Przyjęta Definicja nastawu na cydr jakościowy jest nową definicją. Z uwagi na chęć utrzymania wysokiej jakości takich produktów przychylamy się od propozycji usunięcia możliwości dodatku sacharozy do nastawu na cydr markowy/jakościowy.
Art. 2 pkt 13 i 18	Działania zmierzające na rzecz podnoszenia jakości wytwarzanego w Polsce cydru są zawsze godne poparcia. Warto podkreślić, że produkcja cydru wysokiej jakości jest procesem złożonym, a wykorzystywanie do tego świeżo tłoczonego moszczu (a nie np. koncentratu), jest tylko jednym z warunków	Polskie Autorskie Cydry	Częściowo przyjęta Przyjmujemy uwagę dotyczącą potrzeby usunięcia możliwości dodawania sacharozy do nastawu na cydr/perry markowe/jakościowe.

	<p>dobrej praktyki (pozostałe to np. jakość owocu i dobór odmian, czas fermentacji i dojrzewania).</p> <p>W świetle powyższego wprowadzenie w projekcie ustawy definicji „nastawu na cydr markowy” (a dalej „cydru markowego”), która opiera się na wyłącznie na jednym z powyższych warunków tj. użycia moszczu (bez możliwości użycia koncentratu) może okazać się niewystarczające. Dowodem na to są obecne na rynku cydru przemysłowe, powstające często z moszczu, co jednak w znikomym sposobie wpływa na ich jakość, dlatego że pozostałe elementy jakościowego procesu nie są przestrzegane. Czy regulacja ta przyczyni się do osiągnięcia skutku zamierzonego przez ustawodawcę zależy także od tego czy do nastawu na cydr markowy będzie można dodawać wodę i sacharozę. W naszej ocenie definicja „nastawu na cydr markowy” nie powinna tej możliwości przewidywać, ponieważ obniża to jakość produktu i tym samym sprawia, że staje się to niespójne z zakładanym przez projektodawcę celem. Szczególnie że z zapisów projektu nie wynika w jakim stopniu czy procencie będzie można wodę i sacharozę dodawać. Jest szansa, że ww. definicja w zaproponowanym brzmieniu może przyczynić się do szybkiej dewaluacji pojęcia „cydr markowy”.</p>		<p>W zakresie możliwego dodatku wody informujemy, że z uwagi na kwestie technologiczne (np. mycie owoców) należy umożliwić niewielki dodatek wody – ilości te zostaną określone w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi wydanych na podstawie delegacji zawartej w art. 6 projektowanej ustawy, z uwagi na fakt, iż są to regulacje techniczne.</p> <p>Ponadto należy zauważyć, że obecnie obowiązujące przepisy zawarte w ustawie o wyrobieniu i rozlewie wyrobów winiarskich oraz organizacji rynku wina, dalej zwaną „ustawą winiarską”, zezwalają na dodatek wody w nastawie na wino owocowe markowe.</p>
Art. 2 pkt 15 i 16	<p>Prosimy o rozważenie możliwości dołączenia owoców do listy produktów dopuszczonych do użycia przy przygotowywaniu nastawu na miód pitny i nastawu na miód pitny markowy, celem rozszerzenia gamy metod wytwarzania miodów pitnych owocowych.</p> <p>Z naszych informacji wynika, że jest to zmiana pożądana przez drobnych producentów miodów pitnych.</p>	Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa	Przyjęta Powyższe rozwiązanie może przyczynić się do większej dywersyfikacji produkcji miodów pitnych.
Art. 2 pkt 15	Umożliwienie zastosowania soku zagęszczonego przy przygotowaniu nastawu na miód pitny markowy. Na podstawie aktualnie obowiązujących przepisów użycie soków zagęszczonych było dopuszczalne.	Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa	Przyjęta Utrzymanie status quo.
Art. 2 pkt 20, 21	<p>Nastaw na wino owocowe i nastaw na wino owocowe markowe.</p> <p>W obu przypadkach możemy otrzymać takiej samej jakości produkt, gdyż możemy stosować moszcz owocowy oraz dodać wodę i sacharozę. Dodatek wody nie jest limitowany.</p>	Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego	Odrzucona Definicja nastawu na wino owocowe markowe mieści się w definicji nastawu na wino owocowe. Maksymalny dodatek wody zostanie określony w rozporządzeniu wykonawczym wydanym na podstawie art. 6 projektu ustawy.
Art. 2 pkt 21	Nastaw na wino owocowe markowe (jakościowe) jest mieszaniną sporządzoną przy użyciu owoców innych niż winogrona lub moszczów z owoców innych niż winogrona, z możliwością dodania wody, sacharozy, drożdży, pożywek lub kwasów organicznych o ekstrakcie bezcukrowym nie mniej niż 15 g/l.	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	Odrzucona Przedmiotowa propozycja jest zbyt szczegółowa. Uszczegółowienie przepisów może zostać zawarte w rozporządzeniu wykonawczym wydanym na podstawie art. 6 projektu ustawy.
Art. 2 pkt 22	<p>Nastaw na wino z soku winogronowego</p> <p>Wino z soku winogron może być wytwarzane przez „mieszaninę sporządzoną przy użyciu moszczu winogronowego”, do którego możemy lub nie musimy dodawać pozostałych składników wymienionych w definicji.</p>	Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego	Odrzucona Należy utrzymać status quo w tym zakresie. Produkcja win z soku winogronowego jest możliwa z uwagi na derogację od przepisów UE w zakresie możliwości

	W myśl prawa unijnego <i>wino również oznacza produkt otrzymywany w drodze fermentacji alkoholowej moszczu winogronowego. Należy usunąć moszcz winogronowy z definicji lub wyłączyć użycie moszczów winogronowych z winogron Vitis vinifera i/lub odmian hybrydowych do produkcji wina.</i>		wykorzystania soku winogronowego do produkcji napojów fermentowanych. Produkty takie są wyrabiane w Polsce, również z moszczów winogronowych.
Art. 2 pkt 23	Wyraźne rozdzielenie plantatorów winorośli od producentów wina jest działaniem jednoznacznie pozytywnym, które dopasuje nasze prawodawstwo do wymagań prawa UE, zbliżając polskie winiarstwo do uznanych w krajach winiarskich standardów. Nowy system będzie pozwalał na uporządkowanie tej ścieżki produkcji a także certyfikowanie win powstałych z winogron zakupionych – co należy uznać za ważny i jednoznacznie pozytywny krok.	Fundacja Polski Instytut Winorośli i Wina	Przyjęta
Art. 2 pkt 24	Zasadne wydaje się, by producent wina określony niniejszą definicją wytwarzał wszystkie produkty sektora wina, o których mowa w części XII załącznika I do rozporządzenia nr 1308/2013 z wyłączeniem octu winnego objętego kodami CN 2209 00 11 i 2209 00 19, zgodnie z definicją produktów sektora wina przedstawioną w art. 2 pkt 24 projektu. Nie widzimy zasadności ograniczania możliwości producentów jedynie do wytwarzania wina z winogron, moszczu winogronowego, lub młodego wina w trakcie fermentacji.	Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa	Częściowo przyjęta. Definicja producent wina została dostosowana do definicji producenta w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia 2018/273. Zgodnie z przepisami Unii Europejskiej producent taki przetwarza świeże winogrona, moszcz winogronowy lub młode wino w trakcie fermentacji na wino lub moszcz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zastosowanie takiej definicji wiąże się z innymi wymogami wynikającymi z przepisów Unii Europejskiej. Jednocześnie pragniemy zauważyć, że w art. 3 ust. 1 pkt 2 projektu ustawy określono, że winami są produkty sektora wina określone w pkt 1–9, 15 i 16 część II załącznika VII do rozporządzenia nr 1308/2013.
Art. 2 pkt 24	Definicja „producenta wina wyrabiającego wina wyłącznie z produktów sektora wina” przyjęła brzmienie takie jak w rozporządzeniach unijnych, czy też w punkcie 21 definiującym samego producenta wina - „świeże winogrona, moszcz lub młode wino w trakcie fermentacji” albo też przerobić przepis z włączeniami w definicji produktów sektora wina, tj. art. 2 ust. 24.	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	Przyjęta Wprowadzono zmiany przedmiotowych definicji.
Art. 2 pkt 25	Pozytywnie opiniujemy wprowadzenie nowej definicji „małego producenta wina z upraw własnych”. Równocześnie uwzględniając prawo wspólnotowe gdzie o małym producencie mówimy wtedy gdy wytwarza średnio mniej niż 1000 hl wina na rok winiarski opierając się na średniej rocznej produkcji wina z co najmniej trzech lat winiarskich proponujemy wprowadzenia takiego rozwiązania w niniejszej ustawie.	Fundacja Winiarnie Zamojskie	Przyjęta Definicja producent wina została dostosowana do definicji producenta w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia 2018/273. Zgodnie z przepisami Unii Europejskiej producent taki przetwarza świeże winogrona, moszcz winogronowy lub młode wino w trakcie fermentacji na wino lub moszcz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zastosowanie takiej definicji wiąże się z innymi wymogami wynikającymi z przepisów Unii Europejskiej. Zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia 2018/273 stanowi: „Do celów art. 10 ust. 1 „drobny producent” oznacza producenta, który wytwarza średnio mniej niż 1 000 hl wina na rok winiarski, opierając się na średniej rocznej produkcji z co najmniej trzech kolejnych lat winiarskich.

			<p>Państwa członkowskie mogą postanowić, że definicja „drobnego producenta” nie obejmuje tych producentów, którzy kupują świeże winogrona, moszcz lub młode wino w trakcie fermentacji w celu przetworzenia ich na wino.”</p> <p>W przepisach krajowych istnieje więc możliwość określenia czy definicja ta obejmuje producentów, którzy kupują świeże winogrona, moszcz lub młode wino w trakcie fermentacji w celu przetworzenia ich na wino.</p> <p>Jednocześnie należy zaznaczyć, że ww. definicja „drobnego producenta” ma zastosowanie do celów art. 10 ust. 1 rozporządzenia 2018/273.</p> <p>Definicję to można jednak połączyć z przepisami akcyzowymi zawartymi w art. 40 dyrektywy Rady 2008/118/WE, które przewidują, że „drobni producenci wina” oznaczają osoby produkujące średnio mniej niż 1 000 hl wina rocznie.</p> <p>Art. 15 dyrektywy Rady 92/83/EWG stanowi natomiast, że w celu stosowania dyrektywy 92/84/EWG oraz dyrektywy 92/12/EWG uznaje się, że odniesienia do „wina” stosują się również do innych napojów prefermentowanych, określonych w niniejszej sekcji.</p>
Art. 2 pkt 25	<p>Uważamy, iż zapis ten może budzić niepotrzebne wątpliwości. Poprzez sformułowanie „producenta wina wyrabiającego wino wyłącznie z produktów sektora wina” – ustawodawca miał zapewne na myśli świeże winogrona oraz moszcze winogronowe. Należy jednak zauważyć, że do produktów takich należą też pozostałe kategorie wina, osady drożdżowe oraz wytloki gronowe i sok winogronowy (wprost wyłączono jedynie octy). Z uwagi na oczywistą celowość wydaje się to mało istotne ale dokonując wykładni literalnej, możemy sprowadzić taki zapis do formy „wyrabiającego wino z wina” lub interpretować rozszerzająco, przyjmując, że <i>producent wina z upraw własnych</i> ma prawo wino to wytworzyć z wytlóków lub soku, jeśli tylko pochodzą one z jego winnicy. Zalecamy dokonać w tym miejscu zapisu znanego regulacji wspólnotowych, które wykorzystano punkcie 21 tegoż artykułu, definiującym samego producenta wina - <i>świeże winogrona, moszcz lub młode wino w trakcie fermentacji</i>.</p>	Fundacja Polski Instytut Winorośli i Wina	<p>Przyjęta</p> <p>Definicja została zmieniona, doprecyzowując o które produkty chodzi.</p> <p>Powyższe oznacza, że przerób np. winogron na moszcz mieści się w definicji producenta wina. W przypadku osadów drożdżowych i wytlóków z winogron, są to produkty uboczne powstałe przy wyrobie wina.</p> <p>Definicja moszczu winogronowego zawarta jest w pkt 10 część II załącznika VII do rozporządzenia nr 1308/2013.</p>
Art. 2 pkt 25	<p>Nowa definicja „drobnego producenta wina z upraw własnych” czyli producenta wina z upraw własnych spełniającego wymagania określone dla drobnego producenta w rozumieniu art. 2 ust. 3 rozporządzenia 2018/273 wyrabiającego mniej niż 1 000 hektolitrów wina utrzymuje, iż limit ten jest liczony w ciągu roku winiarskiego.</p> <p>Proponujemy rozważenie wprowadzenia dłuższego okresu wyliczenia limitu produkcji i uśrednienie tego okresu uwzględniając warunki pogodowe i sytuacje niezależne od producenta/sadownika które wpływają bezpośrednio na limit produkcji do np. średnio 2/3 lat.</p>	Lubelskie Stowarzyszenie Miłośników Cydru	Przyjęta

Art. 2 pkt 25	Nie ograniczać drobnych producentów wina wyłącznie do producentów wina z upraw własnych. Unia Europejska nie narzuca tego wprost - a każdy, nawet drobny producent wina musi to wino uprawiać. To nadmierna ingerencja w dynamiczną strukturę społeczną i biznesową zmieniającej się polskiej wsi.	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	Przyjęta Wprowadzono zmiany w tej definicji, które umożliwią zakup części surowców z rynku lokalnego do wyrobu produktów sektora wina.
Art. 2 pkt 25	<p>Projektodawca nie zdecydował się na przyjęcie wprost modelu dopuszczalnego na terenie UE i przyjętego w większości państw członkowskich – wykluczając możliwość zakupu winogron przez drobnych producentów wina.</p> <p>W rozporządzeniu unijnym znajdujemy przepis specjalny - <i>państwa członkowskie mogą postanowić, że definicja „drobnego producenta” nie obejmuje tych producentów, którzy kupują świeże winogrona, moszcz lub młode wino w trakcie fermentacji w celu przetworzenia ich na wino</i> – i przedstawiony projekt niestety z tego prawa skorzystał, wbrew ogólnemu wzorcowi.</p> <p>Projekt ustawy wprowadza procedury umożliwiające pozyskiwanie przez producentów wina surowca do produkcji od innych plantatorów winorośli. Wyrób wina z zakupionych winogron jest powszechną praktyką w europejskich krajach winiarskich, także w przypadku drobnych producentów, zwolnionych z obowiązku prowadzenia produkcji w składzie podatkowym. Jest to bardzo korzystne rozwiązanie, gdyż umożliwia producentom wina lepsze wykorzystanie posiadanych mocy przerobowych oraz możliwości zbytu produktów, niezależnie od plonu i jakości rocznika. Mogą oni także znacznie poprawić jakość swoich win, dokupując od innych plantatorów winogrona o najbardziej pożądanym parametrach. Z drugiej strony umożliwia to egzystencję plantatorów winorośli, którzy nie chcą lub nie mają możliwości prowadzić własnej produkcji wina. Generalnie mechanizm ten przyczynia się znacznie do rozwoju oraz podniesienia konkurencyjności sektora winiarskiego w tych krajach i regionach, gdzie sprawnie funkcjonuje. Czyli tam, gdzie nie ma poważniejszych barier w sprzedaży i kupowaniu winogron do produkcji wina.</p> <p>Tworzenie ram prawnych dla produkcji wina z zakupionych winogron, rozdzielanie ewidencji plantatorów i producentów czy umożliwienie certyfikacji winogron dążą niewątpliwie do ułatwienia modelu produkcji wina opartego na zakupionych owocach. Wykluczenie producentów kupujących winogrona z prawa do skorzystania z szeregu ulg, przewidzianych dla drobnego producenta, wydaje się z tej perspektywy zupełnie niezrozumiałe. Jest to niewątpliwa niekonsekwencja projektu, który stwarza możliwości ale realnie ogranicza możliwość korzystania z ich dobrodziejstw.</p> <p>Taką właśnie barierą może stać się przepis nakazujący produkcje wina z użyciem pozyskanych w ten sposób winogron wyłącznie w składzie podatkowym. To może skutecznie zniechęcić polskich drobnych producentów, zwolnionych do tej pory z obowiązku produkcji w składzie podatkowym, do zakupu winogron do produkcji wina. A trzeba pamiętać, że tacy drobni producenci wytwarzają ogromną większość win gronowych produkowanych w Polsce. W ten sposób może zostać zniweczony jeden z potencjalnie najbardziej korzystnych dla rozwoju polskiego winiarstwa efektów projektowanej ustawy,</p>	Fundacja Instytut Winorośli i Wina	<p>Przyjęta</p> <p>Proponuje się zastąpienie definicji producenta wina, producenta wina z upraw własnych oraz drobnego producenta wina z upraw własnych następującymi definicjami:</p> <p>23) <i>producent wina – producenta w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia 2018/273, który przetwarza świeże winogrona, moszcz winogronowy lub młode wino w trakcie fermentacji na wino lub moszcz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</i></p> <p>24) <i>drobny producent wina z upraw własnych – producenta wina spełniającego wymagania określone dla drobnego producenta w rozumieniu art. 2 ust. 3 rozporządzenia 2018/273, wyrabiającego średnio mniej niż 1 000 hektolitrow wina w ciągu roku winiarskiego, biorąc pod uwagę średnią roczną produkcję z co najmniej trzech kolejnych lat winiarskich wyrobionych z:</i></p> <p>a) <i>surowców pochodzących z upraw własnych lub</i></p> <p>b) <i>zakupionych świeżych winogron pochodzących z upraw winorośli zlokalizowanych na obszarze powiatu, w którym jest zlokalizowane miejsce wyrobu wina lub na obszarach powiatów sąsiadujących z tym powiatem, w ilości nie większej niż 50% wagowo surowców pochodzących z upraw własnych;</i></p> <p>Taka konstrukcja umożliwi wyrób wina z zakupionych winogron nie pochodzących z upraw własnych, dając większą swobodę w zakresie podejmowanej działalności gospodarczej.</p> <p>Należy zauważyć, że w roku winiarskim 2019/2020 294 podmioty wyprodukowały w Polsce 14 000 hl wina, a więc średnia produkcja wina przypadająca na jednego winiarza wynosi ok. 50 hl wina.</p> <p>Przepis art. 2 ust. 3 rozporządzenia 2018/273 ma ponadto zastosowanie do wystawiania dokumentów towarzyszących przewozowi produktów sektora wina.</p>

	<p>jakim jest umożliwienie zakupu winogron do produkcji wina od innych plantatorów winorośli.</p> <p>Przywołany zapis z art. 2 ust. 3 rozporządzenia 2018/273 zakłada też, że „<i>drobny producent</i>” to ten, który wytwarza średnio mniej niż 1 000 hl wina na rok winiarski, opierając się na średniej rocznej produkcji z co najmniej trzech kolejnych lat winiarskich.</p> <p>W przedstawionym projekcie średnią znaną z regulacji wspólnotowych zastąpiły, znane nam już wielkości bezwzględne. Jest to powodowane wygodą organów Państwa, z pewnością bowiem nie interesem samych producentów. Średnia byłaby w Polskich warunkach bardziej korzystna, biorąc pod uwagę dużą niestabilność wolumenu produkcji w kolejnych latach – spowodowaną trudniejszymi i mniej przewidywalnymi warunkami klimatycznymi.</p>		
Art. 2 pkt 29	<p>Postulujemy o wprowadzenie definicji <i>Ziola</i>, która obejmie <i>wszystkie substancje roślinne, głównie całe, podzielone na części lub pocięte rośliny, części roślin, zazwyczaj ususzone lub świeże; niektóre wydzieliny, które nie zostały poddane określonemu procesowi, szczegółowo definiowane przez użytą część rośliny i nazwę botaniczną, z wyłączeniem ziół, które nie mogą być stosowane w suplementach żywnościowych i znajdują się na liście Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych.</i></p>	Fundacja Polski Instytut Winorośli i Wina	<p>Częściowo przyjęta</p> <p>Definicje aromatyzowania oraz aromatyzujących środków spożywczych określone w art. 2 pkt 2 i 3 projektu ustawy zezwalają by fermentowane napoje winiarskie, które mogą być aromatyzowane, były aromatyzowane sokami roślinami lub wyciągami roślin.</p> <p>Nie ma więc potrzeby wprowadzania definicji „ziola” w projekcie ustawy.</p>
Art. 3 ust. 1 pkt 1	<p>Jeśli dobrze rozumiemy definicję fermentowanego napoju winiarskiego, oznacza ona, że żaden wyrób którego smak i zapach nie jest „pochodzący” od użytych do fermentacji surowców, nie będzie mógł być produkowany. A to zaprzecza definicjom już uwzględnionym w Projekcie Ustaw jak np. cydr aromatyzowany a z pewnością markowym cydrom smakowym.</p> <p>Prosimy o weryfikację tego zapisu.</p>	JRBB - Cydrownia	<p>Przyjęta</p> <p>Definicji fermentowanego napoju winiarskiego zostanie zmieniona:</p> <p><i>fermentowane napoje winiarskie określone w art. 5 ust. 1, otrzymane w drodze fermentacji alkoholowej nastawów, o których mowa w art. 2 pkt 11–21, o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2% objętościowych, które mają smak, zapach i kolor specyficzny dla danego napoju, pochodzący od użytych surowców poddanych fermentacji, a w przypadku ich aromatyzowania lub barwienia dopuszcza się zmianę smaku, zapachu lub koloru na pochodzący z procesu aromatyzowania lub barwienia, o ile takie procesy produkcyjne zostały przewidziane dla danej kategorii;</i></p>
Art. 3 ust. 1 pkt 1	<p>Popieramy wprowadzenie zasady i dobrej praktyki popartej prawem, że wyrobem winiarskim będzie napój mający cechy organoleptyczne takie jak owoc, z którego fermentacji pochodzi napój. Powinno to wyeliminować dowolność interpretacji czy traktować wyrób jako wino czy inny napój alkoholowy, podlegający innej stawce akcyzy.</p>	Fundacja Winiarnie Zamojskie	<p>Częściowo przyjęta.</p> <p>Z definicji fermentowanego napoju winiarskiego musi obejmować napoje zdefiniowane w art. 5 ust. 1, w tym napoje podane aromatyzowaniu. W związku z powyższym została wprowadzona zmiana tej definicji.</p>
Art. 3 ust. 1 pkt 1	<p>Popieramy wprowadzenie zasady, że wyrobem winiarskim będzie napój mający cechy organoleptyczne takie jak owoc, z którego fermentacji pochodzi napój. Powinno to wyeliminować dowolność interpretacji czy traktować wyrób jako wino czy inny napój alkoholowy, podlegający innej stawce akcyzy. Dotychczas</p>	Lubelskie Stowarzyszenie Miłośników Cydru	<p>Częściowo przyjęta</p>

	<p>takie różnice w traktowaniu brały się m.in. z tego, że ustawa o akcyzie zawiera własne definicje poszczególnych gatunków alkoholi a te odnoszą się one do konkretnych kodów Nomenklatury Scalonej.</p>		
Art. 3 ust. 1 pkt 1	<p>Popieramy nową definicję fermentowanych napojów winiarskich z uwagi na, postulowany przez nas od wielu lat, konieczny związek charakteru napoju fermentowanego z owocami lub ich sokami/moszczami, z których został on wyprodukowany (sfermentowany). Wymusza to na producentach konieczność używania zdecydowania większej ilości owoców lub ich soków/moszczy w nastawach. To bezpośrednio przekłada się też na podniesienie jakości produkowanych win owocowych i napojów fermentowanych jak i istotnego zwiększenia ilości owoców uprawianych przez polskich sadowników i przetwarzanych przez zakłady przetwórcze.</p>	<p>Konfederacja Lewiatan/ Związek Przedsiębiorców i Pracodawców</p>	<p>Częściowo przyjęta</p>
Art. 3 ust. 1 pkt 1	<p>Zwracamy się z wnioskiem o zamieszczenie w ustawie o wyrobach winiarskich definicji zharmonizowanej z przepisami Nomenklatury Scalonej, która umożliwi jasne rozgraniczenie pomiędzy fermentowanymi napojami winiarskimi, a wyrobami klasyfikowanymi jako napoje spirytusowe, a równocześnie stworzy polskim przedsiębiorstwom warunki funkcjonowania jakimi cieszą się producenci w pozostałych krajach Unii Europejskiej.</p> <p>Apelujemy o dokładne skonsultowanie tworzonej definicji z Ministerstwem Finansów w ramach grupy roboczej, która w minionym roku podjęła inicjatywę harmonizacji przepisów. Jesteśmy głęboko przekonani, że konieczny jest dialog pomiędzy organami odpowiedzialnymi zarówno za tworzenie przepisów produkcyjnych, jak i celno- akcyzowych, tak by były one spójne, jednoznaczne i zrozumiałe zarówno dla przedsiębiorców, jak i instytucji kontrolnych.</p>	<p>Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa</p>	<p>Częściowo przyjęta</p> <p>Zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa Finansów należy zauważyć, że międzynarodowe przepisy dotyczące klasyfikacji taryfowej napojów alkoholowych, zarówno na poziomie WCO (Nomenklatura Systemu Zharmonizowanego), jak i Unii Europejskiej (Nomenklatura scalona), nie określają szczegółowych danych w zakresie parametrów fizyko-chemicznych, sposobu produkcji, jak również cech organoleptycznych napojów alkoholowych spełniających wymagania pozycji 2206 i 2208. Polska jako kraj członkowski UE nie może ustanawiać własnych przepisów w zakresie klasyfikacji taryfowej, gdyż prawnie wiążące przepisy w tym zakresie przyjmowane są przez Komisję Europejską.</p> <p>Między innymi dlatego nie jest możliwe zharmonizowanie fermentowanych napojów winiarskich (definicja w projekcie ustawy winiarskiej) z przepisami Nomenklatury Scalonej.</p> <p>W związku z powyższym, oraz biorąc pod uwagę inne stanowiska zgłoszone w ramach konsultacji społecznych proponujemy zmianę przedmiotowej definicji.</p>
Art. 3 ust. 1 pkt 1	<p>Wnosimy o doprecyzowanie, w tym przepisie, że głównym surowcem używanym do produkcji fermentowanych napojów winiarskich mogą być jedynie owoce, warzywa lub uzyskane z nich soki lub moszcze.</p>	<p>Konfederacja Lewiatan/ Związek Przedsiębiorców i Pracodawców</p>	<p>Odrzucona</p> <p>Definicja fermentowanego napoju winiarskiego jest definicją zamkniętą. Doprecyzowanie jej w zakresie potrzeby wyrobu takich napojów z nastawów zdefiniowanych w art. 2 projektu ustawy przekłada się na surowce zastosowane do ich produkcji.</p> <p>Niemniej jednak w obecnie obowiązującej ustawie winiarskiej nie są wymienione fermentowane napoje winiarskie wyrobione na bazie warzyw, które należy traktować jako produkty niszowe, o niewielkim znaczeniu gospodarczym.</p>

Art. 3 ust. 1 pkt 2	<p>Zalecamy dodać do uwzględnionych w tym punkcie produktów sektora wina, określonych w części II załącznika VII do rozporządzenia nr 1308/2013 (pkt 1–9, 15 i 16), także częściowo sfermentowany moszcz winogronowy (pkt 11).</p> <p>Uwzględnienie tego produktu umożliwi bowiem polskim producentom wyrób i sprzedaż popularnego w naszej części Europy sezonowego napoju zwanego <i>burczakiem</i>, który zazwyczaj posiada rzeczywiste stężenia alkoholu na poziomie około 4–5%, a także słodkich win w stylu podobnym do włoskich win <i>Moscato d’Asti</i> oraz niemieckich i austriackich win <i>Trockenbeereauslese</i>, których minimalne dozwolone rzeczywiste stężenie alkoholu wynosi 5,5%. Byłaby to szansa na rozszerzenie oferty polskich winnic o bardzo atrakcyjne pod względem handlowym produkty.</p>	Fundacja Polski Instytut Winorośli i Wina	<p>Odrzucona</p> <p>Częściowo sfermentowany moszcz winogronowy, o którym mowa w pkt 11 części II załącznika VII do rozporządzenia nr 1308/2013 oznacza „moszcz winogronowy w trakcie fermentacji” to produkt otrzymywany w drodze fermentacji moszczu winogronowego o rzeczywistej zawartości alkoholu większej niż 1 % obj., lecz mniejszej niż trzy piąte jego całkowitej objętościowej zawartości alkoholu.”.</p> <p>Jak sama nazwa wskazuje produkt ten zalicza się do moszczów.</p> <p>Produkty sektora wina, o których mowa w pkt 1–9, 15 i 16 części II załącznika VII do rozporządzenia nr 1308/2013 mają zawartość alkoholu wynoszącą minimum 6% obj.</p> <p>Zgodnie z przepisami dot. znakowania win (art. 119 rozporządzenia nr 1308/2013), zasady te stosuje się dla produktów, o których mowa w załączniku VII części II rozporządzenia 1308/2013 pkt 1-11, 13, 15 i 16), a więc również dla częściowo sfermentowanego moszczu winogronowego.</p> <p>Pozostawienie zapisu art. 3 ust. 1 pkt 2 projektu ustawy w niezmienionej formie definiuje, które produkty, na potrzeby nazewnictwa stosowanego w projekcie ustawy są winami. Przepisy UE określają zasady znakowania również moszczów.</p>
Art. 5 ust. 1	<p>Postulujemy by we wszystkich definicjach wysoko jakościowych fermentowanych napojów winiarskich określanych pojęciem „markowy” istniała możliwość słodzenia tych wyrobów ale wyłącznie na zasadach i w sposób podobny jak dla win gronowych</p>	Konfederacja Lewiatan	<p>Częściowo przyjęta</p> <p>Z uwagi na obecnie obowiązujące definicje zawarte w ustawie winiarskiej, nie ma możliwości wykreślenia możliwości słodzenia takich wyrobów. Słodzenie w tym przypadku należy traktować jako dodanie określonych produktów słodzących.</p> <p>W celu wyeliminowania wątpliwości, dla poszczególnych kategorii fermentowanych napojów winiarskich określono dozwolone do słodzenia produkty słodzące (art. 2 pkt 5 projektu ustawy). Rozwiązanie to jest wzorowane na zapisach rozporządzenia 2019/787 (dot. napojów spirytusowych).</p>
Art. 5 ust. 1	<p>Duzi przedsiębiorcy chcieliby, by ustawa dopuszczała możliwość używania cukru w jakościowych fermentowanych wyrobach winiarskich, ale wyłącznie na zasadach analogicznych jak te mające zastosowanie dla win gronowych.</p>	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	<p>Częściowo przyjęta</p> <p>Wprowadzenie zapisów zbliżonych do przepisów odnoszących się do wzbogacania win wydaje się pomysłem trudnym do realizacji, gdyż jego zakres jest zbyt szczegółowy. Wzbogacanie takich produktów musiałyby być różne dla różnych owoców stosowanych w nastawach.</p> <p>Przepisy projektowanej ustawy zostały podzielone na dwa etapy produkcyjne – wyrób nastawu, który jest fermentowany</p>

			oraz możliwe dodatki substancji po zakończeniu procesu fermentacji. Przedmiotowe przepisy powinny określać wymogi jakościowe takie jak procent moszczów/soków w nastawach, określenie produktów słodzących do słodzenia takich napojów czy okres leżakowania. Kwestie dotyczące słodkości produktów powinny pozostać do decyzji producentów takich wyrobów.
Art. 5 ust. 1	Dołączenie do art. 5 projektu zapisu, który będzie wyrażał akceptację odnośnie możliwości wykorzystania resztek fermentowanych napojów winiarskich o wyższej jakości i dodania ich w ramach kupażu przy produkcji fermentowanych napojów winiarskich z kategorii o niższych wymaganiach jakościowych art. skupażowania pozostałości produkcyjnych wina owocowego, lub wina owocowego markowego z napojem winnym owocowym przy założeniu, że końcowe parametry uzyskanego wyrobu będą odpowiadały wymaganiom dla napojów winnych owocowych, a wyrób pod taką nazwą zostanie wprowadzony na rynek. Możliwość takiego zabiegu technologicznego w zakładach produkcyjnych jest niezwykle ważna ze względów ekonomicznych, a jej wpływ na jakość końcowych wyrobów może być jedynie pozytywny.	Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa	Częściowo przyjęta Przedmiotowa kwestia dot. dodatku wina owocowego przy wyrobie np. napojów winnych owocowych zawarta jest w definicji tego wyrobu.
Art. 5 ust. 1	Określenia „markowe” w stosunku do produktów wyższej jakości jest w naszej ocenie przestarzałe i nie oddaje intencji ustawodawcy w obliczu współczesnego rozumienia markowości produktu. Obawiamy się, że będzie to niezrozumiałe dla większości konsumentów, zwłaszcza nieczytelne dla młodszej grupy odbiorców. Efekt umieszczenia określenia „markowe” może zatem przynieść odmienne skutki od tych założonych. Rekomendujemy przyjęcie określenia „jakościowe” jako bezpośrednio czytelnego i współczesnego określenia dla kategorii produktów wyższej jakości.	Fundacja Polski Instytut Winorośli i Wina	Przyjęta Po analizie zgłoszonych uwag przychylamy się do zastąpienia, w treści całego projektu ustawy określenia „markowy/markowe” określeniem „jakościowy/jakościowe”.
Art. 5 ust. 1	Wnosimy o zastąpienie pojęcia „markowy/we” określeniem „jakościowy/we” we wszystkich miejscach w Ustawie, w których to pojęcie się pojawiło. Pojęcie „markowy/e” pojawiło się po raz pierwszy w Ustawie na początku lat 90. W tamtych czasach kiedy na półkach sklepowych nie było towarów albo był ich minimalny wybór, słowo „markowy/e” rzeczywiście stanowiło synonim jakości. Po 30 latach rozumienie przez konsumentów tego określenia zdecydowanie się zmieniło i dzisiaj nie jest postrzegane jako synonim wysokiej jakości. Określenie „markowy/e” kojarzy się dzisiaj konsumentom z konkretną marką produktu (lub producentem). Zaproponowane natomiast przez nas określenie „jakościowy/e” w definicjach napojów fermentowanych jest już powszechnie znane i używane na europejskich rynkach winiarskich w klasyfikacji jakości win art. w Niemczech, gdzie są one znane pod nazwą Qualitätswein.	Konfederacja Lewiatan	

Art. 5 ust. 1	W definicjach produktów w których użyto określenia „markowy” wnioskujemy o zastąpienie ich określeniem lepiej kojarzącym się konsumentom i lepiej rozumianym na „jakościowy”	Lubelskie Stowarzyszenie Miłośników Cydru	
Art. 5 ust. 1	Zamiana nazwy “cydr markowy” na “cydr jakościowy”. Celem zapisów ustawy jest określenie jakościowego cydru dla producentów ale warto także przemyśleć potencjał nazwy kolejnego etapu czyli promocji na rynku (do konsumenta).	JRBB - Cydrownia	
Art. 5 ust. 1	Rekomenduje się zmianę określenia „markowy” na określenie „jakościowy” stosowane przez lata w całym europejskim przemyśle alkoholowym. Rozumiejac intencje ustawodawcy uważamy że słowo „jakościowy” lepiej określa desygnat.	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	
Art. 5 ust. 1	Negatywnie oceniamy też zapisy dotyczące minimalnego okresu leżakowania produktów jakościowych. Pominięto wiele czynników odpowiadających za faktyczną jakość wyrobów fermentowanych, na pierwszy plan wysunięto jednak okres leżakowania produktów, który nie jest w każdej sytuacji konieczny dla uzyskania wysokiej jakości produktu.	Fundacja Polski Instytut Winorośli i Wina	Uwaga o charakterze ogólnym
Art. 5 ust. 1. pkt 1	Zasadne wydaje się uzupełnienie definicji miodu pitnego markowego tak, by słodzenie miodem, dodanie ziół lub przypraw korzennych, lub barwienie stanowiły zabiegi opcjonalne. Odpowiadać to będzie aktualnie obowiązującym przepisom oraz pozostałym definicjom zawartym w ustawie.	Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa	Przyjęta
Art. 5 ust. 1 pkt 1 i 6	Istotną dziś na rynkach światowych, kategorią miodów pitnych są tzw. <i>session meads</i> – miody, które są miodami jakościowymi ale wymykają się naszym tradycyjnym choć mocno już dziś historycznym kategoriom miody pitnego. Wzorzec miodu sesyjnego zakłada dużą pijalność, która zależy głównie od niskiej zawartości cukru i alkoholu. Część miodów tego typu może wymykać się zatem historycznej definicji polskiego czwórnika, przez co traci prawo do zakwalifikowania jako produkt jakościowy. Część z dobrej klasy miodów pitnych o niższym ekstrakcie będzie musiała być produkowana jako <i>napoje winne miodowe</i> , co już uchybia ich powadze, nie jest atrakcyjne dla konsumenta oraz wrzuca do jednej kategorii produkty jakościowe i przemysłowe. Nade wszystko jest to krzywdzące dla przeżywającego swoje wskrzeszenie rynku miodów pitnych w rzemieślniczym wydaniu. Ogranicza kreatywność producentów, stoi na drodze innowacyjności, zmuszając producentów do uprawiania narzuconej przez państwo, miodosytnej archeologii. Uważamy, że ochrona renomy, uznanego wyróżnika jakości powinna spoczywać na przepisach chroniących produkty regionalne i tradycyjne, nie zaś w dokumencie rangi ustawowej. Okres leżakowania polskich miodów pitnych ze znakiem unijnym GTS wynosi odpowiednio: - półtorak staropolski tradycyjny – 3 lata - dwójniak staropolski tradycyjny- 2 lata - trójniak staropolski tradycyjny– 1 rok - czwórnika staropolski tradycyjny – 9 miesięcy	Fundacja Polski Instytut Winorośli i Wina	Częściowo przyjęta Wprowadzanie zróżnicowanych okresów minimalnego dojrzewania dla poszczególnych rodzajów miodu pitnego markowego takiego jak w przypadku miodów z GTS jest niewłaściwe, gdyż GTS posiadają wyróżniki jakościowe. Proponowana zmiana przepisów spowodowałaby, że wszystkie miody pitne mogłyby być klasyfikowane jako GTS. Wprowadzenie obligatoryjności określania czasu leżakowania miodów pitnych może spowodować nadmierną ingerencję w i tak malejący segmenty miodów pitnych. Częściowo przyjęta Zmiana kryterium przynależności do poszczególnych rodzajów miodu pitnego markowego z proporcji na gęstość brzezki jest zagadnieniem technicznym, które może zostać uregulowane w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi wydanym na podstawie delegacji zawartej w art. 6 projektu ustawy. Wprowadzenie informacji o typie miodu pitnego markowego „sycony” lub „niesycony” w zależności od sposobu przygotowania brzezki miodowej do fermentacji zostanie wprowadzone w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi wydanego na podstawie delegacji zawartej w art. 6 projektu ustawy.

	<p>W projekcie ustawy dopuszcza się okres leżakowania wszystkich rodzajów miodów pitnych do 6 miesięcy doprowadzając do tworzenia przez producentów niezharmonizowanych produktów, które obniżają jakość miodów pitnych. Jeżeli minimalny zapis dotyczący leżakowania wynosi 6 miesięcy, należy wprowadzić następujące zapisy do poszczególnych rodzajów miodów pitnych:</p> <ul style="list-style-type: none"> - półtorak – 2 lata, - dwójniak – 1 rok, - trójniak – 9 miesięcy, - czwórniak – 6 miesięcy. <p>Rekomendujemy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wprowadzenie zmian w definicji miodu pitnego markowego pozwalające na oznaczanie tą kategorią produktu, który nie realizuje wymogów przewidzianych dla poszczególnych rodzajów miodu pitnego z oznaczeniem rodzaju - wprowadzanie zróżnicowanych okresów minimalnego dojrzewania dla poszczególnych rodzajów miodu pitnego markowego - zmiana kryterium przynależności do poszczególnych rodzajów miodu pitnego markowego z proporcji na gęstość brzezki - wprowadzenie informacji o typie miodu pitnego markowego „sycony” lub „niesycony” w zależności od sposobu przygotowania brzezki miodowej do fermentacji. 		<p>Wskazane okresy leżakowania odnoszące się do miodów posiadających GTS jest jednym z warunków stosowania GTS. Niemniej jednak nie wszystkie miody pitne muszą spełniać wymagania dla GTS. Należy utrzymać status quo w tym zakresie.</p> <p>Wychodząc naprzeciw zgłaszanym propozycjom, istnieje możliwość utworzenia definicji „wina miodowego”, które nie miałyby określonego udziału miodu do wody w gotowym wyrobie.</p> <p>Proponuje się wprowadzenie definicji „wina miodowego” – <i>będziego napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 8,5%, lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych, otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na miód pitny, z możliwością słodzenia sacharozą, zagęszczonym sokiem owocowym, cukrem palonym lub miodem, dodania ziół lub przypraw korzennych, lub barwienia;</i></p>
Art. 5 ust. 1 pkt 1 i 6	<p>Definicje miodów.</p> <p>Według producentów kraftowych ta wąska definicja spycha ciekawe eksperymenty rzemieślnicze do kategorii „napoje winne miodowe” co jest szkodliwe dla branży która mogłaby pełnić funkcje brandu dla całego kraju.</p>	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	Częściowo przyjęta Proponuje się wprowadzenie definicji „wina miodowego”, które z zasady będzie mogło być aromatyzowane sokami, przyprawami korzennymi lub ziołami.
Art. 5 ust. 1 pkt 1	<p>Miód pitny</p> <p>W przypadku polskich miodów pitnych ze znakiem unijnym GTS, nazwa rodzajowa miodów pitnych jest związana nie tylko z proporcją między miodem i wodą lub sokiem w gotowym miodzie pitnym, ale różnym okresem leżakowania, o czym świadczą historyczne materiały źródłowe począwszy od XVII wieku. Okres leżakowania jest nierozzerwalnie związany z ilością miodu wraz ze wzrostem alkoholu wydłuża się okres leżakowania.</p> <p>Okres leżakowania polskich miodów pitnych ze znakiem unijnym GTS wynosi odpowiednio:</p> <ul style="list-style-type: none"> - półtorak staropolski tradycyjny – 3 lata - dwójniak staropolski tradycyjny- 2 lata - trójniak staropolski tradycyjny- 1 rok - czwórniak staropolski tradycyjny – 9 miesięcy <p>W projekcie ustawy dopuszcza się okres leżakowania wszystkich rodzajów miodów pitnych do 6 miesięcy doprowadzając do tworzenia przez producentów nie-zharmonizowanych produktów, które obniżają jakość miodów pitnych. Jeżeli minimalny zapis dotyczący leżakowania wynosi 6 miesięcy, należy wprowadzić następujące zapisy do poszczególnych rodzajów miodów pitnych:</p>	Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego/ ZPP	Odrzucona Nie wszystkie miody pitne muszą spełniać wymagania dla GTS. Należy utrzymać status quo w tym zakresie. Należy utrzymać status quo w tym zakresie.

	<p>- półtorak – 2 lata, - dwójniak – 1 rok, - trójniak – 9 miesięcy, - czwórniak – 6 miesięcy.</p> <p>Jeżeli utrzymany zostanie zapis minimalnego leżakowania 6 miesięcy do wszystkich rodzajów miodów pitnych, należy wprowadzić dodatkowy zapis w Rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie <i>znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych</i> zobowiązujący producentów miodów pitnych do obligatoryjnego określenia czasu leżakowania, ponieważ jest on nierozzerwalnie związany z jakością.</p>		
Art. 5 ust. 1 pkt 1	<p>Miód pitny Wprowadzenie informacji o typie miodu pitnego markowego „sycony” lub „niesycony” w zależności od sposobu przygotowania brzezki miodowej do fermentacji.</p>	Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego/ ZPP	Odrzucona Przedmiotowa kwestia zostanie uregulowana w przepisach wydanych na podstawie art. 6 projektowanej ustawy.
Art. 5 ust. 1 pkt 1	<p>Miód pitny W związku z częstymi praktykami fałszowania miodów, należy wprowadzić zapisy dotyczące gęstości brzezki: - czwórniak: 25-28 °Blg, - trójniak: 34-36 °Blg, dwójniak: 48-50 °Blg, -półtorak: 59-61 °Blg.</p>	Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego	Odrzucona Przedmiotowa kwestia zostanie uregulowana w przepisach wydanych na podstawie art. 6 projektowanej ustawy.
Art. 5 ust. 1 pkt 2	<p>W definicji wina owocowego markowego (jakościowego) prosimy o doprecyzowanie, że wymóg 6 miesięcznego leżakowania dotyczy jedynie win czerwonych. Zachowanie tego okresu leżakowania dla win białych lub różowych jest szkodliwe dla ich jakości gdzie jednym z głównych wyróżników jakościowych takich wyrobów jest ich świeżość. Dodatkowo wybrane „białe” owoce mają naturalną bardzo niską kwasowość co bardzo ogranicza ich czas przechowywania po fermentacji.</p>	Konfederacja Lewiatan/ Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	Częściowo przyjęta Z uwagi na fakt, że możliwości jednoznacznego podziału win owocowych na białe, czerwone czy różowe proponujemy obniżenie wymagań dot. leżakowania win owocowych markowych do 3 miesięcy. Powyższe może przyczynić się na rozpoczęcie większej produkcji wyrobów jakościowych w Polsce.
Art. 5 ust. 1 pkt 2	<p>Zmiana skrócenie okresu leżakowania do 3 miesięcy w przypadku maderyzacji. Maderyzacja polega na przetrzymywaniu przez pewien czas wina w podwyższonej temperaturze. Przez 3 miesiące w temperaturze 60-65°C, albo przez 6 miesięcy w temperaturze 45-50°C. Wina markowe poddane maderyzacji w temperaturze 60-65 °C osiągają dojrzałość wina markowego już po 3 miesiącach, dlatego należy skrócić ich czas leżakowania do 3 miesięcy. Proces maderyzacji tradycyjnych win owocowych zaczął być stosowany już w 1920 roku przez Kujawską Fabrykę Win Henryka Makowskiego w celu przyspieszenia dojrzewania tradycyjnego wina jabłkowego („Złota Reneta” słodka, Extra Madera słodka, Węgrzyn słodki), a później w 1949 roku przez Lubelską Wytwórnę Win („Maślacz”) ... Wina owocowe poddane procesowi maderyzacji, odznaczają się złożonym bukietem aromatycznym, charakterystycznym dla win dojrzałych o czym świadczą liczne nagrody zdobywane przez wino jabłkowe „Złota Reneta” zarówno w okresie przedwojennym jak i w czasach obecnych.</p>	Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego/ ZPP	

Art. 5 ust. 1 pkt 3	Cydr markowy powinien uwzględniać także cydr smakowy. Obecnie w przepisach nie ma definicji cydru smakowego. Obecnie cydru smakowe są jednym z podstawowych trendów rozwoju tej kategorii na rynkach światowych.	JRBB - Cydrownia	Przyjęta Zmiana definicji aromatyzowania będzie skutkowała możliwością stosowania w procesie aromatyzowania np. soków, które będą zmieniać ich smak. Produkty takie będą klasyfikowane jako „cydru aromatyzowane”.
Art. 5 ust. 1 pkt 3	Wartym rozważenia doprecyzowanie obowiązującej obecnie definicji cydru art. poprzez podwyższenie udziału moszczu jabłkowego art. z 60% do 80%. Natomiast czy cydr jest w istocie markowy (jakościowy) decyduje całość praktyki konkretnego producenta, który to proces nie został obecnie ujęty w definicji pojęcia „cydr markowy”. Wypracowanie wyżej wymienionych definicji cydru (czy też rezygnacja z definicji cydru markowego) wymaga większego doprecyzowania i namysłu szczególnie w sytuacji gdy szczegółowy sposób wyrobu cydru (art. ile będzie wynosił udział soku jabłkowego lub zagęszczonego soku jabłkowego, w przeliczeniu na moszcz jabłkowy, lub moszczu jabłkowego, w nastawie na cydr, czy moszczu jabłkowego w nastawie na cydr markowy) nie będzie określony w ustawie, a ma być zapisany w rozporządzeniu.	Polskie Autorskie Cydru	Odrzucona Wydzielenie definicji „cydru markowego/jakościowego” było jednym z głównych postulatów branży producentów fermentowanych napojów winiarskich. Udział poszczególnych owoców w nastawach zostanie określony w przepisach wydanych na podstawie delegacji zawartej w art. 6 projektu ustawy.
Art. 5 ust. 1 pkt 3	Cydr/perry markowe Do definicji należy dodać minimalny czas wytwarzania wynoszący 6 miesięcy.	Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego/ ZPP	Odrzucona Nie należy określać okresu wytwarzania – zbyt daleko idące ograniczenie w przypadku wyrobu takich wyrobów.
Art. 5 ust. 1 pkt 3, 4, 9, 10	Zwracamy się z postulatem modyfikacji definicji cydru i cydru markowego poprzez umożliwienie dodania do niego odpowiednio wina jabłkowego i wina jabłkowego markowego. Wnioskujemy również o analogiczną zmianę w przypadku perry. Nasza propozycja gwarantuje brak negatywnego wpływu na jakość wyrobu końcowego, a umożliwi łatwiejsze planowanie produkcji.	Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa	Odrzucona Dodatek wina owocowego markowego do cydru mógłby spowodować dodatek sacharozy, która została usunięta z definicji nastawu na cydr markowy. Analogiczna sytuacja ma miejsce w przypadku perry i perry markowego.
Art. 5 ust. 1 pkt 5	W definicji cydru lodowego należy zmienić odniesienie z „nastawu na wino owocowe markowe” na „nastawu na cydr markowy”. Równocześnie zgłaszamy korektę definicji: <i>„cydr lodowy – będący cydrem markowym, o rzeczywistej zawartości alkoholu nieprzekraczającej 15% objętościowych, otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na cydr markowy, sporządzonego z zamrożonego soku lub moszczu jabłkowego, bez dodatku alkoholu, z możliwością słodzenia, leżakowanym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy;”</i>	Fundacja Winiarnie Zamojskie	Częściowo przyjęta Zawartość alkoholu w cydrach lodowych jest wyższa niż w cydrach. Ponadto stosowane surowce do produkcji cydru lodowego różnią się do surowców stosowanych do produkcji wina owocowego jakościowego czy cydru. Należy więc utworzyć definicję nastawu na cydr lodowy i preredagować definicję cydru lodowego.
Art. 5 ust. 1 pkt 3	Należy wprowadzić pojęcie markowego (jakościowego) cydru lodowego. Przepisy o cydrach lodowych powinien być jeszcze raz możliwie najszerszej zrewidowane przez autora ustawy.	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	Odrzucona
Art. 5 ust. 1 pkt 5	Proponujemy analogicznie dla cydru lodowego wprowadzenie do ustawy definicji perry lodowego, który jasno będzie określał zasady wyrobu i składu produktu markowego, co wpłynie na większą identyfikację wyrobów i będzie wskazówką dla konsumentów odnośnie jego jakości	Fundacja Winiarnie Zamojskie/ ZPP/	Przyjęta

		Lubelskie Stowarzyszenie Miłośników Cydru/ Polskie Cydry Autorskie	
Art. 5 ust. 1 pkt 5	W opinii ZP PRW zaproponowana definicja cydru lodowego wymaga modyfikacji. Zasadne wydaje się dostosowanie jej do zasad produkcji przyjętych przez producentów Unii Europejskiej. Zgodnie z „Code of Practice” przygotowanym przez AICV – europejską organizację reprezentującą producentów cydrów i win owocowych, cydr lodowy jest napojem o zawartości alkoholu powyżej 7%, wytwarzanym bez użycia wody, cukru oraz bez dodatku alkoholu. Widzimy również konieczność dopuszczenia możliwości stosowania mrożonego moszczu przy przygotowaniu nastawu.	Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa	Częściowo przyjęta <i>cydr lodowy – będący napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 7%, lecz nieprzekraczającej 18% objętościowych, otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na cydr lodowy, bez dodatku wody, leżakowanym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy;</i> Usunięcie możliwości dodatku wody w nastawie – przyjęte. Usunięcie możliwości słodzenia – przyjęte. Obniżenie zawartości alkoholu – przyjęte
Art. 5 ust. 1 pkt 5	- Zmiana definicji cydru lodowego w sposób, którego nazwa rodzajowa ma już uznaną renomę, w sposób gwarantujący wysoką jakość produktu – w szczególności ograniczenie możliwości wzbogacania i dodatku wody do nastawu na cydr lodowy w odrębnej definicji dla <i>nastawu na cydr lodowy</i> . - Wprowadzenie możliwości produkcji cydru z <i>wymrażanego moszczu jabłkowego</i> - Dodanie analogicznej do <i>cydru lodowego</i> , kategorii dla <i>perry lodowego</i> oraz stosownie – definicji <i>nastawu na perry lodowe</i> .	Fundacja Polski Instytut Winorośli i Wina	Przyjęte Ograniczenie dodatku cukru i wody przyczyni się do wysokiej jakości produktów z tej kategorii. Produkt taki powinien móc być produkowany z wymrażanego moszczu jabłkowego.
Art. 5 ust. 1 pkt 5	Proponujemy aby w definicji „cydru lodowego” odnieść się do nastawu na cydr markowy/jakościowy a nie jak zostało wskazane w projekcie ustawy do nastawu na wino owocowe markowe, równocześnie zgłaszamy potrzebę zmiany jej treści na proponowany przez nasze stowarzyszenie tj. Cydr lodowy- będący cydrem markowym/jakościowym o rzeczywistej zawartości alkoholu nieprzekraczającej 15 % vol., otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na cydr markowy/jakościowy sporządzony z zamrożonych jabłek lub mrożonego moszczu jabłkowego, bez dodatku alkoholu, leżakowanym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy z wyłączeniem możliwości dosładzania.	Lubelskie Stowarzyszenie Miłośników Cydru	Przyjęta
Art. 5 ust. 1 pkt 5	Cydr Lodowy Definicja ustawowa cydru lodowego powinna zostać uzupełniona o najczęstszą metodę jego produkcji tzn. kriokoncentrację czyli produkcji z przemrożonego moszczu. Natomiast dość kuriozalnym i niezrozumiałym jest możliwość dopuszczenia słodzenia cydru lodowego, co jest głęboko sprzeczne z istotą tego produktu, którego słodki charakter wynikać powinien jedynie z cukru zawartego w moszczu.	Polskie Autorskie Cydry	Przyjęta
Art. 5 ust. 1 pkt 5	W definicji cydru lodowego określonego w pkt. 3 w Art. 5, ust. 1 wnioskujemy o korektę definicji „cydr lodowy” poprzez uwzględnienie możliwości wytwarzania „cydru lodowego” również z mrożonego soku/moszczu jabłkowego.	Konfederacja Lewiatan	Przyjęta

	<p>Największy rynek na świecie cydrów lodowych w Kanadzie, jedynie w 5% całej ilości cydru lodowego jest wytwarzana z zamrożonych jabłek, natomiast znakomita większość (95%) cydrów lodowych jest wytwarzana z zamrożonego moszczu jabłkowego. Przykłady danych źródłowych: https://corridorcanada.ca/resource/le-cidre-de-glace-delectable-fusion-du-terroir-et-de-lhistoire/?lang=en https://www.fondazione Slow Food.com/en/ark-of-taste-slow-food/ice-cider-from-cryoextraction/ https://windsweptcider.com/blogs/windswept-life/cryoextraction-and-cryoconcentration</p>		
Art. 5 ust. 1 pkt 5	<p>Duzi producenci chcieliby zapisu umożliwiającego tworzenie cydru lodowego z mrożonego soku lub moszczu jabłkowego - to z kolei budzi sprzeciw producentów kraftowych i tradycyjnych. Znając praktyki producentów światowych w tym kanadyjskich postulujemy wprowadzenie dwóch kategorii cydru lodowego - jakościowego (o restrykcyjnych zapisach) i pozostałych. Szanując tradycję nie widzimy przyczyny dla której prawodawca polski miałby być bardziej restrykcyjny niż jego światowi odpowiednicy</p>	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	Częściowo przyjęta Już w chwili obecnej lista definicji zawarta w art. 5 ust. 1 jest bardzo długa. Definicja cydrów lodowych powinna opierać się na produkcji takiego napoju z mrożonych moszczy/soków, bez dodatku wody czy cukrów (zapisy zawarte w definicji nastawu).
Art. 5 ust. 1 pkt 3	<p>Zgodnie z definicją Europejskiego Stowarzyszenia Cydrów i Win Owocowych (AICV) – (The European Cider & Fruit Wine Association – AICV) jest międzynarodową organizacją aktywnie lobbującą w Komisji Europejskiej w ważnych sprawach dla branży winiarskiej. <i>Cydr lodowy jest wytwarzany wyłącznie w wyniku fermentacji mrożonego soku lub mrożonych jabłek. Jest wytwarzany bez dodatku wody, cukru ani alkoholu, a zawartość alkoholu przekracza 7%.</i> Należy wprowadzić zapisy zmieniające definicję cydru lodowego bądź dodać nową definicję: Cydr lodowy markowy – wino owocowe będące winem owocowym markowym, o rzeczywistej zawartości alkoholu od 8,5%, lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych, otrzymane w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na wino owocowe markowe do cydru lodowego, sporządzone z jabłek mrożonych, bez dodatku alkoholu i możliwości słodzenia, leżakowane przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy. Nastaw na wino owocowe do cydru lodowego – mieszanina sporządzona z jabłek, z możliwością dodania drożdży, pożywek oraz kwasów organicznych bez możliwości dodawania wody i sacharozy o współczynniku brixu, co najmniej 25.</p>	Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego	Częściowo przyjęta
Art. 5 ust. 1 pkt 5	<p>Postuluje się by wprowadzić ścisłą restrykcyjną definicję jakościowego cydru lodowego. Art. 5 ust. 1 pkt 3 – definicja cydru lodowego jest wątpliwej jakości. Pojemność definicji „wina owocowego markowego” oraz przyzwolenie na słodzenie pozwolą wytwarzać takie cydry bez poszanowania jakości. ZPP uważa że prace nad ramami prawnymi cydrów muszą zakończyć się konsensusem, a nie rozwiązaniem w którym zarówno producenci przemysłowi, jak i rzemieślnicy mają do zapisów zasadnicze zastrzeżenia.</p>	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	Częściowo przyjęta Wprowadzono zmiany przedmiotowej definicji.

Art. 5 ust. 1. pkt 6 lit a-d	Analogicznie do zaproponowanej zmiany dotyczącej miódów pitnych markowych Art. 5 ust. 1. Punkt 1 lit a-d, proponujemy następujące przeformułowanie poprawiające czytelność zapisu dotyczącego miódów pitnych	Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa	Przyjęta
Art. 5 ust. 1 pkt 13	<p>Wyroby winiarskie znakowane jako „wino z soku winogronowego” w ocenie rynku wina są kategorią, która wprowadza konsumentów wina w błąd co do produktu. Niska wciąż świadomość polskiego konsumenta wina nie pozwala bowiem odróżnić <i>wina</i> w jego kanonicznej postaci od <i>wina z soku winogronowego</i>. Według naszej wiedzy, błędy w tym zakresie zdarzają się nawet wśród producentów wina. Zdolność do rozeznania się w różnicach wśród konsumentów jest z całą pewnością nieskończenie mniejsza. Konieczna jest zatem zmiana nazwy produktu oraz ograniczenie możliwości jego produkcji z moszczu winogronowego dla wyraźnego odróżnienia od wina, czyli produktu otrzymywanego wyłącznie w <i>drodze całkowitej lub częściowej fermentacji alkoholowej świeżych winogron, rozgniatanych lub nie lub moszczu winogronowego</i>.</p> <p>Rekomendujemy zmianę nazwy tej kategorii na taką, która nie wprowadza konsumentów w błąd oraz wykluczenie z <i>nastawu na wino z soku winogronowego, moszczu winogronowego</i>.</p>	Fundacja Polski Instytut Winorośli i Wina	<p>Odrzucona:</p> <p>Zgodnie z przepisami załącznika VIII części II pkt 3 sok winogronowy i zagęszczony sok winogronowy mogą być stosowane do wyrobu w Irlandii, Polsce oraz Zjednoczonych Królestwie produktów o kodzie CN 2206, w odniesieniu do których te kraje mogą stosować nazwę złożoną zawierającą słowo „wino”.</p> <p>Powyższa derogacja została zawarta w ustawie winiarskiej pod definicją „wina z soku winogronowego”. Jednocześnie produkty takie nie powinny być mylone z winami.</p> <p>W definicji „wina z soku winogronowego” z uwagi na stosowane metody produkcji nie powinno się usuwać możliwości dodawania moszczu winogronowego w nastawie.</p>
Art. 5 ust. 1 pkt 13	Postuluje się wykreślenie z ustawy winiarskiej definicji z Art. 5 ust. 1 pkt 12 (<i>wino z soku winogronowego</i>) – zbędny i szkodliwy	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	
Art. 5 ust.1 pkt 18	Wnioskujemy o podniesienie do 22% maksymalnego poziomu zawartości alkoholu w winach owocowych aromatyzowanych. Wina owocowe aromatyzowane są napojami analogicznymi do aromatyzowanych win, wytwarzanych na podstawie <i>Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 251/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina, uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91</i> . Udział wina w winach aromatyzowanych wynosi co najmniej 75%. Taki sam minimalny udział wina owocowego jest ustanowiony dla win owocowych aromatyzowanych. Stoimy zatem na stanowisku, że również pod względem zawartości alkoholu wymagania względem tych dwóch kategorii produktów powinny być analogiczne. Aktualna rozbieżność wydaje się niezasadna.	Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa	Przyjęta Produkty tej grupy będą mieścić się w definicji produktów pośrednich.
Art. 5 ust. 1 pkt 17 i 24	Wnioskujemy o korektę nazw kategorii „napój winny miodowy” i „aromatyzowany napój winny miodowy”. W aktualnie obowiązującej ustawie, w ramach jednej definicji Art. 3 pkt lit. m, ujęto dwie kategorie „napój winny owocowy i miodowy”, natomiast w Art. 3 pkt lit. n kolejne dwie – „aromatyzowany napój winny owocowy i miodowy”. W zaproponowanym projekcie, definicje podzielono dla poprawy czytelności i sformułowano je odrębnie dla napojów nawiązujących do win owocowych i miódów pitnych.	Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa	<p>Odrzucona</p> <p>Zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych w par. 5 pkt 12 oraz 14 określono, że:</p> <p>- „napój winny miodowy” może być wyłącznie fermentowany</p>

	<p>W naszym przekonaniu właściwe nazwy kategorii, powstałe w wyniku podziału definicji, powinny brzmieć następująco: „napój winny owocowy” i „napój miodowy”, co prawidłowo odzwierciedlałoby powiązanie napojów winnych owocowych z winami owocowymi, natomiast napojów miodowych z miodami pitnymi. W taki też sposób producenci dotychczas odczytywali i stosowali nazwę.</p>		<p>napój winiarski, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. m ustawy winiarskiej, wytworzony na bazie miodu pitnego, natomiast - „aromatyzowany napój winny miodowy” może być wyłącznie fermentowany napój winiarski, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. n ustawy winiarskiej, wytworzony na bazie miodu pitnego.</p> <p>Powyższe definicje obowiązują od wielu lat. Zastosowanie określenia „napój miodowy” lub „aromatyzowany napój miodowy” mogą wprowadzać konsumenta w błąd, sugerując, że nie zawierają alkoholu.</p>
Art. 5 ust. 1 pkt 19, 20	<p>Cydry aromatyzowane a cydry z dodatkami (cydry z innymi owocami, chmielone).</p> <p>W krajach, w których powszechnie produkuje się cydry, produkowane są cydry z różnego rodzaju dodatkami – owocami, przyprawami, korzeniami, chmielami. Ta kategoria cydrów w ocenie Stowarzyszenia powinna być ujęta w Ustawie w jednej kategorii art. pod nazwą „cydry smakowe”. Powinna ona obejmować możliwość dodania do cydru owoców, soków owocowych, przypraw, ziół, korzeni, chmieli oraz słodu. Obecnie zaproponowana kategoria „cydru aromatyzowanego” obejmuje jedynie cydry wyprodukowane z dodatkiem aromatów, a zatem takich, które będą stanowiły jedynie cydr wzbogacony o substancje aromatyzujące. Dodatkowo, obecnie zaproponowana kategoria może wzbudzać pewne wątpliwości, czy dozwolone jest słodzenie oraz barwienie, jak również niejasne jest odwołanie do aromatyzowania substancjami innymi niż uzyskane z „winogron”.</p>	<p>Polskie Autorskie</p> <p>Cydry</p>	<p>Częściowo przyjęta</p> <p>W projekcie ustawy winiarskiej zmieniono definicję aromatyzowania (Art. 2 pkt 2) w ten sposób, że obejmuje ona aromatyzujące środki spożywcze, które oznaczają środki spożywcze zdefiniowane w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 które wykorzystuje się do wyrobu fermentowanych napojów winiarskich, głównie w celu aromatyzowania. Przepis taki umożliwi nadawanie smaków przez dodatek soków, przypraw, ziół, korzeni, chmieli oraz słodu.</p> <p>Napoje takie, zgodnie z zapisami definicji cydru aromatyzowanego będą mogły być barwione i słodzone.</p> <p>Szczegółowe przepisy w tym zakresie zostaną określone w rozporządzeniu MRiRW wydanym na podstawie art. 6 projektowanej ustawy.</p> <p>Zapis dotyczący braku możliwości aromatyzowania ww. napojów substancjami uzyskanymi z winogron na celu mylenie tych produktów z winami, których definicje zawarte są w przepisach Unii Europejskiej (załącznik VII część II pkt 1 rozporządzenia nr 1308/2013).</p>
Art. 5 ust. 1 pkt 19	<p>Definicja „cydru aromatyzowanego” nie powinna wykluczać barwienia</p>	<p>JRBB - Cydrownia</p>	<p>Odrzucona</p> <p>Definicja „cydru aromatyzowanego” przewiduje jego barwienie.</p>
Art. 5 ust. 1 pkt 19, 20	<p>Wnioskujemy o wykreślenie z projektu ustawy zaproponowanej nowej definicji „Cydru aromatyzowanego” pkt. 16 w Art. 5, ust. 1. Jak i „Perry aromatyzowanego” pkt. 16 w Art. 5, ust. 1. Dopisywanie do projektu Ustawy kolejnego napoju fermentowanego o niskiej jakości, z niewielkim udziałem soków owoców, sztucznie aromatyzowanych i barwionych z możliwością słodzenia cukrami przemysłowymi jak art. syrop glukozowo fruktozowy poszerza on i tak już długą listę niskojakościowych napojów fermentowanych z oczywistą szkodą dla konsumentów a przede wszystkim dla polskich sadowników.</p>	<p>Konfederacja Lewiatan/ Związek Przedsiębiorców i Pracodawców</p>	<p>Odrzucona</p> <p>Potrzeba wprowadzenia definicji „cydru/perry aromatyzowanego” wynika z zainteresowania konsumentów takimi wyrobami. Obecne przepisy nie pozwalają jednak na umieszczanie na ich etykietach określenia „cydr aromatyzowany”, mimo, że przywóz takich produktów do Polski z innych krajów jest możliwy.</p>

Art. 5 ust. 1 pkt 20	Doprecyzowanie definicji aromatyzowanego wina owocowego niskoalkoholowego przez usunięcie „zawierający, co najmniej 75 % objętościowych wina owocowego”.	Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego	Odrzucona Należy utrzymać status quo w tym zakresie. Taka konstrukcja przepisów jest spójna z zasadami produkcji aromatyzowanych produktów sektora wina, określonymi w rozporządzeniu UE nr 251/2014.
Art. 5 ust. 19 i 20	Wnoskujemy o umożliwienie zastosowania wina jabłkowego do produkcji cydru aromatyzowanego oraz wina gruszkowego do produkcji perry aromatyzowanego, przy założeniu udziału co najmniej 85% objętościowych. Zabieg taki nie wpływałby negatywnie na jakość ze względu na analogiczne wymagania i parametry przyjęte dla cydru jak i dla wina jabłkowego, oraz dla perry i dla wina gruszkowego. Ułatwiłby jednak zdecydowanie wytwarzanie cydrów aromatyzowanych, szczególnie w dużych zakładach produkcyjnych. Warto zauważyć, że w niektórych krajach Unii Europejskiej wino jabłkowe i wino gruszkowe jest stosowane jako podstawowy składnik odpowiednio do produkcji cydru i perry.	Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa	Przyjęta
Art. 5 ust. 1 pkt 25	<p>Przepisy ustawy nie określają definicji „cydru 0%”. Uważamy, że jest to olbrzymia strata dla dalszego rozwoju kategorii cydru patrząc na obecne trendy konsumenckie w Polsce. Raport firmy Nielsen przygotowało 10 trendów alkoholowych na rok 2020, w którym to produkty 0% alkoholu stanowią największy trend w Polsce.</p> <p>Wnosimy o uregulowanie nazewnictwa objętych ustawą wyrobów winiarskich o niskiej zawartości alkoholu lub niezawierających alkoholu. Napoje takie powinny być znakowane nazwą właściwej kategorii napoju, której warunki wypełniały przed usunięciem alkoholu z dodatkiem określenia <i>bezalkoholowy</i> – dla napojów, z których alkohol został usunięty o rzeczywistej objętościowej zawartości alkoholu nie większej niż 0,5 % obj.</p> <p>Wprowadzenie do definicji fermentowanych napojów winiarskich cydrów bezalkoholowych które nie są objęte obowiązkiem akcyzowym jednakże wprowadzają i regulują również dla konsumentów kategorię produktów dostępnych na rynku dla których określono zasady produkcji i możliwych dodatków.</p>	<p>JRBB - Cydrownia</p> <p>Fundacja Polski Instytut Winorośli i Wina</p> <p>Lubelskie Stowarzyszenie Miłośników Cydru</p>	<p>Częściowo przyjęta</p> <p>Fermentowane napoje winiarskie są napojami otrzymanymi w drodze fermentacji alkoholowej nastawów zdefiniowanych w art. 2 projektu ustawy.</p> <p>Kwestie doprecyzowywania nazewnictwa fermentowanych napojów winiarskich będzie możliwa na podstawie delegacji zawarte w art. 6 projektowanej ustawy.</p>
Art. 5. ust. 1 pkt 25	Wnoskujemy o wprowadzenie dodatkowej kategorii wyróżniającej wysokojakościowe cydry z dodatkiem soków owocowych. Produkcja cydrów o smakach innych niż jabłkowy z roku na rok staje się coraz popularniejsza na świecie. Napoje tego rodzaju stanowią już niemal 20% światowego rynku cydru, a dynamika wzrostu segmentu wskazuje, że w kolejnych latach można spodziewać się dalszego rozwoju w tym kierunku. W latach 2013-2018 rynek cydru o smaku jabłkowym rozwijał się globalnie średnio o 1,9% rok do roku, natomiast segment cydru o smakach innych owoców aż o 16.8%. Do grupy cydrów o smakach innych owoców niż jabłkowy zalicza się nie tylko przemysłowe wyroby z dodatkiem aromatów, ale też wysokojakościowe produkty uzyskiwane przez dodanie soków owocowych.	Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa	<p>Częściowo przyjęta</p> <p>Zmieniona definicja aromatyzowania i aromatyzujących środków spożywczych będzie pozwalała na stosowanie art. soków w procesie aromatyzowania.</p> <p>W przypadku zastosowania soków będzie możliwe doprecyzowanie przepisów wydanych na podstawie art. 6 projektowanej ustawy, by w nazwie napoju umieszczać nazwę zastosowanego soku w procesie aromatyzowania.</p> <p>Dyskusja w tym zakresie powinna się odbyć w ramach konsultacji rozporządzenia wykonawczego do ustawy.</p>

	<p>Wnioskujemy zatem o uwzględnienie tego zjawiska w ramach tworzenia przepisów prawa.</p> <p>Zasadne w naszej opinii jest wyodrębnienie kategorii produktów będących cydrami markowymi z dodatkiem soków owocowych, wytwarzanymi bez możliwości dodania aromatów. Dla spójności nazewnictwa nazwa powinna brzmieć „cydr markowy aromatyzowany”. Ważne jednak, by producenci mieli prawo do zastąpienia jej nazwą opisową „cydr z dodatkiem soku owocowego”, w ramach której słowo „owocowy” zastępowane byłoby nazwą owoców z jakich uzyskany był sok.</p>		
Art. 5 ust. 1 pkt 25	<p>Wprowadzenie nowych definicji kategorii fermentowanych napojów winiarskich oraz nastawów na takie napoje.</p> <p>Słodzenie miodem win owocowych jest powszechną praktyką mającą swoje źródła w polskiej tradycji, stosowaną do dziś, o czym świadczą wpisy na Liście Produktów Tradycyjnych Ministerstwa Rolnictwa art. Wino Miodowe z Grębkowa w województwie mazowieckim. Bogatą dokumentację historyczną na ten temat zawarł profesor Teofil Ciesielski w swojej książce z 1925 roku, „Miodosytnictwo: czyli Sztuka przerabiania miodu i owoców na napoje”.</p> <p>Wino miodowe markowe- będące winem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 8,5%, lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych, otrzymanych w wyniku fermentacji nastawu na markowe wino miodowe, bez dodatku alkoholu z możliwością słodzenia, leżakowanym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, w przypadku maderyzacji 3 miesięcy;</p> <p>Wino miodowo-owocowe markowe- będące winem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 8,5%, lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych, otrzymanych w wyniku fermentacji nastawu na markowe wino miodowe, bez dodatku alkoholu z możliwością słodzenia, leżakowanym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, w przypadku maderyzacji 3 miesięcy;</p> <p>Nastaw na miodowe markowe – mieszanina sporządzona przy użyciu wody, miodu, drożdży, pożywek lub kwasów organicznych.</p> <p>Nastaw na miodowo-owocowe markowe – mieszanina sporządzona przy użyciu wody i owoców innych niż winogrona, miodu, drożdży, pożywek lub kwasów organicznych.</p> <p>Wino miodowo-ziolowe markowe – otrzymane poprzez dodanie substancji roślinnych zwanymi ziołami, poprzez ich wyciskanie, frakcjonowanie, zagęszczanie, macerację w moszczu i fermentację lub macerację w winie miodowym, o rzeczywistej zawartości alkoholu od 8,5% lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych, bez dodatku alkoholu z możliwością słodzenia, leżakowanym przez okres nie krótszym niż 6 miesięcy, w przypadku maderyzacji 3 miesięcy;</p> <p>Wino miodowo-ziolowe markowe lecznicze – produkt leczniczy roślinny zgodnie z Ustawą Prawo farmaceutyczne z dnia 6 września 2001r. Dz.U.2020.944. Otrzymane poprzez dodanie znaczącej ilości aktywnych substancji roślinnych leczniczych zwanymi ziołami, poprzez ich wyciskanie, frakcjonowanie, zagęszczanie, macerację w moszczu owocowym i fermentację,</p>	Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego/ Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	<p>Częściowo przyjęta</p> <p>Z uwagi na zamknięty charakter definicji fermentowanego napoju winiarskiego proponujemy wprowadzenie definicji „wina miodowego” oraz „wina owocowego ziołowego” w następującym brzmieniu:</p> <p><i>14) wino miodowe – będące napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 8,5%, lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych, otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na miód pitny, z możliwością słodzenia sacharozą, glukozą, fruktozą, zagęszczonym sokiem owocowym, cukrem palonym lub miodem, dodania ziół lub przypraw korzennych, lub barwienia;</i></p> <p><i>15) wino owocowe ziołowe – będące napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 8,5%, lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych, otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na wino owocowe, poddanym aromatyzowaniu substancjami uzyskanymi z ziół lub przypraw korzennych z możliwością słodzenia sacharozą, glukozą, fruktozą, cukrem palonym lub miodem, dodania ziół lub przypraw korzennych, lub barwienia;</i></p> <p>Definicja taka umożliwi wyrób innowacyjnych napojów fermentowanych na bazie miodu, których udział miodu oraz wymagania technologiczne nie mieszczą się w wymaganiach określonych dla miodów pitnych.</p> <p>Definicja taka umożliwi dodatek owoców, moszczu owocowego, soku owocowego, zagęszczonego soku owocowego, ziół, przypraw korzennych, sacharozy, cukru płynnego, inwertowanego cukru płynnego do nastawu na taki napój.</p> <p>Przepisy wydane na podstawie art. 6 projektu ustawy określą minimalny udział miodu w nastawie na takie napoje oraz wymagania w zakresie znakowania takich napojów.</p>

	macerację w winie miodowym lub bezpośrednio rozpuszczanie i zmieszanie, o rzeczywistej zawartości alkoholu od 8,5% lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych, bez dodatku alkoholu z możliwością słodzenia, leżakowanym przez okres nie krótszym niż 6 miesięcy, w przypadku maderyzacji 3 miesięcy; Bez wprowadzenia tych definicji do ustawy, rejestracja tradycyjnych win miodowych i miodowo-ziolowych win w europejskim systemie ochrony, będzie się wiązać każdorazowo z koniecznością wystąpienia o derogację		
Art. 5 ust. 1 pkt 25	Wprowadzenie definicji „wina owocowego markowego likierowego”, „wino owocowo - ziołowe markowe likierowe”, „wino owocowo - ziołowe lecznicze markowe likierowe”, „wino owocowe markowe niskoalkoholowe”, „wino owocowo-ziolowe markowe niskoalkoholowe”, „wino owocowo-ziolowe lecznicze markowe niskoalkoholowe”, „wino miodowe markowe niskoalkoholowe”, „wino miodowo ziołowe markowe niskoalkoholowe”, „wino miodowo ziołowe lecznicze markowe niskoalkoholowe”, „wino owocowe ziołowe markowe”, „wino owocowe ziołowe lecznicze”, „wino z rzewienia” oraz „zioła”.	Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego	Odrzucona Proponowane pojęcia mieszczą się w definicji destylatu owocowego.
Art. 5 ust. 1 pkt 25	Postulujemy o wprowadzenie definicji <i>Wino owocowo-ziolowe jakościowe – otrzymane poprzez dodanie ziół, poprzez ich wyciskanie frakcjonowanie, zagęszczanie, macerację w moszczu i fermentację lub macerację w winie owocowo markowym, o rzeczywistej zawartości alkoholu od 8,5% lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych, bez dodatku alkoholu z możliwością słodzenia, leżakowanym przez okres nie krótszym niż 6 miesięcy, w przypadku maderyzacji 3 miesięcy;</i>	Fundacja Polski Instytut Winorośli i Wina	Odrzucona
Art. 5 ust. 1 pkt 25	Postulujemy o wprowadzenie definicji <i>Wina warzywnego</i> oraz <i>Wina warzywnego jakościowego</i> dla umożliwienia produkcji wina także z takich surowców jak rzewień (rabarbar). Wino z rabarbaru posiada w naszej kulturze długą historię wytwarzania i jest aktualnie wytwarzane przez producentów produktów regionalnych (art. Krzysztof Maurer – Manufaktura Maurera). Wina tego typu istniały też historycznie w polskich regulacjach prawnych. Pierwsze wzmianki dokumentujące prawnie wytwarzanie wina z rabarbaru, pojawiły się w ustawie z dnia 22 października 1931 r. <i>o opodatkowaniu wina i miodu syconego.</i>	Fundacja Polski Instytut Winorośli i Wina	Odrzucona
Art. 5 ust. 1 pkt 25	Wprowadzenie definicji „cydr/perry miodowe”, „cydr/perry miodowe markowe”, „cydr/perry markowe aromatyzowane” Miód stał się w Polsce dodatkiem do cydrów, co nas wyróżnia na tle innych państw członkowskich. Na rynku funkcjonują już cydry miodowe, dlatego przypadkach należy dopuścić ten dodatek jako możliwy dodatek w definicji nastawu cydru.	Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego	Odrzucona Definicja cydru markowego/jakościowego oraz cydru zakłada możliwość dodatku miodu. Należy utrzymać status quo w tym zakresie. Tworzenie kolejnych kategorii fermentowanych napojów winiarskich może przelożyć się do wprowadzenia dezorientacji wśród konsumentów.
Art. 6	Wnosimy o przywrócenie w Ustawie zapisów o minimalnym udziale owoców lub uzyskanych z nich soków lub moszczy w nastawach (wymienionych w Art.	Konfederacja Lewiatan	Odrzucona

	2, punkty: 11, 12, 15, 16, 17, 18 i 19) jak i zwiększenie ich udziałów w stosunku do dotychczas obowiązujących przepisów. Naszym zdaniem wysoki udział owoców lub uzyskanych z nich soków lub moszczy w nastawach jest kluczowy z punktu widzenia głównych celów tej Ustawy tj. wspierania polskiego rolnictwa i dbałości o wysoką, naturalną jakość wyrobów spożywczych produkowanych z płodów rolnych i dlatego też winien być określony w Ustawie.		Przedmiotowa regulacja, z uwagi na swój charakter techniczny zostanie zawarta w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi wydanym na podstawie art. 6 projektowanej ustawy.
Art. 6	Przywrócenie minimalnego udziału owoców lub soku/moszczu w nastawach i zwiększenie ich udziału w stosunku do istniejących przepisów, aby jednoznacznie wyroby winiarskie o charakterze markowym wymagały dbałości o podniesienie jakości produkowanych win owocowych i napojów fermentowanych co przełoży się na zauważalne w polskim rolnictwie zwiększenie ilości owoców uprawianych przez polskich winogradników/sadowników.	Fundacja Winiarnie Zamojskie	
Art. 6	Zaleca się określenie minimalnej zawartości soków i moszczów na wysokim poziomie w nastawach wymienianych w ustawie oraz wszędzie gdzie to możliwe zwiększenie poziomu ich udziałów.	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców / Lubelskie Stowarzyszenie Miłośników Cydru	Odrzucona Wymogi odnoszące się do udziału soków w nastawach zostaną określone w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi wydanym na podstawie delegacji zawartej w art. 6 projektu ustawy. Powyższa regulacja ma charakter techniczny.
Art. 6	W celu podniesienia jakości fermentowanych napojów winiarskich jak i wyeliminowania niezgodnych z rzeczywistością parametrów wnioskujemy o wniesienie niżej wymienionych korekt w rozporządzeniach wykonawczych do Ustawy: 5.1. w Rozporządzeniu do Ustawy regulującym szczegółowe wymagania stawiane napojom fermentowanym urealnić do rzeczywistych, wymaganie odnoszące się do kwasowości ogólnej napojów fermentowanych wnosimy o: a) Skorygowanie poziomów tzw. kwasowości ogólnej napojów fermentowanych, ponieważ jej wysokość ma bezpośredni związek z kwasowością użytych owoców lub ich soków/moszczy użytych w nastawach tych napojów. b) Wnioskujemy o zwiększenie obowiązującego wymagania w zakresie kwasowości ogólnej napojów fermentowanych z obecnych 3,5-9,0 gr. na 1 l. do przedziału 3,5-12,0 gr. na 1 l. Jest to szczególnie istotne w przypadku wysokiej jakości win owocowych w których udział owoców lub ich soków/moszczy jest duży, a przy wysokiej kwasowości owoców takich jak np. wiśnia, czerwona porzeczka, czarna porzeczka, malina itd. uniemożliwia użycie ich w większej ilości do nastawu, co blokuje możliwość ich produkcji z oczywistą szkodą dla ich jakości.	Konfederacja Lewiatan	Odrzucona Przedmiotowe kwestie zostaną uregulowane w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi wydanym na podstawie delegacji zawartej w art. 6 projektu ustawy.
Art. 6	W Załączniku do Rozporządzenia wykonawczego do ustawy regulującym szczegółowy sposób wyrobu napojów fermentowanych urealnić do rzeczywistych, wymaganie odnoszące się do minimalnej rzeczywistej zawartości ekstraktu ogólnego w sokach i moszczach owocowych. Od wielu lat	Konfederacja Lewiatan	Odrzucona Wymogi odnoszące się do udziału soków w nastawach zostaną określone w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju

	obowiązujące w Polskich przepisach winiarskich zaniżone normy ekstraktów skutkują możliwością zaniżania przez producentów ilości soków owocowych użytych w nastawach na wina owocowe i napoje fermentowane. Bazą urealnienia tych wartości ekstraktów mogą być np. wartości określone w Europejskim Kodeksie AIJN powszechnie stosowanym w branży sokowej w Europie.		Wsi wydanym na podstawie delegacji zawartej w art. 6 projektu ustawy. Powyższa regulacja ma charakter techniczny.
Art. 9	Pozytywnie opiniujemy zwiększenie limitu wyrobu fermentowanych napojów winiarskich z surowców pochodzących z własnego gospodarstwa z 10 tys. litrów do maksymalnie 100 tys. litrów (w zależności od liczby posiadanych hektarów) co może pozytywnie wpłynąć na zwiększenie zainteresowania produkcji winiarską a docelowo wpłynie na opłacalność produkcji.	Fundacja Winiarnie Zamojskie/ Lubelskie Stowarzyszenie Miłośników Cydru	Przyjęta
Art. 9 ust. 1 pkt 1	Możliwość nabywania owoców Produkcja cydru w Polsce to zjawisko nowe. Obecność w Polsce jabłecznika (jak kiedyś nazywano cydr) miała charakter marginalny, domowy, a nie handlowy. W krajach o najdłuższych cydrowych tradycjach uprawia się specjalne „cydrowe” odmiany jabłek zdecydowanie odmienne od odmian deserowych, uprawianych dziś powszechnie w Polsce. Doświadczenia, prowadzone eksperymenty oraz nasze nagrody zdobywane na krajowych i międzynarodowych konkursach pokazały, że bardzo ciekawe cydru powstają z dawnych odmian jabłek, które rosną w szczęśliwie wciąż obecnych sadach tradycyjnych. Dalsze istnienie tych sadów wspierane jest dziś przez środki publiczne z uwagi na potrzebę ochrony starych odmian owoców, zachowanie tradycyjnego krajobrazu wsi, którego zasadniczym elementem jest różnorodność zwierząt, owadów i roślin. Cydrownictwo jakościowe wyrosło na prawdziwego sojusznika sadów tradycyjnych, jest żywotnie zainteresowane, by sady te zostały zachowane z uwagi na jakość rosnących w nich owoców. Wprowadzenie możliwości zakupu jabłek (gruszek) przez cydrowników, przysłużyłoby się podnoszeniu jakości cydrów rzemieślniczych. Wartością dodaną byłoby stworzenie na wsiach nieformalnych grup dostawców, rozpoczęcia współpracy z siecią małych podmiotów rolnych posiadających sady tradycyjne. Sprzyjałoby to i rozwojowi wsi, i zachowaniu sadów tradycyjnych.	Polskie Cydru Autorskie	Przyjęta Wprowadzenie możliwości zakupu jabłek (gruszek) oraz miodu przez producentów fermentowanych napojów winiarskich, o których mowa w art. 9 przysłuży się podnoszeniu jakości takich napojów. Wartością dodaną może być stworzenie lokalnych, nieformalnych grup dostawców, rozpoczęcie współpracy z siecią małych podmiotów rolnych posiadających sady tradycyjne lub pasieki. Sprzyjałoby to rozwojowi wsi i zachowaniu bioróżnorodności w sadach.
Art. 9 ust. 1 pkt 1 i 2	Przepis, który ma na celu pomóc małym sadownikom i pszczelarzom w uruchomieniu produkcji jakościowych cydrów, win owocowych i miodów pitnych, faktycznie wyklucza małych producentów tych napojów i służy jedynie podmiotom średnim w naszej rodzimej skali. Przyjęcie jako minimum dla produkcji z natury rzeczy rzemieślniczej, 1 hektara sadu oraz 80 rodzin pszczelich, ogranicza możliwość skorzystania z ulg przy w prowadzeniu działalności regulowanej przez właścicieli małych sadów lub pasiek. Jeśli celem ustawy jest sprzyjanie rolnikom, promowanie małych, rzemieślniczych podmiotów oraz nieintensywnych, ekologicznych form produkcji spożywczej to zapis taki całkowicie celowości tej zaprzecza,	Fundacja Polski Instytut Winorośli i Wina/ Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego	Przyjęta Projekt ustawy zbliża do siebie rozwiązania legislacyjne związane z wyrobem win oraz fermentowanych napojów winiarskich. Obecnie obowiązujące przepisy zawarte w ustawie winiarskiej określają, że możliwość wyrobu w ramach limitów, o którym mowa w art. 19 ust. 1 wina owocowego markowego, cydru, perry lub miodu pitnego.

	<p>dyskryminując wprost najmniejszych i często najbardziej starannych w swoich działaniach rzemieślników. Większość małych producentów, zainteresowanych ułatwieniami oferowanymi w ustawie oraz faktycznie potrzebujących takich ułatwień, nie zdoła spełnić minimalnych wielkości sadu lub stosownie pasieki, o których mowa powyżej. Przepis w przyjętym brzmieniu będzie wykluczał zatem małych sadowników i pszczelarzy a promował jedynie większe przedsięwzięcia sadownicze i miodosytnicze, co zaprzecza celowości zmian a dla faktycznie zainteresowanych podmiotów, jest niesłuszne i krzywdzące. Nade wszystko nie znajduje większego uzasadnienia. Przepis jest dotkliwy także biorąc pod uwagę kontekst winiarski. Mały producent wina z upraw własnych nie ma limitu minimalnej wielkości winnicy. Ustalenie takich limitów dla produkcji innych, jakościowych napojów fermentowanych produkowanych z owoców lub miodu pochodzących z własnych upraw i pasiek, stanowi przejaw jawnej dyskryminacji.</p> <p>Należy też podnieść, iż jednym z elementów Wspólnej Polityki Rolnej Unii Europejskiej jest Krajowy Program Wsparcia Pszczelarstwa, polegający na dofinansowaniu działań na rynku produktów pszczelich na terenie państw członkowskich. Pszczelarze otrzymują z niego wsparcie służące poprawie jakości miodu i elementów mających wpływ na produkcję i zbyt produktów pszczelich. Rolnicy otrzymują przez to warunki, aby zwiększyć swoją rentowność poprzez założenia pasieki. Limit wsparcia dotyczy rolników posiadających zaledwie 10 rodzin pszczelich. Rozumiemy, że liczba 80 rodzin pszczelich wynika z zapożyczenia przepisów kształtujących zasady wykonywania działalności w ramach działów specjalnych produkcji rolnej, nie znajdujemy jednak najmniejszego uzasadnienia dla jej stosowania w przedmiotowym przypadku.</p> <p>Rekomendujemy aby uproszczone zasady produkcji markowych win, cydrów, perry i miodów pitnych, nie były uzależniane od minimalnej wielkości sadu lub pasieki.</p> <p>Zwracamy też uwagę, że w punkcie pierwszym przepisu pojawia się zapis "<i>wina owocowego markowego, cydru lub perry, z surowców uzyskanych z własnych drzew lub krzewów owocowych</i>". Zakładamy, że jest to omyłka pisarska i faktyczne brzemienne przepisu powinno brzmieć "<i>wina owocowego markowego, cydru markowego lub perry markowego z surowców uzyskanych z własnych drzew lub krzewów owocowych</i>". Zapewne celem projektodawców nie było stworzenie szczególnych włączeń dla produkcji produktów niższej jakości.</p>		<p>Zmiana przepisów nie może mieć charakteru zawężającego w stosunku do obecnie posiadanych uprawnień. Dlatego też produkcja fermentowanych napojów winiarskich w ramach limitu 100 000 l jest ograniczona do cydru (w tym cydru markowego), perry (w tym perry markowego), wina owocowego markowego, cydru lodowego, perry lodowego oraz miodu pitnego markowego.</p> <p>W celu uproszczenia przepisów umożliwiono zakup części surowców do wyrobu tych wyrobów.</p>
Art. 9 pkt 1 i 2	<p>Postuluje się zniesienie limitu dla przydomowych sadów i pasiek i tym samym umożliwienie produkcji dla posiadaczy ledwo kilku pni lub kilku drzew owocowych. Z własnego konsumenckiego doświadczenia wynika, że często w takich pominiętych przez ustawodawcę miejscach wytwarza się produkty o najwyższej, światowej jakości. Producenci sugerują również, że punkt pierwszy powinien mieć brzmienie jednoznacznie upraszczające procedury jedynie dla</p>	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	<p>Częściowo przyjęte</p> <p>Wprowadzono zmianę przedmiotowych przepisów, która umożliwi produkcję m.in. cydrów markowych przez przedsiębiorców posiadających 0,5 ha sadu. Przepisy te umożliwią również zakup części owoców wykorzystywanych do produkcji takich napojów.</p>

	markowych (jakościowych) cydrów lub perry a użycie kategorii ogólnej jest jedynie czeskim błędem ustawodawcy.		Obecnie obowiązujące przepisy zawarte w ustawie winiarskiej zezwalają na uzyskanie wpisu do rejestru działalności regulowanej na uproszczonych zasadach i produkcję np. 10 000 litrów cydrów. Projekt ustawy nie powinien mieć charakteru zawężającego w tym zakresie. Dlatego też zapisy art. 9 przewidują możliwość produkcji cydrów i perry.
Art. 9 pkt 1	Z uwagi na działania Komisji Europejskiej w kierunku zachowania bioróżnorodności, należy zapis „tytuł prawny do obsadzonego drzewami lub krzewami” zmienić „tytuł prawny do obsadzonego drzewami i/ lub krzewami”. Jest to ważna zmiana z uwagi na wspieranie małych gospodarstw rolnych.	Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego	Odrzucona W prawodawstwie stosowanie określenia „lub” oznacza możliwość stosowania łącznie lub rozdzielnie danych elementów. Powyższe oznacza, że zapis „tytuł prawny do obsadzonego drzewami lub krzewami” można traktować jako „tytuł prawny do obsadzonego drzewami, krzewami oraz drzewami i krzewami”.
Art. 29 ust. 1	Ustawa powinna zawierać jasne przepisy w przedmiocie zakresu podmiotowego rzeczonych obowiązków, zwłaszcza, że przepisy unijne umożliwiają państwu członkowskiemu wprowadzenie pewnych modyfikacji w tym zakresie. W tym miejscu należy wskazać, iż katalog podmiotów zobligowanych do prowadzenia rejestru przychodów i rozchodów przywołany przez projektodawcę w uzasadnieniu projektu (str. 33 uzasadnienia) stanowi, iż takiemu obowiązkowi podlegają: podmioty wpisane do ewidencji winnic, podmioty będące producentami wina, podmioty wpisane do rejestru, które wyrabiają lub rozlewają wino oraz podmioty posiadające zezwolenie na obrót hurtowy winami. Porównując rzeczone stwierdzenie z przepisami projektu ustawy oraz przepisami unijnego rozporządzenia nr 2018/273 (vide: art. 28 ust. 1), można dojść do wniosku, iż zawarta w uzasadnieniu konstatacja projektodawcy nie odpowiada prawdzie. Dlatego też zasadne jest przejrzyste wskazanie w ustawie podmiotów zobowiązanych do prowadzenia rejestru przychodów i rozchodów wyrobów z sektora wina. Analogicznie, powyższa sytuacja dotyczy także podmiotów, które zobligowane są do posiadania podczas przewozu win dokumentów towarzyszących, o których mowa w art. 147 ust. 1 rozporządzenia nr 1308/2013.	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	Odrzucona Zgodnie z art. 147 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1308/2013 określają, że produkty sektora wina są wprowadzane do obrotu w Unii wraz z oficjalnie zatwierdzonym dokumentem towarzyszącym oraz, że osoby fizyczne, osoby prawne lub grupy osób, w których posiadaniu znajdują się produkty objęte sektorem wina w związku z wykonywanym przez nie zawodem, w szczególności producenci, podmioty zajmujące się butelkowaniem, podmioty zajmujące się przetwarzaniem produktów, a także handlowcy, są zobowiązane do prowadzenia rejestrów przychodu i rozchodu tych produktów. Przepis ten obowiązuje wprost i nie pozostawia miejsca na ich uregulowanie na poziomie krajowym. Art. 29. 1. Projektowanej ustawy określa, że organem właściwym do prowadzenia i aktualizacji wykazu, o którym mowa w art. 8 ust. 3 rozporządzenia 2018/273 (wykaz podmiotów zobowiązanych do posiadania dokumentów towarzyszących przy przewozie produktów sektora wina), oraz wykazu, o którym mowa w art. 28 ust. 3 rozporządzenia 2018/273 (wykaz podmiotów zobowiązanych do prowadzenia rejestru przychodu i rozchodu), jest Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka. W art. 29 ust. 2 projektowanej ustawy wykorzystuje się dane, które służą do aktualizacji ww. informacji.
Art. 30 ust. 8	Do uwzględnionych w tym punkcie produktów sektora wina, określonych w części II załącznika VII do rozporządzenia nr 1308/2013 (pkt 1–9, 15 i 16), postulujemy dodać także częściowo sfermentowany moszcz winogronowy (pkt	Fundacja Polski Instytut Winorośli i Wina	Częściowo przyjęta Przedmiotowa zmiana wymaga zmiany art. 17 pkt 3 projektu ustawy w sposób by przeprowadzanie certyfikacji dotyczyło nie tylko win ale również moszczów winogronowych.

	11), na co pozwalają przepisy art. 49 ust. 1 oraz art. 50 ust. 1 rozporządzenia 2019/33.		Art. 49 oraz 50 rozporządzenia 2019/33 umożliwia wprost umieszczanie na etykiecie m.in. częściowo sfermentowanego moszczu winogronowego informacji o roczniku i odmianie, o ile takie produkty zostały poddane certyfikacji. Należy zauważyć, że art. 51 rozporządzenia 2019/33 zezwala, w odniesieniu do produktów sektora wina, o których mowa w części II pkt 1–9 i pkt 16 załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 i które nie są opatrzone chronionym oznaczeniem geograficznym ani chronioną nazwą pochodzenia, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję dotyczącą stosowania określenia „wino odmianowe” uzupełnionego o jedną lub obie z następujących informacji, pod warunkiem że spełniono warunki określone w art. 120 ust. 2 tego rozporządzenia – dlatego też zmiana ta nie jest możliwa do wprowadzenia. Powyższe przepisy UE stosuje się wprost.
Art. 30 ust. 9	Podczas konsultacji z producentami wina oraz ze stowarzyszeniami winiarskimi często była podnoszona kwestia zwolnienia producentów z opłat za certyfikację wina, zwłaszcza dotycząca rocznika oraz nazwy odmian winorośli, o umożliwiają przepisy art. 12 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia 2018/274. Postulujemy wprowadzenie takiego zwolnienia.	Fundacja Polski Instytut Winorośli i Wina	Odrzucona Zgodnie z art. 12 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia 2018/274 stanowi, że koszty certyfikacji ponoszą podmioty gospodarcze będące jej przedmiotem, chyba że państwa członkowskie zdecydują inaczej. Z uwagi na koszty organów przeprowadzających certyfikację związane z taką certyfikacją oraz dobrowolność certyfikacji, nie ma możliwości odstąpienia od pobierania opłat za jej przeprowadzenie.
Art. 44	Wnioskuję o zamieszczenie w projekcie zapisu umożliwiającego rolnikom – producentom win prowadzenie sprzedaży „hurtowych ilości” win bezpośrednio do restauracji i sklepów z pominięciem konieczności dostarczenia ich pośrednikom hurtowym (w obecnie obowiązujących przepisach prawnych producent wyrobów winiarskich nie ma możliwości sprzedaży swoich wyrobów bezpośrednio do zakładów gastronomicznych).	Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych	Odrzucona Kwestie dot. sprzedaży napojów alkoholowych uregulowane są w przepisach ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Przedmiotowy projekt ustawy nie odnosi się do kwestii sprzedaży hurtowej napojów alkoholowych. Niemniej jednak, z uwagi na zawarty w art. 68 Prawa przedsiębiorców obowiązek dążenia do proporcjonalnego ograniczania obowiązków administracyjnych wobec mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców proponujemy wprowadzenie możliwości sprzedaż detaliczną wyrobionych przez siebie win owocowych markowych, cydrów, perry lub miodów pitnych przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży w punkcie sprzedaży, którym jest lokalizacja w miejscu wytworzenia tych wyrobów. Należy jednocześnie zauważyć, że przepisy ustawy prawo przedsiębiorców w art. w ust. 1 pkt 3 określają, że producenci

			będący rolnikami wyrabiający wino z upraw własnych mogą wyrabiać wino w ilości do 100 hl w skali roku gospodarczego.
Art. 45	<p>Brzmienie tego przepisu (zmiana ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych odnosząca się do zwolnienia dla rolników wyrabiających do 100 hektolitrów wina) zasadniczo nie ulega modyfikacji innej niż techniczna. Po raz kolejny pojawia się tam jednak określenie „<i>będących rolnikami</i>” bez wskazania o którą definicję „<i>rolnika</i>” znaną prawu polskiemu, ustawodawcy faktycznie chodzi. Należy zauważyć, że ustawa o PIT definiuje „<i>działalność rolniczą</i>” ale nie sam status rolnika – którego definicja w polskim porządku prawnym znajduje liczne warianty. Co oczywiste, sama produkcja wina działalności rolniczej nie stanowi. To niedopowiedzenie nie przerodziło się dotąd w realny problem jedynie w obliczu braku prób dokonywania wykładni praktycznej problematycznego przepisu przez stosowne organy państwa. Zasadniczo należy przyjąć, że rolnikiem w rozumieniu ustawy jest każdy kto posiada własne uprawy winorośli, niezależnie od innego statusu. W takim rozumieniu funkcjonował ten przepis w praktyce ostatnich 12 lat. Nie wynika to jednak wprost z literalnego brzmienia przepisu w przyjętej formie.</p> <p>Rekomendujemy uściślenie przepisu w sposób nie budzący wątpliwości interpretacyjnych.</p>	Fundacja Polski Instytut Winorośli i Wina/ Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	Odrzucona Przedmiotowa kwestia nie mieści się w zakresie kompetencji MRiRW. Trudno ocenić skutki tej regulacji oraz zakres jej uściślenia, gdyż nie są jasne intencje jak i rozumienie funkcjonowania tego przepisu. Przepis ten został dodany podczas prac w Senacie. Projekt ustawy przyjęty przez Radę Ministrów nie poruszał tej materii. Dlatego w niniejszym projekcie zachowano brzmienie przepisu w takiej redakcji tak jako zostało to sformułowane i przyjęte w Parlamencie.
Art. 46	<p>Zatwierdzenie miejsca produkcji cydru przez Inspekcję Sanitarną</p> <p>Ustawa o bezpieczeństwie żywności i żywienia nakłada obecnie na producentów cydru z upraw własnych wymóg zatwierdzenia miejsca produkcji przez właściwego Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego. Ta kosztowna procedura, nieadekwatna do skali przedsięwzięcia, dodatkowo obniżająca jego rentowność stanowi od lat realną barierę dla osób zainteresowanych produkcją cydru. O tym, że procedura ta nie jest konieczna świadczyć może to, że producenci wina gronowego z upraw własnych mogą produkować do 100 tys. litrów rocznie zwolnieni są od lat z obowiązku zatwierdzania zakładu (art.63 ust.2 pkt.5 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia).</p> <p>Wnosimy by art.46 projektu ustawy przewidywał zmianę w ustawie o bezpieczeństwie żywności i żywienia, tak by producenci cydru z upraw własnych byli zwolnieni z obowiązku zatwierdzania zakładu przez Inspekcję Sanitarną, tak jak ma to miejsce w przypadku producentów wina gronowego.</p> <p>Proponowany zapis można uzupełnić w sposób następujący: „Art. 46. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2019 r. poz. 1252 oraz z 2020 r. poz. 284 i 285) w art. 63 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie: 5. podmiotów: a) będących drobnymi producentami win z upraw własnych w rozumieniu art. 2 pkt 23 ustawy z dnia r. o wyrobach winiarskich (Dz. U.) w ilości mniejszej niż 1 000 hektolitrów w ciągu roku winiarskiego;</p>	Polskie Autorskie Cydry	Przyjęta. Art. 68 Prawa przedsiębiorców nakłada obowiązek dążenia do proporcjonalnego ograniczania obowiązków administracyjnych wobec mikroprzedsiębiorców, małych i średnich. Z uwagi na potrzebę zbliżenia przepisów dotyczących produkcji wina przez drobnych producentów wina oraz producentów, o których mowa w art. 9 projektowanej ustawy w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia proponujemy zwolnienie producentów win owocowych markowych, cydrów, perry oraz miodów pitnych markowych z obowiązku przeprowadzenia zatwierdzania zakładu pod względem sanitarnym. Niemniej jednak dla ww. przedsiębiorców wymagane będzie uzyskanie wpisu do rejestru zakładów prowadzonego przez państwowego powiatowego inspektora sanitarnego zgodnie z przepisami art. 62 ust 1 ww. ustawy. Zapewni to możliwość nadzoru i kontroli pod względem sanitarnym. Nadzór w zakresie jakości handlowej prowadzić będzie Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych na podstawie ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. Zgodnie z art. 12 ust 1 tej ustawy podjęcie działalności w zakresie produkcji, składowania, konfekcjonowania i obrotu artykułami rolno-

	b) będących producentami fermentowanych napojów winiarskich z surowców uzyskanych z upraw własnych w rozumieniu art.9 ustawy z dnia r. o wyrobach winiarskich (Dz. U.) w ilości mniejszej niż 1 000 hektolitrow w danym roku kalendarzowym.”		spożywczy podlega zgłoszeniu wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę zgłaszającego. Wymóg ten obejmuje także producentów wyrobów alkoholowych. Propozycja dodania w art. 63 ust. 2 pkt 5a: „5a) przedsiębiorców określonych w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia r. o wyrobach winiarskich;”.
Art. 48	Popieramy wprowadzenie zmian w ustawie o podatku akcyzowym dla produkcji mniejszej niż 1 000 hektolitrow w ciągu roku gospodarczego aby podatek akcyzowy był regulowany od gotowego produktu przeznaczonego do sprzedaży a nie jak do tej pory w formie przedpłaty.	Lubelskie Stowarzyszenie Miłośników Cydru	Przyjęta Art. 68 Prawa przedsiębiorców nakłada obowiązek dążenia do proporcjonalnego ograniczania obowiązków administracyjnych wobec mikroprzedsiębiorców, małych i średnich.
Art. 48	Sposób rozliczania podatku akcyzowego 1. Stowarzyszenie bardzo pozytywnie ocenia wprowadzoną przez art. 48 Projektu możliwość rozliczania podatku akcyzowego na wzór możliwości, z której korzystają dziś winiarze, uregulowanego art. 47 ust. 2 ustawy o podatku akcyzowym. Tym niemniej, w obecnym kształcie zmiana obejmuje wyłącznie tzw. małego cydrownika, o którym mowa w art. 19 ust. 1 Ustawy, zaś wyłącza możliwość zastosowania tego sposobu rozliczania podatku akcyzowego wobec cydrowników produkujących takie same ilości cydru, lecz w oparciu o przepisy art. 18 Ustawy. Co za tym idzie proponowana zmiana może być niejako dyskryminująca dla cydrowników, którzy w celu powiększenia produkcji, nieznacznie ponad 10.000 l, zarejestrowali się w trybie art. 18 Ustawy i obecnie produkują np. 20.000 l i nie będą mogli skorzystać z tego sposobu rozliczania podatku akcyzowego, bowiem przy analogicznej wielkości produkcji nie są już tzw. „małym cydrownikiem” produkującym z własnych upraw lub produkującym w ramach limitu, o którym mowa w art. 19 ust. 1 Ustawy. W tym miejscu warto wskazać, że proces produkcji cydru, znacząco dłuższy niż proces produkcji np. piw, często osiągający kilka lat powoduje, że cydrownicy wedle obowiązujących przepisów – są zobowiązani do uiszczenia podatku akcyzowego w momencie nastawu cydru, który staje się gotowy do spożycia i sprzedaży dopiero po 3 latach. Zwłaszcza ma to miejsce przy cydrach lodowych. Wówczas cydrownik musi niejako „zamrozić” znaczące kwoty podatku na rzecz produktu, który dopiero za kilka lat będzie mógł być sprzedawany, a tym samym będzie stanowił przychód finansujący podatek. Jeżeli więc wolą ustawodawcy jest ograniczenie zaproponowanego sposobu poboru podatku akcyzowego do określonych wielkości produkcji Stowarzyszenie proponuje aby ta zmiana obejmowała wszystkich cydrowników, którzy będą produkowali do 100.000 l, niezależnie od formy organizacyjno-prawnej w jakiej działa dany cydrownik. Podział cydrowników na „małych” cydrowników i cydrowników produkujących ponad 10.000 l (a obecnie zaproponowane 100.000 l) jest rozróżnieniem na potrzebę procesu	Polskie Autorskie Cydry	Przyjęta Art. 68 ustawy - prawo przedsiębiorców nakłada obowiązek dążenia do proporcjonalnego ograniczania obowiązków administracyjnych wobec mikroprzedsiębiorców, małych i średnich. Z uwagi na potrzebę zbliżenia przepisów dotyczących produkcji wina przez drobnych producentów wina oraz producentów, o których mowa w art. 9 projektowanej ustawy należy wprowadzić przedmiotowe rozwiązanie.

	<p>rejestracji cydrowni na gruncie przepisów Ustawy i nie powinno to rozróżnienie warunkować możliwości poboru podatku akcyzowego dla ww. dwóch typów cydronników.</p> <p>W ocenie Stowarzyszenia jest to jedna z bardziej kluczowych i istotnych z punktu widzenia rozwoju tego sektora przetwórstwa owocowego zmian, która powinna znacząco ułatwić start cydronnikom i pobudzić ten sektor produkcji napojów niskoalkoholowych.</p>		
Art. 59	Zgodnie z art. 59 projektu ustawy, ustawa ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia jej ogłoszenia. Mając na uwadze charakter zmian zasadne jest, aby rzeczony termin był dłuższy, w celu odpowiedniego przygotowania się przez adresatów ustawy do nowego porządku prawnego.	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	Przyjęta Propozycja zapisu: „ <i>Art. 59. Ustawa wchodzi w życie po upływie 60 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 39 ust. 2, który wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.</i> ”
Ogólna	Rzeczony akt prawny jest bardzo nieczytelny, głównie przez nadmierne stosowanie odesłań do aktów prawa unijnego (czy też do załączników takich aktów). Oczywiście składający uwagi ma świadomość, iż rzeczony projekt ustawy transponuje do polskiego porządku prawnego przepisy unijne, niemniej liczba rzeczonych odesłań powoduje, iż przedmiotowy akt prawny jest bardzo niezrozumiały, a co za tym idzie, znacząco utrudniona jest jego wykładnia.	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	Odrzucona Tak jak zostało wskazane w przedmiotowej uwadze, projekt ustawy wdraża między innymi przepisy Unii Europejskiej. Odesłanie do tych aktów prawnych jest niezbędne. Usunięcie takich odesłań mogłoby skutkować, że niektóre kwestie uregulowane w przepisach Unii Europejskiej mogłyby pozostać niezauważone dla podmiotów działających w sektorze wina.
Ogólna	Ustawa nie uwzględnia żadnych zapisów dotyczących obietnic składanych osobiście przez Pana Premiera Mateusza Morawieckiego na początku października 2017 roku co uczynił publicznie ale także załączam list jaki otrzymaliśmy od Ministerstwa Rozwoju Biuro Ministra 25 października 2017 roku. Obietnice dotyczą zerowej stawki podatku akcyzowego oraz rezygnacji z banderol.	JRBB - Cydrownia	Przedmiotowa kwestia nie leży w zakresie proponowanych zmian. Pozostaje ona w kompetencji Ministra Finansów.
Ogólna	Należy uregulować kwestę sprzedaży on-line	JRBB - Cydrownia	Przedmiotowa kwestia nie leży w zakresie proponowanych zmian. Pozostaje ona w kompetencji Ministra Zdrowia.
Ogólna	Proponujemy zdjęcie znaków akcyzowych (dla producentów, o których mowa w art. 9 projektu ustawy), co wpłynie na zmniejszenie uciążliwości dla producentów i będzie zachętą do uruchamiania nowych działalności opartych na ustawie winiarskiej.	Lubelskie Stowarzyszenie Miłośników Cydru	Odrzucona Kwestie związane z podatkiem akcyzowym nie są przedmiotem regulacji projektowanej ustawy.
Ogólna	Procedura urzędowego sprawdzenia – obowiązujące przepisy, zwłaszcza w zakresie zatwierdzenia zakładu przez urząd celno-skarbowym oraz dalszego funkcjonowania cydrowni są niezwykle skomplikowane dla producentów i nie przystają do skali cydrowni. Wobec powyższego Stowarzyszenie proponuje wypracowanie odpowiednich - uproszczonych procedur celno-skarbowych.	Polskie Autorskie Cydry	Odrzucone Kompetencja Ministerstwa Finansów
Ogólna	Legalizacja zbiorników i przymiarów, jak również wprowadzenie prostej procedury wprowadzania do użytku w cydrowniach używanych beczek dębowych.	Polskie Autorskie Cydry	Odrzucone Kompetencja Ministerstwa Finansów
Ogólna	Dokumentacja związana z ewidencją i kontrolą działalności – istniejące na rynku cydrownie, zwłaszcza skupione w Stowarzyszeniu, produkują bardzo	Polskie Autorskie Cydry	Odrzucone Kompetencja Ministerstwa Finansów

	niewielkie ilości cydru przy czym są traktowane w świetle obowiązujących przepisów jak duże zakłady produkcyjne, tj. podlegają takim samym regulacjom prawnym i obowiązkom informacyjnym jak firmy produkujące rocznie setki tysięcy czy miliony litrów napojów fermentowanych. Obsługa takiej dokumentacji generuje duże koszty, szczególnie dotkliwe dla małego producenta, co stanowi jedną z wielu barier hamujących rozwój cydrownictwa w Polsce.		
Ogólna	2. Następnie pragniemy zwrócić uwagę na stawki podatku akcyzowego. Obecnie obowiązują dwie stawki podatku akcyzowego, pierwsza w wysokości 97 zł/hl dla cydru zawierającego do 5% alk., druga w wysokości 174 zł/hl dla cydrów zawierających powyżej 5% alk. Warto wskazać, że zawartość alkoholu w cydrach wytwarzanych w sposób klasyczny prawie zawsze przekracza 5%. Mamy zatem do czynienia z sytuacją, gdzie cydrownik wybierając jakościowy model produkcji jest automatycznie obciążany wyższym podatkiem, będącym w tej sytuacji raczej karą za wybór właśnie takiego jakościowego podejścia. Rozwiązaniem tej niekorzystnej sytuacji mogłoby być wprowadzenie preferencyjnych zasad opodatkowania, tak jak to ma miejsce w przypadku piwa produkowanego przez małe niezależne browary (częściowe maks. 50% zwolnienia z podatku akcyzowego).	Polskie Autorskie	Cydry Odrzucona Przedmiotowa kwestia nie jest regulowana przepisami projektowanej ustawy. Przedmiotowa kwestia leży w gestii Ministerstwa Finansów.
Ogólna	Zmiana ubezpieczenia z KRUS na ZUS Zgodnie z obowiązującymi przepisami rolnik, który zamierza rozpocząć produkcję cydru, musi stać się przedsiębiorcą, podlegającym ubezpieczeniu w ZUS. Co za tym idzie, w praktyce rolnik planujący rozpoczęcie produkcji cydru w formie tzw. „małego cydrownika”, o którym mowa w art. 19 ust. 1 Ustawy musi zrezygnować z ubezpieczenia w KRUS na rzecz ubezpieczenia w ZUS. Ww. konieczność zmiany formy ubezpieczenia jest niezwykle istotna z punktu widzenia początkujących cydrowników-rolników, do których skierowana jest uproszczona forma produkcyjna (art. 19 ust. 1 Ustawy) i stanowi realną barierę przed rozpoczęciem działalności. Dla porównania można wskazać, że w przypadku producentów wina, nie ma konieczności zmiany ubezpieczenia z KRUS na ZUS.	Polskie Autorskie	Cydry Odrzucona Zgodnie z przepisami art. 6 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców z prowadzenia działalności gospodarczej zwolniony jest wyrób wina przez producentów wina będących rolnikami wyrabiającymi mniej niż 100 hektolitrow wina w ciągu roku winiarskiego, którzy wyłącznie wyrabiają i rozlewają wino uzyskane z winogron pochodzących z własnych upraw winorośli”. Przedmiotowy projekt ustawy nie dotyczy zmian w proponowanym zakresie.
Ogólna	Kwestia znaków akcyzy (banderole) – obowiązek ich pozyskiwania, nanoszenia, czas potrzebny na przeprowadzenie tych czynności, to prawdziwe utrapienie dla małego producenta. Zniesienie tego obowiązku byłoby krokiem w racjonalną stronę. Wydają się, że dziś system „banderolowy” generuje jedynie koszty i problemy, nie dając żadnych znaczących pożytków dla Skarbu Państwa. Obowiązujące przepisy w żaden sposób nie stwarzają możliwości unikania przez producentów cydru uiszczania podatku akcyzowego, tym samym dodatkowo nanoszenie na gotowe produkty znaków akcyzy staje się niejako bezcelowe. Dodatkowo nanoszenie znaków akcyzy i prowadzenie związanej z tym skomplikowanej dokumentacji jest szczególnie uciążliwe i kosztowne dla małych producentów cydru, duże zakłady produkujące cydru	Polskie Autorskie	Cydry Odrzucone Kompetencja Ministerstwa Finansów

	<p>przemysłowe dysponują odpowiednim parkiem maszynowym, gdzie jednostkowy koszt zakładania banderol jest bardzo niski. Obowiązek nanoszenia banderol podatkowych na cydry jest zdaniem Stowarzyszenia jedną z głównych barier powstawania i rozwoju małych firm cydrowniczych w Polsce, jego utrzymanie jest w interesie dużych przemysłowych producentów cydrów. Dla porównania znaków akcyzy nie zakłada się na piwo, między innymi dzięki temu w ostatnich latach powstało <u>kilkaset małych browarów, a tylko kilkanaście małych cydrowni</u>. Znaków akcyzy nie nanosi się w żadnym państwie członkowskim Unii Europejskiej.</p>		
Ogólna rozporządzenie MRiRW	<p>Wnioskuje się o skorygowanie w rozporządzeniach do ustawy zakresu obowiązującej kwasowości dla wyrobów winiarskich tj. o podniesienie lub zniesienie jej górnej granicy z 9 gram na litr na minimum 12 gram na 1 litr.</p>	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	Odrzucona Do analizy na późniejszym etapie
Ogólna rozporządzenie MRiRW	<p>W załącznikach do rozporządzeń do Ustawy postulujemy urealnienie zawartości ekstraktów owocowych poprzez podwyższenie ich norm tak aby ograniczyć możliwości zaniżania faktycznej zawartości naturalnych soków w wyrobach winiarskich.</p>	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	Odrzucona Do analizy na późniejszym etapie

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	Projekt ustawy o wyrobach winiarskich (UD50)
<p>TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającym wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającym rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 671, z późn. zm.), dalej „R1308/2013” 2) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/274 z dnia 11 grudnia 2017 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, certyfikacji, rejestru przychodów i rozchodów, obowiązkowych deklaracji i powiadomień oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do odpowiednich kontroli i uchylające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/561 (Dz. Urz. UE L 58 z 28.02.2018, str. 60), dalej „R2018/274”, 3) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/273 z dnia 11 grudnia 2017 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, rejestru winnic, dokumentów towarzyszących i świadectw, rejestru przychodów i rozchodów, obowiązkowych deklaracji, powiadomień i publikowania zgłoszonych informacji, oraz uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do odpowiednich kontroli i kar, zmieniającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 555/2008, (WE) nr 606/2009 i (WE) nr 607/2009 oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 436/2009 i rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/560 (Dz. Urz. UE L 58 z 28.02.2018, str. 1, z późn. zm.), dalej „R2018/273”, 4) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/33 z dnia 17 października 2018 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do wniosków o objęcie ochroną nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych w sektorze wina, procedury zgłaszania sprzeciwu, ograniczeń stosowania, zmian w specyfikacji produktu, unieważnienia ochrony oraz etykietowania i prezentacji (Dz. Urz. UE L 9 z 11.01.2019, str. 2), dalej „R2019/33”, 5) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/934 z dnia 12 marca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do obszarów uprawy winorośli, w przypadku których zawartość alkoholu może być zwiększona, dozwolonych praktyk enologicznych i ograniczeń mających zastosowanie do produkcji i konserwowania produktów sektora win, minimalnej zawartości alkoholu w odniesieniu do produktów ubocznych oraz ich usuwania, a także publikacji dokumentów OIV (Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2019, str. 1, z późn. zm.), dalej „R2019/934”, 6) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/935 z dnia 16 kwietnia 2019 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do metod analizy w celu określenia cech fizycznych, chemicznych i organoleptycznych produktów sektora wina oraz do powiadomień o decyzjach państw członkowskich zezwalających na zwiększenie naturalnej zawartości alkoholu (Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2019, str. 53), dalej „R2019/935”.

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu(*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
R1308 /2013 Art. 80.2	2. Produkty sektora wina, które nie nadają się do obrotu zgodnie z akapitem pierwszym, zostają zniszczone. Na zasadzie odstępstwa od tego przepisu państwa członkowskie mogą zezwolić na wykorzystanie niektórych produktów o określonych przez nie cechach w destylarniach i wytwórniach octu lub do użytku przemysłowego, pod warunkiem że takie zezwolenie nie staje się zachętą do produkcji produktów sektora wina wymienionych w części II załącznika VI z użyciem niedozwolonych praktyk enologicznych.	N	-	-	-
R1308 /2013 Art. 81.2 i 3	2. Z zastrzeżeniem ust. 3 państwa członkowskie dokonują klasyfikacji odmian winorośli, które mogą być sadzone, sadzone ponownie lub szczepione na ich terytoriach w celu produkcji wina. Tylko odmiany winorośli spełniające następujące warunki mogą być klasyfikowane przez państwa członkowskie: a) dana odmiana należy do gatunku <i>Vitis vinifera</i> lub pochodzi z krzyżówki gatunku <i>Vitis vinifera</i> z innymi gatunkami rodzaju <i>Vitis</i> ; b) dana odmiana nie jest jedną z następują-	T	Art. 31	Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w przypadku gdy wielkość wyrobu wina, o której mowa w art. 81 ust. 3 rozporządzenia nr 1308/2013, zostanie przekroczona, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz nazw odmian winorośli przeznaczonych do uprawy w celu pozyskiwania winogron do wyrobu wina lub ich synonimów, mając na względzie, aby w tym wykazie znajdowały się wyłącznie nazwy odmian winorośli lub ich synonimy, które: 1) są uprawiane na terytorium Rzeczypo-	-

	<p>cych odmian: Noah, Othello, Isabelle, Jacques, Clinton i Herbemont.</p> <p>W przypadku gdy odmiana winorośli jest skreślona z klasyfikacji, o której mowa w akapicie pierwszym, wykarczowanie tej odmiany następuje w ciągu 15 lat od momentu jej skreślenia.</p> <p>3. Państwa członkowskie, których roczna produkcja wina, obliczana na podstawie średniej produkcji w ciągu ostatnich 5 lat winiarskich, nie przekracza 50 000 hektolitów, są wyłączone z obowiązku klasyfikacji przewidzianego w ust. 2 akapit pierwszy.</p>			<p>2) spolitej Polskiej; zostały:</p> <p>a) sklasyfikowane przez inne niż Rzeczypospolita Polska państwo członkowskie, zgodnie z art. 81 ust. 2 rozporządzenia nr 1308/2013, lub</p> <p>b) są objęte wyłącznym prawem do odmiany, o którym mowa w przepisach o ochronie prawnej odmian roślin.</p>	
R1308/2013 Art. 83.2	2. Państwa członkowskie mogą ograniczyć stosowanie niektórych praktyk enologicznych lub zakazać ich stosowania oraz wprowadzić bardziej rygorystyczne zasady w odniesieniu do win dozwolonych na mocy prawa unijnego produkowanych na ich terytorium, aby przyczynić się do zachowania istotnych właściwości win o chronionej nazwie pochodzenia lub o chronionym oznaczeniu geograficznym i win musujących oraz win likierowych.	N	-	-	-
R1308/2013 Art. 83.3	3. Państwa członkowskie mogą zezwolić na eksperymentalne użycie niedozwolonych praktyk enologicznych.	N	-	-	-
R 1308/2013	2. Bez uszczerbku dla art. 100 ust. 3, w odniesieniu do stosowania danych szczegółowych, o których mowa w niniejszym artykule ust. 1 lit. a) i b), dla win bez chro-	T	Art. 17 ust. 2 pkt 3,	Art. 17. 2. W szczególności wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych jest właściwy w zakresie:	

<p>Art. 120.2</p>	<p>nionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego: a) państwa członkowskie wprowadzają przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne zapewniające procedury certyfikacji, zatwierdzania i kontroli, tak aby zagwarantować prawdziwość danych informacji;</p>		<p>Art. 30</p>	<p>3) przeprowadzania certyfikacji, zatwierdzania i kontroli, o których mowa w art. 120 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1308/2013, zwanych dalej „certyfikacją wina lub moszczu”, dla produktów sektora wina, o których mowa w załączniku VII część II pkt 1–11, 13, 15 i 16 do rozporządzenia nr 1308/2013, bez chronionej nazwy pochodzenia (ChNP) lub chronionego oznaczenia geograficznego (ChOG);</p> <p>Art. 30. 1. Certyfikacja wina lub moszczu jest przeprowadzana przez wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwego ze względu na miejsce wyrobu wina lub moszczu, na wniosek producenta wina, w odniesieniu do partii wina lub moszczu.</p> <p>2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane producenta wina, o których mowa w art. 21 ust. 3; 2) dane dotyczące partii wina lub moszczu obejmujące: <ol style="list-style-type: none"> a) nazwy odmian winorośli lub ich synonimy – w przypadku wyrobu wina lub moszczu z danej odmiany winorośli lub danych odmian winorośli, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 31, a w przypadku gdy przepisy te nie zostały wydane – w Międzynarodowym wykazie odmian winorośli lub ich synonimów prowadzonym przez Międzynarodową Organizację ds. Winorośli i Wina (OIV), zwanego dalej odpowiednio „winem odmianowym” lub „moszczem odmianowym”; b) rok winiarski – w przypadku wyrobu wina lub moszczu z winogron zebra- 	
-------------------	--	--	----------------	--	--

				<p>nych w danym roku winiarskim, zwanego dalej odpowiednio „winem rocznikowym” lub „moszczem rocznikowym”,</p> <p>c) szacunkową wielkość partii wina lub moszczu w hektolitrach;</p> <p>3) wskazanie numeru identyfikacyjnego plantatora winorośli, od którego producent wina nabył lub planuje nabyć świeże winogrona do wyrobu wina – w przypadku nabywania świeżych winogron do wyrobu wina.</p> <p>3. Producent wina może we wniosku podać również inne niż wymienione w ust. 2 pkt 1 dane kontaktowe producenta wina, w tym adres poczty elektronicznej, adres strony internetowej lub numer telefonu.</p> <p>4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się nie później niż na 2 tygodnie przed dokonaniem zbioru winogron, które mają zostać przeznaczone do wyrobu danej partii wina lub moszczu, lecz nie później niż do dnia 15 września danego roku winiarskiego, na formularzu udostępnionym na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.</p> <p>5. W przypadku gdy wino lub moszcz zostały wyrobione z winogron pochodzących z upraw winorośli wpisanych do ewidencji winnic oraz gdy:</p> <p>1) zostały spełnione wymagania określone w art. 49 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33 z dnia 17 października 2018 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do wniosków o objęcie ochroną nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych w sektorze wina, procedury zgłaszania sprze-</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>ciwu, ograniczeń stosowania, zmian w specyfikacji produktu, unieważnienia ochrony oraz etykietowania i prezentacji (Dz. Urz. UE L 9 z 11.01.2019, str. 2), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/33” – w przypadku wina rocznikowego lub moszczu rocznikowego,</p> <p>2) zostały spełnione wymagania określone w art. 50 rozporządzenia 2019/33 – w przypadku wina odmianowego lub moszczu odmianowego,</p> <p>3) odmiany winorośli, z których wino lub moszcz zostało wyrobione, nie zostały wyłączone na podstawie art. 120 ust. 2 lit. b rozporządzenia nr 1308/2013 – w przypadku wina odmianowego lub moszczu odmianowego,</p> <p>4) dane uzyskane w wyniku kontroli, o której mowa w art. 18, są zgodne z informacjami zawartymi we wniosku, o którym mowa w ust. 1</p> <p>– wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, po zweryfikowaniu finalnej wielkości partii wina lub partii moszczu na podstawie danych zawartych w rejestrze przychodów i rozchodów lub informacji otrzymanej od producenta wina, wydaje dla danej partii wina lub partii moszczu certyfikat dla wina lub certyfikat dla moszczu.</p> <p>6. Certyfikat dla wina zawiera:</p> <p>1) numer certyfikatu dla wina;</p> <p>2) określenie „wino odmianowe” – w przypadku wina odmianowego;</p> <p>3) określenie „wino rocznikowe” – w przypadku wina rocznikowego;</p> <p>4) dane, o których mowa w art. 21 ust. 3 pkt 1 i 2, wskazane we wniosku, o którym mowa w ust. 1;</p>	
--	--	--	--	---	--

			<p>5) dane, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a i b;</p> <p>6) wskazanie finalnej wielkości partii wina, o której mowa w ust. 5</p> <p>7) wskazanie organu wydającego certyfikat dla wina.</p> <p>7. Certyfikat dla moszczu zawiera:</p> <p>1) numer certyfikatu dla moszczu;</p> <p>2) określenie „moszcz odmianowy” – w przypadku moszczu odmianowego;</p> <p>3) określenie „moszcz rocznikowy” – w przypadku moszczu rocznikowego;</p> <p>4) dane, o których mowa w art. 21 ust. 3 pkt 1 i 2, wskazane we wniosku, o którym mowa w ust. 1;</p> <p>5) dane, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a i b;</p> <p>6) wskazanie finalnej wielkości partii moszczu, o której mowa w ust. 5;</p> <p>7) wskazanie organu wydającego certyfikat dla moszczu.</p> <p>8. Numer certyfikatu dla wina lub certyfikatu dla moszczu producent wina wpisuje do rejestru przychodów i rozchodów oraz umieszcza w dokumentach towarzyszących.</p> <p>9. Na etykietach produktów sektora wina określonych w załączniku VII część II pkt 1–9 i 16 do rozporządzenia nr 1308/2013, dla których wydano certyfikat dla wina odmianowego, można, oprócz nazw odmian winorośli lub ich synonimów, dodatkowo umieszczać określenie „wino odmianowe” uzupełnione o informacje, o których mowa w art. 51 akapit pierwszy rozporządzenia 2019/33.</p> <p>10. Za przeprowadzenie certyfikacji wina lub moszczu pobiera się opłatę, która pokrywa koszty, o których mowa w art. 12 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia 2018/274.</p> <p>11. Opłatę, o której mowa w ust. 10, wnosi się na rachunek bankowy wojewódzkiego</p>	
--	--	--	--	--

				<p>inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwego ze względu na miejsce wyrobu wina lub moszczu na wezwanie wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwego ze względu na miejsce wyrobu wina lub moszczu, w terminie wyznaczonym w tym wezwaniu.</p> <p>12. W przypadku gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie zachodzą przesłanki wydania dla danej partii wina lub moszczu certyfikatu dla wina lub certyfikatu dla moszczu określone w ust. 5 lub 2) wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie został złożony w terminie określonym w ust. 4, lub 3) nie można ustalić finalnej wielkości partii wina lub partii moszczu, o której mowa w ust. 5, lub 4) nie wniesiono opłaty, o której mowa w ust. 10 <p>– wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwy ze względu na miejsce wyrobu wina lub moszczu odmawia, w drodze decyzji, wydania certyfikatu dla wina lub certyfikatu dla moszczu.</p> <p>13. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość stawek opłat za przeprowadzenie certyfikacji wina lub moszczu, mając na względzie, aby te opłaty pokrywały koszty, o których mowa w art. 12 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia 2018/274.</p>	
R 1308/2 013 Art. 120.2.	b) na podstawie niedyskryminacyjnych i obiektywnych kryteriów i z należytym uwzględnieniem uczciwej konkurencji, państwa członkowskie mogą sporządzać wykazy wyłączonych odmian winorośli dla win produkowanych z odmian winorośli na ich terytorium, w szczególności gdy:	N	-	Wykazy wyłączonych odmian winorośli dla win produkowanych z odmian winorośli na ich terytorium jest przekazywany na podstawie art. 50 R2018/273	Przedmiotowe rozwiązanie ma na celu lepsze informowanie konsumentów nt. odmian winorośli stosowanych do

b	(i) występuje ryzyko wprowadzenia konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia wina z uwagi na fakt, że odmiana winorośli stanowi integralną część istniejącej chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego; (ii) kontrole byłyby nieopłacalne z uwagi na fakt, że dana odmiana winorośli reprezentuje jedynie bardzo małą część winnic w danym państwie członkowskim;				wyrobu wina oraz upraszcza stosowanie przepisów UE dla producentów wina. Listy ww. odmian winorośli oraz ich synonimów są publikowane przez KE.
R1308 /2013 Art. 120.2. c	c) mieszaniny win pochodzących z różnych państw członkowskich nie uprawniają do podawania na etykiecie odmiany winorośli, o ile dane państwa członkowskie nie ustalą inaczej i nie zapewnią wykonalności stosownych procedur certyfikacji, zatwierdzenia i kontroli.	N	-	-	-
R1308 /2013 Art. 145.1	1. Państwa członkowskie prowadzą rejestr winnic, który zawiera aktualne informacje na temat potencjału produkcyjnego. Od dnia 1 stycznia 2016 r. obowiązek ten ma zastosowanie tylko do państw członkowskich, które stosują system zezwoleń na nasadzenia winorośli, o których mowa w rozdziale III tytułu I, lub krajowy program wsparcia. 2. Do dnia 31 grudnia 2015 r. państwa członkowskie, w których całkowity obszar uprawy winorośli odmian zaklasyfikowanych zgodnie z art. 81 ust. 2 wynosi mniej niż 500 hektarów, nie podlegają obowiązkowi ustanowionemu w ust. 1 niniejszego artykułu.	N	-	-	Pomimo braku obowiązku prowadzenia przez Polskę rejestru winnic, projektowana ustawa zakłada zbieranie podstawowych informacji w ramach prowadzonej ewidencji winnic. Tylko w ten sposób można monitorować sytuację na rynku wina (art. 21-25 projektowanej

					ustawy)
R1308 /2013 Art. 146.1	1. Bez uszczerbku dla pozostałych przepisów niniejszego rozporządzenia dotyczących określania właściwych organów krajowych, państwa członkowskie wyznaczają jeden lub większą liczbę organów odpowiedzialnych za zapewnienie zgodności z przepisami Unii dotyczącymi sektora wina. W szczególności państwa członkowskie wyznaczają laboratoria upoważnione do prowadzenia oficjalnych analiz w sektorze wina. Wyznaczone laboratoria muszą spełniać kryteria ogólne dotyczące funkcjonowania laboratoriów badawczych, określone w normie ISO/IEC 17025.	T	Art. 17	<p>Art. 17. 1. Właściwym organem, o którym mowa w art. 146 ust. 1 rozporządzenia nr 1308/2013, jest wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.</p> <p>2. W szczególności wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych jest właściwy w zakresie:</p> <p>1) kontroli urzędowej dokumentów, o których mowa w art. 147 ust. 1 rozporządzenia nr 1308/2013, zwanych dalej „dokumentami towarzyszącymi” – w przypadku produktów sektora wina niebędących wyrobami akcyzowymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 722, 1126 i 2419 oraz z 2021 r. poz. 72);</p> <p>2) kontroli urzędowej rejestrów, o których mowa w art. 147 ust. 2 rozporządzenia nr 1308/2013, zwanych dalej „rejestrami przychodów i rozchodów”;</p> <p>3) przeprowadzania certyfikacji, zatwierdzania i kontroli, o których mowa w art. 120 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1308/2013, zwanych dalej „certyfikacją wina lub moszczu”, dla produktów sektora wina, o których mowa w załączniku VII część II pkt 1–11, 13, 15 i 16 do rozporządzenia nr 1308/2013, bez chronionej nazwy pochodzenia (ChNP) lub chronionego oznaczenia geograficznego (ChOG);</p> <p>4) kontroli urzędowej wycofywania produktów ubocznych, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/934 z dnia 12 marca 2019 r. uzupełniającego</p>	

				rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do obszarów uprawy winorośli, w przypadku których zawartość alkoholu może być zwiększona, dozwolonych praktyk enologicznych i ograniczeń mających zastosowanie do produkcji i konserwowania produktów sektora win, minimalnej zawartości alkoholu w odniesieniu do produktów ubocznych oraz ich wycofywania, a także publikacji dokumentów OIV (Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2019, str.1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/934”.	
R1308/2013 Art. 167.1	1. W celu poprawy i stabilizacji funkcjonowania wspólnego rynku win, w tym winogron, moszczu i win, na bazie których są wyprodukowane, produkujące państwa członkowskie mogą określić zasady wprowadzania do obrotu, których celem będzie regulowanie podaży, w szczególności poprzez decyzje podejmowane przez organizacje międzybranżowe uznane na mocy art. 157 i 158.	N	-	-	-
R1308/2013 Załącznik VII Cz. II pkt 1 d)	Jednak państwa członkowskie mogą zezwolić na używanie terminu „wino”, jeżeli: a) występuje ono w połączeniu z nazwą owocu w formie nazwy złożonej w odniesieniu do wprowadzanych na rynek produktów otrzymywanych w procesie fermentacji owocu innego niż winogrona; lub b) jest ono częścią nazwy złożonej. Unika się jakiegokolwiek pomyłki z produktami odpowiadającymi kategoriom win wymienionym w niniejszym załączniku.	T	Art. 5 ust. 1 pkt 2, 8, 11-17 oraz 20-23	2) wino owocowe jakościowe – będące winem owocowym o rzeczywistej zawartości alkoholu od 8,5%, lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych, otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na wino owocowe jakościowe, z możliwością słodzenia sacharozą, moszczami owocowymi lub miodem, leżakowanym nie krócej niż przez 3 miesiące; 8) wino owocowe – będące napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 8,5%, lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych, otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na wino owocowe, z możliwością słodzenia glukozą, fruktozą, zagęszczonym sokiem	

			<p>owocowym, sokiem owocowym lub substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a, e oraz f, lub barwienia;</p> <p>11) wino owocowe niskoalkoholowe – będące napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2%, lecz nieprzekraczającej 8,5% objętościowych, otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na wino owocowe albo z wina owocowego w wyniku częściowego usunięcia alkoholu wyłącznie metodami fizycznymi, z możliwością słodzenia glukozą, fruktozą, zagęszczonym sokiem owocowym, sokiem owocowym lub substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a, e, f oraz g lub barwienia;</p> <p>12) wino owocowe likierowe – będące napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 15%, lecz nieprzekraczającej 22% objętościowych, otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na wino owocowe, z dodatkiem alkoholu rektyfikowanego lub destylatu owocowego, z możliwością słodzenia glukozą, fruktozą, zagęszczonym sokiem owocowym, sokiem owocowym lub substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a, e oraz f lub barwienia;</p> <p>13) wino z soku winogronowego – będące napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 8,5%, lecz nieprzekraczającej 18% objętościowych, otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na wino z soku winogronowego, z możliwością dodania alkoholu rektyfikowanego lub destylatu winogronowego, słodzenia substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a–c, e oraz f lub barwienia;</p> <p>14) wino miodowe – będące napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 8,5%, lecz</p>	
--	--	--	---	--

			<p>nieprzekraczającej 15% objętościowych, otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na miód pitny, z możliwością słodzenia zagęszczonym sokiem owocowym, sokiem owocowym lub substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a, e oraz f, dodania ziół lub przypraw korzennych lub barwienia;</p> <p>15) napój winny owocowy – będący napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 4,5%, lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych, zawierającym co najmniej 50% objętościowych wina owocowego albo otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na wino owocowe o obniżonym, maksymalnie o 50% udziale soków w nastawie, z możliwością słodzenia substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a, b oraz d–g lub barwienia;</p> <p>16) napój winny miodowy – będący napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 4,5%, lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych, zawierającym co najmniej 50% objętościowych miodu pitnego albo otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na miód pitny, w którym udział miodu nie może być niższy niż 150 kg na 1000 litrów nastawu na miód pitny, z możliwością słodzenia substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a, b oraz d–g lub barwienia;</p> <p>17) wino owocowe aromatyzowane – będące napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 8,5%, lecz nieprzekraczającej 22% objętościowych, poddanym aromatyzowaniu substancjami innymi niż uzyskane z winogron, zawierającym co najmniej 75% objętościowych wina owocowego, z możliwością dodania alkoholu rektyfikowanego, destylatu miodowego lub destylatu owocowego, z możliwością słodzenia</p>	
--	--	--	---	--

			<p>substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a, b oraz d–f lub barwienia;</p> <p>20) aromatyzowane wino owocowe niskoalkoholowe – będące napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 1,2%, lecz nieprzekraczającej 8,5% objętościowych, zawierającym co najmniej 75% objętościowych wina owocowego lub wina owocowego niskoalkoholowego, poddanym aromatyzowaniu substancjami innymi niż uzyskane z winogron, z możliwością słodzenia substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a, b oraz d–g lub barwienia;</p> <p>21) aromatyzowane wino z soku winogronowego – będące napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 6,5%, lecz nieprzekraczającej 22% objętościowych, poddanym aromatyzowaniu, zawierającym co najmniej 75% objętościowych wina z soku winogronowego, z możliwością dodania alkoholu rektyfikowanego lub destylatu winogronowego, słodzenia substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a, b oraz d–f lub barwienia;</p> <p>22) aromatyzowany napój winny owocowy – będący napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 4,5%, lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych, zawierającym co najmniej 50% objętościowych wina owocowego albo otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na wino owocowe o obniżonym, maksymalnie o 50% udziale soków w nastawie, poddanym aromatyzowaniu substancjami innymi niż uzyskane z winogron, z możliwością słodzenia substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a, b oraz d–g lub barwienia;</p> <p>23) aromatyzowany napój winny miodowy – będący napojem o rzeczywistej zawartości</p>	
--	--	--	--	--

				alkoholu od 4,5%, lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych, zawierającym co najmniej 50% objętościowych miodu pitnego albo otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na miód pitny w którym udział miodu nie może być niższy niż 150 kg na 1 000 litrów nastawu na miód pitny, poddanym aromatyzowaniu substancjami innymi niż uzyskane z winogron, z możliwością słodzenia substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a, b oraz d–g lub barwienia.	
R1308 /2013 Zał. VIII Cz. I lit. A, pkt 1	1) W przypadku gdy warunki klimatyczne w pewnych obszarach uprawy winorośli znajdujących się na terenie Unii stworzyły taką konieczność, zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na zwiększenie naturalnej objętościowej zawartości alkoholu świeżych winogron, moszczu winogronowego, moszczu winogronowego w trakcie fermentacji, młodego wina w trakcie fermentacji oraz wina uzyskanego z odmian winorośli klasyfikowanych zgodnie z art. 81.	N	Art. 36 ust. 1	Art. 36. 1. W przypadku określonym w załączniku VIII części I sekcji A pkt 1 do rozporządzenia nr 1308/2013, producenci wina mogą podnieść naturalną objętościową zawartości alkoholu w winach do limitu określonego w załączniku VIII części I sekcji A pkt 2 lit. a do rozporządzenia nr 1308/2013.	Przepis pozwala na lepsze dostosowanie produkcji win do panujących w Polsce warunków atmosferycznych.
R1308 /2013 Zał. VIII Cz. I lit. A, pkt 3	3) W latach, w których warunki klimatyczne są wyjątkowo niekorzystne, państwa członkowskie mogą – w drodze wyjątku – zwiększyć limit lub limity określone w pkt 2 o 0,5 % dla danych regionów. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich takich zwiększeniach.	N	Art. 36 ust. 2 Art. 19 pkt 2	Art. 36. 2. W przypadku określonym w załączniku VIII części I sekcji A pkt 3 do rozporządzenia nr 1308/2013, minister właściwy do spraw rynków rolnych może zwiększyć limit określony w załączniku VIII część I sekcji A pkt 2 lit. a do rozporządzenia nr 1308/2013, ogłaszając informację o zwiększeniu tego limitu na stronie urzędu obsługującego tego ministra. Art. 19. Właściwym organem: 2) w zakresie dokonywania powiadomień, o których mowa w art. 50 rozporządzenia 2018/273 i	Przepis pozwala na lepsze dostosowanie produkcji win do panujących w Polsce warunków atmosferycznych.

				w załączniku VIII część I sekcja A pkt 3 do rozporządzenia nr 1308/2013 – jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.	
R1308 /2013 Załącznik VIII Cz. I lit. B, pkt 7 lit. a	7) Na zasadzie odstępstwa od pkt 6 państwa członkowskie mogą: a) w przypadku czerwonego wina podnieść górną granicę całkowitej objętościowej zawartości alkoholu produktów, o których mowa w pkt 6 – 12 % obj. w strefie uprawy winorośli A i 12,5 % obj. w strefie uprawy winorośli B;	N	Art. 37 ust. 3	3. Maksymalna całkowita objętościowa zawartości alkoholu dla win czerwonych, o której mowa w załączniku VIII część I sekcji B pkt 7 do rozporządzenia nr 1308/2013, wynosi 12% objętościowych.	Przepis pozwala na lepsze dostosowanie produkcji win do panujących w Polsce warunków atmosferycznych.
R1308 /2013 Załącznik VIII Cz. I lit. B, pkt 7 lit. b	7) Na zasadzie odstępstwa od pkt 6 państwa członkowskie mogą: b) podnieść całkowitą objętościową zawartość alkoholu produktów, o których mowa w pkt 6, w przypadku produkcji win z nazwą pochodzenia do poziomu określonego przez państwa członkowskie.	N	-	-	Brak produkcji w Polsce win z nazwą pochodzenia
R1308 /2013 Załącznik VIII Cz. I lit. C, pkt 6	Niezależnie od pkt 1 w latach, w których warunki klimatyczne byłyby wyjątkowe, państwa członkowskie mogą zezwolić na zakwaszanie produktów, o których mowa w pkt 1, w strefach uprawy winorośli A i B, przy spełnieniu warunków, o których mowa w pkt 2 i 3.	N	Art. 37 ust. 4	4. Producenci wina mogą zakwaszać wina wyrabiane z upraw winorośli znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli są spełnione wymagania określone w załączniku VIII części I sekcji C pkt 6 do rozporządzenia nr 1308/2013.	Przepis pozwala na lepsze dostosowanie produkcji win do panujących w Polsce warunków atmosferycznych.
R1308	3) Pkt 1 i 2 nie stosuje się do produktów przeznaczonych do produkcji w Irlandii,	T	Art. 5 ust. 1 pkt	13) wino z soku winogronowego – będące napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od	Wykorzystanie derogacji dla Polski

/2013 Zał. VIII Cz. II lit. B, pkt 3	Polsce i Zjednoczonym Królestwie, produktów objętych kodem CN 2206 00, w odniesieniu do których państwa członkowskie mogą zezwolić na wykorzystanie złożonej nazwy handlowej zawierającej słowo „wino”.		13 i 21	8,5%, lecz nieprzekraczającej 18% objętościowych, otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na wino z soku winogronowego, z możliwością dodania alkoholu rektyfikowanego lub destylatu winogronowego, słodzenia substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a–c, e oraz f lub barwienia; 21) aromatyzowane wino z soku winogronowego – będące napojem o rzeczywistej zawartości alkoholu od 6,5%, lecz nieprzekraczającej 22% objętościowych, poddanym aromatyzowaniu, zawierającym co najmniej 75% objętościowych wina z soku winogronowego, z możliwością dodania alkoholu rektyfikowanego lub destylatu winogronowego, słodzenia substancjami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. a, b oraz d–f lub barwienia;	zawartej w Traktacie Akcesyjnym
R1308 /2013 Zał. VIII Cz. II lit. D, pkt 1	1) Zabronione jest nadmierne tłoczenie winogron. O minimalnej zawartości alkoholu w wyciekach i osadzie drożdżowym po wytłoczeniu winogron decydują państwa członkowskie, uwzględniając warunki lokalne i techniczne. O ilości alkoholu zawartej w tych produktach ubocznych decydują państwa członkowskie; wynosi ona co najmniej 5 % w odniesieniu do objętości alkoholu w wyprodukowanym winie.	T		Patrz R2019/934. Art. 13 ust. 1	
R1308 /2013 Zał. VIII Cz. II lit. D, pkt 3 i	3) Zabronione jest tłoczenie drożdżowego osadu winiarskiego oraz ponowna fermentacja wycieków winogronowych w celach innych niż destylacja lub produkcja piquette. Filtrowanie i odwirowywanie drożdżowego osadu winiarskiego nie są traktowane jako tłoczenie, jeśli uzyskane produkty mają solidną i	N	Art. 36 ust. 5	5. Producenci wina mogą wyrabiać piquette na zasadach określonych w załączniku VIII części II sekcji D pkt 4 do rozporządzenia nr 1308/2013.	Wprowadzenie wyrobu piquette, tj. produktu otrzymanego w wyniku fermentacji niepoddanych obróbce wycieków z winogron

4	właściwą jakość handlową. 4) Piquette, w przypadku gdy jego produkcja jest dozwolona w danym państwie członkowskim, jest używany tylko do destylacji lub spożycia w gospodarstwie domowym producenta wina.				macerowanych w wodzie; lub w wyniku ługowania w wodzie sfermentowanych wycieków z winogron.
R1308/2013 Załącznik VIII Cz. II lit. D, pkt 5	5) Bez uszczerbku dla możliwości decydowania przez państwa członkowskie o wymogu usuwania produktów ubocznych za pomocą destylacji, każda osoba fizyczna lub osoba prawna lub grupy osób, w których posiadaniu znajdują się produkty uboczne, są zobowiązane do ich usunięcia – z zastrzeżeniem warunków, które określi Komisja w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 75 ust. 2.	T	Art. 37 ust. 1-3	Patrz R2019/934, Art. 14 ust. 1	Uszczegółowienie przepisów zawartych w R1308/2013 zostało zawarte w R2019/934 w art. 14
R2019/934 Art. 10 ust. 1	1. Produkty, o których mowa w art. 80 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, nie mogą być wprowadzane do obrotu i podlegają zniszczeniu. Państwa członkowskie mogą jednak, pod pewnymi warunkami, zezwolić na wykorzystanie takich produktów o określonych przez nich cechach w destylarniach i wytwórniach octu lub do użytku przemysłowego.	N	-	-	W chwili obecnej nie ma potrzeby określania przepisów ustawowych w tym zakresie.
R2019/934 Art. 11	Dozwolone procesy, o których mowa w części I sekcja D pkt 1 załącznika VIII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, muszą być przeprowadzane w ramach jednej operacji. Państwa członkowskie mogą jednak zezwolić na przeprowadzenie niektórych procesów w kilku etapach, jeżeli wpływa to korzystnie na wytwarzanie odnośnych produktów. W takim przypadku ograniczenia przewidziane w załączniku VIII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 mają zasto-	N	-	-	W chwili obecnej nie ma potrzeby określania przepisów ustawowych w tym zakresie.

	sowanie do całej operacji.				
R2019 /934 Art. 13 ust. 1	1. Państwa członkowskie, z zastrzeżeniem części II sekcja D pkt 1 załącznika VIII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, określają minimalny procent objętości alkoholu, jaki muszą zawierać produkty uboczne po ich oddzieleniu od win, w odniesieniu do zawartości alkoholu w wyprodukowanym winie. Państwa członkowskie mogą regulować tę minimalną zawartość na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów.	T	Art. 37 ust. 4 Art. 42 pkt 10	Art. 37 4. Zawartość alkoholu w produktach ubocznych, zgodnie z załącznikiem VIII część II lit. D pkt 1 do rozporządzenia nr 1308/2013, jest wyższa niż 0,4% objętościowych i wynosi co najmniej 5% w odniesieniu do objętości alkoholu w wyrabianym winie. Art. 42 10) będąc producentem wina nie zapewnia spełniania wymagań dla produktów ubocznych określonych w art. 37 ust. 4	-
R2019 /934 Art. 14	1. Producenci wycofują produkty uboczne powstałe podczas produkcji wina lub innego procesu przetwarzania winogron pod nadzorem właściwych organów państw członkowskich, z zastrzeżeniem wymogów dotyczących dostarczania i rejestracji określonych odpowiednio w art. 9 ust. 1 lit. b) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/273 ⁽⁷⁾ oraz w art. 14 ust. 1 lit. b) ppkt (vii) i art. 18 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/274 ⁽⁸⁾ . 2. Wycofanie odbywa się bezzwłocznie i nie później niż na koniec roku winiarskiego, w którym zostały uzyskane produkty uboczne, zgodnie z obowiązującymi przepisami unijnymi, w szczególności w odniesieniu do ochrony środowiska. 3. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że producenci, którzy w trak-	T	Art. 37 ust. 1-3	Art. 37. 1. Producenci wina wyrabiający poniżej 50 hektolitrów wina lub moszczu winogronowego w roku winiarskim są zwolnieni, zgodnie z art. 14 ust. 3 rozporządzenia 2019/934, z obowiązku wycofywania wycieków i osadu drożdżowego powstałych przy wyrobieniu wina, zwanych dalej „produktami ubocznymi”. 2. Producenci wina inni niż wymienieni w ust. 1, przekazują, nie później niż na 2 dni robocze przed planowanym terminem przeprowadzenia wycofania, wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwemu ze względu na miejsce wyrobu wina zgłoszenie zamiaru wycofywania produktów ubocznych, na zasadach określonych w art. 14 rozporządzenia 2019/934, w którym wskazują: 1) przeznaczenie produktów ubocznych; 2) ilość produktów ubocznych przeznaczonych do wycofania, w tym do destylacji; 3) zawartość alkoholu w produktach	

	<p>cie danego roku winiarskiego nie produkują więcej niż 50 hektolitrow wina lub moszczu samodzielnie we własnych zakładach, nie podlegają wymogowi wycofywania produktów ubocznych.</p> <p>4. Producenci mogą wypełnić obowiązek usunięcia części lub całości produktów ubocznych produkcji wina lub innego procesu przetwarzania winogron, przekazując produkty uboczne do destylacji. Takie usuwanie produktów ubocznych poświadcza właściwy organ państwa członkowskiego.</p> <p>5. Państwa członkowskie mogą zdecydować, na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, że przekazanie do destylacji części lub całości produktów ubocznych powstałych podczas produkcji wina lub podczas innego procesu przetwarzania winogron jest obowiązkowe dla wszystkich lub dla niektórych producentów działających na terytorium ich kraju.</p>		Art. 42 pkt 10	<p>ubocznych;</p> <p>4) datę przeprowadzenia wycofania produktów ubocznych, w tym przeznaczonych do destylacji.</p> <p>3. Informacje, o których mowa w ust. 2, zamieszcza się w rejestrze przychodów i rozchodów.</p> <p>Art. 42</p> <p>10) wbrew obowiązkowi określone w art. 37 ust. 2 nie dokonuje zgłoszenia zamiaru wycofania produktów ubocznych na zasadach określonych w art. 14 rozporządzenia 2019/934 w terminie określonym w tym artykule lub nie wskazuje w tym zgłoszeniu danych określonych w art. 37 ust. 2,</p>	
R2019 /935 Art. 3 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie, które zezwalają na zwiększenie naturalnej objętościowej zawartości alkoholu zgodnie z częścią I sekcja A pkt 3 załącznika VIII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, powiadamiają o tym Komisję w ciągu miesiąca od przyznania odstępstwa. W powiadomieniu państwa członkowskie określają regiony i odmiany, których dotyczy decyzja, oraz przedkładają dane i dowody wskazujące, że</p>	T	Art. 36 ust. 2	<p>Art. 36.</p> <p>2. W przypadku określonym w załączniku VIII części I sekcji A pkt 3 do rozporządzenia nr 1308/2013, minister właściwy do spraw rynków rolnych może zwiększyć limit określony w załączniku VIII część I sekcji A pkt 2 lit. a do rozporządzenia nr 1308/2013, ogłaszając informację o zwiększeniu tego limitu na stronie urzędu obsługującego tego ministra.</p>	Przepis pozwala na lepsze dostosowanie produkcji win do panujących w Polsce warunków atmosferycznych.

	w tych regionach warunki klimatyczne były wyjątkowo niekorzystne.		Art. 19 pkt 2	Art. 19. Właściwym organem: 2) w zakresie dokonywania powiadomień, o których mowa w art. 50 rozporządzenia 2018/273 i w załączniku VIII część I sekcja A pkt 3 do rozporządzenia nr 1308/2013 – jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.	
R2019 /33 Art. 42 ust. 2	2. Na zasadzie odstępstwa od części II tytuł II rozdział I sekcja 2 podsekcja 3 i sekcja 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w przypadku, gdy produkty sektora wina mają być wywożone, państwa członkowskie mogą dopuścić umieszczenie danych szczegółowych i prezentacji sprzecznych z obowiązującymi unijnymi przepisami dotyczącymi etykietowania i prezentacji, jeżeli w prawodawstwie danego państwa trzeciego wymaga się przedstawienia takich danych szczegółowych lub prezentacji produktów sektora wina. Te dane szczegółowe można przedstawić w językach innych niż języki urzędowe Unii.	N	-	-	Brak potrzeby wprowadzania odstępstwa od tego przepisu w projektowanych przepisach
R2019 /33 Art. 42 ust. 3	3. Na zasadzie odstępstwa od części II tytuł II rozdział I sekcja 2 podsekcja 3 i sekcja 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w przypadku, gdy produkty sektora wina są przeznaczone do konsumpcji na pokładzie samolotów, państwa członkowskie mogą dopuścić prezentacje niezgodne z obowiązującymi przepisami unijnymi dotyczącymi prezentacji, jeżeli takie prezentacje są konieczne ze względów bezpieczeństwa.	N	-	-	Brak potrzeby wprowadzania odstępstwa od tego przepisu w projektowanych przepisach
R2019 /33	Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, by: a) wskazanie producenta było obowiązkowe;	N	-	-	Brak potrzeby wprowadzania obowiązku w

Art. 46 ust. 3 lit. a					zakresie wskazywania producenta na etykiecie
R2019 /33 Art. 46 ust. 3 lit. b	Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, by: b) zezwolić na zastąpienie słów „producent” lub „wyprodukowane przez” słowami wymienionymi w załączniku II	N	Art. 38 ust. 1	Art. 38. 1. Określenia „producent” lub „wyprodukowane przez” można, zgodnie z art. 46 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2019/33, zastąpić określeniami wskazanymi w odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej w załączniku II do rozporządzenia 2019/33.	Wykorzystanie możliwości znakowania przewidzianej dla Polski
R2019 /33 Art. 46 ust. 5	5. Oznaczenia, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, można łączyć, jeśli dotyczą tej samej osoby fizycznej lub prawnej. Jedno z tych oznaczeń można zastąpić kodem określonym przez państwo członkowskie, w którym mają siedzibę butelkujący, producent, importer lub dostawca. Kod uzupełnia się odniesieniem do danego państwa członkowskiego. Na etykiecie wina przedmiotowego produktu umieszcza się również nazwę i adres uczestniczącej w dystrybucji osoby fizycznej lub prawnej innej niż butelkujący, producent, importer lub dostawca określony kodem.	N	Art. 38 ust. 2-8	Art. 38. 2. Oznaczenia, o których mowa w art. 46 ust. 2–4 rozporządzenia 2019/33, można zastąpić kodem, na zasadach określonych w art. 46 ust. 5 rozporządzenia 2019/33. 3. Kod, o którym mowa w ust. 2, nadaje Dyrektor Generalny KOWR na wniosek przedsiębiorcy wpisanego do rejestru. 4. Wniosek o nadanie kodu, o którym mowa w ust. 2, składa się na formularzu udostępnionym na stronie internetowej KOWR. 5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera: 1) firmę, siedzibę i adres oraz adres do doręczeń; 2) numer NIP; 3) wskazanie miejsca lub miejsc wykonywania przez przedsiębiorcę wpisanego do rejestru działalności gospodarczej; 4) numer nadany przedsiębiorcy w rejestrze; 5) wskazanie oznaczenia lub oznaczeń, o których mowa w art. 46 ust. 2–4 rozporządzenia	Wykorzystanie możliwości znakowania przewidzianej w przepisach UE. Wnioski w tym zakresie były zgłaszane przez organizacje zrzeszające producentów wyrobów winiarskich

				<p>2019/33, określających działalność gospodarczą wykonywaną przez przedsiębiorcę.</p> <p>6. Przedsiębiorca wpisany do rejestru może we wniosku, o którym mowa w ust. 4, podać również inne niż wymienione w ust. 5 pkt 1 dane kontaktowe tego przedsiębiorcy, w tym adres poczty elektronicznej, adres strony internetowej lub numer telefonu.</p> <p>7. Nadanie kodu, o którym mowa w ust. 2, Dyrektor Generalny KOWR potwierdza, wydając zaświadczenie o nadaniu tego kodu.</p> <p>8. Dane, o których mowa w ust. 5, oraz nadany przedsiębiorcy kod Dyrektor Generalny KOWR zamieszcza się na stronie internetowej KOWR.</p>	
<p>R2019 /33</p> <p>Art. 46 ust. 6</p>	<p>6. Jeśli nazwa lub adres butelkującego, producenta, importera lub dostawcy składa się z chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego lub je zawiera, nazwę lub adres umieszcza się na etykiecie:</p> <p>a) czcionką, której wielkość nie przekracza połowy wielkości liter stosowanych w odniesieniu do chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego lub nazwy kategorii danego produktu sektora wina; lub</p> <p>b) w postaci kodu przewidzianego w ust. 5 akapit drugi.</p> <p>Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, którą możliwość stosuje się w odniesieniu do produktów sektora wina produ-</p>	N	-	-	<p>Brak potrzeby wprowadzania takich regulacji w prawodawstwie krajowym</p>

	kowanych na ich terytorium.				
R2019 /33 Art. 54 ust. 2	2. Państwa członkowskie regulują stosowanie odpowiednich dla nich określeń wymienionych w załączniku VI. Państwa trzecie ustanawiają zasady stosowania dotyczące ich odpowiednich określeń wymienionych w załączniku VI, w tym zasady określone przez reprezentatywne organizacje zawodowe.	N	-	-	Z uwagi na brak produkcji produktów sektora wina o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym w załączniku VI nie ma określeń przypisanych Polsce.
R2019 /33 Art. 58 ust. 1 i 2	1. Państwa członkowskie mogą wprowadzić obowiązek stosowania danych szczegółowych, o których mowa w art. 49, 50, 52, 53 i 55 niniejszego rozporządzenia oraz w art. 13 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/34, mogą zabronić stosowania tych danych lub ograniczyć ich stosowanie w odniesieniu do produktów sektora wina opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym i wyprodukowanych na ich terytorium, wprowadzając za pomocą odpowiednich specyfikacji produktów tych produktów sektora wina bardziej surowe warunki niż te, które określono w niniejszym rozdziale. 2. Państwa członkowskie mogą wprowadzić obowiązek stosowania danych szczegółowych, o których mowa w art. 52 i 53 niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do produktów sektora wina wyprodukowanych na ich terytorium, jeżeli te produkty sektora wina nie są opatrzone chronioną nazwą	N	-	-	Z uwagi na brak produkcji produktów sektora wina o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym nie ma potrzeby wprowadzania takiej regulacji

	pochodzenia ani chronionym oznaczeniem geograficznym.				
R2018 /273 Art. 2 ust. 1 lit. g	g) „sprzedawca detaliczny” oznacza osobę fizyczną lub prawną bądź grupę takich osób, bez względu na status prawny takiej grupy i jej członków w świetle prawa krajowego, których działalność gospodarcza obejmuje bezpośrednią sprzedaż konsumentom wina i moszczu winogronowego w małych ilościach, które określają poszczególne państwa członkowskie, mając na uwadze szczególne cechy handlu i dystrybucji, ale z wyłączeniem osób, które wykorzystują piwnice wyposażone do składowania wina lub urządzenia do butelkowania wina w znacznych ilościach, oraz osób, które zajmują się sprzedażą obwoźną wina przewożonego luzem;	T	Art. 29 ust. 3	3. Za działalność, o której mowa w art. 2 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2018/273, uznaje się działalność gospodarczą obejmującą bezpośrednią sprzedaż wina i moszczu winogronowego konsumentom w ilościach mniejszych niż 1 000 hektolitrów w danym roku kalendarzowym.	-
R2018 /273 Art. 2 ust. 3	3. Do celów art. 10 ust. 1 „drobny producent” oznacza producenta, który wytwarza średnio mniej niż 1 000 hl wina na rok winiarski, opierając się na średniej rocznej produkcji z co najmniej trzech kolejnych lat winiarskich. Państwa członkowskie mogą postanowić, że definicja „drobnego producenta” nie obejmuje tych producentów, którzy kupują świeże winogrona, moszcz lub młode wino w trakcie fermentacji w celu przetworzenia ich na wino.	N	Art. 2 pkt 24	24) drobny producent wina z upraw własnych – producenta wina spełniającego wymagania określone dla drobnego producenta w rozumieniu art. 2 ust. 3 rozporządzenia 2018/273, który wyrabia w danym roku winiarskim, biorąc pod uwagę średnią roczną produkcję co najmniej z trzech kolejnych lat winiarskich, średnio mniej niż 1 000 hektolitrów wina, wyrobionego z surowców pochodzących z: a) upraw własnych winorośli lub b) upraw winorośli położonych na obszarze województwa, w którym jest zlokalizowane miejsce wyrobu wina, w ilości nie większej niż 50% wagowo wszystkich surowców pochodzących	-

				z upraw winorośli;	
R2018 /273 Art. 8 ust. 3	3. Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykaz podmiotów, o których mowa w niniejszym artykule. W przypadku gdy taki wykaz lub rejestr został już utworzony do innych celów, może też być wykorzystywany na użytek niniejszego rozporządzenia.	T	Art. 29 ust. 1 i 2	<p>Art. 29. 1. Organem właściwym do prowadzenia i aktualizacji wykazu, o którym mowa w art. 8 ust. 3 rozporządzenia 2018/273, i wykazu, o którym mowa w art. 28 ust. 3 rozporządzenia 2018/273, jest Dyrektor Generalny KOWR.</p> <p>2. Do prowadzenia i aktualizacji wykazu, o którym mowa w art. 8 ust. 3 rozporządzenia 2018/273, i wykazu, o którym mowa w art. 28 ust. 3 rozporządzenia 2018/273, wykorzystuje się dane o podmiotach objętych tymi wykazami:</p> <p>1) zawarte w ewidencji winnic lub w rejestrze;</p> <p>2) zgromadzone:</p> <p>a) na podstawie informacji o zamiarze wyrobu wina przekazanych przez producentów wina na podstawie art. 21 ust. 2;</p> <p>b) przez marszałka województwa wydającego zezwolenie, o którym mowa w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277, z 2020 r. poz. 1492 oraz z 2021 r. poz. 41).</p>	
R2018 /273 Art. 9 ust. 2	2. Jeżeli dokument towarzyszący nie jest wymagany, wysyłający muszą być w stanie w każdej chwili udowodnić poprawność wszelkich informacji zapisanych w ich rejestrze przychodów i rozchodów przewidzianym w rozdziale V lub w innych rejestrach wymaganych przez państwo członkowskie, w którym rozpoczęto przewóz.	N	Art. 26 ust. 2	2. W przypadku określonym w art. 9 ust. 2 rozporządzenia 2018/273, potwierdzenia poprawności informacji, o których mowa w tym przepisie, dokonuje się na podstawie dokumentu sprzedaży przewożonych produktów sektora wina, który towarzyszy tym produktom.	-

<p>R2018 /273</p> <p>Art. 10 ust. 5</p>	<p>5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą uznać inne dokumenty towarzyszące, w tym dokumenty sporządzone za pomocą procedury komputerowej, która w zamierzeniu ma upraszczać procedurę w odniesieniu do przewozu produktów sektora wina realizowanego wyłącznie w obrębie terytorium danego państwa członkowskiego oraz w sytuacji, gdy są one wywożone bezpośrednio z jego terytorium.</p>	<p>N</p>	<p>Art. 26 ust. 1</p>	<p>Art. 26. 1. Innym dokumentem towarzyszącym, o którym mowa w art. 10 ust. 5 rozporządzenia 2018/273, wymaganym przy przewozie produktów sektora wina niebędących wyrobami akcyzowymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, jest dokument sprzedaży przewożonego produktu sektora wina.</p>	<p>Derogacja zawarta w art. 10 ust. 5 umożliwia wprowadzenie uproszczeń w stosunku do zapisów zawartych w art. 10 ust. 1-4 R2018/273</p>
<p>R2018 /273</p> <p>Art. 11 ust. 2</p>	<p>2. Wysyłający potwierdza prawidłowość informacji wymaganych na podstawie ust. 1 w oparciu o rejestr przychodów i rozchodów, który ma być prowadzony zgodnie z rozdziałem V, lub o informacje poświadczone w dokumentach, które towarzyszyły poprzednim przewozom przedmiotowego produktu, oraz urzędowe kontrole zgodności przeprowadzane przez właściwe organy zgodnie z rozdziałem VII.</p> <p>3. Jeżeli w odniesieniu do produktów sektora wina wytworzonych na ich terytorium państwa członkowskie wymagają sporządzenia poświadczenia ChNP lub ChOG przez organ kontrolny wyznaczony do tego celu, dokument towarzyszący musi zawierać odniesienie do powyższego poświadczenia oraz nazwę i, w stosownych przypadkach, adres elektroniczny organu kontrolnego.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 27</p>	<p>Art. 27. W przypadku gdy właściwy organ państwa trzeciego, do którego są wysyłane produkty sektora wina, wymaga poświadczenia, o którym mowa w art. 11 rozporządzenia 2018/273, podmiot wysyłający te produkty do państwa trzeciego lub jego przedstawiciel wystawia specjalne świadectwo wywozu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2018/273, na podstawie wzoru świadectwa określonego w załączniku VI w części II do tego rozporządzenia, w którym podaje nazwę, adres oraz dane kontaktowe do właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz właściwego organu Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.</p>	<p>-</p>

R2018 /273 Art. 28 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą zażądać od handlowców, którzy nie posiadają zapasów, prowadzenia rejestru i, w takim przypadku mogą ustanowić zasady i procedury.	N	-	-	Brak potrzeby wprowadzania takich regulacji w prawodawstwie krajowym
R2018 /273 Art. 28 ust. 3	3. Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykaz podmiotów zobowiązanych do prowadzenia rejestru. W przypadku gdy taki wykaz lub rejestr został już utworzony do innych celów, może on też być wykorzystywany na użytek niniejszego rozporządzenia.	T	Art. 29 ust. 1 i 2	<p>Art. 29. 1. Organem właściwym do prowadzenia i aktualizacji wykazu, o którym mowa w art. 8 ust. 3 rozporządzenia 2018/273, i wykazu, o którym mowa w art. 28 ust. 3 rozporządzenia 2018/273, jest Dyrektor Generalny KOWR.</p> <p>2. Do prowadzenia i aktualizacji wykazu, o którym mowa w art. 8 ust. 3 rozporządzenia 2018/273, i wykazu, o którym mowa w art. 28 ust. 3 rozporządzenia 2018/273, wykorzystuje się dane o podmiotach objętych tymi wykazami:</p> <p>1) zawarte w ewidencji winnic lub w rejestrze;</p> <p>2) zgromadzone:</p> <p>a) na podstawie informacji o zamiarze wyrobu wina przekazanych przez producentów wina na podstawie art. 21 ust. 2;</p> <p>b) przez marszałka województwa wydającego zezwolenie, o którym mowa w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277, z 2020 r. poz. 1492 oraz z 2021 r. poz. 41).</p>	
R2018 /273 Art. 30 ust. 1	1. Państwa członkowskie mogą przyjmować przepisy uzupełniające dotyczące rejestracji szczegółowych informacji dotyczących:	N	-	-	Brak potrzeby wprowadzania takich regulacji w prawodawstwie krajowym. Brak

	<p>a) produktów w opatrzonych etykietą pojemnikach o pojemności nominalnej nie większej niż 10 litrów, wyposażonych w zamknięcia jednorazowe, o których mowa w art. 28 ust. 1 lit. a), które mają być dopuszczone do obrotu na ich terytorium;</p> <p>b) niektórych kategorii produktów, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/274;</p> <p>c) niektórych działań określonych w art. 29.</p> <p>Państwa członkowskie mogą przewidzieć obowiązek prowadzenia odrębnych rozliczeń lub dostosowania istniejącego rejestru.</p> <p>2. Nie naruszając obowiązku rejestracji danych dotyczących każdej operacji korekty zawartości alkoholu, wzbogacania, zakwaszania i odkwaszania, o których mowa w art. 29 ust. 2 lit. a), b) i c), państwa członkowskie mogą wymagać od podmiotów prowadzących działalność na ich terytorium powiadomienia ich właściwych organów lub instytucji o takich operacjach po ich przeprowadzeniu lub, w przypadku operacji wzbogacania, zanim zostaną one przeprowadzone.</p>				<p>takich uregulowań przyczyni się do ograniczenia obiegu dokumentacji.</p>
R2018 /273 Art. 31	<p>3. Państwa członkowskie, które nie są zobowiązane do prowadzenia zaktualizowanego rejestru winnic zgodnie z art. 145 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013,</p>	N	Art. 32-34	<p>Art. 32. 1. Plantator winorośli składa do Dyrektora Generalnego KOWR, w terminie do dnia 15 stycznia każdego roku, deklarację o zbiorach winogron w danym roku winiarskim.</p>	<p>Pomimo, że Polska nie jest zobowiązana do prowadzenia</p>

ust. 3	mogą wymagać od producentów mających siedzibę na ich terytorium składania deklaracji produkcji, o której mowa w ust. 1.			2. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, zawiera: 1) dane, o których mowa w art. 22 ust. 4 pkt 1 i 2, oraz numer identyfikacyjny plantatora winorośli; 2) wskazanie powierzchni uprawy winorośli wykorzystywanej do wyrobu produktów sektora wina; 3) ilość zebranych winogron, z wyszczególnieniem ilości winogron: a) użytych przez plantatora winorośli do wyrobu produktów sektora wina, b) sprzedanych innemu producentowi wina, c) o przeznaczeniu innym niż do wyrobu produktów sektora wina.	rejstru winnic, zgodnie z art. 145 ust. 1 R1308/2013, istnieje potrzeba gromadzenia niektórych informacji statystycznych nt. produkcji wina. Takie rozwiązanie umożliwia ponadto uzyskanie przez producentów wina informacji nt. uprawy winorośli z których może wyrabiać wino.
R2018 /273 Art. 32 ust. 2	2. Państwa członkowskie, które nie są zobowiązane do prowadzenia zaktualizowanego rejestru winnic zgodnie z art. 145 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, mogą wymagać od producentów, przetwórców, podmiotów dokonujących butelkowania i handlowców z siedzibą na ich terytorium złożenia deklaracji, o której mowa w ust. 1.			2. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, zawiera: 1) dane, o których mowa w art. 22 ust. 4 pkt 1 i 2, oraz numer identyfikacyjny plantatora winorośli; 2) wskazanie powierzchni uprawy winorośli wykorzystywanej do wyrobu produktów sektora wina; 3) ilość zebranych winogron, z wyszczególnieniem ilości winogron: a) użytych przez plantatora winorośli do wyrobu produktów sektora wina, b) sprzedanych innemu producentowi wina, c) o przeznaczeniu innym niż do wyrobu produktów sektora wina.	rejstru winnic, zgodnie z art. 145 ust. 1 R1308/2013, istnieje potrzeba gromadzenia niektórych informacji statystycznych nt. produkcji wina. Takie rozwiązanie umożliwia ponadto uzyskanie przez producentów wina informacji nt. uprawy winorośli z których może wyrabiać wino.
R2018 /273 Art. 33 ust. 1	Państwa członkowskie mogą wymagać od wszystkich podmiotów dokonujących zbiorów winogron lub, na podstawie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów, od niektórych z nich, przedkładania właściwym organom deklaracji zbiorów w odniesieniu do roku winiarskiego, w którym dokonano zbioru.			Art. 33. 1. Producent wina składa do Dyrektora Generalnego KOWR, w terminie do dnia: 1) 15 stycznia każdego roku, deklarację o produkcji wina w danym roku winiarskim; 2) 31 sierpnia każdego roku, deklarację o zapasach win oraz moszczy posiadanych na dzień 31 lipca poprzedniego roku winiarskiego. 2. Deklaracja, o której mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera: 1) dane, o których mowa w art. 21 ust. 3 pkt 1, 2, 4 i 5, oraz numer w rejestrze, jeżeli taki numer został nadany; 2) wskazanie produktów używanych do wyrobu wina; 3) ilość produktów sektora wina uzyskanych od początku roku winiarskiego i posiadanych w dniu złożenia deklaracji, w podziale według	Przepis ten nie generuje znacznych obciążeń administracyjnych.

			<p>pochodzenia produktów używanych do wyrobu wina, koloru, kategorii produktów użytych do wyrobu wina oraz następujących rodzajów:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) wino z ChNP lub wino z ChOG, b) wino odmianowe, c) wino bez ChNP oraz wino bez ChOG, które nie jest winem odmianowym, d) inne produkty sektora wina. <p>3. Ilość wina, którą podaje się w deklaracji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, jest całkowitą ilością wina uzyskaną po zakończeniu zasadniczej fermentacji alkoholowej, obejmującą także drożdżowy osad winiarski.</p> <p>4. Deklaracja, o której mowa w ust. 1 pkt 2, zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane, o których mowa w art. 21 ust. 3 pkt 1 i 2; 2) wskazanie miejsca, w którym jest przechowywane wino; 3) ilość zapasów wina ogółem, z podziałem według koloru, miejsca pochodzenia produktów użytych do wyrobu wina oraz rodzaju: <ol style="list-style-type: none"> a) wino z ChNP lub wino z ChOG, b) wino odmianowe, c) wino bez ChNP oraz wino bez ChOG, które nie jest winem odmianowym; 4) ilość zapasów moszczy ogółem, z podziałem według koloru, miejsca pochodzenia (z Unii Europejskiej albo z państw trzecich) oraz rodzaju: 	
--	--	--	---	--

				<p>a) skoncentrowany moszcz winogronowy,</p> <p>b) rektyfikowany zagęszczony moszcz winogronowy,</p> <p>c) inny.</p> <p>5. Deklarację, o której mowa w ust. 1 pkt 2, składa również przedsiębiorca wpisany do rejestru, rozlewający wino, którego nie wyrobił.</p> <p>Art. 34. 1. Deklaracje, o których mowa w art. 32 ust. 1 i art. 33 ust. 1, składa się na formularzach udostępnionych na stronie internetowej KOWR.</p> <p>2. W przypadku niezłożenia deklaracji, o których mowa w art. 32 ust. 1 i art. 33 ust. 1, w terminie określonym w tych przepisach, Dyrektor Generalny KOWR wzywa do złożenia tych deklaracji w terminie wyznaczonym w tym wezwaniu.</p>	
R2018 /273 Art. 35	<p>Państwa członkowskie mogą wymagać pełniejszych informacji w odniesieniu do rejestru winnic lub deklaracji produkcji, lub deklaracji zapasów.</p> <p>Państwa członkowskie mogą zwolnić jakiegokolwiek podmiot z obowiązku składania deklaracji przewidzianego w art. 31 i 32 odnoszących się do lat produkcji, podczas których nie miała miejsca produkcja lub nie pozostały żadne zapasy.</p>	N	-	-	Przepis nie dotyczy Polski
R2018 /273	1. Państwa członkowskie przewidują kontrole w zakresie, w jakim są one niezbędne do zapewnienia prawidłowego stosowania	T	Art. 17 i 18	Art. 17. 1. Właściwym organem, o którym mowa w art. 146 ust. 1 rozporządzenia nr 1308/2013, jest wojewódzki inspektor jakości handlowej	-

<p>Art. 36 ust. 1 i 2</p> <p>R2018 /273</p> <p>Art. 40 akapit 1 i 2</p>	<p>przepisów dotyczących systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, rejestru winnic, dokumentów towarzyszących i certyfikacji, przywozu wina, rejestru przychodów i rozchodów oraz obowiązkowych deklaracji określonych w art. 90 oraz w tytule I rozdział III i w części II tytuł II rozdział II sekcja 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz w niniejszym rozporządzeniu. Państwa członkowskie przewidują system skutecznych i opartych na analizie ryzyka kontroli urzędowych.</p> <p>2. Kontrole urzędowe przeprowadzane są przez właściwy organ lub właściwe organy zgodnie z ogólnymi zasadami ustanowionymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625, bez uszczerbku dla postanowień niniejszego rozporządzenia i rozdziału VI rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/274.</p> <p>Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy do przeprowadzania kontroli, o których mowa w art. 37. Organy te dysponują wystarczającą liczbą wykwalifikowanych i doświadczonych pracowników do skutecznego przeprowadzenia tych kontroli.</p> <p>Jeżeli państwo członkowskie wyznacza kilka właściwych organów prowadzących</p>			<p>artykułów rolno-spożywczych, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.</p> <p>2. W szczególności wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych jest właściwy w zakresie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kontroli urzędowej dokumentów, o których mowa w art. 147 ust. 1 rozporządzenia nr 1308/2013, zwanych dalej „dokumentami towarzyszącymi” – w przypadku produktów sektora wina niebędących wyrobami akcyzowymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 722, 1126 i 2419 oraz z 2021 r. poz. 72); 2) kontroli urzędowej rejestrów, o których mowa w art. 147 ust. 2 rozporządzenia nr 1308/2013, zwanych dalej „rejestrami przychodów i rozchodów”; 3) przeprowadzania certyfikacji, zatwierdzania i kontroli, o których mowa w art. 120 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1308/2013, zwanych dalej „certyfikacją wina lub moszczu”, dla produktów sektora wina, o których mowa w załączniku VII część II pkt 1–11, 13, 15 i 16 do rozporządzenia nr 1308/2013, bez chronionej nazwy pochodzenia (ChNP) lub chronionego oznaczenia geograficznego (ChOG); 4) kontroli urzędowej wycofywania produktów ubocznych, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/934 z dnia 12 marca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do obszarów uprawy winorośli, w przypadku których zawartość alkoholu może być zwiększona, dozwolonych praktyk enologicznych i ograniczeń mających 	
---	---	--	--	--	--

	kontrolę zgodności z przepisami regulującymi funkcjonowanie sektora wina, musi ono wskazać swoją szczególną odpowiedzialność i koordynować swoje działania.			<p>zastosowanie do produkcji i konserwowania produktów sektora win, minimalnej zawartości alkoholu w odniesieniu do produktów ubocznych oraz ich wycofywania, a także publikacji dokumentów OIV (Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2019, str.1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/934”.</p> <p>Art. 18. Właściwym organem w zakresie kontroli urzędowej upraw winorośli położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie spełniania wymagań określonych w art. 81 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 1308/2013 jest wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa właściwy ze względu na miejsce położenia uprawy winorośli, w ramach której dokonuje się kontroli zgodności ze stanem faktycznym:</p> <p>1) danych zgłoszonych przez plantatora winorośli we wniosku o wpis do ewidencji winnic, o których mowa w art. 22 ust. 4 pkt 5;</p> <p>2) dokumentów potwierdzających pochodzenie odmian winorośli, w tym zgodności nazw tych odmian winorośli lub ich synonimów z danymi, o których mowa w pkt 1.</p>	
R2018 /273 Art. 40 akapit 3	Każde państwo członkowskie wyznacza jedną instytucję łącznikową, które będzie odpowiedzialna za kontakty z instytucjami łącznikowymi w innych państwach członkowskich i państwach trzecich oraz będzie otrzymywała i przekazywała dalej wnioski o pomoc administracyjną.	T	Art. 19 pkt 1	<p>Art. 19. Właściwym organem:</p> <p>1) wyznaczonym do pełnienia funkcji instytucji łącznikowej, o której mowa w art. 40 akapit trzeci rozporządzenia 2018/273, – jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.</p>	-
R2018 /273	Każde państwo członkowskie wprowadza stosowne środki w celu ułatwienia pracy	T	Art. 20	<p>Art. 20. Osoby przeprowadzające kontrole w ramach kontroli urzędowych przeprowadzanych</p>	-

Art. 41	<p>urzędnikom właściwych organów krajowych. Zapewnia ono, by ci urzędnicy, w razie konieczności wraz z urzędnikami innych organów, które to państwo w tym celu upoważni:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) posiadali dostęp do winnic oraz do instalacji służących do produkcji i przechowywania wina, instalacji służących do przetwarzania produktów sektora wina oraz pojazdów do transportu tych produktów; b) posiadali dostęp do pomieszczeń handlowych lub magazynów oraz pojazdów dowolnej osoby posiadającej produkty sektora wina lub produkty, które mogą być przeznaczone do użytku w sektorze wina, z zamiarem ich sprzedaży, wprowadzenia na rynek lub transportu; c) mogli sporządzać wykaz produktów sektora wina i substancji lub produktów, które mogą być wykorzystane do przygotowania takich produktów; d) mogli pobierać próbki produktów sektora wina, substancji lub produktów, które mogą być wykorzystane do przygotowania takich produktów oraz produktów przechowywanych w celu sprzedaży, wprowadzenia do obrotu lub transportu; e) mogli analizować dane księgowe i inne dokumenty użyteczne w trakcie procedur kontrolnych oraz sporządzać z nich kopie lub wyciągi; f) mogli podejmować odpowiednie środki ochronne w zakresie przygotowywania, przechowywania, transportu, prezentacji i wprowadzenia na rynek produktu sektora 			<p>przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, 2) wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa <p>– w celu zapewniania zgodności z przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi sektora wina, są uprawnione do podejmowania czynności określonych w art. 41 rozporządzenia 2018/273.</p>	
---------	--	--	--	---	--

	wina lub produktu przeznaczonego do wykorzystania w przygotowywaniu takiego wyrobu, jeżeli istnieje powód, aby sądzić, że wystąpiło poważne naruszenie przepisów unijnych, zwłaszcza w przypadku nadużyć lub ryzyka dla zdrowia.				
R2018/273 Art. 50	<p>1. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji:</p> <p>a) przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne przyjęte przez nie na podstawie art. 120 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/274;</p> <p>b) nazwę i adres właściwych organów odpowiedzialnych za przeprowadzanie urzędowych analiz, administracyjnej procedury certyfikacji oraz kontroli dotyczących rejestrów i dokumentów towarzyszących;</p> <p>c) nazwę i adres właściwych organów odpowiedzialnych za wydawanie zezwoleń na nasadzenia winorośli oraz właściwych organów odpowiedzialnych za prowadzenie i aktualizację rejestru winnic oraz przedkładanie zaktualizowanego wykazu potencjału produkcyjnego;</p> <p>d) informacje o progach, o których mowa w sekcji H akapit pierwszy pkt 1) i 2) załączniku II;</p> <p>e) środki wprowadzone w celu wdrożenia</p>	T	Art. 19 pkt 2	<p>Art. 19. Właściwym organem:</p> <p>2) w zakresie dokonywania powiadomień, o których mowa w art. 50 rozporządzenia 2018/273 i w załączniku VIII część I sekcja A pkt 3 do rozporządzenia nr 1308/2013</p> <p>– jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.</p>	-

	<p>postanowień rozdziału VII, w przypadku gdy zgłoszenie tych środków jest istotne dla współpracy między państwami członkowskimi, oraz nazwę i adres instytucji łącznikowej wyznaczonej przez każde państwo członkowskie;</p> <p>f) warunki, jakie stosują one w odniesieniu do sporządzania dokumentów towarzyszących, o których mowa w art. 10 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) ppkt (iii) i lit. b);</p> <p>g) odmiany winorośli, których dotyczy stosowanie art. 81 i art. 120 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.</p> <p>2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach w nazwie i adresie właściwych organów i instytucji łącznikowych, które zgłoszono Komisji zgodnie z ust. 1.</p>				
<p>R 2018/2 74</p> <p>Art. 19 ust. 3</p>	<p>3. Państwa członkowskie określają, w jaki sposób należy odnotować w rejestrze dane w odniesieniu do:</p> <p>a) spożycia przez producenta i jego rodzinę; b) ewentualnych przypadkowych zmian objętości produktów.</p>	T	Art. 28 ust. 1	<p>Art. 28. 1. W rejestrze przychodów i rozchodów, oprócz informacji, o których mowa w art. 29 rozporządzenia 2018/273 oraz w rozdziale IV rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/274 z dnia 11 grudnia 2017 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, certyfikacji, rejestru przychodów i rozchodów, obowiązkowych deklaracji i powiadomień oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do odpowiednich</p>	

				kontroli i uchylającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/561 (Dz. Urz. UE L 58 z 28.02.2018, str. 60, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/274”, zamieszcza się informacje dotyczące: 1) spożycia produktów sektora wina przez producenta wina i jego rodzinę, o którym mowa w art. 19 ust. 3 lit. a rozporządzenia 2018/274, z adnotacją „spożycie własne”; 2) ewentualnych przypadkowych zmian objętości produktów sektora wina, o których mowa w art. 19 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2018/274, przez podmioty działające na rynku wina, o których mowa w art. 28 ust. 3 rozporządzenia 2018/273, wskazując powód tych zmian objętości.	
R2018 /274 Art. 21	Rejestr jest zamykany poprzez sporządzenie rocznego bilansu raz do roku w dniu, który ma zostać ustalony przez państwa członkowskie. W ramach rozliczenia rocznego przeprowadza się inwentaryzację zapasów. Istniejące zapasy są przenoszone na kolejny roczny okres. Są one wpisywane do rejestru w formie przyjęcia z datą następującą po sporządzeniu bilansu rocznego. Jeżeli rozliczenie roczne wykazuje różnice między zapasami w bilansie a zapasami istniejącymi, odnotowuje się to w zamkniętych księgach.	T	Art. 28 ust. 2	2. Zamknięcia rejestru przychodów i rozchodów, o którym mowa w art. 21 rozporządzenia 2018/274, dokonuje się w dniu 31 lipca każdego roku.	-
R2018 /274 Art. 25	Państwa członkowskie określają formę i sposób przekazywania im tych informacji.	N	-	-	Nie dotyczy Polski

akapit 2					
R2018 /274 Art. 32	W odniesieniu do deklaracji, o których mowa w art. 31–34 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273, państwa członkowskie przeprowadzają wszelkie kontrole oraz wprowadzają wszelkie środki niezbędne do zapewnienia prawidłowości tych deklaracji.	N	-	-	Nie dotyczy Polski

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie szczegółowego sposobu wyrobu i rodzajów fermentowanych napojów
winiarskich, dodatkowych określeń charakteryzujących dany napój, które stosuje
się w nazwie tego napoju oraz szczegółowych wymagań organoleptycznych, fizycznych
i chemicznych, jakie powinny spełniać te napoje**

Na podstawie art. 6 pkt 1 i 2 ustawy z dnia r. o wyrobach winiarskich (Dz. U. poz. ...),
zarządza się, co następuje:

ROZDZIAŁ 1

DEFINICJE

§ 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) moszcz owocowy – produkt w stanie ciekłym otrzymany ze świeżych owoców w sposób naturalny lub przy zastosowaniu procesów fizycznych, posiadający charakterystyczny kolor, aromat i smak typowy dla soku z danego owocu, z którego produkt jest wytwarzany, o rzeczywistej zawartości alkoholu nie większej niż 1% objętościowych, z wyłączeniem moszczu winogronowego;
- 2) moszcz winogronowy – moszcz winogronowy, o którym mowa w załączniku VII część II pkt 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 671, z późn. zm.²⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1308/2013”;

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rynki rolne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. z 2021 r. poz. 942).

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 865, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 261, Dz. Urz. UE L 130 z 19.05.2016, str. 20, Dz. Urz. UE L 193 z 19.07.2016, str. 17, Dz. Urz. UE L 202 z 28.07.2016, str. 5, Dz. Urz. UE L 91 z 05.04.2017, str. 44, Dz. Urz. UE L 350 z 29.12.2017, str. 15 oraz Dz. Urz. UE L 114 z 04.05.2018, str. 39.

- 3) sok owocowy – produkt posiadający właściwości soku owocowego, o którym mowa w załączniku I ust. 1 pkt 1 lit. a do dyrektywy Rady 2001/112/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnoszącej się do soków owocowych i niektórych podobnych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 10 z 12.01.2002, str. 58, z późn. zm.³⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, tom 34, str. 471), zwanej dalej „dyrektywą 2001/112”;
- 4) sok odtworzony – produkt, o którym mowa w załączniku I ust. 1 pkt 1 lit. b dyrektywy 2001/112, przy czym zawartość rozpuszczalnych substancji stałych w soku musi spełniać minimalną wartość w skali Brixu dla odtworzonego soku z danego owocu oraz minimalną kwasowość ogólną w przeliczeniu na kwas jabłkowy określoną w załączniku I do dyrektywy 2001/112;
- 4) zagęszczony sok owocowy – zagęszczony sok owocowy, o którym mowa w załączniku I ust. 1 pkt 2 do dyrektywy 2001/112;
- 5) poziomu słodkości – wartość obliczana na podstawie zawartości cukrów redukujących po inwersji w gotowym wyrobie;
- 6) produkty słodzące – substancje słodzące w rozumieniu załącznika I pkt 1 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz. Urz. UE L 354 z 31.12.2008, str. 16, z późn. zm.⁴⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1333/2008”.

³⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 998 z 01.05.2004, str. 1, Dz. Urz. UE L 273 z 17.10.2007, str. 1, Dz. Urz. UE L 354 z 31.12.2008, str. 7, Dz. Urz. UE L 212 z 15.08.2009, str. 42, Dz. Urz. UE L 68 z 07.03.2012, str. 42, Dz. Urz. UE L 115 z 27.04.2012, str. 1 i Dz. Urz. UE L 288 z 02.10.2014, str. 1.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 75 z 23.03.2010, str. 17, Dz. Urz. UE L 295 z 12.11.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 295 z 12.11.2011, str. 178, Dz. Urz. UE L 295 z 12.11.2011, str. 205, Dz. Urz. UE L 78 z 17.03.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2012, str. 14, Dz. Urz. UE L 144 z 05.06.2012, str. 16, Dz. Urz. UE L 144 z 05.06.2012, str. 19, Dz. Urz. UE L 144 z 05.06.2012, str. 22, Dz. Urz. UE L 169 z 29.06.2012, str. 43, Dz. Urz. UE L 173 z 03.07.2012, str. 8, Dz. Urz. UE L 196 z 24.07.2012, str. 52, Dz. Urz. UE L 310 z 09.11.2012, str. 41, Dz. Urz. UE L 313 z 13.11.2012, str. 11, Dz. Urz. UE L 333 z 05.12.2012, str. 34, Dz. Urz. UE L 333 z 05.12.2012, str. 37, Dz. Urz. UE L 333 z 05.12.2012, str. 40, Dz. Urz. UE L 336 z 08.12.2012, str. 75, Dz. Urz. UE L 13 z 17.01.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 77 z 20.03.2013, str. 3, Dz. Urz. UE L 79 z 21.03.2013, str. 79, Dz. Urz. UE L 129 z 14.05.2013, str. 28, Dz. Urz. UE L 150 z 04.06.2013, str. 13, Dz. Urz. UE L 150 z 04.06.2013, str. 17, Dz. Urz. UE L 202 z 27.07.2013, str. 8, Dz. Urz. UE L 204 z 31.07.2013, str. 32, Dz. Urz. UE L 204 z 31.07.2013, str. 35, Dz. Urz. UE L 230 z 29.08.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 230 z 29.08.2013, str. 7, Dz. Urz. UE L 230 z 29.08.2013, str. 12, Dz. Urz. UE L 252 z 24.09.2013, str. 11, Dz. Urz. UE L 289 z 31.10.2013, str. 58, Dz. Urz. UE L 289 z 31.10.2013, str. 61, Dz. Urz. UE L 311 z 20.11.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 328 z 7.12.2013, str. 79, Dz. Urz. UE L 9 z 24.01.2014, str. 9, Dz. Urz. UE L 76 z 15.03.2014, str. 22, Dz. Urz. UE L 89 z 25.03.2014, str. 36, Dz. Urz. UE L 143 z 15.05.2014, str. 6, Dz. Urz. UE L 145 z 16.05.2014, str. 32, Dz. Urz. UE L 145 z 16.05.2014, str. 35, Dz. Urz. UE L 151 z 21.05.2014, str. 26, Dz. Urz. UE L 166 z 05.06.2014, str. 11, Dz. Urz. UE L 182 z 21.06.2014, str. 23, Dz. Urz. UE L 252 z 26.08.2014, str. 11, Dz. Urz. UE L 270 z 11.09.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 272 z 13.09.2014, str. 8, Dz. Urz. UE L 298 z 16.10.2014, str. 8, Dz. Urz. UE L 299 z 17.10.2014, str. 19, Dz. Urz.

ROZDZIAŁ 2

SZCZEGÓŁOWY SPOSOBU WYROBU FERMENTOWANYCH NAPOJÓW WINIARSKICH

§ 2. 1. Soki owocowe oraz zagęszczone soki owocowe używane do sporządzenia nastawów, o których mowa w art. 2 pkt 11–21 ustawy z dnia ... o wyrobach winiarskich, zwanej dalej „ustawą”, mogą być rozcieńczane wodą w takiej ilości, która nie spowoduje przekroczenia minimalnej zawartości rozpuszczalnych substancji stałych w skali Brix’a oraz kwasowości ogólnej w przeliczeniu na kwas jabłkowy określonej dla soku odtworzonego z danego owocu w załączniku do rozporządzenia.

2. Moszcze owocowe, soki owocowe i zagęszczone soki owocowe używane do sporządzenia nastawów:

- 1) nie są dosładzane i zakwaszane;
- 2) mogą być utrwalane przy użyciu metod fizycznych lub przez dodanie dwutlenku siarki.

§ 3. 1. Nastaw na cydr jakościowy, sporządza się z:

- 1) jabłek:
 - a) bez dodatku wody albo
 - b) z dodatkiem wody, przy czym ilość użytych owoców przypadających na litr wody nie może być mniejsza niż 12 kg lub
- 2) moszczu jabłkowego, którego udział nie może być mniejszy niż 90% objętościowych.

2. Nastaw na cydr lodowy sporządza się z:

UE L 299 z 17.10.2014, str. 19, Dz. Urz. UE L 88 z 01.04.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 88 z 01.04.2015, str. 4, Dz. Urz. UE L 106 z 24.04.2015, str. 16, Dz. Urz. UE L 107 z 25.04.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 107 z 25.04.2015, str. 17, Dz. Urz. UE L 210 z 07.08.2015, str. 22, Dz. Urz. UE L 213 z 12.08.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 253 z 30.09.2015, str. 3, Dz. Urz. UE L 266 z 13.10.2015, str. 27, Dz. Urz. UE L 13 z 20.01.2016, str. 46, Dz. Urz. UE L 50 z 26.02.2016, str. 25, Dz. Urz. UE L 61 z 08.03.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 78 z 24.03.2016, str. 47, Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 117 z 03.05.2016, str. 28, Dz. Urz. UE L 120 z 05.05.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 272 z 07.10.2016, str. 2, Dz. Urz. UE L 50 z 28.02.2017, str. 15, Dz. Urz. UE L 125 z 18.05.2017, str. 7, Dz. Urz. UE L 134 z 23.05.2017, str. 3, Dz. Urz. UE L 134 z 23.05.2017, str. 18, Dz. Urz. UE L 184 z 15.07.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 184 z 15.07.2017, str. 3, Dz. Urz. UE L 199 z 29.07.2017, str. 8, Dz. Urz. UE L 13 z 18.01.2018, str. 21, Dz. Urz. UE L 17 z 23.01.2018, str. 11, Dz. Urz. UE L 17 z 23.01.2018, str. 14, Dz. Urz. UE L 104 z 24.04.2018, str. 57, Dz. Urz. UE L 114 z 04.05.2018, str. 10, Dz. Urz. UE L 116 z 07.05.2018, str. 5, Dz. Urz. UE L 245 z 01.10.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 251 z 05.10.2018, str. 13, Dz. Urz. UE L 253 z 09.10.2018, str. 36, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2019, str. 35, Dz. Urz. UE L 132 z 20.05.2019, str. 15, Dz. Urz. UE L 132 z 20.05.2019, str. 18, Dz. Urz. UE L 142 z 28.05.2019, str. 54, Dz. Urz. UE L 257 z 07.10.2019, str. 11, Dz. Urz. UE L 56 z 26.02.2020, str. 4, Dz. Urz. UE L 59 z 27.02.2020, str. 6, Dz. Urz. UE L 65 z 04.03.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 67 z 05.03.2020, str. 28, Dz. Urz. UE L 67 z 05.03.2020, str. 31, Dz. Urz. UE L 184 z 11.06.2020, str. 184, Dz. Urz. UE L 267 z 14.08.2020, str. 5 oraz Dz. Urz. UE L 326 z 07.10.2020, str. 11.

- 1) jabłek bez dodatku wody;
 - 2) moszczu jabłkowego lub soku jabłkowego, którego udział nie może być mniejszy niż 90% objętościowych.
3. Nastaw na cydr sporządza się z:
- 1) jabłek:
 - a) bez dodatku wody albo
 - b) z dodatkiem wody, przy czym ilość użytych owoców przypadających na litr wody nie może być mniejsza niż 2,5 kg lub
 - 2) soku jabłkowego lub zagęszczonego soku jabłkowego w przeliczeniu na sok odtworzony lub moszczu jabłkowego, którego udział nie może być mniejszy niż 60% objętościowych.
4. Nastaw na perry jakościowe sporządza się z:
- 1) gruszek:
 - a) bez dodatku wody albo
 - b) z dodatkiem wody, przy czym ilość użytych owoców przypadających na litr wody nie może być mniejsza niż 12 kg lub
 - 2) moszczu gruszkowego, którego udział nie może być mniejszy niż 90% objętościowych.
5. Nastaw na perry lodowe sporządza się z:
- 1) jabłek bez dodatku wody;
 - 2) moszczu gruszkowego lub soku gruszkowego, którego udział nie może być mniejszy niż 90% objętościowych,
6. Nastaw na perry sporządza się z:
- 1) gruszek:
 - a) bez dodatku wody albo
 - b) z dodatkiem wody, przy czym ilość użytych owoców przypadających na litr wody nie może być mniejsza niż 2,5 kg lub
 - 2) soku gruszkowego lub zagęszczonego soku gruszkowego w przeliczeniu na sok odtworzony lub moszczu gruszkowego, którego udział nie może być mniejszy niż 60% objętościowych.
7. W nastawie na cydr jakościowy, cydr lodowy, cydr dopuszcza się zastąpienie nie większej niż 25% wagowo jabłek, moszczów jabłkowych, soków jabłkowych oraz zagęszczonych soków jabłkowych odpowiednio gruszkami, moszczami gruszkowymi, sokami gruszkowymi oraz zagęszczonymi sokami gruszkowymi.

8. W nastawie na perry jakościowe, perry lodowe, perry dopuszcza się zastąpienie nie większej niż 25% wagowo gruszek, moszczów gruszkowych, soków gruszkowych oraz zagęszczonych soków gruszkowych odpowiednio jabłkami, moszczami jabłkowymi, sokami jabłkowymi oraz zagęszczonymi sokami jabłkowymi.

9. Nastaw na wino owocowe jakościowe, o którym mowa w art. 2 ust. 20 ustawy, sporządza się z:

- 1) owoców innych niż winogrona bez dodatku wody,
- 2) owoców innych niż winogrona, których ilość przypadająca na litr wody nie może być mniejsza niż:
 - a) 5 kg – w przypadku jednorodnych nastawów z owocu jabłoni, gruszy lub truskawki,
 - b) 0,8 kg – w przypadku jednorodnych nastawów z owocu agrestu, porzeczki, aronii, jarzębiny, róży, głogu, tarniny, rokitnika, berberysu, bzu czarnego, żurawiny, derenia lub borówki,
 - c) 1,5 kg – w przypadku pozostałych jednorodnych nastawów owocowych;
- 3) moszczu owocowego uzyskanego z owoców innych niż winogrona, którego udział nie może być mniejszy niż:
 - a) 80% objętościowych – w przypadku jednorodnych nastawów z owocu jabłoni, gruszy lub truskawki,
 - b) 40% objętościowych – w przypadku jednorodnych nastawów z owocu agrestu lub porzeczki,
 - c) 20% objętościowych – w przypadku jednorodnych nastawów z owocu aronii, jarzębiny, róży, głogu, tarniny, rokitnika, berberysu, bzu czarnego, żurawiny, derenia lub borówki,
 - d) 60% objętościowych – w przypadku pozostałych jednorodnych nastawów owocowych.

10. Nastaw na wino owocowe, o którym mowa w art. 2 ust. 19 ustawy, sporządza się z:

- 1) owoców innych niż winogrona bez dodatku wody;
- 2) owoców innych niż winogrona, których ilość przypadająca na litr wody nie może być mniejsza niż:
 - a) 2 kg – w przypadku jednorodnych nastawów z owocu jabłoni, gruszy lub truskawki,
 - b) 0,5 kg – w przypadku jednorodnych nastawów z owocu agrestu, porzeczki, aronii, jarzębiny, róży, głogu, tarniny, rokitnika, berberysu, bzu czarnego, żurawiny, derenia lub borówki,

- c) 1 kg – w przypadku pozostałych jednorodnych nastawów owocowych lub
- 3) moszczu owocowego z owoców innych niż winogrona lub soku owocowego z owoców innych niż winogrona, zagęszczonego soku z owoców innych niż winogrona w przeliczeniu na sok odtworzony, którego udział nie może być mniejszy niż:
- a) 60% objętościowych – w przypadku jednorodnych nastawów z owocu jabłoni, gruszy lub truskawki,
 - b) 30% objętościowych – w przypadku jednorodnych nastawów z owocu agrestu lub porzeczki,
 - c) 20% objętościowych – w przypadku jednorodnych nastawów z owocu aronii, jarzębiny, róży, głogu, tarniny, rokitnika, berberysu, bzu czarnego, żurawiny, derenia lub borówki,
 - d) 50% objętościowych – w przypadku pozostałych jednorodnych nastawów owocowych.

11. Przepisy ust. 9 i 10 stosuje się z uwzględnieniem proporcjonalnego udziału poszczególnych owoców, moszczów owocowych lub soków owocowych w nastawach owocowych mieszanych.

12. Nastaw na wino z soku winogronowego, o którym mowa w art. 2 ust. 21 ustawy, sporządza się z:

- 1) moszczu winogronowego, którego udział w nastawie nie może być mniejszy niż 75% objętościowych lub
- 2) soku winogronowego lub zagęszczonego soku winogronowego w przeliczeniu na sok odtworzony.

§ 4. 1. Przy wyrobie miodu pitnego dopuszcza się zastąpienie nie więcej niż 20% wagowo miodu sacharozą, przyjmując, że 1 kg miodu odpowiada 0,7 kg sacharozy.

2. Przy wyrobie miodu pitnego półtoraka i dwójniaka, w ramach niewykorzystanego dodatku sacharozy, o którym mowa w ust. 1, po zakończeniu procesu fermentacji, dopuszcza się dodanie alkoholu rektyfikowanego lub destylatu miodowego, przy czym 1 litr tego alkoholu w przeliczeniu na alkohol 100% odpowiada 1,7 kg sacharozy.

3. Przy wyrobie miodu pitnego jakościowego półtoraka i dwójniaka, po zakończeniu procesu fermentacji, dopuszcza się dodatek najwyżej 20% wagowo miodu destylatem miodowym, przyjmując, że 1 litr destylatu miodowego w przeliczeniu na alkohol 100% odpowiada 2,5 kg miodu.

§ 5. 1. Alkoholem stosowanym do rozcieńczania lub rozpuszczania barwników, środków aromatyzujących lub innych dopuszczalnych dodatków do żywności jest wyłącznie alkohol rektyfikowany w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy lub destylat w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy stosowany w określonych, niezbędnych dawkach.

2. Alkohol, o którym mowa w ust. 1, nie jest uznawany za dodatek alkoholu w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy.

§ 6. Woda nie może być dodana po zakończeniu fermentacji alkoholowej do korekty składu fermentowanych napojów winiarskich, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2–6 i 8–14.

§ 7. Do fermentowanego napoju winiarskiego nie dodaje się pozostałości odwarowej stanowiącej odpad przy produkcji destylatów.

ROZDZIAŁ 3

PODZIAŁ FERMENTOWANYCH NAPOJÓW WINIARSKICH

§ 8. 1. Fermentowane napoje winiarskie, z wyłączeniem miodów pitnych i miodów pitnych jakościowych, dzieli się pod względem:

- 1) zawartości ditlenku węgla na:
 - a) spokojne – o ciśnieniu poniżej 1 bara w temperaturze 20°C,
 - b) półmusujące – o ciśnieniu od 1 do 3 barów w temperaturze 20°C, pochodzącym z fermentacji alkoholowej,
 - c) musujące – o ciśnieniu większym niż 3 bary w temperaturze 20°C, pochodzącym z fermentacji alkoholowej,
 - d) półmusujące gazowane – o ciśnieniu od 1 do 3 barów w temperaturze 20°C, pochodzącym z dodatku ditlenku węgla,
 - e) musujące gazowane – o ciśnieniem większym niż 3 bary w temperaturze 20°C, pochodzącym z dodatku ditlenku węgla;
- 2) poziomu słodkości, obliczanego na podstawie zawartości cukrów redukujących po inwersji, na:
 - a) wytrawne – w przypadku zawartości cukrów redukujących po inwersji wynoszącej do 15 g na litr,
 - b) półwytrawne – w przypadku zawartości cukrów redukujących po inwersji powyżej 15 do 30 g na litr,
 - c) półsłodkie – w przypadku zawartości cukrów redukujących po inwersji powyżej 30 do 60 g na litr,

- d) słodkie – w przypadku zawartości cukrów redukujących po inwersji powyżej 60 do 150 g na litr,
- e) bardzo słodkie – w przypadku zawartości cukrów redukujących po inwersji powyżej 150 g na litr.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 pkt 2, w przypadku fermentowanych napojów winiarskich określonych w art. 5 ust. 1 pkt 15–23 ustawy, do których dodano substancje słodzące, poziom słodkości tych napojów powinien być porównywalny z poziomem słodkości obliczanym na podstawie zawartości cukrów redukujących po inwersji, przy zastosowaniu analizy sensorycznej.

§ 9. Miód pitny jakościowy oraz miód pitny dzieli się pod względem:

- 1) zawartości miodu w wyrobie gotowym na:
 - a) półtorak, w przypadku spełniania wymagań określonych odpowiednio w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. a lub art. 5 ust. 1 pkt 7 lit. a ustawy, oraz gdy:
 - zawartość cukrów redukujących po inwersji wynosi powyżej 300 g na litr,
 - zawiera ekstrakt bezcukrowy w ilości nie mniejszej niż 30 g na litr,
 - zawiera taką ilość cukrów ogółem wyrażoną w gramach, która po zsumowaniu i pomnożeniu przez 18 daje wartość nie mniejszą niż 600,
 - b) dwójniak, w przypadku spełniania wymagań określonych odpowiednio w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b lub art. 5 ust. 1 pkt 7 lit. b ustawy, oraz gdy:
 - zawartość cukrów redukujących po inwersji wynosi od 175 do 230 g na litr,
 - zawiera ekstrakt bezcukrowy w ilości nie mniejszej niż 25 g na litr,
 - zawiera taką ilość cukrów ogółem wyrażoną w gramach, która po zsumowaniu i pomnożeniu przez 18 daje wartość nie mniejszą niż 490,
 - c) trójniak, w przypadku spełniania wymagań określonych odpowiednio w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. c lub art. 5 ust. 1 pkt 7 lit. c ustawy, oraz gdy:
 - zawartość cukrów redukujących po inwersji wynosi od 65 do 120 g na litr,
 - zawiera ekstrakt bezcukrowy w ilości nie mniejszej niż 20 g na litr,
 - zawiera taką ilość cukrów ogółem wyrażoną w gramach, która po zsumowaniu i pomnożeniu przez 18 daje wartość nie mniejszą niż 323,
 - d) czwórniak, w przypadku spełniania wymagań określonych odpowiednio w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. d lub art. 5 ust. 1 pkt 7 lit. d ustawy, oraz gdy:
 - zawartość cukrów redukujących po inwersji wynosi od 35 do 90 g na litr,
 - zawiera ekstrakt bezcukrowy w ilości nie mniejszej niż 15 g na litr,

- zawiera taką ilość cukrów ogółem wyrażoną w gramach, która po zsumowaniu i pomnożeniu przez 18 daje wartość nie mniejszą niż 240;
- 2) dodatku wody, wody z sokiem lub wody z sokiem winogronowym w nastawie na:
 - a) owocowe – w przypadku gdy nie mniej niż 30% wody w nastawie zastąpiono sokiem owocowym,
 - b) winogronowe – w przypadku gdy nie mniej niż 30% wody w nastawie zastąpiono sokiem lub moszczem winogronowym;
- 3) dodatku ziół i przypraw korzennych, które nadają specjalne właściwości organoleptyczne, na:
 - a) ziołowe,
 - b) korzenne,
 - c) ziołowo-korzenne;
- 4) metody wyrobu na:
 - a) sycone – w przypadku gdy nastaw na miód pitny jest poddawany gotowaniu (syceniu) przed procesem fermentacji,
 - b) niesycone – w przypadku gdy nastaw na miód pitny nie jest poddawany gotowaniu przed procesem fermentacji.

ROZDZIAŁ 4

SZCZEGÓŁOWE WYMAGANIA ORGANOLEPTYCZNE, FIZYCZNE I CHEMICZNE FERMENTOWANYCH NAPOJÓW WINIARSKICH

§ 10. 1. Fermentowane napoje winiarskie charakteryzują się całkowitą klarownością, brakiem opalizacji, zawiesin i osadów, przy czym dopuszcza się możliwość występowania mało widocznego osadu w postaci „dymku” nad dnem butelki, który po zawirowaniu zawartością tej butelki nie powoduje trwałej zmiany klarowności.

2. Cydrylicy, perry, wina owocowe, cydrylicy lodowe, perry lodowe oraz miodycy pitne mogą posiadać zmętnienie, o ile jest to efekt zamierzony i wynika z nieprzeprowadzenia procesu filtracji końcowej, a zmętnienie nie rozwarstwia się.

§ 11. 1. Fermentowany napój winiarski, z wyłączeniem miodycy pitnych:

- 1) ma zapach czysty, bez obcych zapachów, specyficzny dla danego napoju, pochodzący od użytych surowców lub środków aromatyzujących w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1334/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środków aromatyzujących i niektórych składników żywności o

właściwościach aromatyzujących do użycia w oraz na środkach spożywczych oraz zmieniającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91, rozporządzenia (WE) nr 2232/96 oraz (WE) nr 110/2008 oraz dyrektywę 2000/13/WE (Dz. Urz. UE L 354 z 31.12. 2008, str. 34, z późn. zm.);

- 2) ma smak czysty, bez obcych posmaków, specyficzny dla danego napoju, przy czym fermentowany napój winiarski półmusujący, musujący, półmusujący gazowany oraz musujący gazowany ma smak orzeźwiający, z odczuciem perlenia na języku;
- 3) ma kwasowość ogólną wyrażoną jako kwas jabłkowy, w ilości od 3,5 do 9 g na litr, a w przypadku napoju winnego owocowego, napoju winnego miodowego, aromatyzowanego napoju winnego owocowego lub aromatyzowanego napoju winnego miodowego w ilości od 3,5 do 7 g na litr;
- 4) ma kwasowość lotną wyrażoną jako kwas octowy w ilości nie większej niż 1,3 g na litr, a w przypadku napoju winnego owocowego, napoju winnego miodowego, aromatyzowanego napoju winnego owocowego lub aromatyzowanego napoju winnego miodowego w ilości nie większej niż 0,9 g na litr;
- 5) zawiera popiół w ilości nie mniejszej niż:
 - a) 1,1 g na litr, w przypadku wina owocowego markowego, cydru lodowego, cydru markowego, perry markowego, wina owocowego, cydru, perry, wina owocowego niskoalkoholowego, wina owocowego likierowego, aromatyzowanego wina owocowego niskoalkoholowe,
 - b) 1,0 g na litr, w przypadku wina z soku winogronowego,
 - c) 0,8 g na litr, w przypadku wina owocowego aromatyzowanego, cydru aromatyzowanego, perry aromatyzowanego, aromatyzowanego wina z soku winogronowego,
 - d) 0,6 g na litr, w przypadku napoju winnego owocowego, napoju winnego miodowego, aromatyzowanego napoju winnego owocowego oraz aromatyzowanego napoju winnego owocowego.

2. Miód pitny oraz miód pitny jakościowy:

- 1) ma aromat miodowo-winny, bez obcych zapachów, który w miodzie pitnym owocowym i winogronowym oraz w miodzie pitnym markowym owocowym i winogronowym jest zharmonizowany z aromatem użytego soku;

- 2) ma smak miodowo-winny, bez obcych posmaków, który w miodzie pitnym owocowym i winogronowym oraz w miodzie pitnym markowym owocowym i winogronowym jest zharmonizowany ze smakiem użytego soku;
- 3) ma smak miodowo-winny, który w miodzie pitnym ziołowym, korzennym i ziołowo-korzennym oraz w miodzie pitnym markowym ziołowym, korzennym i ziołowo-korzennym jest wzbogacony o smak typowy dla użytych przypraw;
- 4) ma barwę od zielonkawosłomkowej do ciemnobursztynowej, która w przypadku miodu pitnego owocowego, miodu pitnego markowego owocowego, miodu pitnego winogronowego i miodu pitnego markowego winogronowego może mieć odcienie barwy właściwej dla użytych soków;
- 5) ma kwasowość ogólną wyrażoną jako kwas jabłkowy w ilości od 3,5 do 8 g na litr;
- 6) ma kwasowość lotną wyrażoną jako kwas octowy w ilości nie większej niż 1,4 g na litr;
- 7) zawiera popiół w ilości nie mniejszej niż 1,3 g na litr, w przypadku miodów pitnych, w których w nastawie zastąpiono przynajmniej 30% wody sokiem owocowym lub sokiem owocowym.

ROZDZIAŁ 5

ZNAKOWANIE

§ 12. 1. Nazwy fermentowanych napojów winiarskich, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy, z wyjątkiem miodów pitnych oraz miodów pitnych jakościowych:

- 1) uzupełnia się o:
 - a) informację, o której mowa w § 8 ust. 1 pkt 1 lit. d lub e,
 - b) informację, o której mowa w § 8 ust. 2;
- 2) można uzupełnić o informację, o której mowa w § 8 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c.

2. W oznakowaniu fermentowanych napojów winiarskich, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2, 8, 11, 12, 15, 17, 20 i 22 ustawy, określenie „owocowe” lub „owocowy” może zostać zastąpione nazwą użytego owocu, jeżeli taki napój otrzymano z:

- 1) nastawu jednorodnego albo
- 2) nastawu mieszanego zawierającego co najmniej 75% objętościowych nastawu z danego owocu, moszczu owocowego, soku owocowego lub zagęszczonego soku owocowego.

3. W przypadku określonym w ust. 2 pkt 2 dodatek nastawu z innego owocu w ilości nie większej niż 25% do nastawu mieszanego nie może spowodować zdominowania smaku, koloru lub zapachu fermentowanego napoju winiarskiego.

§ 13. 1. Nazwy miodów pitnych oraz miodów pitnych jakościowych:

- 1) uzupełnia się o wskazanie informacji o zawartości miodu w wyrobie gotowym, o której mowa w § 9 pkt 1 i pkt 2;
- 2) można uzupełnić o informację, o której mowa w § 9 pkt 3 i 4.

2. Dopuszcza się zastąpienie określenia wymienionego w § 9 pkt 2 lit. a nazwą użytego owocu, jeżeli do sporządzenia nastawu na miód pitny lub nastawu na miód pitny jakościowy użyto jednorodnego soku owocowego lub moszczu owocowego.

§ 14. Nazwy cydrów, perry, win owocowych, cydrów lodowych, perry lodowych oraz miodów pitnych można uzupełnić o określenie „niefiltrowany” lub „niefiltrowane” w przypadku, o którym mowa w § 10 ust. 2.

§ 15. Informacje uzupełniające nazwy fermentowanych napojów winiarskich, o których mowa w § 12–14, umieszcza się:

- 1) w bezpośrednim sąsiedztwie nazwy fermentowanego napoju winiarskiego;
- 2) w wyraźny sposób w widocznym miejscu na etykiecie fermentowanego napoju winiarskiego;
- 3) przy użyciu jednorodnych znaków o tej samej czcionce, wielkości i kolorze co nazwa fermentowanego napoju winiarskiego.

§ 16. 1. W oznakowaniu fermentowanych napojów winiarskich nie podaje się:

- 1) nazw odmian winorośli lub jakichkolwiek odniesień do odmian winorośli;
- 2) wizerunku winogron, winnic lub krzewów winorośli;
- 3) określeń: „w rodzaju”, „w typie”, „w stylu”, „imitacja”, „podobny do” lub innych tego typu określeń lub oznaczeń;
- 4) określeń, rysunków lub informacji sugerujących w jakikolwiek sposób, że fermentowany napój winiarski jest jednym z wyrobów winiarskich, o których mowa w:
 - a) w części II załącznika VII do rozporządzenia nr 1308/2013, lub
 - b) w art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 251/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina, uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91 (Dz. Urz. UE L 84, 20.03.2014, str. 14, z późn. zm.).

ROZDZIAŁ 6

PRZEPIS KOŃCOWY

§ 17. Rozporządzenia wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU

WSI

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia
(poz.)

**RODZAJE OWOCÓW I ROŚLIN UŻYWANYCH DO SPORZĄDZANIA
NASTAWÓW NA FERMENTOWANE NAPOJE WINIARSKIE, MINIMALNE
WARTOŚCI W SKALI BRIXA DLA SOKU OWOCOWEGO I SOKU
ODTWORZONEGO ORAZ MINIMALNA KWASOWOŚĆ OGÓLNA W
PRZELICZENIU NA KWAS JABŁKOWY**

Nazwa owocu lub rośliny, z której przygotowuje się dany sok owocowy lub sok odtworzony	Minimalny poziom w skali Brix	Minimalna kwasowość ogólna w przeliczeniu na kwas jabłkowy (w gramach na 100 mililitrów)
1	2	3
Agrest	7	1,5
Aronia	14	0,65
Berberys	15	2,5
Borówka brusznica	7	1,8
Borówka czernica	7	0,8
Borówka wysoka	12	0,5
Bez czarny	7	0,8
Brzoskwinia	9	0,8
Czereśnia	10	0,6
Dereń	9	1,3
Głóg	6	0,5
Gruszka	10	0,3
Jabłko	9,5	0,5
Jabłko przechowalnicze	9,5	0,3
Jarzębina	12	1,2
Jeżyna	7	0,8
Malina	6,5	1,1
Malina leśna	6	1,2

Mirabelka	10	0,7
Morela	12	1,3
Pigwa	10	1,2
Porzeczka biała i czerwona	8	1,5
Porzeczka czarna	6	1,8
Poziomka	7	0,8
Rokitnik	8	2,0
Dzika róża	10	0,7
Śliwka	12	0,7
Tarnina	9	1,5
Truskawka	6	0,7
Wiśnia	8	1,0
Żurawina	7	2,6
Winogrona ¹⁾	10	0,8
Pozostałe	10	0,7

Objaśnienia:

- ¹⁾ w przypadku niższej niż podana zawartość ekstraktu ogólnego w danym soku owocowym – sok owocowy lub zagęszczony sok owocowy przelicza się na sok odtworzony w taki sposób, aby odpowiadał minimalnym wartościom zawartości ekstraktu ogólnego podanym w tabeli.

W przypadku owoców i roślin, do których tłoczenia jest niezbędny dodatek wody, ekstrakt ogólny uzyskany w wyniku tłoczenia przelicza się na sok odtworzony.

UZASADNIENIE

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowego sposobu wyrobu i rodzajów fermentowanych napojów winiarskich, dodatkowych określeń charakteryzujące dany napój, które stosuje się w nazwie tego napoju oraz szczegółowych wymagań organoleptycznych, fizycznych i chemicznych, jakie powinny spełniać te napoje stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 6 pkt 1 i 2 ustawy z dnia r. o wyrobach winiarskich (Dz. U.), zwanej dalej „ustawą”.

W chwili obecnej powyższe kwestie uregulowane są odpowiednio w art. 6–14 ustawy ustawa z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. z 2020 r. poz.1891), zwana dalej „**ustawą z dnia 12 maja 2011 r.**”, oraz w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 4 i 16 tej ustawy. Kwestie dotyczące między innymi udziału owoców, moszczów, soków owocowych czy zagęszczonych soków owocowych oraz kwestie dotyczące metod produkcji czy właściwości organoleptycznych, z uwagi na charakter techniczny zostały uregulowane w przedmiotowym projekcie rozporządzenia.

Określenie „rodzaje” zawarte w delegacji do wydania rozporządzenia wykonawczego jest spójne z rozwiązaniami jakie są przyjęte na poziomie Unii Europejskiej dla win, w przypadku których zgodnie z art. 119 ust. 1 lit. g oraz ust. 2 lit c wskazuje się lub można wskazać zawartość cukru dla win. Powyższa konstrukcja prawna pozwoli na określenie poziomu słodkości (wytrawne, półwytrawne, słodkie, półsłodkie), zawartości ditlenku węgla (musujące, gazowane), określenia dodatku soku do miodów pitnych (np. „miód pitny trójniak jabłkowy”) czy określenia surowca z którego zostało wyrobione wino owocowe (np. „wino owocowe malinowe”).

Przepisy rozporządzenia są zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Rozporządzenie zostanie notyfikowane Komisji Europejskiej w dniupod numerem....., zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia został ujęty w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

<p>Nazwa projektu</p> <p>Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowego sposobu wyrobu i rodzajów fermentowanych napojów winiarskich, dodatkowych określeń charakteryzujące dany napój, które stosuje się w nazwie tego napoju oraz szczegółowych wymagań organoleptycznych, fizycznych i chemicznych, jakie powinny spełniać te napoje</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Ryszard Bartosik – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jarosław Wesołowski, główny specjalista, Zespół ds. Wyrobów Alkoholowych, Departament Przetwórstwa i Rynków Rolnych, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, tel. 22 623 22 54, adres e-mail: jaroslaw.wesolowski@minrol.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 10 czerwca 2021 r.</p> <p>Źródło inne</p> <p>Nr w wykazie prac XXX</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zgodnie z art. 6 ust. 1 i 2 ustawy o wyrobach winiarskich minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia szczegółowe sposoby wyrobu i rodzaje fermentowanych napojów winiarskich, dodatkowe określenia charakteryzujące dany napój, które stosuje się w nazwie tego napoju oraz szczegółowe wymagania organoleptyczne, fizyczne i chemiczne, jakie powinny spełniać te napoje.

W chwili obecnej powyższe kwestie uregulowane są odpowiednio w art. 6–14 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. z 2019 r. poz. 1534, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą z dnia 12 maja 2011 r.”, oraz w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 4 i 16 tej ustawy. Kwestie dotyczące między innymi udziału owoców, moszczów, soków owocowych czy zagęszczonych soków owocowych oraz kwestie dotyczące metod produkcji czy właściwości organoleptycznych, z uwagi na charakter techniczny zostały uregulowane w przedmiotowym projekcie rozporządzenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Należy określić szczegółowe sposoby wyrobu i rodzaje fermentowanych napojów winiarskich, dodatkowe określenia charakteryzujące dany napój, które stosuje się w nazwie tego napoju oraz szczegółowe wymagania organoleptyczne, fizyczne i chemiczne, jakie powinny spełniać te napoje

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Większość państw członkowskich nie posiada przepisów dotyczących metod analizy fermentowanych napojów winiarskich.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy wpisani do rejestru przedsiębiorców	150	Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	Neutralne – przepisy w tym zakresie nie ulegną zmianie. Pozytywne – wszystkie przepisy dot. wyrobu

wykonywających działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich			fermentowanych napojów winiarskich zostaną ujęte w jednym akcie wykonawczym do ustawy o wyrobach winiarskich.
Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych			Pozytywne – wszystkie przepisy dot. wyrobu fermentowanych napojów winiarskich zostaną ujęte w jednym akcie wykonawczym do ustawy o wyrobach winiarskich..

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji z:

- 1) Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych,
- 2) Federacją Gospodarki Żywnościowej RP,
- 3) Federacją Związków Kółek i Organizacji Rolniczych RP,
- 4) Federacją Związków Pracodawców - Dzierżawców i Właścicieli Rolnych,
- 5) Forum Związków Zawodowych,
- 6) Instytutem Gospodarki Rolnej,
- 7) Konfederacją Lewiatan,
- 8) Krajową Izbą Gospodarczą, Komitetem Rolnictwa i Obrotu Rolnego,
- 9) Krajową Radą Gorzelnictwa i Produkcji Biopaliw,
- 10) Krajową Radą Izb Rolniczych,
- 11) Krajową Radą Spółdzielczą,
- 12) Krajowym Stowarzyszeniem Przetwórców Owoców i Warzyw,
- 13) Krajowym Związkiem Grup Producentów Owoców i Warzyw,
- 14) Krajowym Związkiem Rewizyjnym Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych,
- 15) Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,
- 16) Krajowym Związkiem Zrzeszeń Plantatorów Owoców i Warzyw,
- 17) Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym „Solidarność”,
- 18) Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Rolników Indywidualnych „Solidarność”,
- 19) Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych,
- 20) Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych,
- 21) Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Przetwórców i Producentów Produktów Ekologicznych „Polska Ekologia”,
- 22) Państwową Agencją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
- 23) Polską Federacją Producentów Żywności Związkiem Pracodawców,
- 24) Polską Izbą Gospodarczą Maszyn i Urządzeń Rolniczych,
- 25) Polską Izbą Produktu Regionalnego i Lokalnego,
- 26) Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji,
- 27) Polskim Związkiem Ogrodniczym,
- 28) Polskim Związkiem Pszczelarskim,
- 29) Polskim Związkiem Zawodowym Rolników,
- 30) Polskim Związkiem Zrzeszeń Leśnych,
- 31) Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej,
- 32) Radą Dialogu Społecznego w Rolnictwie,
- 33) Radą Dialogu Społecznego,
- 34) Radą Rolnictwa i Produkcji Ekologicznej,
- 35) Sekretariatem Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”,
- 36) Stowarzyszeniem Krajowa Unia Producentów Soków,
- 37) Stowarzyszeniem Naukowo-Technicznym Inżynierów i Techników Rolnictwa,
- 38) Stowarzyszeniem Polska Wódka – Polish Vodka Association,
- 39) Stowarzyszeniem Polskich Dystrybutorów Owoców i Warzyw „Unia Owocowa”,
- 40) Stowarzyszeniem Producentów Owoców i Warzyw „CUIAVIA”,

(oddzielnie)												
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na wydatki sektora finansów publicznych. Zmiany wprowadzone projektowanym rozporządzeniem nie wprowadzają zmian w zakresie przeprowadzania kosztów certyfikacji. Poszczególne instytucje wymienione w Ustawie prowadzą już kontrole w zakresie wyrobów winiarskich.</p> <p>Zwiększenie obciążeń administracyjnych dla Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i nie będzie stanowiło podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki na ten cel. Zadania delegowane nową ustawą do realizacji przez KOWR będą finansowane w ramach wydatków na funkcjonowanie KOWR pochodzących z transferu środków z Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa, jednocześnie nie powodując dodatkowego obciążenia po stronie ZWRSP (zwiększenia poziomu dotychczasowego transferu).</p> <p>Zaproponowane zmiany w zakresie przepisów odnoszących się do Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, jak i Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, nie będą powodować dodatkowych skutków dla budżetu państwa.</p>

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Wprowadzane usprawnienia nie wpłynie na funkcjonowanie dużych przedsiębiorstw. Obecnie w Polsce nie ma takich przedsiębiorstw.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Wprowadzane usprawnienia korzystnie wpłyną na funkcjonowanie mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, które będą zainteresowane produkcją win i moszczy odmianowych lub rocznikowych.						

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wprowadzane usprawnienia nie wpłyną na rodziny, obywateli oraz gospodarstwa domowe
	osoby niepełnosprawne oraz starsze	Brak wpływu.
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
	(dodaj/usuń)	

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Koszty kontroli w zakresie wyrobu wyrobów winiarskich zostaną zredukowane w wyniku lepszego dostępu do informacji jednostek działających na rynku tych wyrobów. Pozwoli to na lepsze planowanie kontroli.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:
 Projektowane rozwiązania będą sprzyjały redukcji obciążeń regulacyjnych poprzez zmniejszenie liczby dokumentów i procedur.

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ inne: rolnictwo	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
---	--	--

Omówienie wpływu	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia dzięki zmniejszeniu obciążeń administracyjnych oraz usprawnieniu obiegu dokumentów pozytywnie wpłynie na sytuację producentów win i moszczy.
------------------	--

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Rozwiązanie problemów wskazanych w punkcie 1 nastąpi z chwilą wejścia w życie projektowanego

rozporządzenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu nastąpi 5 lat po wdrożeniu. Miernikiem będą zmiany technologii wyrobu napojów alkoholowych.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

-

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie metod analiz fermentowanych napojów winiarskich do celów urzędowej
kontroli w zakresie jakości handlowej²⁾**

Na podstawie art. 6 pkt 3 ustawy z dnia r. o wyrobach winiarskich (Dz. U. poz. ...),
zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Analizę fermentowanych napojów winiarskich do celów urzędowej kontroli
w zakresie jakości handlowej przeprowadza się przy użyciu następujących metod:

- 1) oznaczania gęstości w temperaturze 20°C, która jest określona w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 2) oznaczania zawartości alkoholu w procentach objętościowych, która jest określona w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 3) oznaczania zawartości ekstraktu ogólnego, która jest określona w załączniku nr 3 do rozporządzenia;
- 4) oznaczania zawartości cukrów redukujących oraz cukrów redukujących po inwersji, które są określone w załączniku nr 4 do rozporządzenia;
- 5) oznaczania zawartości popiołu, która jest określona w załączniku nr 5 do rozporządzenia;
- 6) oznaczania kwasowości ogólnej, która jest określona w załączniku nr 6 do rozporządzenia;
- 7) oznaczania kwasowości lotnej, która jest określona w załączniku nr 7 do rozporządzenia.

2. Analizy, o których mowa w ust. 1, można również przeprowadzić przy użyciu metod
innych niż wymienione w ust. 1, pod warunkiem, że uzyskane wyniki zapewniają

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rynki rolne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. z 2021 r. poz. 942).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu pod numerem, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża postanowienia dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednoczenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

porównywalną powtarzalność i odtwarzalność wyników analiz, przy czym za ostateczne uznaje się wyniki uzyskane z analizy przeprowadzonej przy użyciu metod określonych w ust. 1.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

**MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU
WSI**

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie szczegółowego sposobu wyrobu fermentowanych napojów winiarskich oraz metod analiz tych napojów do celów urzędowej kontroli pod względem jakości handlowej (Dz. U. poz. 624), które utraciło moc z dniem W związku z wejściem w życie ustawy z dnia ... o wyrobach winiarskich (Dz. U. poz. ...).

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia
(poz.)

Załącznik nr 1

OZNACZANIE GĘSTOŚCI W TEMPERATURZE 20°C

Oznaczenie gęstości w temperaturze 20°C przy użyciu gęstościomierza oscylacyjnego polega na pomiarze okresu drgań kapilary napełnionej badaną próbką fermentowanego napoju winiarskiego. Okres drgań kapilary jest zależny od gęstości badanej próbki.

1. Sprzęt

Do oznaczania gęstości stosuje się gęstościomierz oscylacyjny, umożliwiający odczyt gęstości w gramach na mililitr o rozdzielczości nie mniejszej niż 0,0001 grama na mililitr.

2. Wykonanie oznaczenia gęstości

Oznaczenie gęstości wykonuje się przy użyciu skalibrowanego w temperaturze 20°C gęstościomierza oscylacyjnego, zgodnie z instrukcją obsługi. Następnie odczytuje się gęstość fermentowanego napoju winiarskiego. Wynik podaje się z dokładnością do 0,0001 gramów na mililitr.

3. Powtarzalność metody

Powtarzalność metody jest to wartość, poniżej której powinna, z określonym prawdopodobieństwem, znajdować się wartość bezwzględna różnicy między wynikami dwóch pojedynczych oznaczeń, uzyskanych dla tej samej próbki, w tych samych warunkach pomiarowych (przez tego samego analityka, w tym samym laboratorium, przy użyciu tej samej aparatury i w krótkim odstępie czasu).

W przypadku oznaczania gęstości przy użyciu gęstościomierza oscylacyjnego powtarzalność metody wynosi 0,0001 gramów na mililitr.

OZNACZANIE ZAWARTOŚCI ALKOHOLU W PROCENTACH OBJĘTOŚCIOWYCH

Oznaczenia zawartości alkoholu w procentach objętościowych, polegającego na wykonaniu destylacji fermentowanego napoju winiarskiego, uprzednio zalkalizowanego przy użyciu zawiesiny wodorotlenku wapnia, i oznaczeniu gęstości destylatu, dokonuje się przy użyciu gęstościomierza oscylacyjnego. Zawartość alkoholu odczytuje się z tabel alkoholometrycznych.

1. Aparatura i sprzęt

Do oznaczenia zawartości alkoholu stosuje się sprzęt laboratoryjny, w szczególności:

- 1) zestaw do destylacji składający się z litrowej kolby okrągłodennej ze szlifem, nasadki destylacyjnej o wysokości około 20 centymetrów lub innego urządzenia zapobiegającego rozpryskiwaniu cieczy, źródła ciepła, chłodnicy zakończonej przedłużaczem doprowadzającym destylat na dno kolby miarowej;
- 2) zestaw do destylacji z parą wodną, składający się z wytwornicy pary, przewodu pary, nasadki destylacyjnej i chłodnicy;
- 3) gęstościomierz oscylacyjny o rozdzielczości nie mniejszej niż 0,0001 gramów na mililitr;
- 4) ultratermostat lub inne urządzenie utrzymujące stałą temperaturę próbek na poziomie 20°C (+/-0,2°C).

Można zastosować dowolny rodzaj aparatu do destylacji bez pary wodnej lub z parą wodną, jeżeli spełnia wymagania testu polegającego na przeprowadzeniu pięciu kolejnych destylacji mieszaniny alkoholowo-wodnej o zawartości alkoholu 10% objętościowych, przy czym zawartość alkoholu w destylacie po pięciu destylacjach powinna wynosić co najmniej 9,9% objętościowych.

2. Odczynniki

Zawiesina wodorotlenku wapnia, którą otrzymuje się przez stopniowe dodawanie do 120 gramów wapnia niegaszonego (CaO) 1 litr wody o temperaturze od 60°C do 70°C.

Można również zastosować gotowe odczynniki.

3. Przygotowanie próbki

Z fermentowanego napoju winiarskiego usuwa się większość dwutlenku węgla przez mieszanie próbki fermentowanego napoju winiarskiego o objętości od 250 mililitrów do 300 mililitrów w kolbie o pojemności 500 mililitrów lub umieszczenie na łaźni ultradźwiękowej.

Następnie w kolbie miarowej na 200 mililitrów umieszcza się około 1 mililitr ponad kreskę miarową fermentowanego napoju winiarskiego, wstawia do ultratermostatu ustawionego na 20°C na około 10 minut w celu uzyskania stałej temperatury próbki po czym, zlewa się nadmiar tego napoju ponad kreski i przenosi się do kolby destylacyjnej. Kolbę miarową przemywa się czterokrotnie 5-mililitrowymi porcjami wody, zlewając każdą z tych porcji do kolby destylacyjnej lub do przewodu pary. Do kolby destylacyjnej wprowadza się przewód pary zestawu do destylacji z parą wodną. Następnie dodaje się 10 mililitrów zawiesiny wodorotlenku wapnia i kilka odłamków pumeksu lub innego obojętnego materiału porowatego.

Destylat zbiera się w tej samej 200 mililitrów kolbie miarowej, której użyto do odmierzenia fermentowanego napoju winiarskiego. Destylat zbiera się w ilości około 150 mililitrów – w przypadku destylacji bez pary wodnej, lub od 198 do 199 mililitrów – w przypadku destylacji z parą wodną. Następnie destylat uzupełnia się wodą destylowaną do 200 mililitrów, przy czym temperatura destylatu nie może odbiegać od temperatury początkowej o więcej niż $\pm 2^{\circ}\text{C}$.

Destylat miesza się w kolbie bardzo ostrożnie kolistymi ruchami.

W przypadku fermentowanego napoju winiarskiego zawierającego bardzo duże ilości jonów amonowych destylat poddaje się powtórnej destylacji, zastępując zawiesinę wodorotlenku wapnia 0,1-molowym roztworem kwasu siarkowego.

Można również przeprowadzić destylację przy użyciu aparatu do szybkiej destylacji.

4. Wykonanie oznaczenia gęstości

Gęstość (ρ_t) destylatu oznacza się w sposób, który jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

5. Obliczanie wyniku oznaczenia gęstości

Zawartość alkoholu w temperaturze 20°C odczytuje się przy użyciu tabel alkoholometrycznych zawartych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 25 maja 2006 r. w sprawie liczbowych danych odniesienia dla mieszanin alkoholu etylowego i wody (Dz. U. poz. 716).

6. Powtarzalność metody

Powtarzalność metody jest to wartość, poniżej której powinna, z określonym prawdopodobieństwem, znajdować się wartość bezwzględna różnicy między wynikami dwóch pojedynczych oznaczeń, uzyskanych dla tej samej próbki, w tych samych warunkach pomiarowych (przez tego samego analityka, w tym samym laboratorium, przy użyciu tej

samej aparatury i w krótkim odstępie czasu).

W przypadku oznaczania zawartości alkoholu powtarzalność (r) wynosi: $r = 0,10\%$ objętościowych.

7. Odtwarzalność metody

Odtwarzalność metody jest to wartość, poniżej której powinna, z określonym prawdopodobieństwem, znajdować się wartość bezwzględna różnicy między wynikami dwóch pojedynczych oznaczeń, uzyskanych dla tej samej próbki, w różnych warunkach pomiarowych (przez innego analityka, w innym laboratorium, przy użyciu innej aparatury i w innym czasie).

W przypadku oznaczenia zawartości alkoholu odtwarzalność (R) wynosi: $R = 0,19\%$ objętościowych.

Zawartość alkoholu etylowego podaje się w % objętościowych z dokładnością do jednego miejsca po przecinku.

Załącznik nr 3

OZNACZANIE ZAWARTOŚCI EKSTRAKTU OGÓLNEGO

Ekstrakt ogólny jest to suma wszystkich substancji nietlonych, które przeszły do ekstraktu w wyniku procesu ekstrakcji.

Ekstrakt bezcukrowy jest to różnica zawartości ekstraktu ogólnego i sumy cukrów redukujących i sacharozy.

1. Wykonanie oznaczenia zawartości ekstraktu ogólnego

Zawartość ekstraktu ogólnego oblicza się na podstawie gęstości fermentowanego napoju winiarskiego pozbawionego alkoholu.

Zawartość ekstraktu ogólnego w gramach na litr jest podana w tabeli zawartej w ust. 2.

2. Obliczanie wyniku gęstości

Gęstość względną (d_1) fermentowanego napoju winiarskiego pozbawionego alkoholu oblicza się według wzoru:

$$d_1 = d_v - d_a + 1,000,$$

gdzie:

d_v – oznacza gęstość względną fermentowanego napoju winiarskiego w temperaturze 20°C (z poprawką na kwasowość lotną),

$d_v = d^{20}_{20} - 0,0000086$ kwasowości lotnej wyrażonej w miligramorównoważnikach na litr,

d_a – oznacza gęstość w temperaturze 20°C mieszaniny wodno-alkoholowej o tej samej zawartości alkoholu co fermentowany napój winiarski.

Można obliczać d_v również na podstawie gęstości w temperaturze 20°C fermentowanego napoju winiarskiego (ρ_v) i mieszaniny wodno-alkoholowej (ρ_a) o tej samej zawartości alkoholu według wzoru:

$$d_v = 1,0018 (\rho_v - \rho_a) + 1,000, \text{ gdzie są wyjaśnione } \rho_v \text{ i } \rho_a,$$

gdzie współczynnik 1,0018 zaokrągla się do jedności, gdy wartość ρ_v jest mniejsza od 1,05, co ma miejsce w większości przypadków.

Do obliczenia zawartości ekstraktu ogólnego w gramach na litr na podstawie gęstości względnej d_1 fermentowanego napoju winiarskiego pozbawionego alkoholu lub na podstawie ciężaru właściwego d^{20}_{20} fermentowanego napoju winiarskiego stosuje się wartości określone w tabeli, a zawartość ekstraktu ogólnego ustala się w gramach na litr z dokładnością do jednego miejsca po przecinku.

TABELA

Obliczanie zawartości ekstraktu ogólnego w gramach na litr

Gęstość z dokładnością do drugiego miejsca po przecinku	Trzecie miejsce po przecinku wartości gęstości względnej									
	gramy ekstraktu na litr									
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1,00	0,0	2,6	5,1	7,7	10,3	12,9	15,4	18,0	20,6	23,2
1,01	25,8	28,4	31,0	33,6	36,2	38,8	41,3	43,9	46,5	49,1
1,02	51,7	54,3	56,9	59,5	62,1	64,7	67,3	69,9	72,5	75,1
1,03	77,7	80,3	82,9	85,5	88,1	90,7	93,3	95,9	98,5	101,1
1,04	103,7	106,3	109,0	111,6	114,2	116,8	119,4	122,0	124,6	127,2
1,05	129,8	132,4	135,0	137,6	140,3	142,9	145,5	148,1	150,7	153,3
1,06	155,9	158,6	161,2	163,8	166,4	169,0	171,6	174,3	176,9	179,5
1,07	182,1	184,8	187,4	190,0	192,6	195,2	197,8	200,5	203,1	205,8
1,08	206,4	211,0	213,6	216,2	218,9	221,5	224,1	226,8	229,4	232,0
1,09	234,7	237,3	239,9	242,5	245,2	247,8	250,4	253,1	255,7	258,4
1,10	261,0	263,6	266,3	268,9	271,5	274,2	276,8	279,5	282,1	284,8
1,11	287,4	290,0	292,7	295,3	298,0	300,6	303,3	305,9	308,6	311,2
1,12	313,9	316,5	319,2	321,8	324,5	327,1	329,8	332,4	335,1	337,8
1,13	340,4	343,0	345,7	348,3	351,0	353,7	356,3	359,0	361,6	364,3
1,14	366,9	369,6	372,3	375,0	377,6	380,3	382,9	385,6	388,3	390,9
1,15	393,6	396,2	398,9	401,6	404,3	406,9	409,6	412,3	415,0	417,6
1,16	420,3	423,0	425,7	428,3	431,0	433,7	436,4	439,0	441,7	444,4
1,17	447,1	449,8	452,4	455,2	457,8	460,5	463,2	465,9	468,6	471,3
1,18	473,9	476,6	479,3	482,0	484,7	487,4	490,1	492,8	495,5	498,2
1,19	500,9	503,5	506,2	508,9	511,6	514,3	517,0	519,7	522,4	525,1
1,20	527,8	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	czwarte miejsce po przecinku wartości ciężaru właściwego									
	gramy ekstraktu na litr, które należy dodać									
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	-	0,3	0,5	0,8	1,0	1,3	1,6	1,8	2,1	2,3

**OZNACZANIE ZAWARTOŚCI CUKRÓW REDUKUJĄCYCH ORAZ CUKRÓW
REDUKUJĄCYCH PO INWERSJI**

**CZEŚĆ I. OZNACZENIE ZAWARTOŚCI CUKRÓW REDUKUJĄCYCH ORAZ
CUKRÓW REDUKUJĄCYCH PO INWERSJI W FERMENTOWANYCH
NAPOJACH WINIARSKICH Z WYŁĄCZENIEM MIODÓW PITNYCH (METODA
LUFF-SCHOORLA)**

**METODA ILOŚCIOWEGO OZNACZENIA CUKRÓW REDUKUJĄCYCH I
CUKRÓW REDUKUJĄCYCH PO INWERSJI W FERMENTOWANYCH
NAPOJACH WINIARSKICH POLEGA NA REDUKCJI SOLI MIEDZIOWEJ PRZEZ
CUKRY REDUKUJĄCE.**

Cukry redukujące – cukry zawierające wolne grupy karbonylowe zdolne do redukcji alkalicznych roztworów soli miedziowych.

Cukry redukujące po inwersji – suma cukrów redukujących i cukrów redukujących powstałych w wyniku hydrolizy kwasowej (inwersji).

Sacharoza – różnica między cukrami redukującymi po inwersji a cukrami redukującymi – przeliczona na zawartość sacharozy.

1. Przygotowanie do analizy próbki z fermentowanego napoju winiarskiego:

- 1) próbkę pobiera się z fermentowanego napoju winiarskiego o temperaturze 20°C (+/- 2°C);
- 2) z próbki usuwa się dwutlenek węgla przez silne, kilkukrotne wytrząsanie w kolbie lub przez umieszczenie kolby w łaźni ultradźwiękowej – w przypadku fermentowanych napojów winiarskich musujących lub musujących gazowanych;
- 3) próbkę przesącza się przez karbowany sącdek lub odwirowuje – w przypadku obecności osadu lub zmętnienia fermentowanego napoju winiarskiego;
- 4) pobrany do analizy fermentowany napój winiarski rozcieńcza się, tak aby zawartość cukru w badanym roztworze wynosiła nie więcej niż 2,4 gramów na litr – w przypadku oznaczania cukrów redukujących lub cukrów redukujących po inwersji.

2. Przygotowanie roztworu cukru

2.1. Odczynniki:

- 1) kwas chlorowodorowy (HCl), roztwór stężony, ($d = 1,19$ gramów na mililitr);
- 2) oranż metylowy – wodny roztwór o stężeniu 0,1%;

- 3) roztwór octanu ołowiu(II) przygotowany w następujący sposób: 200 gramów tlenku ołowiu (PbO) rozciera się w moździerz z 600 gramów octanu ołowiu 3-wodnego $\text{Pb}(\text{CH}_3\text{COOH})_2 \cdot 3\text{H}_2\text{O}$. Po dokładnym wymieszaniu całość przenosi się do zlewki o pojemności 1000 ml, dodaje około 100 mililitrów wody destylowanej i podgrzewa na łaźni wodnej aż do uzyskania białoczerwonej masy. Następnie uzyskaną masę przenosi się do zlewki o pojemności większej niż 2000 mililitrów, dodaje się 1 900 mililitrów wody destylowanej i po dokładnym wymieszaniu pozostawia roztwór do odstania zawiesiny. Następnie dekantuje się płyn do szklanej butelki z korkiem na szlif;
- 4) siarczan sodu (Na_2SO_4), roztwór o stężeniu 200 gramów na litr;
- 5) wodorotlenek sodu (NaOH), roztwór o stężeniu $c(\text{NaOH}) = 1$ mol na litr i roztwór o stężeniu 200 gramów na litr.

2.2. Aparatura i sprzęt:

- 1) kolby miarowe o pojemności 100, 250, 500 i 1000 mililitrów;
- 2) łaźnia wodna;
- 3) minutnik;
- 4) moździerz;
- 5) parownice;
- 6) pipety jednomiarowe lub wielomiarowe o pojemności 5, 10, 20, 25, 50 i 100 mililitrów;
- 7) termometr laboratoryjny o zakresie pomiaru temperatury od 0°C do 100°C ;
- 8) zlewki szklane o pojemności 1000 mililitrów;
- 9) zlewki szklane o pojemności 3000 mililitrów.

2.3. Usuwanie związków lotnych i klarowanie próbki

Aby usunąć związki lotne, wlewa się 25 mililitrów próbki do parownicy, zobojętnia się wodorotlenkiem sodu o stężeniu $c(\text{NaOH}) = 1$ mol na litr wobec papierka lakmusowego. Następnie odparowuje na łaźni wodnej do uzyskania około połowy poprzedniej objętości. Przenosi ilościowo do kolby miarowej o pojemności 100 mililitrów, popłukując cały czas parownicę wodą destylowaną (łącznie ilość użytej wody destylowanej wynosi około 50 mililitrów). W celu sklarowania próbki dodaje się 2,5 mililitrów roztworu octanu ołowiu(II) i dokładnie miesza. Następnie do kolby dodaje się kroplami 10 mililitrów siarczanu sodu (kroplami) i uzupełnia wodą destylowaną do uzyskania 100 mililitrów. Po wymieszaniu odstawia się na 30 minut. Następnie zawartość kolby przesącza się przez sączek karbowany, a uzyskany przesącz używa się do oznaczania cukrów redukujących lub cukrów redukujących po inwersji.

2.4. Hydroliza kwasowa (inwersja)

W zależności od zastosowanego rozcieńczenia pobiera się przesącz uzyskany po sklarowaniu próbki i przenosi do kolby miarowej o pojemności 100, 200, 250 albo 500 mililitrów. Następnie dodaje się wodę destylowaną w taki sposób, aby na każde 5 mililitrów kwasu chlorowodorowego łączna objętość pobranego przesączu i dodanej wody destylowanej wynosiła 75 mililitrów. Do kolby wkłada się termometr rtęciowy, tak aby przez cały czas był zanurzony w próbce. Kolbę wraz z termometrem umieszcza się w łaźni wodnej, podgrzewa do temperatury od 68 do 70°C i utrzymuje w tej temperaturze przez 5 minut. Następnie próbkę w kolbie szybko schładza się do temperatury 20°C, wyjmuje termometr, który dokładnie opłukuje się wodą destylowaną, tak aby trafiła do kolby. Do kolby ostrożnie dodaje się od 1 do 2 kropli oranżu metylowego (zobojętnia się roztworem wodorotlenku sodu o stężeniu 200 gramów na litr) do czasu pojawienia się barwy żółtej (świadczącej o odczynie słabo alkalicznym), a następnie dopełnia wodą destylowaną do kreski.

W przypadku próbek niewymagających klarowania lub próbek, w których oznacza się tylko cukry redukujące, pobiera się od 10 do 50 mililitrów fermentowanego napoju winiarskiego (w zależności od koniecznego rozcieńczenia) do kolby miarowej o pojemności 100, 200, 250 albo 500 mililitrów i dopełnia wodą destylowaną w zależności od jej pojemności do 100, 200, 250 albo 500 mililitrów.

3. Wykonanie oznaczenia

Oznaczenie polega na redukcji soli miedzi(II) roztworem cukru, a następnie jodometrycznym oznaczeniu miedzi.

3.1. Odczynniki:

- 1) roztwór Luff-Schoorla (zasadowy roztwór soli miedziowej); przygotowuje się trzy roztwory:
 - a) 25 gramów krystalicznego siarczanu(VI) miedzi(II) pięciowodnego ($\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$) rozpuszczonego w 100 mililitrach wody destylowanej,
 - b) 388 gramów krystalicznego węglanu sodu dziesięciowodnego ($\text{Na}_2\text{CO}_3 \cdot 10\text{H}_2\text{O}$) lub 143,74 gramów bezwodnego węglanu sodu (Na_2CO_3) rozpuszczonego w 350 mililitrach wody destylowanej o temperaturze 40°C,
 - c) 50 gramów kwasu cytrynowego ($\text{C}_6\text{H}_8\text{O}_7 \cdot \text{H}_2\text{O}$) rozpuszczonego w 50 mililitrach wody destylowanej – roztwory węglanu sodu i kwasu cytrynowego ostrożnie miesza się ze sobą w kolbie miarowej o pojemności objętości 1000 mililitrów, dodaje roztwór siarczanu(VI) miedzi(II), a następnie miesza i dopełnia wodą

destylowaną do 1000 mililitrów. Po kilku dniach ciecz o barwie ciemnoniebieskiej przesącza się;

- 2) roztwór jodku potasu (KJ) o stężeniu 300 gramów na litr;
- 3) roztwór 25% kwasu siarkowego (VI) (H_2SO_4);
- 4) roztwór skrobi rozpuszczalnej o stężeniu 5 gramów na litr;
- 5) roztwór mianowany tiosiarczanu sodu o stężeniu $c(Na_2S_2O_3) = 0,1$ mol na litr.

Można również zastosować gotowe odczynniki.

3.2. Aparatura i sprzęt:

- 1) biurety o pojemności 50 mililitrów z podziałką elementarną o dokładności nie mniejszej niż 0,1 mililitra;
- 2) chłodnice Liebiga z korkiem gumowym;
- 3) kolby miarowe o pojemności 1000 mililitrów;
- 4) kolby stożkowe o pojemności 300 mililitrów;
- 5) lejki szklane;
- 6) pipety jednomiarowe lub wielomiarowe o pojemności 2, 10 i 25 mililitrów.

3.3. Oznaczenie próbki fermentowanego napoju winiarskiego (próbki właściwej)

Do kolby stożkowej o pojemności 300 ml wlewa się pipetą 25 mililitrów roztworu Luff-Schoorla i 25 mililitrów roztworu cukru, przygotowanego zgodnie z ust. 2, a następnie dodaje się kilka perełek szklanych albo odłamków porcelany lub pumeksu. Na kolbę nakłada się chłodnicę zwrotną i ogrzewa. Zawartość kolby doprowadza się do wrzenia przez 2 minuty i utrzymuje się w tym stanie 10 minut. Następnie kolbę należy szybko schłodzić w strumieniu zimnej wody. Do ochłodzonego roztworu dodaje się 10 mililitrów roztworu jodku potasu i bardzo ostrożnie (z powodu silnego pienienia się roztworu) dodaje się 25 mililitrów roztworu kwasu siarkowego. Wydzielony jod miareczkuje się roztworem tiosiarczanu sodu do czasu pojawienia się żółtego zabarwienia. Następnie dodaje się 2 mililitry roztworu skrobi i dalej miareczkuje się tym samym roztworem tiosiarczanu sodu do uzyskania zmiany barwy z niebieskiej na kremową.

3.4. Oznaczenie próbki ślepej

Równocześnie z oznaczeniem próbki właściwej wykonuje się oznaczenie próbki ślepej. Do oznaczenia próbki ślepej zamiast próbki fermentowanego napoju winiarskiego pobiera się 25 mililitrów wody destylowanej. Oznaczenie próbki ślepej przeprowadza się tak jak oznaczenie próbki właściwej.

4. Obliczanie wyniku oznaczenia

Ilość cukrów w miligramach zawarta w próbce ślepej w przeliczeniu na cukier inwertowany podana w tabeli zawartej w ust. 6 jest funkcją ilości ($n' - n$) mililitrów zużytego tiosiarczanu sodu, gdzie:

n – oznacza ilość ml zużytego tiosiarczanu sodu w badanej próbce,

n' – oznacza ilość ml tiosiarczanu sodu zużytego w próbce ślepej.

Zawartość cukrów redukujących lub cukrów redukujących po inwersji w gramach na litr fermentowanego napoju winiarskiego, wyrażoną jako cukier inwertowany, oblicza się według wzoru:

$$X = \frac{C \cdot B \cdot A}{1000} = \frac{C \cdot A}{25}$$

gdzie:

A – oznacza stopień rozcieńczenia fermentowanego napoju winiarskiego,

B – oznacza stopień rozcieńczenia badanej próbki,

C – oznacza masę cukru inwertowanego odczytaną z tabeli zawartej w ust. 6 (wyrażoną w miligramach),

1000 – oznacza współczynnik do przeliczenia masy cukru inwertowanego z miligramów na gramy.

5. Obliczanie zawartości sacharozy

Zawartość sacharozy (Y) w gramach na litr oblicza się według wzoru:

$$Y = 0,95 (C_i - C_r),$$

gdzie:

C_i – oznacza zawartość cukrów redukujących po inwersji, w gramach na litr,

C_r – oznacza zawartość cukrów redukujących, w gramach na litr.

6. Wyrażanie wyniku oznaczenia

Wynikiem oznaczenia jest średnia arytmetyczna dwóch równoległych oznaczeń, między którymi różnica nie powinna być większa niż:

- 1) 5% – dla fermentowanych napojów winiarskich o zawartości cukrów poniżej 50 gramów na litr;
- 2) 2% – dla fermentowanych napojów winiarskich o zawartości cukrów co najmniej 50 gramów na litr.

Wynik podaje się z dokładnością do pierwszego miejsca po przecinku.

TABELA

Zużycie tiosiarczanu ($\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$) i odpowiadające mu ilości cukru - glukozy lub fruktozy w

miligramach w metodzie Luff-Schoorla

Ilość 0,1 M Na ₂ S ₂ O ₃ , w mililitrach	Dziesiętne części mililitra 0,1 M Na ₂ S ₂ O ₃									
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	2,40	2,64	2,88	3,12	3,36	3,60	3,84	4,08	4,32	4,56
2	4,80	5,04	5,28	5,52	5,76	6,00	6,24	6,48	6,72	6,96
3	7,20	7,45	7,70	7,95	8,20	8,45	8,70	8,95	9,20	9,45
4	9,70	9,95	10,20	10,45	10,70	10,95	11,20	11,45	11,70	11,95
5	12,20	12,45	12,70	12,95	13,20	13,45	13,70	13,95	14,20	14,45
6	14,70	14,95	15,20	15,45	15,70	15,95	16,20	16,45	16,70	16,95
7	17,20	17,45	17,72	17,98	18,24	18,50	18,76	19,02	19,28	19,54
8	19,80	20,06	20,32	20,58	20,84	21,10	21,36	21,62	21,88	22,14
9	22,40	22,66	22,92	23,18	23,44	23,70	23,96	24,22	24,48	24,74
10	25,00	25,26	25,52	25,78	26,04	26,30	26,56	26,82	27,08	27,34
11	27,60	27,86	28,12	28,38	28,64	28,90	29,16	29,42	29,68	29,94
12	30,30	30,57	30,84	31,11	31,38	31,65	31,92	32,19	32,46	32,73
13	33,00	33,27	33,34	33,81	34,03	34,35	34,62	34,89	35,16	35,43
14	35,70	35,97	36,24	36,51	36,78	37,05	37,32	37,59	37,86	38,13
15	38,50	38,78	39,06	39,34	39,62	39,90	40,18	40,46	40,74	41,02
16	41,30	41,58	41,86	42,14	42,42	42,70	42,98	43,26	43,54	43,82
17	44,20	44,49	44,78	45,07	45,36	45,65	45,94	46,23	46,52	46,81
18	47,10	47,39	47,68	47,97	48,26	48,55	48,84	49,13	49,42	49,71
19	50,00	50,29	50,58	50,87	51,16	51,45	51,74	52,03	52,32	52,61
20	53,00	53,30	53,60	53,90	54,20	54,50	54,80	55,10	55,40	55,70
21	56,00	56,30	56,60	56,90	57,20	57,50	57,80	58,10	58,40	58,70
22	59,10	59,41	59,72	60,03	60,34	60,65	60,96	61,27	61,58	61,89
23	62,20	62,51	62,92	63,13	63,44	63,75	64,06	64,37	64,68	64,99

CZEŚĆ II. OZNACZENIE ZAWARTOŚCI CUKRÓW REDUKUJĄCYCH ORAZ CUKRÓW REDUKUJĄCYCH PO INWERSJI W MIODACH PITNYCH (METODA LANE-EYNONA)

METODA LANE-EYNONA POLEGA NA BEZPOŚREDNIM MIARECZKOWANIU OKREŚLONEJ ILOŚCI SOLI MIEDZIOWEJ BADANYM ROZTWOREM CUKRU WOBEC BŁĘKITU METYLENOWEGO JAKO WSKAŹNIKA KOŃCA REAKCJI.

Cukry bezpośrednio redukujące – suma zawartych w miodzie pitnym cukrów zawierających wolne grupy karbonylowe, redukujące zasadowe roztwory soli miedziowych.

Cukry redukujące po inwersji – suma cukrów bezpośrednio redukujących zawartych w miodzie pitnym i cukrów redukujących wytworzonych w procesie hydrolizy kwasowej (inwersji).

Sacharoza – różnica zawartych w miodzie pitnym cukrów redukujących po inwersji i cukrów bezpośrednio redukujących.

1. Aparatura i sprzęt:

- 1) biureta szklana do miareczkowania na gorąco o dokładności co najmniej 0,1 mililitra;
- 2) cylindry miarowe o pojemności 50 i 100 mililitrów;
- 3) kolby miarowe o pojemności 100, 200, 250, 500 i 1000 mililitrów;
- 4) pipety jednomiarowe lub wielomiarowe o pojemności 1, 5, 10, 20, 25, 50 i 100 mililitrów;
- 5) zlewki szklane laboratoryjne o pojemności 1000 mililitrów i powyżej 2000 mililitrów;
- 6) maszynka elektryczna umożliwiająca utrzymanie próbki w stanie wrzenia podczas miareczkowania;
- 7) pH-metr o dokładności 0,01 jednostki;
- 8) waga analityczna, umożliwiająca zważenie z dokładnością do 1 miligrama i odczyt do 0,1 miligramów;
- 9) łaźnia wodna;
- 10) termometr o zakresie pomiaru temperatury od 0°C do 100°C;
- 11) moździerz;
- 12) parownice o wielkości dostosowanej do wielkości otworów łaźni wodnej;
- 13) kolby stożkowe o pojemności 100 mililitrów;
- 14) minutnik.

2. Odczynniki:

- 1) kwas chlorowodorowy (HCl), roztwór stężony (d= 1,19 grama na mililitr);

- 2) oranż metylowy - wodny roztwór o stężeniu 0,1%;
- 3) octan ołowiu(II) $\text{Pb}(\text{CH}_3\text{COOH})_2 \cdot 3\text{H}_2\text{O}$, który sporządza się w następujący sposób: 200 gramów tlenku ołowiu(II) rozciera się w moździerzu z 600 gramów octanu ołowiu(II) trójwodnego $\text{Pb}(\text{CH}_3\text{COOH})_2 \cdot 3\text{H}_2\text{O}$. Mieszanę przenosi się do zlewki o pojemności 1000 mililitrów, dodaje 100 mililitrów wody destylowanej i podgrzewa na łaźni wodnej do uzyskania białoczerwonawej masy. Uzyskaną masę przenosi się do zlewki o pojemności większej niż 2000 mililitrów, dodaje 1900 mililitrów wody destylowanej, dokładnie miesza i po odstaniu się zawiesiny dekantuje się płyn do naczynia szklanego z korkiem na szlif;
- 4) siarczan sodowy (Na_2SO_4), roztwór o stężeniu 200 gramów na litr;
- 5) wodorotlenek sodowy (NaOH), roztwór o stężeniu $c(\text{NaOH}) = 1$ mol na litr i roztwór o stężeniu 200 gramów na litr;
- 6) roztwór Fehlinga I, który sporządza się w następujący sposób: 69,28 grama siarczynu miedziowego pięciowodnego ($\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$) rozpuszcza się w około 600 mililitrach wody destylowanej w kolbie miarowej o pojemności 1000 mililitrów i uzupełnia objętość roztworu wodą destylowaną do kreski na kolbie. Sprawdza się stężenie uzyskanego roztworu. Sprawdzenie przeprowadza się w następujący sposób: odmierza się pipetą 10 mililitrów roztworu Fehlinga I, dodaje 50 mililitrów wody destylowanej, 1 mililitrów roztworu kwasu siarkowego o stężeniu $c(\text{H}_2\text{SO}_4) = 1$ mol na litr i 20 mililitrów roztworu jodku potasowego o stężeniu 100 gramów na litr. Całość miareczkuje się mianowanym roztworem tiosiarczynu sodowego o stężeniu $c(\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3) = 0,1$ mol na litr w obecności skrobi jako wskaźnika. Miareczkowanie kończy się, gdy zanika niebieska barwa. 1 mililitr mianowanego roztworu tiosiarczynu sodowego odpowiada 24,968 miligramom siarczynu miedziowego ($\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$). Badany roztwór Fehlinga I jest prawidłowy, jeżeli do miareczkowania zostanie zużyte 27,7 mililitrów roztworu tiosiarczynu sodowego o stężeniu $c(\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3) = 0,1$ mol na litr.

W przypadku gdy podczas sprawdzenia zostanie zużyta inna objętość roztworu tiosiarczynu sodowego o stężeniu $c(\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3) = 0,1$ mol na litr niż 27,7 mililitrów postępuje się w następujący sposób – przygotowuje się roztwór Fehlinga III (5 mililitrów roztworu Fehlinga I + 5 mililitrów roztworu Fehlinga II) odmierza się dokładnie pipetą, miesza bezpośrednio przed użyciem. Następnie przeprowadza się sprawdzenie roztworu Fehlinga III (5+5): odważa się 0,6045 grama, z dokładnością do 0,0002 gramów czystej, zmielonej sacharozy, która została wysuszona przez 3 dni w ekzykatorze. Odważkę sacharozy

rozpuszcza się w niewielkiej ilości wody destylowanej i przenosi ilościowo do kolby miarowej o pojemności 250 mililitrów, dodaje tyle wody, aby objętość roztworu w kolbie wynosiła około 50 mililitrów, a następnie przeprowadza inwersję zgodnie z ust. 3 pkt 2 lit. c. Uzyskanym po inwersji roztworem wzorcowym cukrów miareczkuje się roztwór Fehlinga III (5+5), w sposób analogiczny jak przy wykonywaniu oznaczeń zgodnie z ust. 3 pkt 4. Roztwór Fehlinga III jest dokładnie sporządzony, jeżeli do jego miareczkowania zostanie zużyte 20 mililitrów przyrządzonego wzorcowego roztworu cukrów. Jeżeli do zmiareczkowania roztworu Fehlinga III (5+5) zużyto mniej lub więcej niż 20 mililitrów roztworu wzorcowego cukrów, poprawkę oblicza się według wzoru:

$$K = \frac{20}{n}$$

gdzie:

n – objętość wzorcowego roztworu cukrów zużytego do zmiareczkowania roztworu Fehlinga III (5+5), mililitrów.

Wielkość poprawki powinna mieścić się w granicach 0,9 – 1,1. Przez otrzymaną wartość mnoży się, w czasie wykonywania oznaczeń, liczbę mililitrów roztworu cukrów badanych zużytych do zmiareczkowania roztworu Fehlinga III (5+5). Prawidłowość wyników oznaczenia zależy od ściśle określonej zawartości siarczanu miedziowego w roztworze Fehlinga I. W przypadku gdy wielkość poprawki nie mieści się w podanym zakresie przygotowuje się nowy roztwór Fehlinga I. Można zastosować gotowy odczynnik Fehlinga I, który sprawdza się podany wyżej sposób;

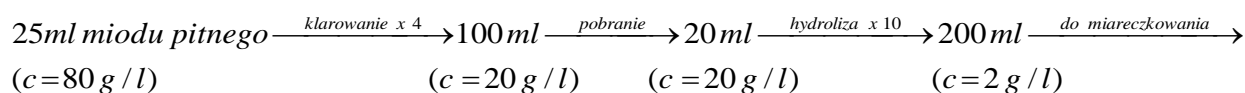
- 7) roztwór Fehlinga II, który sporządza się w następujący sposób – 346,0 gramów winianu sodowo-potasowego czterowodnego ($\text{NaKC}_4\text{H}_6\text{O}_6 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$) rozpuszcza się w około 700 mililitrów wody destylowanej w kolbie miarowej o pojemności 1000 mililitrów, dodaje się 100 gramów wodorotlenku sodowego (NaOH) rozpuszczonego w około 200 mililitrów wody destylowanej i zawartość kolby dopełnia wodą destylowaną do kreski na kolbie. Można zastosować odczynnik Fehlinga II;
- 8) błękit metylenowy, roztwór o stężeniu 10 gramów na litr. Jeżeli w opisie metody nie określono innych wymagań dla odczynników stosuje się odczynniki o czystości cz.d.a.;
- 9) 1% roztworu skrobi rozpuszczalnej, przygotowany w następujący sposób: odważa się 1 gram skrobi z dokładnością do 0,01 grama, dodaje się około 20 mililitrów wody, miesza a potem przygotowany roztwór przenosi się ilościowo do zlewki z około 50 mililitrów wrzącej wody. Całość gotuje się około 2 minut. Po ostudzeniu zawartość zlewki

przenosi się ilościowo do kolby miarowej o pojemności 100 mililitrów, uzupełnia do kreski wodą destylowaną i dokładnie miesza.

3. Wykonanie oznaczenia:

- 1) przygotowanie próbki do oznaczenia – butelkę z miodem pitnym poddaje się ocenie wizualnej. W przypadku stwierdzenia osadu na dnie butelki lub zmętnienia produktu, przesącza się go przez karbowany sączek z bibuły lub odwirowuje. Informacje o wykonaniu tych czynności umieszcza się w opisie analizy. Temperatura próbek miodu pitnego przeznaczonych do analiz fizykochemicznych powinna wynosić 20°C (+/-2°C);
- 2) przygotowanie roztworu cukru stosowanego do wykonania próby orientacyjnej i oznaczania właściwego:
 - a) rozcieńczenie próbki – podczas wykonywania oznaczania cukrów bezpośrednio redukujących i cukrów redukujących po inwersji pobraną do analizy próbkę miodu pitnego rozcieńcza się tak, aby zawartość cukrów w badanym roztworze wynosiła 1,0 – 4,0 grama na litr.

Przykładowe rozcieńczenie próbki:

- b) usuwanie związków lotnych i klarowanie próbki – w celu usunięcia związków lotnych przenosi się 25 mililitrów próbki do parownicy i dodaje się wodorotlenek sodu o stężeniu $c(\text{NaOH}) = 1$ mol na litr, aby uzyskać roztwór o wartości pH około 6,0 – 7,0, który określa się przy użyciu pH-metru. W celu uniknięcia strat próbki po zobojętnieniu, przepłukuje się elektrodę wodą destylowaną. Następnie tak przygotowaną próbkę odparowuje się na wrzącej łaźni wodnej do uzyskania około połowy jej poprzedniej objętości. Potem próbkę przenosi się ilościowo do kolby miarowej o pojemności 100 mililitrów, popłukując parownicę wodą destylowaną. Łączna ilość użytej do tego celu wody destylowanej wynosi około 50 mililitrów. Następnie klaruje się próbkę, dodając 2,5 mililitrów roztworu octanu ołowiu(II) i dodając kroplami 10 mililitrów siarczanu sodu. Uzupełnia wodą destylowaną do kreski na kolbie, miesza i odstawia na około 30 minut. Następnie zawartość kolby przesącza przez sączek karbowany. Uzyskaną w ten sposób przesącz używa się do oznaczania cukrów redukujących lub cukrów redukujących po inwersji,
- c) hydroliza kwasowa (inwersja) – w zależności od spodziewanej zawartości cukrów pobiera się 5, 10, 20 lub 40 mililitrów cieczy otrzymanej po sklarowaniu, uzyskując

odpowiednio rozcieńczenia 20, 40, 80 lub 160 razy, przenosi do kolby miarowej o pojemności 200 mililitrów, uzupełnia wodą destylowaną do 80 mililitrów oraz dodaje 5 mililitrów kwasu chlorowodorowego stężonego. W kolbie umieszcza się termometr w ten sposób, aby cały czas był zanurzony w cieczy. Kolbę wraz z termometrem umieszcza się w łaźni wodnej, podgrzewa do temperatury 69°C (+/- 1°C) i utrzymuje w tej temperaturze przez 5 minut. Ciecz w kolbie szybko schładza się do temperatury 20°C i wyjmuje termometr, który dokładnie spłukuje się wodą destylowaną. Do kolby dodaje się od 1 do 2 kropli oranżu metyloвого, ostrożnie zobojętnia roztworem wodorotlenku sodu o stężeniu 200 gramów na litr do odczynu słabo alkalicznego (barwa żółta) i ciecz zawartą w kolbie uzupełnia do kreski wodą destylowaną;

- 3) próba orientacyjna – do kolby stożkowej o pojemności 100 mililitrów odmierza się pipetą po 5 mililitrów roztworów Fehlinga I i II, a następnie dodaje z biurety 15 mililitrów roztworu cukru przygotowanego w sposób określony w pkt 2. Ciecz zawartą w kolbie ogrzewa się do wrzenia i utrzymując w stanie wrzenia miareczkuje roztworem cukru z biurety do miareczkowania na gorąco. Kiedy ciecz nad osadem uzyska zabarwienie jasnoniebieskie dodaje od 1 do 2 kropli roztworu błękitu metylenowego i miareczkuje dalej do zaniku barwy niebieskiej;
- 4) oznaczenie właściwe – do kolby stożkowej o pojemności 100 mililitrów odmierza się po 5 mililitrów roztworów Fehlinga I i II. Dodaje z biurety objętość roztworu cukru przygotowanego w sposób określony w pkt 2, o 0,5 mililitrów mniejszą od łącznej objętości próbki zużytej do zmiareczkowania próbki orientacyjnej. Szybko ogrzewa do wrzenia i łagodnie gotuje przez 2 minuty. Dodaje od 1 do 2 kropli roztworu błękitu metylenowego i utrzymując roztwór w stanie wrzenia kończy się miareczkowanie wrzącego płynu roztworem cukru z biurety przed upływem 1 minuty.

4. Obliczanie wyniku oznaczenia

Z tabeli odczytuje się równoważną masę cukru inwertowanego w badanym roztworze odpowiadającą ilości roztworu cukru zużytego do miareczkowania. Zawartość cukrów bezpośrednio redukujących lub cukrów redukujących po inwersji w g/l miodu pitnego, wyrażoną jako cukier inwertowany oblicza się według wzoru:

$$X = \frac{C \cdot A \cdot \frac{1000}{V}}{1000} = \frac{C \cdot A}{V}$$

gdzie:

V – oznacza ilość ml roztworu cukru zużytą do miareczkowania,

C – oznacza odczytaną z tabeli masę cukru inwertowanego w mg zredukowaną przez 10 mililitrów roztworu Fehlinga (5+5 mililitrów) przy użyciu V badanego roztworu cukru,

A – oznacza rozcieńczenie,

$1000/V$ – oznacza współczynnik uwzględniający przeliczenie wyniku na 1 litr badanego roztworu cukru,

1000 – oznacza współczynnik uwzględniający przeliczenie mg cukru inwertowanego na gram.

5. Sposób wyrażenia wyniku i powtarzalność

Za wynik końcowy przyjmuje się średnią arytmetyczną z dwóch oznaczeń, wykonanych równoległe, przy czym dopuszczalne rozbieżności między tymi oznaczeniami nie powinny przekraczać:

- 1) 5% – dla miódów pitnych z zawartością cukrów poniżej 50 gramów na litr;
- 2) 2% – dla miódów pitnych z zawartością cukrów co najmniej 50 gramów na litr.

Wynik podaje się z dokładnością do pierwszego miejsca po przecinku.

Tabela

Masa cukru inwertowanego w miligramach redukującego 10 mililitrów roztworu Fehlinga (5+5 mililitrów) odpowiadająca objętości badanego roztworu użytego do miareczkowania (V).

V (mililitry)	Masa cukru inwertowanego w miligramach									
	0,00	0,10	0,20	0,30	0,40	0,50	0,60	0,70	0,80	0,90
15	50,50	50,51	50,52	50,53	50,54	50,54	50,55	50,56	50,57	50,58
16	50,59	50,60	50,61	50,62	50,63	50,64	50,65	50,66	50,67	50,68
17	50,70	50,70	50,71	50,71	50,72	50,72	50,73	50,73	50,74	50,74
18	50,75	50,75	50,76	50,76	50,77	50,77	50,78	50,78	50,79	50,79
19	50,80	50,81	50,82	50,83	50,84	50,84	50,85	50,86	50,87	50,88
20	50,89	50,90	50,91	50,92	50,93	50,94	50,95	50,96	50,97	50,98
21	51,00	51,00	51,01	51,01	51,02	51,02	51,03	51,03	51,04	51,04
22	51,05	51,05	51,06	51,06	51,07	51,07	51,08	51,08	51,09	51,09
23	51,10	51,10	51,11	51,11	51,12	51,12	51,13	51,13	51,14	51,14
24	51,15	51,15	51,16	51,16	51,17	51,17	51,18	51,18	51,19	51,17
25	51,20	51,21	51,22	51,23	51,24	51,24	51,25	51,26	51,27	51,28

OZNACZENIE ZAWARTOŚCI POPIOŁU

Popiół to wszystkie substancje pozostające po spalaniu pozostałości po odparowaniu fermentowanego napoju winiarskiego. Spalanie przeprowadza się w taki sposób, aby wszystkie kationy (z wyjątkiem kationów amonowych) przeszły w formę węglanów lub innych bezwodnych soli nieorganicznych.

Pozostałość po odparowaniu fermentowanego napoju winiarskiego spala się w temperaturze od 500°C do 550°C.

1. Aparatura i sprzęt:

- 1) ekcykator;
- 2) elektryczny piec muflowy o kontrolowanej temperaturze;
- 3) łaźnia z wrzącą wodą;
- 4) płyta grzejna lub promiennik podczerwieni;
- 5) tygiel o średnicy 70 milimetrów i wysokości 25 milimetrów;
- 6) waga z podziałką elementarną o dokładności nie mniejszej niż 0,1 miligrama.

2. Wykonanie oznaczenia

Wypraża się co najmniej dwukrotnie tygiel w elektrycznym piecu muflowym w temperaturze 500-550°C przez godzinę do uzyskania stałej masy, czyli dwóch ważeń pustego tygla, których różnica nie będzie większa niż 0,0005 gramów. Do tak przygotowanego tygla odmierza się 20 mililitrów fermentowanego napoju winiarskiego. Próbkę odparowuje się na wrzącej łaźni wodnej, a następnie ogrzewa pozostałość na płycie grzejnej o temperaturze 200°C lub w promienniku w podczerwieni aż do rozpoczęcia zwęglania próbki. Gdy z próbki przestanie wydzielać się dym, tygiel umieszcza się w elektrycznym piecu muflowym o temperaturze od 500°C do 550°C. Po 15 minut zwęglania tygiel wyjmuje się z pieca, dodaje 5 mililitrów wody destylowanej i odparowuje wodę na łaźni wodnej lub w promienniku w podczerwieni, a następnie ponownie ogrzewa w temperaturze od 500°C do 550°C przez 10 minut. Jeżeli nie nastąpiło całkowite spalanie zwęglonych cząsteczek, powtarza się przemywanie, odparowywanie wody i prażenie. W przypadku napojów o wysokiej zawartości cukrów do wyciągu można dodać, przed pierwszym spopieleniem, kilka kropli czystego oleju roślinnego w celu zapobieżenia nadmiernemu pienieniu próbki. Po zakończeniu spalania tygiel wraz z próbką przenosi się do ekcykatora. Po ochłodzeniu w ekcykatorze tygiel waży się.

3. Obliczanie wyniku oznaczenia

Zawartość popiołu (P) w badanej próbce, w gramach na litr, oblicza się według wzoru:

$$P = 50 \cdot (P_1 - P_0),$$

gdzie:

P_0 – oznacza masę pustego tygla,

P_1 – oznacza masę tygla ze spopieloną próbką (popiołem),

50 – oznacza współczynnik do przeliczenia ilości badanej próbki z 20 mililitrów na litr.

Wynik podaje się z dokładnością do pierwszego miejsca po przecinku.

OZNACZENIE KWASOWOŚCI OGÓLNEJ

Kwasowość ogólna to suma kwasów zawartych w fermentowanym napoju winiarskim wyrażona w gramach kwasu jabłkowego na litr lub w miligramorównoważnikach na litr.

Dwutlenek węgla nie wchodzi w skład kwasowości ogólnej.

Metoda oznaczania kwasowości ogólnej polega na miareczkowaniu potencjometrycznym lub miareczkowaniu z błękitem bromotymolowym jako wskaźnikiem i porównaniu ze wzorcem o barwie odpowiadającej punktowi końcowemu miareczkowania.

1. Odczynniki

- 1) roztwór buforowy o pH 7 sporządzony z 107,3 gramów dwuwodorofosforanu potasowego (KH_2PO_4), 500 mililitrów 1 – molowego roztworu wodorotlenku sodu (NaOH) i wody w ilości potrzebnej do uzyskania 1 000 mililitrów roztworu;
- 2) 0,1 – molowy roztwór wodorotlenku sodu (NaOH);
- 3) roztwór wskaźnika błękitu bromotymolowego o stężeniu 4 gramy na litr, sporządzony z:
 - a) 4 gramów błękitu bromotymolowego ($\text{C}_{27}\text{H}_{28}\text{Br}_2\text{O}_5\text{S}$) rozpuszczonego w 200 mililitrach obojętnego alkoholu 96% objętościowych,
 - b) 200 mililitrów wody pozbawionej CO_2 ,
 - c) 1-molowego roztworu wodorotlenku sodu w ilości potrzebnej do uzyskania barwy niebieskozielonej (pH 7,0) – około 7,5 mililitrów,
 - d) wody w ilości potrzebnej do uzyskania 1000 mililitrów roztworu;
- 4) roztwór buforowy o pH 4.

Można zastosować gotowe odczynniki.

2. Aparatura i sprzęt:

- 1) pH-metr;
- 2) kolba próżniowa o pojemności 500 mililitrów;
- 3) pompka wodna lub łaźnia ultradźwiękowa;
- 4) kolby stożkowe o pojemności 50 mililitrów i 100 mililitrów;
- 5) pipety o pojemności 1 mililitrów, 5 mililitrów i 10 mililitrów;
- 6) cylinder miarowy o pojemności 50 mililitrów.

3. Przygotowanie próbki do analizy

Do kolby próżniowej wlewa się około 50 mililitrów fermentowanego napoju winiarskiego.

Następnie kolbę podłącza się do pompki wodnej na jedną do dwóch minut stale wstrząsając, albo stosuje się łaźnię ultradźwiękową przez jedną do dwóch minut.

4. Wykonanie oznaczania:

- 1) miareczkowanie potencjometryczne – przed przystąpieniem do miareczkowania kalibruje się pH-metr przy użyciu roztworu buforowego o pH 7 i roztworu buforowego o pH 4. Do kolby stożkowej wlewa się 10 mililitrów przygotowanej próbki. Następnie dodaje się około 10 mililitrów wody destylowanej i zanurza się elektrodę. Miareczkuje się roztworem wodorotlenku sodu do uzyskania pH 7 w temperaturze 20°C. Wodorotlenek sodu dodaje się powoli, stale mieszając;
- 2) miareczkowanie ze wskaźnikiem (błękit bromotymolowy):
 - a) próbka ślepa – do kolby stożkowej wlewa się 25 mililitrów przegotowanej wody destylowanej, 1 mililitr roztworu błękitu bromotymolowego oraz 10 mililitrów próbki fermentowanego napoju winiarskiego. Następnie miareczkuje się roztworem wodorotlenku sodu do zmiany barwy na niebieskozieloną. Następnie dodaje się 5 mililitrów roztworu buforowego o pH 7,
 - b) próbka właściwa – do kolby stożkowej wlewa się 30 mililitrów przegotowanej wody destylowanej, 1 mililitr roztworu błękitu bromotymolowego oraz 10 mililitrów próbki fermentowanego napoju winiarskiego. Następnie dodaje się roztwór wodorotlenku sodowego w ilości potrzebnej do uzyskania barwy identycznej z barwą uzyskaną w próbce ślepej.

5. Obliczanie wyniku oznaczania:

- 1) kwasowość ogólną (A) w miligramorównoważnikach na liter oblicza się według wzoru:

$$A = 10 \cdot n,$$

gdzie:

n – oznacza objętość zużytego roztworu wodorotlenku sodu.

Wartość tę podaje się z dokładnością do jednego miejsca po przecinku;

- 2) kwasowość ogólną (A') w gramach na liter kwasu jabłkowego oblicza się według wzoru:

$$A' = 0,067 \cdot A$$

Wynik podaje się z dokładnością do jednego miejsca po przecinku.

6. Powtarzalność metody

Powtarzalność metody jest to wartość, poniżej której powinna, z określonym prawdopodobieństwem, znajdować się wartość bezwzględna różnicy między wynikami dwóch pojedynczych oznaczeń, uzyskanych dla tej samej próbki, w tych samych warunkach pomiarowych (przez tego samego analityka, w tym samym laboratorium, przy użyciu tej samej aparatury i w krótkim odstępie czasu).

W przypadku oznaczania kwasowości ogólnej powtarzalność (r) wynosi:

- 1) $r = 0,9$ miligramorównoważnika na litr;
- 2) $r = 0,07$ grama kwasu jabłkowego na litr.

7. Odtwarzalność metody

Odtwarzalność metody jest to wartość, poniżej której powinna, z określonym prawdopodobieństwem, znajdować się wartość bezwzględna różnicy między wynikami dwóch pojedynczych oznaczeń, uzyskanych dla tej samej próbki, w różnych warunkach pomiarowych (przez innego analityka, w innym laboratorium, przy użyciu innej aparatury i w innym czasie).

W przypadku oznaczania kwasowości ogólnej odtwarzalność (R) wynosi:

- 1) dla fermentowanych napojów winiarskich białych i różowych:
 - a) $R = 3,6$ miligramorównoważnika na litr,
 - b) $R = 0,3$ grama kwasu jabłkowego na litr;
- 2) dla fermentowanych napojów winiarskich czerwonych:
 - a) $R = 5,1$ miligramorównoważnika na litr,
 - b) $R = 0,4$ grama kwasu jabłkowego na litr.

OZNACZANIE KWASOWOŚCI LOTNEJ

Kwasowość lotna jest sumą kwasów lotnych w stanie wolnym lub związanym, wyrażoną jako liczba kwasu octowego w gramach na litr lub w miligramorównoważnikach na litr. Zawartości kwasu węglowego i kwasu siarkawego nie zalicza się do kwasowości lotnej fermentowanego napoju winiarskiego.

Metoda oznaczania kwasowości lotnej polega na zmiareczkowaniu oddestylowanych kwasów lotnych mianowanym roztworem wodorotlenku sodu. Z fermentowanego napoju winiarskiego usuwa się uprzednio dwutlenek węgla, natomiast kwasowość tworzoną przez wolny i związany dwutlenek siarki odejmuje się od kwasowości destylatu. Odejmuje się również kwasowość powstałą z kwasu sorbowego, który mógł być dodany do fermentowanego napoju winiarskiego.

1. Odczynniki:

- 1) krystaliczny kwas winowy ($C_4H_6O_6$);
- 2) 0,1-molowy roztwór wodorotlenku sodu (NaOH);
- 3) 1% roztwór fenoloftaleiny w alkoholu 96% objętościowych;
- 4) kwas chlorowodorowy (o gęstości $d = 1,19$ gramów na mililitr) rozcieńczony w stosunku objętościowym 1:4 %;
- 5) 0,005-molowy roztwór jodu (I_2);
- 6) krystaliczny jodek potasu (KI);
- 7) roztwór skrobi o stężeniu 5 gramów na litr;
- 8) nasycony roztwór heptaokso-tetraboranu sodu ($Na_2B_4O_7 \cdot 10H_2O$), o stężeniu 55 gramów na litr w temperaturze $20^\circ C$.

2. Aparatura i sprzęt:

- 1) kolba próżniowa;
- 2) pompka wodna lub łaźnia ultradźwiękowa;
- 3) zestaw do destylacji z parą wodną, składający się z:
 - a) chłodnicy,
 - b) kolby z przewodem pary,
 - c) kolumny destylacyjnej,
 - d) wytwornicy pary wodnej niezawierającej dwutlenku węgla.

3. Przygotowanie aparatury

W celu przygotowania zestawu do destylacji z parą wodną wykonuje się przynajmniej jeden z

poniższych testów:

- 1) do kolby zestawu do destylacji z parą wodną wlewa się 20 mililitrów przegotowanej wody i przeprowadza się destylację. Zbiera się 250 mililitrów destylatu i dodaje do niego 0,1 mililitrów roztworu wodorotlenku sodu i dwie krople roztworu fenoloftaleiny; barwa różowa powinna utrzymywać się co najmniej przez 10 sekund, co oznacza, że para wodna nie zawiera dwutlenku węgla;
- 2) do kolby zestawu do destylacji z parą wodną wlewa się 20 mililitrów 0,1-molowego roztworu kwasu octowego i przeprowadza się destylację. Zbiera się 250 mililitrów destylatu, który miareczkuje się roztworem wodorotlenku sodu, przy czym objętość roztworu zużytego do miareczkowania nie może być mniejsza niż 19,9 mililitrów, co oznacza, że co najmniej 99,5% kwasu octowego zostało oddestylowane z parą wodną;
- 3) do kolby zestawu do destylacji z parą wodną wlewa się 20 mililitrów 1-molowego roztworu kwasu mlekowego i przeprowadza się destylację. Zbiera się 250 mililitrów destylatu i miareczkuje roztworem wodorotlenku sodowego; objętość zużytego do miareczkowania roztworu wodorotlenku sodowego nie może być większa niż 1 mililitra, co oznacza, że nie więcej niż 0,5% kwasu mlekowego zostało oddestylowane.

4. Wykonanie oznaczenia:

- 1) usuwanie dwutlenku węgla – do kolby próżniowej wlewa się około 50 mililitrów fermentowanego napoju winiarskiego i włącza pompkę wodną na jedną do dwóch minut, stale wstrząsając, lub stosuje się łaźnię ultradźwiękową przez jedną do dwóch minut;
- 2) destylacja z użyciem pary wodnej – 20 mililitrów fermentowanego napoju winiarskiego pozbawionego dwutlenku węgla wlewa się do kolby zestawu do destylacji z parą wodną, dodaje się około 0,5 grama kwasu winowego i przeprowadza destylację. Zbiera się co najmniej 250 mililitrów destylatu;
- 3) miareczkowanie – destylat miareczkuje się roztworem wodorotlenku sodu o stężeniu 0,1 molowym wobec dwóch kropli fenoloftaleiny jako wskaźnika. Miareczkowanie kończy się chwili raz z pojawieniem się różowej barwy roztworu niezanikającej przez 30 sekund;
- 4) wprowadzenie poprawki na dwutlenek siarki – destylat bezpośrednio po zmiareczkowaniu zakwasza się czterema kroplami kwasu chlorowodorowego. Następnie dodaje się 2 mililitry roztworu skrobi i kilka kryształów jodku potasu.

Roztwór miareczkuje się przy użyciu roztworu jodu do niebieskiego zabarwienia. Zużyta ilość jodu odpowiada zawartości wolnego dwutlenku siarki w destylacie. Następnie dodaje się nasycony roztwór heptaokso-tetraboranu sodu do uzyskania barwy różowej i miareczkuje związany dwutlenek siarki przy użyciu roztworu jodu.

5. Obliczanie wyniku:

- 1) kwasowość lotną (A), wyrażaną w miligramorównoważnikach na litr z dokładnością do jednego miejsca po przecinku, oblicza się według wzoru:

$$A = 5(n - 0,1n' - 0,05n''),$$

gdzie:

n – oznacza objętość zużytego wodorotlenku sodu,

n' – oznacza objętość jodu zużytego do miareczkowania wolnego dwutlenku siarki,

n'' – oznacza objętość jodu zużytego do miareczkowania związanego dwutlenku siarki;

- 2) kwasowość lotną (A'), wyrażaną w gramach kwasu octowego na litr, z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, oblicza się według wzoru:

$$A' = 0,300 (n - 0,1 n' - 0,05n''),$$

gdzie:

n – oznacza objętość zużytego wodorotlenku sodu,

n' – oznacza objętość jodu zużytego do miareczkowania wolnego dwutlenku siarki,

n'' – oznacza objętość jodu zużytego do miareczkowania związanego dwutlenku siarki.

Jeżeli fermentowany napój winiarski zawiera kwas sorbowy, kwasowość pochodzącą z kwasu sorbowego odejmuje się od oznaczonej kwasowości lotnej, przy założeniu, że 100 miligramów kwasu sorbowego odpowiada kwasowości 0,89 milirównoważnika na litr lub 0,053 gramów na litr kwasu octowego oraz gdy jest znana zawartość kwasu sorbowego w miligramach na mililitr.

6. Powtarzalność metody

Powtarzalność metody jest to wartość, poniżej której powinna, z określonym prawdopodobieństwem, znajdować się wartość bezwzględna różnicy między wynikami dwóch pojedynczych oznaczeń, uzyskanych dla tej samej próbki, w tych samych warunkach pomiarowych (przez tego samego analityka, w tym samym laboratorium, przy użyciu tej samej aparatury i w krótkim odstępie czasu).

W przypadku oznaczania kwasowości lotnej powtarzalność (r) wynosi:

- 1) $r = 0,7$ miligramorównoważnika na litr;
- 2) $r = 0,04$ gram kwasu octowego na litr.

7. Odtwarzalność metody

Odtwarzalność metody jest to wartość, poniżej której powinna, z określonym prawdopodobieństwem, znajdować się wartość bezwzględna różnicy między wynikami dwóch pojedynczych oznaczeń, uzyskanych dla tej samej próbki, w różnych warunkach pomiarowych (przez innego analityka, w innym laboratorium, przy użyciu innej aparatury i w innym czasie).

W przypadku oznaczania kwasowości lotnej odtwarzalność (R) wynosi:

- 1) $R = 1,3$ miligramorównoważnika na litr;
- 2) $R = 0,08$ gram kwasu octowego na litr.

8. Oznaczenie kwasu salicylowego przechodzącego do destylatu otrzymywanego przy oznaczaniu kwasowości lotnej

Po oznaczeniu kwasowości lotnej i wprowadzeniu poprawki na zawartość dwutlenku siarki, obecność kwasu salicylowego po zakwaszeniu stwierdza się, jeżeli po dodaniu soli żelaza (III) pojawi się fioletowe zabarwienie.

Oznaczanie kwasu salicylowego przechodzącego do destylatu wraz z kwasami lotnymi wykonuje się w drugim destylacie, przy czym używa się tej samej objętości destylatu, jaką wykorzystano do oznaczania kwasowości lotnej. Kwas salicylowy oznacza się kolorymetryczną metodą porównawczą. Oznaczoną zawartość kwasu salicylowego odejmuje się od kwasowości lotnej oznaczonej w destylacie uzyskanym w wyniku pierwszej destylacji.

8.1. Odczynniki:

- 1) kwas chlorowodorowy (HCl) (o gęstości $r_{20} = 1,18$ do $1,19$ gramów na litr);
- 2) 0,1-molowy roztwór tiosiarczuanu sodu ($\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$);
- 3) 10% (m/v) roztwór siarczuanu żelazo-amonowego ($\text{Fe}_2(\text{SO}_4)_3 \cdot (\text{NH}_4)_2\text{SO}_4 \cdot 24\text{H}_2\text{O}$);
- 4) 0,01-molowy roztwór salicylanu sodowego;
- 5) roztwór salicylanu sodowego ($\text{NaC}_7\text{H}_5\text{O}_3$) o stężeniu $1,60$ gramów na litr.

8.2. Wykonanie oznaczania:

- 1) do kolby stożkowej, natychmiast po oznaczeniu kwasowości lotnej i wprowadzeniu poprawki na zawartość wolnego i związanego dwutlenku siarki, odmierza się $0,5$ mililitra kwasu solnego, 3 mililitry roztworu tiosiarczuanu sodu i 1 mililitr roztworu siarczuanu żelazo-amonowego. Pojawienie się barwy fioletowej świadczy o obecności w próbce kwasu salicylowego;
- 2) w przypadku stwierdzenia w próbce obecności kwasu salicylowego, na kolbie stożkowej wykorzystanej przy wykrywaniu obecności kwasu salicylowego, zaznacza się kreską

objętość destylatu, następnie kolbę opróżnia się i przepłukuje. Następnie przeprowadza się destylację z parą wodną drugiej próbki fermentowanego napoju winiarskiego o objętości 20 mililitrów, zbierając destylat do kolby stożkowej. Następnie dodaje się 0,3 mililitry czystego kwasu solnego i 1 mililitr roztworu siarczanu żelazo-amonowego. Zawartość kolby zabarwi się na fioletowo. Do kolby stożkowej, identycznej jak ww. kolba z zaznaczoną kreską, wlewa się wodę destylowaną w ilości równej ilości destylatu, a następnie dodaje 0,3 mililitra czystego kwasu solnego i 1 mililitr roztworu siarczanu żelazo-amonowego. Przy użyciu biurety wprowadza się roztwór salicylanu sodowego aż do uzyskania barwy fioletowej o natężeniu odpowiadającym barwie roztworu w kolbie zawierającej destylat fermentowanego napoju winiarskiego;

- 3) wprowadzanie poprawki do kwasowości lotnej – od objętości n mililitrów roztworu wodorotlenku sodu, zużytego do miareczkowania kwasów w destylacie podczas oznaczania kwasowości lotnej, odejmuje się objętość $0,1 \times n'''$, gdzie n'' oznacza objętość w mililitrach roztworu dodanego z biurety.

UZASADNIENIE

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowego sposobu wyrobu fermentowanych napojów winiarskich oraz metod analiz tych napojów do celów urzędowej kontroli w zakresie jakości handlowej stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 6 pkt 3 ustawy z dnia r. o wyrobach winiarskich (Dz. U.), zwanej dalej „ustawą”. Projekt tego rozporządzenia zastąpi rozporządzenie o tym samym tytule wydane na podstawie art. 16 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. z 2020 r. poz. 1891), które utraciło moc w dniu wejścia w życie ustawy.

Rozporządzenie nie wprowadza nowych rozwiązań w porównaniu z przepisami poprzedzającego rozporządzenia.

Rozporządzenie określa dozwolone sposoby wyrobu fermentowanych napojów winiarskich, uwzględniając przy ich określeniu przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz. Urz. UE L 354 z 31.12.2008, str. 16, z późn. zm.).

W związku z tym, że wyroby produkowane z owoców innych niż winogrona nie wchodzą w zakres wspólnego rynku wina, zasady ich wyrobu oraz metody ich analiz mogą być określone w prawie poszczególnych państw członkowskich Unii Europejskiej. Z uwagi na to, iż metody stosowane podczas wytwarzania produktów sektora wina są stosowane lub mogą być stosowane przy wyrobie fermentowanych napojów winiarskich, w projekcie rozporządzenia wykorzystane zostały rozwiązania określone w przepisach Unii Europejskiej dotyczące wyrobu win.

Rozporządzenie nie wprowadza ograniczeń metod wyrobu fermentowanych napojów winiarskich.

Ponadto rozporządzenie określa:

1) czynności technologiczne, które mogą być stosowane w procesie wyrobu fermentowanych napojów winiarskich, takie jak: napowietrzanie, dodawanie czystego tlenu, barbotaż, obróbkę termiczną, odwirowywanie oraz filtrację, eliminację dwutlenku siarki, obróbkę węglem drzewnym;

2) dozwolone metody eliminacji dwutlenku siarki;

3) substancje dozwolone do zastosowania do oczyszczania;

4) substancje dozwolone do zastosowania do zakwaszania i odkwaszania;

5) substancje dozwolone do użycia w trakcie leżakowania, stabilizacji lub rozlewu.

Dodatkowo rozporządzenie wprowadza 7 metod analiz, które będą stosowane podczas wykonywania urzędowej kontroli fermentowanych napojów winiarskich.

W rozporządzeniu opisano kolejno metody analityczne, mające na celu określenie: gęstości i gęstości względnej w temperaturze 20 °C, zawartości alkoholu w procentach objętościowych, zawartości ekstraktu ogólnego, zawartości cukrów redukujących, zawartości popiołu, kwasowości ogólnej i kwasowości lotnej.

Metodyka wykonywania analiz fermentowanych napojów winiarskich, czyli wyrobów winiarskich, które nie zaliczają się do wspólnej organizacji rynku wina, została opracowana w projekcie niniejszego rozporządzenia w oparciu o metody analiz opisane w rozporządzeniu Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/934 z dnia 12 marca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do obszarów uprawy winorośli, w przypadku których zawartość alkoholu może być zwiększona, dozwolonych praktyk enologicznych i ograniczeń mających zastosowanie do produkcji i konserwowania produktów sektora win, minimalnej zawartości alkoholu w odniesieniu do produktów ubocznych oraz ich usuwania, a także publikacji dokumentów OIV (Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2019, str. 1, z późn. zm.). Umożliwi to uniknięcie konieczności posiadania dwóch odrębnych metodyk badań oraz odrębnego sprzętu laboratoryjnego. Wprowadzenie metod wykonywania analiz fermentowanych napojów winiarskich analogicznych do stosowanych w Unii Europejskiej dla wyrobów winiarskich gronowych umożliwi nie tylko wykorzystywanie tego samego wyposażenia laboratoryjnego lecz również wyeliminuje konieczność posługiwania się różnymi metodami podczas badania różnych wyrobów winiarskich.

Z uwagi na mniejszy zakres cech jakościowych jakie powinny być oceniane podczas analizy fermentowanych napojów winiarskich, adaptowano jedynie część metod stosowanych w Unii Europejskiej do analiz win.

Przepisy rozporządzenia są zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Rozporządzenie zostanie notyfikowane Komisji Europejskiej w dniuzgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji..

Projekt rozporządzenia został ujęty w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie metod analiz fermentowanych napojów winiarskich do celów urzędowej kontroli w zakresie jakości handlowej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Ryszard Bartosik – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jarosław Wesołowski, główny specjalista, Zespół ds. Wyrobów Alkoholowych, Departament Przetwórstwa i Rynków Rolnych, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, tel. 22 623 22 54, adres e-mail: jaroslaw.wesolowski@minrol.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 10 czerwca 2021 r.</p> <p>Źródło inne</p> <p>Nr w wykazie prac XXX</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o wyrobach winiarskich minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia metody analiz fermentowanych napojów winiarskich wykonywanych w ramach nadzoru nad jakością handlową tych napojów.

Rozporządzenie to powtarza przepisy wydane na podstawie art. 16 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. z 2020 r. poz. 1891) o tym samym tytule.

Potrzeba wydania tego rozporządzenia wynika ze zmiany podstawy prawnej do jego wydania.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Należy określić metod analiz fermentowanych napojów winiarskich do celów urzędowej kontroli w zakresie jakości handlowej, korygując drobne błędy technologiczne, które zostały zgłoszone przez przemysł.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Większość państw członkowskich nie posiada przepisów dotyczących metod analizy fermentowanych napojów winiarskich.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy wpisani do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich	150	Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	Neutralne – przepisy w tym zakresie nie ulegną zmianie.
Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów			Neutralne – przepisy w tym zakresie nie ulegną zmianie.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji z:

- 1) Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych,
- 2) Federacją Gospodarki Żywnościowej RP,
- 3) Federacją Związków Kółek i Organizacji Rolniczych RP,
- 4) Federacją Związków Pracodawców - Dzierżawców i Właścicieli Rolnych,
- 5) Forum Związków Zawodowych,
- 6) Instytutem Gospodarki Rolnej,
- 7) Konfederacją Lewiatan,
- 8) Krajową Izbą Gospodarczą, Komitetem Rolnictwa i Obrotu Rolnego,
- 9) Krajową Radą Gorzelnictwa i Produkcji Biopaliw,
- 10) Krajową Radą Izb Rolniczych,
- 11) Krajową Radą Spółdzielczą,
- 12) Krajowym Stowarzyszeniem Przetwórców Owoców i Warzyw,
- 13) Krajowym Związkiem Grup Producentów Owoców i Warzyw,
- 14) Krajowym Związkiem Rewizyjnym Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych,
- 15) Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,
- 16) Krajowym Związkiem Zrzeszeń Plantatorów Owoców i Warzyw,
- 17) Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym „Solidarność”,
- 18) Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Rolników Indywidualnych „Solidarność”,
- 19) Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych,
- 20) Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych,
- 21) Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Przetwórców i Producentów Produktów Ekologicznych „Polska Ekologia”,
- 22) Państwową Agencją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
- 23) Polską Federacją Producentów Żywności Związkiem Pracodawców,
- 24) Polską Izbą Gospodarczą Maszyn i Urządzeń Rolniczych,
- 25) Polską Izbą Produktu Regionalnego i Lokalnego,
- 26) Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji,
- 27) Polskim Związkiem Ogrodniczym,
- 28) Polskim Związkiem Pszczelarskim,
- 29) Polskim Związkiem Zawodowym Rolników,
- 30) Polskim Związkiem Zrzeszeń Leśnych,
- 31) Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej,
- 32) Radą Dialogu Społecznego w Rolnictwie,
- 33) Radą Dialogu Społecznego,
- 34) Radą Rolnictwa i Produkcji Ekologicznej,
- 35) Sekretariatem Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”,
- 36) Stowarzyszeniem Krajowa Unia Producentów Soków,
- 37) Stowarzyszeniem Naukowo-Technicznym Inżynierów i Techników Rolnictwa,
- 38) Stowarzyszeniem Polska Wódka – Polish Vodka Association,
- 39) Stowarzyszeniem Polskich Dystrybutorów Owoców i Warzyw „Unia Owocowa”,
- 40) Stowarzyszeniem Producentów Owoców i Warzyw „CUIAVIA”,
- 41) Stowarzyszeniem Producentów Żywności Metodami Ekologicznymi „Ekoland”,
- 42) Towarzystwem Rozwoju Sadów Karłowych,
- 43) Związkiem Gorzelnicy Polskich,
- 44) Związkiem Pracodawców Business Centre Club,
- 45) Związkiem Pracodawców Polska Rada Winiarstwa,
- 46) Związkiem Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy,
- 47) Związkiem Przedsiębiorców i Pracodawców
- 48) Związkiem Rzemiosła Polskiego,

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na wydatki sektora finansów publicznych. Zmiany wprowadzone projektowanym rozporządzeniem nie wprowadzają zmian w zakresie przeprowadzania kosztów certyfikacji. Poszczególne instytucje wymienione w Ustawie prowadzą już kontrole w zakresie wyrobów winiarskich.</p> <p>Zwiększenie obciążeń administracyjnych dla Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i nie będzie stanowiło podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki na ten cel. Zadania delegowane nową ustawą do realizacji przez KOWR będą finansowane w ramach wydatków na funkcjonowanie KOWR pochodzących z transferu środków z Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa, jednocześnie nie powodując dodatkowego obciążenia po stronie ZWRSP (zwiększenia poziomu dotychczasowego transferu).</p> <p>Zaproponowane zmiany w zakresie przepisów odnoszących się do Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, jak i Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, nie będą powodować dodatkowych skutków dla budżetu państwa.</p>

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Wprowadzane usprawnienia nie wpłynie na funkcjonowanie dużych przedsiębiorstw. Obecnie w Polsce nie ma takich przedsiębiorstw.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Wprowadzane usprawnienia korzystnie wpłyną na funkcjonowanie mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, które będą zainteresowane produkcją win i moszczy odmianowych lub rocznikowych.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wprowadzane usprawnienia nie wpłyną na rodziny, obywateli oraz gospodarstwa domowe						
	osoby niepełnosprawne	Brak wpływu.						

	oraz starsze	
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
	(dodaj/usuń)	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Koszty kontroli w zakresie wyrobu wyrobów winiarskich zostaną zredukowane w wyniku lepszego dostępu do informacji jednostek działających na rynku tych wyrobów. Pozwoli to na lepsze planowanie kontroli.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy	
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz: Projektowane rozwiązania będą sprzyjały redukcji obciążeń regulacyjnych poprzez zmniejszenie liczby dokumentów i procedur.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ inne: rolnictwo	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia dzięki zmniejszeniu obciążeń administracyjnych oraz usprawnianiu obiegu dokumentów pozytywnie wpłynie na sytuację producentów win i moszczy.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rozwiązanie problemów wskazanych w punkcie 1 nastąpi z chwilą wejścia w życie projektowanego rozporządzenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu nastąpi 5 lat po wdrożeniu. Miernikiem będą zmiany technologii wyrobu napojów alkoholowych.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
-		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie stawek opłat za przeprowadzenie certyfikacji wina lub moszczu z określonego
rocznika albo wina lub moszczu z określonej odmiany winorośli**

Na podstawie art. 30 ust. 13 ustawy z dnia r. o wyrobach winiarskich (Dz. U.),
zarządza się, co następuje:

§ 1. Koszty certyfikacji, o których mowa w art. 12 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/274 z dnia 11 grudnia 2017 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, certyfikacji, rejestru przychodów i rozchodów, obowiązkowych deklaracji i powiadomień oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do odpowiednich kontroli i uchylającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/561 (Dz. Urz. UE L 58 z 28.02.2018, str. 60, z późn. zm.²⁾), ponoszą podmioty gospodarcze, które ubiegają się o te certyfikacje.

§ 2. Koszty certyfikacji:

- 1) obejmują kontrole informacji, o których mowa w art. 30 ust. 5 ustawy z dnia o wyrobach winiarskich, które wynoszą 21,00 zł za każdą rozpoczętą godzinę kontroli;
- 2) w przypadku kontroli na miejscu, obejmują koszty dojazdu do miejsca uprawy winorośli lub miejsca wyrobu wina:
 - a) 8,40 zł, jeżeli odległość wynosi do 10 kilometrów,
 - b) 21,00 zł, jeżeli odległość wynosi powyżej 10 kilometrów do 50 kilometrów,
 - c) 63,00 zł, jeżeli odległość wynosi powyżej 50 kilometrów do 100 kilometrów,
 - d) 104,00 zł, jeżeli odległość wynosi powyżej 100 kilometrów do 150 kilometrów,
 - e) 146,00 zł, jeżeli odległość wynosi powyżej 150 kilometrów do 200 kilometrów,
 - f) 167,00 zł, jeżeli odległość wynosi powyżej 200 kilometrów.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rynki rolne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. z 2021 r. poz. 942).

²⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 354 z 26.10.2020, str. 4.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU
WSI**

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie stawek opłat za przeprowadzenie certyfikacji wina z określonego rocznika lub wina z określonej odmiany winorośli stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 30 ust. 13 ustawy z dnia r. o wyrobach winiarskich (Dz. U.).

Regulacja określa stawki opłat za przeprowadzenie certyfikacji wina lub moszczu winogronowego z określonego rocznika lub z określonej odmiany winorośli, biorąc pod uwagę analizę rzeczywistych kosztów kontroli winnic ponoszonych przez wojewódzkie inspektoraty jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Wysokość stawek opłat w stosunku do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie stawek opłat za przeprowadzenie certyfikacji wina z określonego rocznika lub wina z określonej odmiany winorośli (Dz. U. z 2012 r. poz. 3) nie uległa zmianie. Niemniej jednak z projektowanych przepisów usunięto informacje na temat kosztów kontroli przeprowadzanej przez wojewódzkie inspektoraty ochrony roślin i nasiennictwa. Powyższe wynika ze zmiany metodologii przeprowadzania certyfikacji.

Certyfikacja wina lub moszczu winogronowego z określonego rocznika lub z określonej odmiany winorośli obejmuje cały proces jego wytworzenia, począwszy od kontroli stosowanych odmian winorośli, przez kontrolę jego produkcji, kończąc na kontroli posiadanych zapasów. Ustawa z dnia r. o wyrobach winiarskich zobowiązuje wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwego ze względu na miejsce wyrobu wina do przeprowadzania ww. kontroli na miejscu prowadzenia produkcji wina lub moszczą albo zgromadzonej dokumentacji, w tym spełniania wymagań określonych w przepisach Unii Europejskiej.

Wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, przeprowadzając kontrolę stosuje przepisy ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 630), zgodnie z którymi stawki opłat są uzależnione od dojazdu do miejsca uprawy winorośli oraz miejsca wyrobu wina. Biorąc pod uwagę powyższe, w projekcie rozporządzenia, określając wysokość stawek uwzględniono specyfikę kontroli przeprowadzanych przez ww. organ.

Projektowane stawki opłat za przeprowadzenie certyfikacji przez wojewódzkich inspektorów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w zakresie dojazdu na miejsce dokonania oceny oraz ocenę dokumentów są analogiczne do określonych w rozporządzeniu

Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie stawek opłat za dojazd do miejsca oceny, czynności związane z dokonaniem oceny, badania laboratoryjne i wydawanie świadectw jakości handlowej oraz sposobu i terminu wnoszenia tych opłat w sprawie stawek opłat za dojazdy do miejsca oceny, czynności związanych z dokonaniem oceny, badań laboratoryjnych i wydawania świadectw jakości handlowej oraz sposobu i terminu wnoszeniu tych opłat (Dz. U. poz. 2328) oraz rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 września 2020 r. w sprawie stawek opłat pobieranych przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa za przeprowadzanie kontroli urzędowych, wykonywanie innych czynności urzędowych oraz świadczenie usług w zakresie ochrony roślin przed agrofagami (Dz. U. poz. 1771).

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. W Biuletynach Informacji Publicznej zostaną również udostępnione wszelkie dokumenty dotyczące prac nad projektem rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zostanie ujęty w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie stawek opłat za przeprowadzenie certyfikacji wina lub moszczu z określonego rocznika albo wina lub moszczu z określonej odmiany winorośli</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Ryszard Bartosik – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jarosław Wesołowski, główny specjalista, Zespół ds. Wyrobów Alkoholowych, Departament Przetwórstwa i Rynków Rolnych, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, tel. 22 623 22 54, adres e-mail: jaroslaw.wesolowski@minrol.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 10 czerwca 2021 r.</p> <p>Źródło inne</p> <p>Nr w wykazie prac XXX</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Określenie stawek opłat za przeprowadzenie certyfikacji wina lub moszczu z określonego rocznika albo wina lub moszczu z określonej odmiany winorośli.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wprowadzenie rozwiązań legislacyjnych polegających na określeniu kosztów certyfikacji wina lub moszczu z określonego rocznika albo wina lub moszczu z określonej odmiany winorośli. Zgodnie z przepisami Unii Europejskiej koszty certyfikacji, o których mowa w art. 12 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/274 z dnia 11 grudnia 2017 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, certyfikacji, rejestru przychodów i rozchodów, obowiązkowych deklaracji i powiadomień oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do odpowiednich kontroli i uchylającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/561 (Dz. Urz. UE L 58 z 28.02.2018, str. 60, z późn. zm.), ponoszą podmioty gospodarcze, które ubiegają się o certyfikację. Certyfikacja ta jest nieobowiązkowa.

W celu określenia kosztów certyfikacji niezbędne jest przeprowadzenie analizy rzeczywistych kosztów kontroli winnic ponoszonych przez poszczególne wojewódzkie inspektoraty Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz wojewódzkie inspektoraty jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Wysokości stawek opłat, w stosunku do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie stawek opłat za przeprowadzenie certyfikacji wina z określonego rocznika lub wina z określonej odmiany winorośli (Dz. U. z 2012 r. poz. 3) nie uległy zmianie.

Certyfikacja wina lub moszczu winogronowego z określonego rocznika lub z określonej odmiany winorośli obejmuje cały proces jego wytworzenia, począwszy od kontroli stosowanych odmian winorośli, przez kontrolę jego produkcji, kończąc na kontroli posiadanych zapasów. Ustawa z dnia r. o wyrobach winiarskich zobowiązuje do przeprowadzania ww. kontroli wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa właściwego ze względu na miejsce wyrobu wina – do kontroli zgodności danych wskazanych przez producenta wina w informacji dołączanej do wniosku o przeprowadzenie certyfikacji wina lub moszczu. W przypadku gdy wina lub moszcz zostały wyrobione z winogron pochodzących z upraw winorośli wpisanych do ewidencji winnic oraz gdy:

1) zostały spełnione wymagania określone w art. 49 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33 z dnia 17 października 2018 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do wniosków o objęcie ochroną nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i

określeń tradycyjnych w sektorze wina, procedury zgłaszania sprzeciwu, ograniczeń stosowania, zmian w specyfikacji produktu, unieważnienia ochrony oraz etykietowania i prezentacji (Dz. Urz. UE L 9 z 11.01.2019, str. 2, z późn. zm.¹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/33” – w przypadku wina rocznikowego lub moszczu rocznikowego,

2) zostały spełnione wymagania określone w art. 50 rozporządzenia 2019/33 – w przypadku wina odmianowego lub moszczu odmianowego,

3) odmiany winorośli, z których wino lub moszcz zostały wyrobione, nie zostały wyłączone na podstawie art. 120 ust. 2 lit. b rozporządzenia nr 1308/2013 – w przypadku wina odmianowego lub moszczu odmianowego,

4) dane uzyskane w wyniku kontroli, o której mowa w art. 18 ustawy o wyrobach winiarskich, są zgodne z informacjami zawartymi we wniosku

– wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, po zweryfikowaniu finalnej wielkości partii wina lub partii moszczu na podstawie danych zawartych w rejestrze przychodów i rozchodów lub informacji otrzymanej od producenta wina, wydaje dla danej partii wina lub partii moszczu certyfikat dla wina lub certyfikat dla moszczu.

Za przeprowadzenie certyfikacji wina lub moszczu pobiera się opłatę, która pokrywa koszty, o których mowa w art. 12 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia 2018/274.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Zgodnie z przepisami UE, za przeprowadzenie certyfikacji wina lub moszczu pobiera się opłatę, która pokrywa koszty, o których mowa w art. 12 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia 2018/274. Większość państw członkowskich Unii Europejskiej estymuje koszty przeprowadzenia takiej certyfikacji.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Plantatorzy winorośli niebędący producentami wina	300	Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa (KOWR)	Uproszczenia związane z utworzeniem ewidencji winnic w KOWR, do której jednorazowo będą wpisywać się wszyscy plantatorzy winorośli w celu monitorowania areału upraw winorośli. Z uwagi na centralne gromadzenie danych z kontroli przez KOWR, w ramach certyfikacji rocznikowej i odmianowej moszczów będą wykorzystywane informacje gromadzone przez PIORIN. Rozwiązanie to zmniejszy obciążenia administracyjne w zakresie
Producenci wina	300	KO W R	Uproszczenia związane z utworzeniem ewidencji winnic w KOWR, do której jednorazowo będą wpisywać się wszyscy plantatorzy winorośli w celu monitorowania areału upraw winorośli. Z uwagi na centralne gromadzenie danych z kontroli przez KOWR, w ramach certyfikacji rocznikowej i odmianowej moszczów będą wykorzystywane informacje gromadzone przez PIORIN. Rozwiązanie to zmniejszy obciążenia administracyjne w zakresie
KOWR			Negatywne – zwiększenie obciążeń administracyjnych związanych z potrzebą gromadzenia danych nt.

¹⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 269 z 23.10.2019, str. 14.

			kontroli upraw winorośli oraz wyrobu win. Możliwość gromadzenia niezbędnych danych w systemie elektronicznym.
Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych			Pozytywne – uproszczenie systemu związanego z przeprowadzeniem kontroli wyrobów winiarskich, w tym certyfikacji rocznikowej i odmianowej win i moszczy
Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa			Pozytywne – uproszczenie systemu związanego z przeprowadzeniem kontroli upraw winorośli

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji z:

- 1) Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych,
- 2) Federacją Gospodarki Żywnościowej RP,
- 3) Federacją Związków Kółek i Organizacji Rolniczych RP,
- 4) Federacją Związków Pracodawców - Dzierżawców i Właścicieli Rolnych,
- 5) Forum Związków Zawodowych,
- 6) Instytutem Gospodarki Rolnej,
- 7) Konfederacją Lewiatan,
- 8) Krajową Izbą Gospodarczą, Komitetem Rolnictwa i Obrotu Rolnego,
- 9) Krajową Radą Gorzelnictwa i Produkcji Biopaliw,
- 10) Krajową Radą Izb Rolniczych,
- 11) Krajową Radą Spółdzielczą,
- 12) Krajowym Stowarzyszeniem Przetwórców Owoców i Warzyw,
- 13) Krajowym Związkiem Grup Producentów Owoców i Warzyw,
- 14) Krajowym Związkiem Rewizyjnym Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych,
- 15) Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,
- 16) Krajowym Związkiem Zrzeszeń Plantatorów Owoców i Warzyw,
- 17) Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym „Solidarność”,
- 18) Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Rolników Indywidualnych „Solidarność”,
- 19) Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych,
- 20) Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych,
- 21) Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Przetwórców i Producentów Produktów Ekologicznych „Polska Ekologia”,
- 22) Państwową Agencją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
- 23) Polską Federacją Producentów Żywności Związkiem Pracodawców,
- 24) Polską Izbą Gospodarczą Maszyn i Urządzeń Rolniczych,
- 25) Polską Izbą Produktu Regionalnego i Lokalnego,
- 26) Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji,
- 27) Polskim Związkiem Ogrodniczym,
- 28) Polskim Związkiem Pszczelarskim,
- 29) Polskim Związkiem Zawodowym Rolników,
- 30) Polskim Związkiem Zrzeszeń Leśnych,
- 31) Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej,
- 32) Radą Dialogu Społecznego w Rolnictwie,
- 33) Radą Dialogu Społecznego,
- 34) Radą Rolnictwa i Produkcji Ekologicznej,
- 35) Sekretariatem Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”,
- 36) Stowarzyszeniem Krajowa Unia Producentów Soków,

budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na wydatki sektora finansów publicznych. Zmiany wprowadzone projektowanym rozporządzeniem nie wprowadzają zmian w zakresie przeprowadzania kosztów certyfikacji. Poszczególne instytucje wymienione w ustawie prowadzą już kontrole w zakresie wyrobów winiarskich.</p> <p>Zwiększenie obciążeń administracyjnych dla KOWR, nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i nie będzie stanowiło podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki na ten cel. Zadania delegowane nową ustawą do realizacji przez KOWR będą finansowane w ramach wydatków na funkcjonowanie KOWR pochodzących z transferu środków z Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa (ZWRSP), jednocześnie nie powodując dodatkowego obciążenia po stronie ZWRSP (zwiększenia poziomu dotychczasowego transferu).</p> <p>Zaproponowane zmiany w zakresie przepisów odnoszących się do Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, jak i Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, nie będą powodować dodatkowych skutków dla budżetu państwa.</p>

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
	(dodaj/usuń)								
W ujęciu niepieniężny	duże przedsiębiorstwa	Wprowadzane usprawnienia nie wpłynie na funkcjonowanie dużych przedsiębiorstw. Obecnie w Polsce nie ma takich przedsiębiorstw.							

m	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Wprowadzane usprawnienia korzystnie wpłyną na funkcjonowanie mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, które będą zainteresowane produkcją win i moszczy odmianowych lub rocznikowych.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wprowadzane usprawnienia nie wpłyną na rodziny, obywateli oraz gospodarstwa domowe
	osoby niepełnosprawne oraz starsze	Brak wpływu.
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
	(dodaj/usuń)	

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Koszty kontroli w zakresie wyrobu wyrobów winiarskich zostaną zredukowane w wyniku lepszego dostępu do informacji jednostek działających na rynku tych wyrobów. Pozwoli to na lepsze planowanie kontroli.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

Projektowane rozwiązania będą sprzyjały redukcji obciążeń regulacyjnych poprzez zmniejszenie liczby dokumentów i procedur.

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ inne: rolnictwo	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia dzięki zmniejszeniu obciążeń administracyjnych oraz usprawnianiu obiegu dokumentów pozytywnie wpłynie na sytuację producentów win i moszczy.	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Rozwiązanie problemów wskazanych w punkcie 1 nastąpi z dniem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu nastąpi 5 lat po wdrożeniu. Miernikiem będzie liczba certyfikowanych win i moszczy.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

-

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia

**w sprawie wykazu nazw odmian winorośli przeznaczonych do uprawy w celu
pozyskiwania winogron do wyrobu wina lub ich synonimów**

Na podstawie art. 31 ustawy z dnia r. o wyrobach winiarskich (Dz. U.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do wyrobu wina stosuje się winogrona pozyskane z odmian winorośli określonych w załączniku do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpniar.

**MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU
WSI**

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rynki rolne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. z 2021 r. poz. 942).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia
(poz.)

**WYKAZ NAZW ODMIAN WINOROŚLI LUB ICH SYNONIMÓW
PRZEZNACZONYCH DO UPRAWY W CELU POZYSKIWANIA WINOGRON DO
WYROBU WINA**

Nazwa odmiany winorośli	Etykietowanie dozwolone dla win bez ChNP/ChOG	Synonim	Synonim: etykietowanie dozwolone dla win bez ChNP/ChOG
1	2	3	4
Acolon	Tak		
Alden	Tak		
Alibernet	Tak		
Allegro	Tak		
Aurore	Tak	Aurora	Tak
Auxerrois	Tak		
Bacchus	Tak		
Baron	Tak		
Bianca	Tak	Bianka	Tak
Blauer Spätburgunder	Nie		
Blaufränkisch	Nie	Blaufränkisch, Blauer Limberger, Limberger, Lemberger, Frankovka	Nie
Bolero	Tak		
Bouvier	Tak		
Bronner	Tak		
Cabernet Blanc	Tak		
Cabernet Cantor	Tak		

Cabernet Carbon	Tak		
Cabernet Carol	Tak		
Cabernet Cortis	Tak		
Cabernet Dorsa	Tak		
Cabernet Franc	Tak	Cabernet	Tak
Cabernet Mitos	Tak		
Cabernet Sauvignon	Tak	Cabernet	Tak
Cascade	Tak		
Cayuga White	Tak		
Chardonnay	Tak		
Chardonnay Rosé	Tak		
Cristall	Tak		
Cserszegi füzeres	Tak		
Dakapo	Tak		
De Chaunac	Tak		
Devín	Tak		
Dornfelder	Tak		
Dunaj	Nie		
Dunkelfelder	Tak		
Ehrenfelser	Tak		
Felicia	Tak		
Festivee	Tak		
Frontenac	Tak		
Frühburgunder	Tak		
Gamay	Tak		
Gewürtztraminer	Tak		
Glenora	Tak		
Goldriesling	Tak		
Goloubok	Tak	Goľubok	Tak
Gouais	Tak	Weisser heunisch, Belina žuta, Belina velika bijela, Belina Starinska, Belina	Tak

		Pikasta	
Grenache	Tak	Garnacha	Tak
Gutedel	Tak	Chrupka Złota, Chasselas, Chasselas B, Chasselas Doré	Tak
Helios	Tak		
Hibernal	Tak		
Johanniter	Tak		
Kerner	Tak		
Kernling	Tak		
Leon Millot	Tak		
Madeleine Noire	Tak	Magdalenka Czarna	Tak
Maréchal Foch	Tak		
Medina	Tak		
Merlot	Tak		
Merzling	Tak		
Monarch	Tak		
Montepulciano	Nie		
Müller Thurgau	Tak	Mueller Thurgau, Müller-Thurgau	Tak
Muscaris	Tak		
Muscat Blanc	Tak	Muskat Złoty, Gelber Muskateller	Tak
Muscat Bleu	Tak		
Muscat Odesskii	Tak		
Muscat Ottonel	Tak	Muszkatel Ottonela, Muszkatelka Ottonela, Muscat	Tak
Muškát moravský	Nie	Muskat Morawski	Nie
Nero	Tak		
Ontario	Tak		
Orion	Tak		
Ortega	Tak		
Palatina	Tak	Prim	Tak
Palava	Tak		
Phoenix	Tak		

Pinot Blanc	Tak	Burgundzkie Białe, Weißer Burgunder	Nie
Pinot Gris	Tak	Burgundzkie Szare, Ruländer, Ruländer	Tak
Pinot Gris	Tak	Grauer Burgunder	Nie
Pinot Meunier	Tak	Młynarka, Schwarzriesling, Müllerrebe	Tak
Pinot Noir	Tak	Burgundzkie Czarne, Blauer Spätburgunder, Spätburgunder	Nie
Pinot Noir Precoce	Tak	Burgundzkie Wczesne, Blauer Frühburgunder, Frühburgunder	Nie
Portugieser	Tak	Portugalska Niebieska, Blauer Portugieser, Portugais Bleu, Portugizer, Oporto, Kékoportó	Tak
Prairie Star	Tak		
Rathay	Tak		
Reberger	Tak		
Regent	Tak		
Riesling	Tak	Riesling Reński, Rheinriesling, Renski Rizling	Nie
Riesling	Tak	Weisser Riesling, Weißer Riesling	Tak
Riesling Italico	Tak	Riesling Włoski, Welschriesling	Tak
Roesler	Tak		
Rondo	Tak		
Roter Riesling	Tak		
Roter Traminer	Tak		
Saint Laurent	Tak		
Saint Pepin	Tak	St. Pepin	Tak
Sangiovese	Tak		
Saphira	Tak		
Sauvignon Blanc	Tak		
Sauvignon Gris	Tak		
Serena	Tak		
Seyval	Tak	Seyval Blanc	Tak

Sheridan	Tak		
Sibera	Tak		
Siegerrebe	Tak	Sieger	Tak
Sirame	Tak	Salome	Tak
Solaris	Tak		
Solira	Tak		
Souvignier Gris	Tak		
St. Croix	Tak		
Swenson Red	Tak		
Sylvaner	Tak	Silvaner	Tak
Syrah	Tak		
Tauberschwarz	Tak		
Traminer	Tak	Roter Traminer	Tak
Triumph Von Elsas	Tak	Triumpf Alzacji, Triomphe d'Alsace	Tak
Veltliner	Tak	Grüner Veltliner, Gruner Veltliner, Veltliner Gruen	Tak
Vidal Blanc	Tak		
Villaris	Tak		
Viognier	Tak		
Weissburgunder	Nie		
Weisser Riesling	Tak		
Zalagyöngye	Nie	Perła Zali, Zala, Pearl of Zala	Tak
Zweigelt	Tak	Zweigeltrebe	Tak

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wykazu nazw odmian winorośli przeznaczonych do uprawy w celu pozyskiwania winogron do wyrobu wina lub ich synonimów stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 31 ustawy z dnia o wyrobach winiarskich (Dz. U.).

Zgodnie z art. 31 ww. ustawy minister właściwy do spraw rynków rolnych, w przypadku gdy wielkość wyrobu wina, o której mowa w art. 81 ust. 3 rozporządzenia nr 1308/2013, zostanie przekroczone, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz nazw odmian winorośli lub ich synonimów przeznaczonych do uprawy w celu pozyskiwania winogron do wyrobu wina.

Zgodnie z art. 81 rozporządzenia nr 1308/2013 państwa członkowskie dokonują klasyfikacji odmian winorośli, które mogą być sadzone, sadzone ponownie lub szczepione na ich terytoriach w celu produkcji wina. Państwa członkowskie, których roczna produkcja wina, obliczana na podstawie średniej produkcji w ciągu ostatnich 5 lat winiarskich, nie przekracza 50 000 hektolitrow, są wyłączone z obowiązku takiej klasyfikacji.

Produkcja wina w Polsce według danych gromadzonych przez Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, na podstawie deklaracji składanych przez producentów wina zgodnie z art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. z 2020 r. poz. 1891), w poszczególnych latach winiarskich przedstawiała się następująco:

Rok winiarski	Produkcja wina w hektolitrach
2009/2010	412,49
2010/2011	437,10
2011/2012	428,40
2012/2013	903,05
2013/2014	1979,28

2014/2015	2737,10
2015/2016	5135,35
2016/2017	6993,82
2017/2018	5207,13
2018/2019	12750,48
2019/2020	14361,34
2020/2021	bd.

Z uwagi na fakt, że ww. produkcja w ciągu ostatnich 5 lat winiarskich przekracza 50 000 hektolitrów Polska jest obowiązana do dokonania klasyfikacji odmian winorośli, które mogą być sadzone, sadzone ponownie lub szczepione w celu produkcji wina.

Projektowane rozporządzenie określa nazwy winorośli, z których zebrane winogrona mogą być przeznaczone do wyrobu wina lub ich synonimy oraz informację, czy te nazwy mogą być umieszczane na etykietach win bez chronionych nazw pochodzenia (ChNP) lub win bez chronionych oznaczeń geograficznych (ChOG).

W wykazanie zawarto odmiany winorośli, które są uprawiane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zostały sklasyfikowane przez inne niż Rzeczypospolita Polska państwo członkowskie zgodnie z art. 81 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającym wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającym rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 671, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1308/2013”.

W wykazie nie zawarto nazw odmian winorośli lub ich synonimów objętych wyłącznym prawem do odmiany, o którym mowa w przepisach o ochronie prawnej odmian roślin.

Nazwy winorośli uprawianych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub ich synonimy zostały ustalone na podstawie informacji uzyskanej przez Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa na podstawie art. 22 pkt 5 lit. c tret drugie ustawy z

dnia o wyrobach winiarskich. Powyższy przepis zobowiązuje plantatora winorośli zgłaszającego uprawy winorośli do ewidencji winnic położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do wskazania powierzchni uprawy każdej odmiany winorośli uprawianej na tej działce, spełniającej wymagania określone w art. 81 ust. 2 akapicie drugim rozporządzenia nr 1308/2013, z podaniem nazw odmian winorośli lub ich synonimów.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z 2009 r. poz. 337 oraz z 2011 r. poz. 622) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. W Biuletynach Informacji Publicznej zostaną również udostępnione wszelkie dokumenty dotyczące prac nad projektem rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zostanie ujęty w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wykazu nazw odmian winorośli przeznaczonych do uprawy w celu pozyskiwania winogron do wyrobu wina lub ich synonimów</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Ryszard Bartosik – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jarosław Wesołowski, główny specjalista, Zespół ds. Wyrobów Alkoholowych, Departament Przetwórstwa i Rynków Rolnych, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, tel. 22 623 22 54, adres e-mail: jaroslaw.wesolowski@minrol.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 10 czerwca 2021 r.</p> <p>Źródło inne</p> <p>Nr w wykazie prac XXX</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zgodnie z art. 81 rozporządzenia nr 1308/2013 państwa członkowskie dokonują klasyfikacji odmian winorośli, które mogą być sadzone, sadzone ponownie lub szczepione na ich terytoriach w celu produkcji wina. Państwa członkowskie, których roczna produkcja wina, obliczana na podstawie średniej produkcji w ciągu ostatnich 5 lat winiarskich, nie przekracza 50 000 hektolitrow, są wyłączone z obowiązku takiej klasyfikacji.

W Polsce, według danych gromadzonych przez Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa Produkcja (KOWR), w roku winiarskim 2019/2020 wyrobiono 14 361 hl wina.

Potrzeba wydania przedmiotowego rozporządzenia nastąpi prawdopodobnie za ok 10-15 lat.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Nazwy winorośli lub ich synonimy uprawiane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zawarte w projektowanym rozporządzeniu zostały ustalone na podstawie informacji uzyskanej przez Dyrektora Generalnego KOWR na podstawie art. 22 pkt. 5 lit .c tret drugie ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. z 2020 r. poz. 1891) oraz kontroli przeprowadzanej przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa (PIORIN).

Powyższy przepis zobowiązuje plantatora winorośli zgłaszającego uprawy winorośli do ewidencji winnic położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do wskazania powierzchni uprawy każdej odmiany winorośli uprawianej na tej działce, spełniającej wymagania określone w art. 81 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 1308/2013, z podaniem nazw odmian winorośli lub ich synonimów.

Przepisy ustawy z dnia r. o wyrobach winiarskich (Dz. U.), zgodnie z art. 22 ust. 4 pkt 5 przewidują obowiązek przekazywania przez plantatorów winorośli informacji o uprawianych odmianach winorośli. Ponadto odmiany te muszą być zgodne z przepisami art. 81 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 1308/2013. Dane te mogą być weryfikowane przez wojewódzkich inspektorów ochrony roślin i nasiennictwa właściwych ze względu na miejsce położenia uprawy winorośli.

Na podstawie powyższych danych zostanie aktualizowana lista odmian winorośli uprawianych w Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Zgodnie z przepisami UE, większość państw członkowskich UE, to jest produkujących ponad 50 000 hl wina w ciągu roku jest zobligowana do posiadania listy uprawianych odmian winorośli.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Plantatorzy winorośli	300	Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa	Uproszczenia związane z utworzeniem ewidencji winnic w KOWR, do której jednorazowo będą wpisywać się wszyscy plantatorzy winorośli w celu monitorowania areału upraw winorośli oraz uprawianych odmian winorośli. Obecnie takie informacje są przekazywane corocznie.
Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa			Pozytywne – w chwili obecnej corocznie gromadzone są dane nt. uprawianych odmian winorośli. Projektowane przepisy ułatwią procedury w tym zakresie.
Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa			Pozytywne – uproszczenie systemu związanego z przeprowadzeniem kontroli upraw winorośli

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji z:

- 1) Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych,
- 2) Federacją Gospodarki Żywnościowej RP,
- 3) Federacją Związków Kółek i Organizacji Rolniczych RP,
- 4) Federacją Związków Pracodawców - Dzierżawców i Właścicieli Rolnych,
- 5) Forum Związków Zawodowych,
- 6) Instytutem Gospodarki Rolnej,
- 7) Konfederacją Lewiatan,
- 8) Krajową Izbą Gospodarczą, Komitetem Rolnictwa i Obrotu Rolnego,
- 9) Krajową Radą Gorzelnictwa i Produkcji Biopaliw,
- 10) Krajową Radą Izb Rolniczych,
- 11) Krajową Radą Spółdzielczą,
- 12) Krajowym Stowarzyszeniem Przetwórców Owoców i Warzyw,
- 13) Krajowym Związkiem Grup Producentów Owoców i Warzyw,
- 14) Krajowym Związkiem Rewizyjnym Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych,
- 15) Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,
- 16) Krajowym Związkiem Zrzeszeń Plantatorów Owoców i Warzyw,
- 17) Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym „Solidarność”,
- 18) Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Rolników Indywidualnych „Solidarność”,
- 19) Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych,
- 20) Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych,
- 21) Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Przetwórców i Producentów Produktów Ekologicznych „Polska Ekologia”,
- 22) Państwową Agencją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
- 23) Polską Federacją Producentów Żywności Związkiem Pracodawców,
- 24) Polską Izbą Gospodarczą Maszyn i Urządzeń Rolniczych,
- 25) Polską Izbą Produktu Regionalnego i Lokalnego,
- 26) Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji,
- 27) Polskim Związkiem Ogrodniczym,
- 28) Polskim Związkiem Pszczelarskim,
- 29) Polskim Związkiem Zawodowym Rolników,

Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na wydatki sektora finansów publicznych. Zmiany wprowadzone projektowanym rozporządzeniem nie wprowadzają zmian w zakresie przeprowadzania kosztów certyfikacji. Poszczególne instytucje wymienione w Ustawie prowadzą już kontrole w zakresie wyrobów winiarskich.</p> <p>Zwiększenie obciążeń administracyjnych dla Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i nie będzie stanowiło podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki na ten cel. Zadania delegowane nową ustawą do realizacji przez KOWR będą finansowane w ramach wydatków na funkcjonowanie KOWR pochodzących z transferu środków z Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa, jednocześnie nie powodując dodatkowego obciążenia po stronie ZWRSP (zwiększenia poziomu dotychczasowego transferu).</p> <p>Zaproponowane zmiany w zakresie przepisów odnoszących się do Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, jak i Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, nie będą powodować dodatkowych skutków dla budżetu państwa.</p>

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa								

	domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Wprowadzane usprawnienia nie wpłynę na funkcjonowanie dużych przedsiębiorstw. Obecnie w Polsce nie ma takich przedsiębiorstw.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Wprowadzane usprawnienia korzystnie wpłyną na funkcjonowanie mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, które będą zainteresowane produkcją win i moszczy odmianowych lub rocznikowych.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wprowadzane usprawnienia nie wpłynę na rodziny, obywateli oraz gospodarstwa domowe						
	osoby niepełnosprawne oraz starsze	Brak wpływu.						
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Koszty kontroli w zakresie wyrobu wyrobów winiarskich zostaną zredukowane w wyniku lepszego dostępu do informacji jednostek działających na rynku tych wyrobów. Pozwoli to na lepsze planowanie kontroli.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

- tak
 nie
 nie dotyczy

- zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

- zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

- tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

Projektowane rozwiązania będą sprzyjały redukcji obciążeń regulacyjnych poprzez zmniejszenie liczby dokumentów i procedur.

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ inne: rolnictwo	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia dzięki zmniejszeniu obciążeń administracyjnych oraz usprawnianiu obiegu dokumentów pozytywnie wpłynie na sytuację producentów win i moszczy.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rozwiązanie problemów wskazanych w punkcie 1 nastąpi z chwilą wejścia w życie projektowanego rozporządzenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu nastąpi 5 lat po wdrożeniu. Miernikiem będzie liczba certyfikowanych win i moszczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
-		

Warszawa /elektroniczny znacznik czasu/

MINISTER DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ

Konrad Szymański

Sygn.: DPUE.920.961.2021.DK(12)

dot.: RM-0610-58-21

Pan Łukasz Schreiber
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

**o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o wyrobach winiarskich,
wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej
w Unii Europejskiej**

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Konrad Szymański
Minister do Spraw Unii Europejskiej
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:

Pan Grzegorz Puda

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi